

Ellen G. White Estate

SFATURI PENTRU O SLUJIRE CREȘTINĂ EFICIENTĂ

ELLEN G. WHITE

Sfaturi pentru o slujire creștină eficientă

Ellen G. White

**Copyright © 2021
Ellen G. White Estate, Inc.**

Informații despre această carte

Prezentare generală

Această publicație ePub este oferită de către Ellen G. White Estate. Ea face parte dintr-o colecție mai largă. Va rugăm să vizitați [Ellen G. White Estate website](#) pentru o listă completă a publicațiilor disponibile.

Despre autor

Ellen G. White (1827-1915) este considerată ca fiind autorul american cu cele mai răspândite traduceri, lucrările ei fiind publicate în mai mult de 160 de limbi. Ea a scris mai mult de 100.000 de pagini, într-o varietate largă de subiecte spirituale și practice. Calăuzită de Duhul Sfânt, ea l-a înălțat pe Isus și a arătat către Biblie ca temelie a credinței sale.

Mai multe link-uri

[O scurtă bibliografie a lui Ellen G. White](#)
[Despre Ellen G. White Estate](#)

Sfârșitul acordului licenței de utilizator

Vizualizarea, imprimarea sau descărcarea acestei cărți, va acorda doar o licență limitată, neexclusivă și netransferabilă pentru utilizarea personală. Această licență nu permite republicarea, distribuția, transferul, sublicența, vânzarea, pregătirea unor lucrări derivate, sau folosirea în alte scopuri. Orice utilizare neautorizată a acestei cărți se va sfârși prin anularea licenței acordate prin prezenta.

Mai multe informații

Pentru informații suplimentare despre autor, editori, sau modul în care puteți sprijini acest serviciu, vă rugăm să contactați Ellen G.

White Estate: mail@whiteestate.org. Suntem recunoscători pentru interesul și impresiile dumneavoastră și vă dorim binecuvântarea lui Dumnezeu în timp ce veți citi.

Prefață

Dorința de a pune în mâinile tuturor lucrătorilor creștini învățăturile care au o legătură specială cu nevoia, importanța, metodele și răsplata unei lucrări misionare consacrate a condus la o parcurgere cuprinzătoare a literaturii inspirate, al cărei rezultat este colecționarea, într-o formă accesibilă, a citatelor ce alcătuiesc această carte care ar putea fi numită, pe bună dreptate, o enciclopedie a slujirii creștine.

În nici un caz, nu există pretenția că paginile următoare pun la dispoziție o compilație completă din scrierile Spiritului Profetiei cu privire la subiectul vast al slujirii creștine, ci doar că ele oferă o cale sigură în cercetarea minelor bogate și cuprinzătoare ale cunoașterii, prin care lucrătorul creștin poate să ajungă mai adânc la filonul adevărului legat de știința salvării de suflete.

În selectarea din diferite surse de informare, s-a exercitat o grijă conștiincioasă în vederea păstrării contextului corespunzător al ideilor exprimate de autor. Sperăm că selecțiile vor fi considerate o lucrare prețioasă pentru pastorii și conducătorii din toate domeniile activității bisericii și vor fi apreciate de toți cei ale căror inimi au fost atinse de Duhul Marelui Misionar și care au o „înțelegere a timpului și știu ce ar trebui să facă Israel”.

Pe această cale, apreciem cu recunoștință contribuția secretariatului Departamentului pentru Misiunea Familiei, din cadrul Conferinței Generale, și a altor lucrători creștini, care au oferit un ajutor valoros în ce privește citirea și însemnarea diferitelor cărți în vederea realizării acestei compilații și ale căror sugestii și aprobări sincere au însemnat mult în ce privește caracterul complet și cuprinzător al lucrării.

Departamentul pentru Misiunea Familiei, Conferința Generală

Cuprins

Informații despre această carte	i
Prefață	iii
Capitolul 1 — Chemarea lui Dumnezeu la slujire	13
Dependența de slujitorii omenesți	13
O chemare adresată fiecărei persoane	15
Unirea eforturilor creștine	19
Martorii	21
Purtători de lumină și binecuvântare	24
Misiunea divină	28
Chemati de la ocupațiile obișnuite ale vieții	30
Viața care cucerește	31
Femeile ca misionare	33
Capitolul 2 — Un apel către tineri	36
Rânduiala divină	36
Tinerii în lucrarea bisericii	36
Din fragedă copilărie	37
Viitorul care îi așteaptă pe tineri	37
Alegerea lui Timotei pentru slujire	37
Rezerve pentru completarea rândurilor	38
Pionieri în ce privește munca și sacrificiul	38
Domenii de activitate	39
Secretul succesului	40
Organizarea pentru slujire	40
Capitolul 3 — Situații din poporul lui Dumnezeu	41
Lipsa spiritului misionar	41
Categorii de cei mulțumiți de ei înșiși	42
Amorțeală satanică, aducătoare de moarte	43
Slăbirea discernământului spiritual	44
Starea de slăbiciune spirituală	45
Nevoia de alifie cerească pentru ochi	45
Fanatismul și formalismul rece	46
Mărginiți de egoism	46
Zgârcenia	47
Nici unul din douăzeci nu este pregătit	47

Nevoia de reformă și de învioreare	48
Întârzierea este fatală	49
Nu producători, ci consumatori	50
Păzirea poruncilor, o mantie pentru păcat	50
Morți în greșeli și în păcate	51
Doar susținători ai moralei	51
Un raport pătat	51
Purtătorii de poveri sunt istoviți	52
Incapabili să prezinte un motiv inteligent pentru credință	52
Rapida desfășurare a împlinirii profeției	52
Un vis impresionant	52
Încercarea prin care va trebui să treacă fiecare	55
Capitolul 4 — Starea lumii cu care se confruntă lucrătorul creștin	57
Drama lumii	57
Ultimul act al dramei	57
Criza veacurilor	58
Spiritul atotstăpânitor al lui Dumnezeu se retrage	59
Lumea, un spital de boli contagioase	60
O epidemie a infracțiunilor	60
Arhiamăgitorul este la lucru	61
Lumea agitată de duhul războiului	61
Întunericul spiritual	62
Separarea grâului de neghină	63
Învățăături din experiența lui Ilie	64
Capitolul 5 — Biserica — un centru de instruire	65
Nevoia actuală	65
Planul de învățământ misionar al bisericii	66
Instruirea specială	66
Adaptarea educației	67
Responsabilitatea pentru educare	67
Alegerea unor slujbași capabili să-i învețe pe alții	68
Membrii bisericii să se instruiască	69
Standardul divin	69
Ilustrație	70
Capitolul 6 — Lucrarea misionara îndeplinită de studenți în timpul pregătirii	72
Scopul educației	72
Învățarea prin lucrarea practică	72

Încurajarea spiritului misionar	73
Încheierea anului școlar	73
Lucrarea prin cântări	74
Capitolul 7 — Cooperarea dintre pastori și laici	75
Unitatea în slujire	75
O asociere convingătoare	75
O greșeală fatală	76
Datoria pastorului	77
Un exemplu bun	79
Capitolul 8 — Organizarea lucrătorilor creștini	80
Organizarea este esențială	80
Lecții cu privire la organizarea desăvârșită	81
Primul pas în organizarea bisericii	81
Modelul de organizare a bisericii	81
Fiecare, potrivit pentru locul său	82
Secretul succesului	83
O avertizare oportună	83
Capitolul 9 — Chemarea la redeșteptare	85
Îndemnuri	85
Ordinele de luptă	85
Nu este timp pentru a întârzia	86
Întrebări importante	88
Chemarea la redeșteptare	88
Acțiunea este necesară	90
Măsura divină	94
Ce am fi putut să fim	94
Cărțile cerului	95
De la noi se cere mai mult decât de la părinții noștri	96
Un apel către o biserică leneșă	97
Ilustrații impresionante	100
Mărturisirea și faptele	102
Pericolele care însoțesc activitatea misionară	106
Încurajări pentru cei care încep slujirea creștină	107
Tabloul vieții creștine	113
Deviza creștinului	114
Paralizia spirituală	114
Remediul sigur	114
Scuze neîntemeiate	115

A ținti spre o coroană plină de stele	116
O slujire pentru care s-a plătit	116
Mergeți înainte	117
O scenă impresionantă	119
Capitolul 10 — Metodele de lucru	121
Lucrarea din casă în casă	121
Lucrarea personală	124
Legătura personală apropiată	125
Asocierea înviorării spirituale cu lucrarea personală	128
A merge la oameni	129
Invitați-i acasă pentru studii biblice	129
Sociabilitatea	130
Manifestarea unui interes plin de simpatie	131
Prezentarea experienței personale	132
Ilustrațiile eficiente	133
Prezentarea principiilor fundamentale practice	133
Rămâneți la adevărul pozitiv	134
Reprezentanțe în centrele turistice	134
Trimiși doi câte doi	135
Turnee de evanghelizare medicală	136
Misionarii medicali	136
Învățarea meseriilor	136
Invitați-i la adunările de evanghelizare	137
Adunarea în școala de Sabat	138
Prin scris și prin vorbire	138
Capitolul 11 — Lucrarea misionară medicală	140
O lucrare de primă importanță	140
Exemplul divin	141
Asocierea cu lucrarea Evangheliei	141
Brațul drept al soliei	142
Cooperarea divină	143
Lucrarea fiecărei biserici	143
Planul de extindere a lucrării medicale	145
Lucrarea prin instituții	145
școlile de gătit	147
O solie actuală	147
Capitolul 12 — Evanghelizarea biblică	149
O idee cerească	149

O chemare precisă	149
Scene impresionante	150
Pregătirea pentru lucrare	151
Secretul succesului	152
O lucrare plină de bucurie	152
Capitolul 13 — Lucrarea prin intermediul publicațiilor	153
O lucrare de primă importanță	153
Casele de editură — instituții de mare însemnătate	156
Dezvoltarea lucrării de publicații	156
Ocazii pentru distribuirea literaturii	158
Obținerea de abonamente	159
Vânzarea de cărți	159
Lucrarea în orașe	160
Literatura despre sănătate	160
Răspândirea fără prejudecăți a literaturii	161
Să prețuim fiecare fragment	162
Înființarea de depozite	162
Îngerii pregătesc calea	162
Capitolul 14 — Libertatea religioasă	163
O rugăciune potrivită	163
Evenimentele viitoare	163
Necesitatea persecuției	167
De ce scade persecuția?	167
Întreita uniune persecutoare	168
Ultimul act al dramei	168
Mulți care sunt orbiți	169
Responsabilitățile și îndatoririle poporului lui Dumnezeu	169
Un comportament înțelept	171
Triumful adevărului	172
Lumină în întuneric	173
Protecția divină	174
Capitolul 15 — Colectele secerișului	175
Problema dificilă	175
Un plan plin de succes	175
Mustrările adresate lucrătorilor	177
Condițiile pentru succes	177
Misiunea internă și misiunea din străinătate	178
Un exemplu vrednic de urmat	179

Nevoia de Neemia moderni	185
Capitolul 16 — Mișcarea de extindere a bisericii	186
Planul divin	186
Exemplul lui Avraam	189
Ce faci tu aici?	190
Chemarea adresată familiilor creștine	190
Nevoia de grădinari pricepuți	191
Asigurarea rezultatelor	192
O învățătură din greșeala Israelului din vechime	192
Capitolul 17 — Lucrarea de ajutorare creștină	194
A merge pe urmele lui Hristos	194
Garanția primită	194
Să ne amintim	197
A întinde o mână de ajutor	198
Ospitalitatea este o datorie creștină	199
Punerea la probă	199
Aplicația unei parabole	200
Capitolul 18 — Adunările de tabără în sprijinul slujirii creștine	202
Importanța adunărilor de tabără	202
Scopul adunărilor de tabără	202
Demonstrarea practică a metodelor de lucrare misionară	203
Un aspect deosebit cu privire la adunările de tabără în apropierea sfârșitului	204
Pierderea serioasă prin absența de la adunările de tabără	205
Capitolul 19 — Lucrarea de acasă și din străinătate	207
O lucrare la fel de importantă ca aceea din străinătate	207
Ocazia trimisă de Dumnezeu	208
Neglijența nepăsătoare	208
Întăriți mâinile lucrătorilor	209
Capitolul 20 — Lucrarea pentru cei bogați și influenți	210
Cei bogați să nu fie neglijați	210
Calificări speciale ale lucrătorilor	211
Rezultatele sunt garantate	212
Oamenii bogați din timpurile biblice	213
Capitolul 21 — Căminul, un centru de pregătire misionară	214
O lucrare de primă importanță	214
Raportul îngerului	215
Copiii să ia parte la răspunderile spirituale și fizice	215

Influența vastă a căminului	216
Alegerea stindardului familiei	217
Importanța altarului familial	217
.	217
Capitolul 22 — Rugăciunea în cadrul adunărilor misionare . .	219
Secretul rugăciunii eficiente	219
Practicile devoționale sunt cântărite	219
A face întrunirile să fie interesante	219
Mărturia experienței personale	220
Laudele și mulțumirile	221
O plănuire periculoasă	222
O făgăduință plină de mângâiere	222
Capitolul 23 — Diferite domenii ale lucrării misionare	223
Atenția față de cei orbi	223
Grija față de orfani	223
Populația de culoare	225
Reforma în ce privește cumpătarea	226
Importanța culegerii rezultatelor	227
Administrarea banilor	228
Sistemul de raportare al cerului	230
Capitolul 24 — Calificări pentru o slujire creștină plină de succes	231
Eficiența	231
Vorbirea cultivată	231
Cultura intelectuală	232
Demnitatea și politetea creștină	234
Onestitatea	235
Entuziasmul	236
Hotărârea	237
Zelul	237
Răbdarea	238
Tactul	239
Consecvența	240
Simpatia și sociabilitatea	241
Simplitatea	241
Credința	242
Curajul	243
Consacrarea	243

Dedicarea totală	244
Loialitatea	245
Abilitatea	245
Mentținerea înaltelor standarde	246
Prudența și spiritul de prevedere	248
Cum să învingem descurajarea	248
Blândetea	249
Nepărtinirea	250
Cinstea, credincioșia, hărnicia	251
Altruismul	251
A înceta să ne îngrijorăm	251
Acreditarea divină	252
Promptitudinea	252
Curajul și loialitatea	253
Grija unui păstor	254
Umilinta	255
Cumpătarea	256
Odihna și meditația	257
Capitolul 25 — Duhul Sfânt	259
Făgăduința revărsării Duhului Sfânt	259
Bunăvoința lui Dumnezeu de a revărsa Duhul Sfânt	260
Condițiile primirii	261
Condiția esențială pentru succes	262
O făgăduință neapreciată	264
Unii așteaptă inactivi un timp de înviorare	264
Succesorul lui Hristos	264
Duhul Sfânt la lucru încă de la început	265
Capitolul 26 — Asigurarea succesului	266
Garanția divină	266
Cooperarea îngerilor	267
Nu ar trebui să ne gândim la nereușită	270
Un succes pe măsură	271
Motivația unei slujiri pline de succes	271
Lăsați rezultatele în grija lui Dumnezeu	273
Capitolul 27 — Răsplata slujirii	275
O răsplată prețioasă	275
Temeiul evaluării	275
O răsplată sigură	276

O răsplată corectă	277
Răsplata prezentă	278
Răsplata viitoare	280
Așteptarea răbdătoare a răsplătirii	283

Capitolul 1 — Chemarea lui Dumnezeu la slujire

Dependența de slujitorii omenești

Ca reprezentanți ai Săi printre oameni, Dumnezeu nu alege îngerii care nu au căzut niciodată, ci ființe omenești, oameni având aceleași patimi ca și cei pe care doresc să-i salveze. Hristos a luat trup omenesc pentru a putea veni în contact cu oamenii. Era nevoie de un Mântuitor divin-omenesc pentru a aduce lumii mântuirea. Și bărbaților, și femeilor le-a fost încredințată însărcinarea sacră de a face cunoscut despre „bogățiile nepătrunse ale lui Hristos”. — [Faptele Apostolilor, 134](#).

Priviți această scenă mișcătoare. Priviți Maiestatea cerului înconjurată de cei doisprezece pe care i-a ales. Este gata să-i pună deoparte pentru lucrarea lor. Prin aceste unelte slabe, prin Cuvântul și Spiritul Său, El plănuia să așeze mântuirea la îndemâna tuturor. Cu bucurie și fericire, Dumnezeu și îngerii priveau această scenă. Tatăl știa că, de la acești oameni, lumina cerului va străluci în lume, că acele cuvinte rostite de ei, în timp ce dădeau mărturie despre Fiul Său, aveau să răsună din generație în generație, până la încheierea timpului. — [Idem, 18](#).

„Trimite acum niște oameni la Iope și cheamă-l pe Simon.” În felul acesta, Dumnezeu a scos în evidență modul în care privește El lucrarea Evangheliei și biserica Sa organizată. Îngerul nu a fost însărcinat să-i spună lui Corneliu istoria crucii. Un om, supus, ca și sutașul, slăbiciunilor și ispitelor, trebuia să fie acela care să-i spună despre Mântuitorul Cel răstignit și înviat. — [Faptele Apostolilor, 134](#).

Îngerul trimis la Filip ar fi putut face singur lucrarea pentru etiopian, dar nu acesta este modul lui Dumnezeu de a lucra. Planul Său este acela ca oamenii să lucreze pentru semenii lor. — [Idem, 109](#).

„Comoara aceasta — a continuat apostolul — o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la

Dumnezeu și nu de la noi.” Dumnezeu ar fi putut vesti adevărul Său prin îngeri fără păcat, dar nu acesta este planul Său. El a ales ființe omenesti, oameni supuși slăbiciunilor, ca unelte pentru înfăptuirea planurilor Sale. Comoara aceasta de mare preț este așezată în vase de lut. Binecuvântările Sale trebuie să fie duse lumii prin oameni. Prin ei, slava Lui urmează să strălucească în întunericul păcatului. Într-o slujire plină de iubire, ei trebuie să-i întâmpine pe cei păcătoși și nevoiași și să-i conducă la cruce. Și, în toată lucrarea lor, ei trebuie să-I atribuie slava, cinstea și lauda Aceluia care este mai presus de toți și deasupra tuturor. — [Idem, 330](#).

Hristos a venit pe pământ să sufere și să moară, pentru ca, prin exercitarea credinței în El și prin însușirea meritelor Lui, să putem ajunge împreună-lucrători cu Dumnezeu. Intenția Mântuitorului era ca, după ce El avea să se înalțe la cer pentru a deveni Mijlocitorul omului, urmașii Lui să ducă mai departe lucrarea pe care El o începuse. N-ar trebui ca unealta omenească să dovedească un interes special în a duce lumina soliei Evangheliei celor care stau în întuneric? Sunt unii care sunt gata să meargă până la capătul pământului pentru a duce oamenilor lumina adevărului, dar Dumnezeu cere ca fiecare suflet care cunoaște adevărul să caute să-i câștige pe alții, să iubească adevărul. Dacă nu suntem dispuși să facem sacrificii pentru a salva sufletele care sunt gata să piară, cum putem fi socotiți vrednici de a intra în cetatea lui Dumnezeu? — [Testimonies for the Church 9:103](#).

În înțelepciunea Sa, Domnul îi aduce pe aceia care caută adevărul și-i pune în legătură cu semeni de-ai lor care cunosc adevărul. Este planul cerului ca aceia care au primit lumina să o împărtășească celor ce se află în întuneric. Omul, primindu-și destoinicia din marele Izvor al înțelepciunii, este făcut instrumentul, unealta lucrătoare, prin care Evanghelia își exercită puterea ei transformatoare asupra minții și inimii. — [Faptele Apostolilor, 134](#).

Dumnezeu putea să aducă la îndeplinire lucrarea de salvare a păcătoșilor și fără ajutorul nostru; dar, pentru ca să ne formăm un caracter ca al lui Hristos, noi trebuie să fim părtași la lucrarea Lui. Pentru a putea intra în bucuria Lui, bucuria de a vedea ființe răscumpărate prin jertfa Sa, trebuie să luăm parte la eforturile Lui pentru răscumpărarea lor. — [Hristos, Lumina lumii, 142](#).

Ca reprezentanți ai Lui între oameni, Hristos nu alege îngeri care n-au căzut niciodată, ci ființe omenești, oameni cu aceleași patimi ca aceia pe care caută să-i salveze. Hristos S-a îmbrăcat cu natura omenească pentru a putea ajunge la oameni. Dumnezeirea avea nevoie de natura omenească, deoarece trebuia să se împletească divinul cu umanul pentru a aduce lumii mântuirea. Dumnezeu avea nevoie de natura omenească, pentru ca să ofere un mijloc de comuniune între Dumnezeu și om. — [Idem, 296](#).

Cu o ardoare aproape nerăbdătoare, îngerii ne așteaptă să lucrăm cu ei, deoarece omul trebuie să fie mijlocul prin care să se comunice cu omul. Și, atunci când ne predăm lui Hristos cu devotament, din toată inima, îngerii se bucură că pot să vorbească prin glasul nostru, pentru a descoperi iubirea lui Dumnezeu. — [Idem, 297](#). [9]

Noi trebuie să fim împreună-lucrători cu Dumnezeu, deoarece Dumnezeu nu-și va încheia lucrarea fără slujitorii omenești. — [The Review and Herald, 1 martie, 1887](#).

O chemare adresată fiecărei persoane

Fiecărui creștin îi este desemnată o lucrare distinctă. — [The Southern Watchman, 2 august, 1904](#). ([The Review and Herald, July 30, 1901](#).)

Dumnezeu îi cere fiecăruia să fie un lucrător în via Sa. Trebuie să vă asumați lucrarea care v-a fost încredințată și să o faceți cu credincioșie. — [The Bible Echo, 10 iunie, 1901](#). ([The Review and Herald, May 1, 1888](#).)

Dacă fiecare dintre voi ar fi un misionar activ, solia pentru timpul prezent ar fi grabnic vestită în toate țările, la fiecare popor, națiune și limbă. — [Testimonies for the Church 6:438](#).

Fiecare ucenic adevărat este născut în Împărăția lui Dumnezeu ca misionar. Acela care bea din apa vie devine un izvor de viață. Primitorul devine un dătător. Harul lui Hristos în suflet este ca un izvor în pustie, curgând pentru a-i răcori pe toți și făcându-i pe cei care sunt gata să piară doritori să bea din apa vieții. — [Hristos, Lumina lumii, 195](#).

Dumnezeu așteaptă serviciu personal de la fiecare dintre aceia cărora El le-a încredințat o cunoaștere a adevărului pentru acest timp.

Nu toți pot merge ca misionari în țări străine, dar toți pot fi misionari în patrie, în familiile lor și în vecinătățile lor. — [Testimonies for the Church 9:30](#).

Când le-a încredințat ucenicilor misiunea Sa, Domnul Hristos se afla doar la câțiva pași de tronul ceresc. Incluzându-i în rândul misionarilor pe toți cei ce vor crede în Numele Său, El a spus: „Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură”. Puterea lui Dumnezeu urma să fie cu ei. — [The Southern Watchman, 20 septembrie, 1904](#). ([The Review and Herald, October 6, 1896](#).)

[10] Salvarea de suflete ar trebui să fie lucrarea de-o viață întreagă a fiecăruia care-L mărturisește pe Hristos. Noi suntem datori față de lume pentru harul dat de Dumnezeu, pentru lumina care a strălucit asupra noastră și pentru frumusețea și puterea adevărului. — [Testimonies for the Church 4:53](#).

Există pretutindeni o tendință ca lucrarea organizațiilor să înlocuiască efortul individual. Înțelepciunea omenească tinde spre concentrare, centralizare, spre construirea unor mari biserici și instituții. Multimile lasă lucrarea de binefacere în grija instituțiilor și a organizațiilor, își scuză prin acest lucru lipsa de legătură cu lumea, iar inimile lor se răcesc. Devin preocupați de ei înșiși și ajung nepăsători. Iubirea de Dumnezeu și de oameni moare în suflet. Hristos le încredințează urmașilor Săi o lucrare individuală — o lucrare care nu poate fi îndeplinită prin procură. Slujirea celor bolnavi și a celor săraci, vestirea Evangheliei celor pierduți nu trebuie lăsate în seama comitetelor sau organizațiilor de binefacere. Răspunderea individuală, efortul individual, sacrificiul personal, aceasta este cerința Evangheliei. — [Divina vindecare, 147](#).

Toți aceia care au primit lumina dumnezeiască trebuie să lumineze cărarea acelor care nu cunosc Lumina vieții. — [Hristos, Lumina lumii, 152](#).

Fiecărei persoane i-a fost rânduită o lucrare și nimeni nu poate să fie înlocuitorul altuia. Fiecare are o misiune importantă, pe care nu o poate neglija sau ignora, deoarece îndeplinirea ei implică binele unui suflet, iar neglijarea ei înseamnă nenorocirea unuia pentru care a murit Domnul Hristos. — [The Review and Herald, 12 decembrie, 1893](#).

Noi toți trebuie să fim împreună-lucrători cu Dumnezeu. Nici o persoană leneșă nu este recunoscută ca slujitor al Său. Fiecare

membru al bisericii trebuie să înțeleagă faptul că viața și prosperitatea bisericii sunt afectate de conduita și faptele lui. — [Idem, 15 februarie, 1887](#).

Fiecare suflet pe care l-a salvat Domnul Hristos este chemat să lucreze în Numele Său pentru salvarea celor pierduți. Această lucrare fusese neglijată în poporul Israel. Dar oare nu este ea neglijată și astăzi de aceia care pretind a fi urmașii lui Hristos? — [Parabolele Domnului Hristos, 191](#).

Există câte ceva de lucru pentru fiecare. Fiecare suflet care aude adevărul trebuie să stea la locul rânduit lui, zicând: „Iată-mă, trimitemă”. (Isaia 6, 8.) — [Testimonies for the Church 6:49](#). [11]

Este privilegiul fiecărui creștin, nu numai să aștepte, ci și să grăbească venirea Domnului Isus Hristos. — (2 Petru 3, 12.) [Parabolele Domnului Hristos, 69](#).

Cel care devine copil al lui Dumnezeu ar trebui ca de atunci înainte să se privească pe sine ca o verigă în lanțul coborât pentru a mântui lumea, una cu Hristos în planul Său plin de îndurare, înaintând cu El pentru a-i căuta și salva pe cei pierduți. — [Divina vindecare, 105](#).

Toți pot găsi ceva de făcut. Nimeni nu trebuie să simtă că nu există nici un loc în care să poată lucra pentru Hristos. — [Divina vindecare, 104](#).

Aceia care s-au unit cu Domnul prin legământ de slujire sunt datori să se asocieze cu El în marea și grandioasa lucrare de salvare a sufletelor. — [Testimonies for the Church 7:19](#).

Atât de vast este câmpul, atât de cuprinzător este planul, încât fiecare inimă sfințită va fi recrutată și pusă la lucru ca un instrument al puterii divine. — [Idem, 9:47](#).

Oamenii sunt instrumente în mâna lui Dumnezeu, folosiți de El pentru împlinirea planurilor Sale de har și de milă. Fiecare are o parte de îndeplinit; fiecăruia îi este acordată o măsură de lumină, adaptată la nevoile timpului său și îndestulătoare spre a-l face în stare să împlinească lucrarea pe care Dumnezeu i-a dat s-o facă. — [Tragedia veacurilor, 343](#).

Dumnezeu a așteptat multă vreme ca spiritul de slujire să pună stăpânire pe întreaga biserică, astfel încât fiecare om să lucreze pentru El potrivit destoiniciei sale. — [Faptele Apostolilor, 111](#).

Când i-a trimis pe cei doisprezece și, mai târziu, pe cei șaptezeci să vestească Împărăția lui Dumnezeu, El i-a învățat datoria pe care o aveau — să le împărtășească și altora ce le făcuse El cunoscut. În toată lucrarea Sa, El îi instruia pentru o lucrare individuală, și aceasta urma să se întindă pe măsură ce numărul membrilor creștea, ajungând până la cele mai îndepărtate colțuri ale pământului. — [Idem, 32.](#)

[12] Nu numai asupra predicatorilor consacrați stă răspunderea de a merge și a împlini această însărcinare. Oricine L-a primit pe Hristos este chemat să lucreze pentru mântuirea semenilor săi. Însărcinarea de a da glas acestei invitații cuprinde întreaga biserică. — [Idem, 110.](#)

Adevăratul caracter al bisericii este măsurat nu după înaltele declarații pe care le face, nu după numele înscrise în registrele ei, ci după lucrarea pe care o îndeplinește în realitate pentru Domnul, după numărul lucrătorilor ei perseverenți și credincioși. Preocuparea personală și vigilentă și efortul individual vor realiza mai mult pentru cauza lui Hristos, decât se poate realiza prin predici sau mărturisiri de credință. — [The Review and Herald, 6 septembrie, 1881.](#)

Oriunde se înființează o comunitate, toți membrii ar trebui să se angajeze activ în lucrarea misionară. Ei ar trebui să viziteze fiecare familie din vecinătate și să le cunoască situația lor spirituală. — [Testimonies for the Church 6:296.](#)

Nu toți membrii bisericii sunt chemați să lucreze în țări străine, dar toți au o parte de îndeplinit în marea lucrare de răspândire a luminii în lume. Evanghelia lui Hristos este vie și lucrătoare. Ea este puternică și pătrunzătoare. În Ziua lui Dumnezeu, nimeni nu va fi scuzat pentru că s-a ocupat doar de propriile interese egoiste. Pentru fiecare minte și pentru fiecare mână există o lucrare de făcut. Există o varietate de activități, adaptate pentru minți și aptitudini diferite. — [Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 290, 291.](#)

El [Dumnezeu] v-a încredințat adevărul sfânt. Locuind în inima fiecărui membru al bisericii, Domnul Hristos este „un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică”. — [Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 291.](#)

În calitate de creștini, noi nu facem nici a douăzecea parte din lucrarea pe care am putea să o facem în ce privește câștigarea sufle-

telor pentru Domnul Hristos. Întreaga lume trebuie să fie avertizată și fiecare creștin va fi un îndrumător și un exemplu pentru ceilalți în ce privește credințioșia, purtarea crucii, acțiunea promptă și energetică, loialitatea neșovăitoare față de cauza adevărului și sacrificiile și munca pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu. — [The Review and Herald, 23 august, 1881.](#)

În măsura în care se extind ocaziile sale, fiecare om care a primit lumina adevărului este sub aceeași răspundere ca și profetul lui Israel căruia i s-a adresat cuvântul: „Fiul omului, te-am pus străjer peste casa lui Israel. Tu trebuie să ascuți Cuvântul care iese din gura Mea și să-i înștiințezi din partea Mea. Când zic celui Rău: «Răule, vei muri negreșit!» și tu nu-i spui, ca să-l întorci de la calea lui cea rea, răul acela va muri în nelegiuirea lui, dar sângele îl voi cere din mâna ta. Dar dacă vei înștiința pe cel rău, ca să se întoarcă de la calea lui, și el nu se va întoarce, va muri în nelegiuirea lui, dar tu îți vei mântui sufletul”. ([Ezechiel 33:7-9.](#)) — [Testimonies for the Church 9:19, 20.](#)

[13]

Fiecărui om care devine părtaș al harului, Domnul îi încredințează o lucrare pentru alții. Trebuie să stăm fiecare în locul nostru, cu sarcina ce ne revine, zicând: „Iată-mă, trimite-mă!” ([Isaia 6, 8.](#)) Răspunderea stă asupra tuturor — asupra slujitorului Cuvântului, infirmierei misionare, medicului creștin, creștinului de rând, fie el comerciant sau fermier, jurist sau mecanic. Este lucrarea noastră aceea de a le descoperi oamenilor Evanghelia mântuirii lor. Orice întreprindem ar trebui să servească drept mijloc pentru atingerea acestui scop. — [Divina vindecare, 148.](#)

Când și-a chemat robii, stăpânul casei i-a dat fiecăruia lucrarea lui. Întreaga familie a lui Dumnezeu este inclusă în responsabilitatea de a folosi bunurile pe care le-a primit de la Domnul. Fiecare persoană, de la cea mai umilă și neînsemnată până la cea mai importantă și mai distinsă, este un agent moral înzestrat cu abilități pentru care este răspunzătoare față de Dumnezeu. — [The Bible Echo, 10 iunie, 1901.](#) ([The Review and Herald, May 1, 1888.](#))

Unirea eforturilor creștine

Frați și surori în credință, se ivește în inima voastră întrebarea: „Sunt eu păzitorul fratelui meu?” Dacă pretindeți că sunteți copiii lui Dumnezeu, atunci sunteți păzitorii fraților voștri. Domnul consideră

biserica răspunzătoare pentru sufletele celor pentru care trebuie să fie un mijloc al mântuirii. — [Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 291.](#)

Mântuitorul și-a dat prețioasa Sa viață pentru a întemeia o biserică în stare să le slujească celor suferinzi, celor întristați și celor ispitiți. Unii credincioși pot fi săraci, needucați și necunoscători; cu toate acestea, ei pot face o lucrare, în cămin, în comunitate și chiar în alte țări, ale cărei rezultate se vor măsura cu etalonul veșniciei. — [Divina vindecare, 106.](#)

[14] Slabă și cu defecte, după cum ar părea, biserica este singurul obiect asupra căruia Dumnezeu Își îndreaptă atenția, într-un chip deosebit. Ea este locul descoperirii harului Său, în care găsește plăcere să dea pe față puterea Sa de a transforma inimi. — [Faptele Apostolilor, 12.](#)

Cineva trebuie să îndeplinească însărcinarea dată de Hristos, cineva trebuie să aducă la îndeplinire lucrarea pe care El a început-o pe pământ; iar bisericii i s-a dat privilegiul acesta. Pentru scopul acesta a fost ea organizată. Atunci, pentru ce nu au acceptat membrii bisericii răspunderea aceasta? — [Testimonies for the Church 6:295.](#)

Dumnezeu cheamă biserica să ia asupra ei lucrarea ce i-a fost încredințată, ținând sus stindardul adevăratei reforme în câmpul lor, lăsându-i pe lucrătorii formați și cu experiență să înainteze în câmpuri noi. — [Idem, 6:292.](#)

Credincioșii tesaloniceni erau adevărați misionari. Inimi erau câștigate prin adevărurile prezentate și suflete se adăugau la numărul credincioșilor. — [Faptele Apostolilor, 256.](#)

Cu ocazia binecuvântării celor doisprezece, s-a făcut primul pas pentru organizarea bisericii, care, după înălțarea lui Hristos, avea să ducă mai departe lucrarea Sa pe pământ. — [Idem, 18.](#)

Biserica lui Dumnezeu este locul trăirii unei vieți sfinte, pline de diferite daruri și înzestrată cu Spiritul Sfânt. Membrii ei trebuie să-și găsească fericirea în fericirea aceluia pe care îi ajută și îi binecuvântează. Minunată este lucrarea pe care Domnul dorește să o aducă la îndeplinire prin biserica Sa, pentru ca Numele Său să fie proslăvit. — [Idem, 12, 13.](#)

Lucrarea noastră este prezentată clar în Cuvântul lui Dumnezeu. Creștinii trebuie să fie uniți între ei, bisericile trebuie să fie unite, mijloacele omenești să coopereze cu cele divine, fiecare slujitor să

fie subordonat Duhului Sfânt și toți să fie uniți în lucrarea de a-i duce lumii veștile bune ale harului lui Dumnezeu. — [The General Conference Daily Bulletin, 28 februarie, 1893](#), p. 421.

Comunitățile noastre trebuie să conlucreze în lucrarea de cultivare spirituală, în speranța unei apropiate recolte Terenul este băttătorit, dar pământul întelenit trebuie să fie arat, semintele neprihănirii trebuie să fie semănate. Nu vă opriți, învățatori iubiți ai lui Dumnezeu, ca și cum v-ați îndoi să aduceți la îndeplinire o lucrare care va crește pe măsură ce o săvârșiți. — [Testimonies for the Church 6:420](#).

[15]

Biserica este instrumentul ales de Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor. Ea a fost organizată pentru slujire, iar misiunea ei este aceea de a duce lumii Evanghelia. De la început, planul lui Dumnezeu a fost acela ca, prin biserica Sa, să descopere lumii plinătatea și desăvârșirea Lui. Membrii bisericii, aceia pe care i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată, au datoriat să vestească lauda Sa. — [Faptele Apostolilor, 9](#).

Nici o biserică să nu creadă că este prea mică pentru a exercita o influență și pentru a îndeplini un serviciu în marea lucrare din timpul acesta. Mergeți la lucru, fraților! Nu numai adunările de tabără mari sau convențiile și consiliile vor avea favoarea specială a lui Dumnezeu, ci efortul cel mai umil, care arată iubirea neegoistă, va fi încununat cu binecuvântările Sale și își va primi răsplata. Faceți ce puteți, iar Dumnezeu va mări capacitatea voastră. — [The Review and Herald, 13 martie, 1888](#).

Martorii

Noi suntem martorii lui Hristos și nu trebuie să îngăduim ca interese și planuri lumești să ne absoarbă timpul și atenția. — [Testimonies for the Church 9:53, 54](#).

„Voi sunteți martorii Mei, zice Domnul, voi și Robul Meu pe care L-am ales, ca să știți, ca să Mă credeți și să înțelegeți că Eu sunt; înainte de Mine n-a fost făcut nici un Dumnezeu, și după Mine nu va fi. Eu, Eu sunt Domnul, și afară de Mine nu este nici un Mântuitor! Eu am vestit, am mântuit, am proorocit, nu sunt străin între voi; voi Îmi sunteți martori, zice Domnul, că Eu sunt Dumnezeu.” „Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire și Te voi lua de mână, Te

voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina neamurilor, să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați”. — [Faptele Apostolilor, 10](#).

Tot așa trebuie să se întâmple și în zilele noastre. Popoarele lumii se închină unor dumnezei falși. Ele trebuie întoarse de la închinarea lor falsă, nu prin condamnarea idolatriei lor, ci prin prezentarea unei închinări mai bune. Ele trebuie ajutate să cunoască bunătatea lui Dumnezeu. „, Voi Îmi sunteți martori, zice Domnul, că Eu sunt Dumnezeu”. ([Isaia 43, 12.](#)) — [Parabolele Domnului Hristos, 299](#).

[16] Toți cei care vor să intre în cetatea lui Dumnezeu trebuie ca, în cursul vieții lor pământești, să-L prezinte pe Hristos în comportarea lor. Tocmai aceasta îi face soli ai lui Hristos, martorii Lui. Ei trebuie să aducă o mărturie clară, hotărâtă, tuturor practicilor rele, îndreptând atenția păcătoșilor la Mielul lui Dumnezeu, care îndepărtează păcatele lumii. — [Testimonies for the Church 9:23](#).

Trebuia ca ucenicii să meargă ca martori ai lui Hristos, spre a vesti lumii ceea ce au văzut și au auzit de la El. Slujba lor era cea mai importantă slujbă ce le-a fost încredințată vreodată ființelor omeneste, după aceea a lui Hristos. Ei aveau să fie lucrători împreună cu Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor. — [Faptele Apostolilor, 19](#).

Învățătorul divin zice: Numai Duhul Meu este competent să învețe și să convingă de păcat. Cele exterioare fac numai o impresie trecătoare asupra minții. Eu voi așeza adevărul în conștiință, iar oamenii trebuie să fie martorii Mei, susținând în toată lumea cerințele Mele asupra timpului, banilor și intelectului omului. — [Testimonies for the Church 7:159](#).

Mărturia noastră despre credincioșia Sa e mijlocul pe care Cerul l-a ales pentru a-L descoperi lumii pe Hristos. Noi trebuie să recunoaștem harul Său, așa cum este făcut cunoscut prin sfinții din vechime; dar ceea ce are într-adevăr efect este mărturia propriei experiențe. Suntem martori pentru Dumnezeu atunci când descoperim în noi lucrarea unei puteri dumnezeiești. Fiecare om are o viață deosebită de a tuturor celorlalți și o experiență cu totul deosebită de a lor. Dumnezeu dorește ca laudele noastre să se înalțe către El, purtând amprenta individualității noastre. Toate aceste recunoașteri prețioase pentru lauda slavei harului Său, când sunt susținute de

o viață curată, creștinească, au o putere de neînvins, care lucrează pentru salvarea oamenilor. — [Hristos, Lumina lumii, 347](#).

Dumnezeu nu poate prezenta voința Sa și minunile harului Său în lumea necredincioasă, dacă nu are martori răspândiți peste tot pământul. Este planul Lui ca aceia care sunt părtași la această mare mântuire prin Isus Hristos să fie misionarii Săi, oameni ai lumii peste tot în lume, ca să fie ca semne pentru popor, epistole vii, cunoscute și citite de toți oamenii, credința și faptele lor mărturisind despre apropiata venire a Mântuitorului și arătând că ei n-au primit în zadar harul lui Dumnezeu. Oamenii trebuie să fie avertizați să se pregătească pentru judecata care vine. — [Testimonies for the Church 2:631, 632](#).

Meditând la viața Lui curată și sfântă, ei au simțit că nici o strădanie nu va fi prea grea, nici un sacrificiu, prea mare, ca să poată da mărturie în viața lor despre caracterul plin de iubire al lui Hristos. O, gândeau ei, dacă le-ar fi fost cu putință să mai trăiască din nou cei trei ani petrecuți cu Învățătorul, cu cât zel s-ar fi străduit să-I dovedească cât de mult Îl iubeau și cât de sinceri erau în mâhnirea lor că L-au întristat cândva, printr-un cuvânt sau printr-o faptă de necredință! Dar se mângâiau la gândul că fuseseră iertați. Și s-au hotărât ca, pe cât le era cu putință, să-și ispășească necredința printr-o curajoasă mărturie despre El înaintea lumii. — [Faptele Apostolilor, 36](#).

[17]

Cei doi demonizați vindecați au fost cei dintâi misionari pe care i-a trimis Hristos să predice Evanghelia în regiunea Decapole. Oamenii aceștia avuseseră prilejul să asculte învățăturile lui Hristos numai câteva clipe. Nu avuseseră niciodată ocazia să asculte o predică a Lui. Ei nu puteau să-i învețe pe oameni ca ucenicii care fuseseră zilnic cu Hristos. Dar purtau în propria persoană dovada că Isus era Mesia. Ei puteau spune ceea ce știau, ce văzuseră, ce auziseră și ce simțiseră din puterea lui Hristos. Lucrul acesta îl poate face oricine a fost atins în inima lui de harul lui Dumnezeu. Ioan, ucenicul iubit, scria: „Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții”.... Ca martori ai lui Hristos, trebuie să spunem ce știm, ce am văzut, ce am auzit și am simțit. Dacă L-am urmat pe Isus pas cu pas, vom avea ceva foarte precis de spus cu privire la felul în care El ne-a condus. Putem spune cum am pus la probă făgăduința Lui

și am văzut că este adevărată. Putem mărturisi ceea ce știm despre harul lui Hristos. Aceasta e mărturisirea pe care o cere Domnul și din lipsa căreia lumea piere. — [Hristos, Lumina lumii, 340.](#)

[18]

Purtători de lumină și binecuvântare

Noi trebuie să fim oameni consacrați, prin care viața crească să se reverse asupra altora. Duhul Sfânt trebuie să însufletească și să umple întreaga biserică, curățind și legând laolaltă inimi. — [Testimonies for the Church 9:20.](#)

Fiecare urmaș al lui Hristos are o lucrare de făcut ca misionar pentru Hristos în familie, în localitatea sau în orașul în care locuiește. Toți cei care sunt consacrați față de Dumnezeu sunt canale de lumină. Dumnezeu îi face unelte ale neprihănirii pentru a comunica altora lumina adevărului. — [Idem 2:632.](#)

Rezultatul lucrării lui Isus, în timp ce stătea obosit și însetat la fântână, a fost o binecuvântare larg răspândită. Acel unic suflet pe care a căutat să-l ajute a devenit mijlocul de a ajunge la altele și de a le aduce la Mântuitorul. Aceasta a fost întotdeauna calea prin care lucrarea lui Dumnezeu a progresat pe pământ. Lăsați ca lumina voastră să strălucească, și astfel se vor aprinde și alte lumini. — [Slujitorii evangheliei, 195.](#)

Mulți nutresc ideea că ei Îi datorează numai lui Hristos lumina și experiența pe care le au, independent de urmașii Săi recunoscuți de pe pământ. Isus este Prietenul păcătoșilor și inima Lui este mișcată de durerile lor. El are toată puterea atât în cer, cât și pe pământ; însă El îi îndrumă pe păcătoși la biserică, pe care El a făcut-o purtătoare de lumină pentru lume. — [Faptele Apostolilor, 122.](#)

Primei biserici i se încredințase o lucrare de continuă creștere — aceea de a întemeia centre de lumină și de binecuvântare oriunde erau suflete sincere ce doreau să se predea slujirii lui Hristos. — [Faptele Apostolilor, 90.](#)

Așa cum razele soarelui străbat până în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii, tot astfel Dumnezeu plănuiește ca lumina Evangheliei să ajungă la fiecare locuitor al pământului. — [Cugetări de pe Muntele Fericirilor, 43.](#)

[19]

Fiecare suflet are privilegiul de a fi un canal viu, prin care Dumnezeu să-i poată transmite lumii comorile harului Său, bogățiile de

nepătruns ale Domnului Hristos. Nimic nu dorește Domnul Hristos mai mult decât să aibă slujitori care să reprezinte spiritul și caracterul Său în lume. De nimic nu are nevoie lumea mai mult decât de manifestarea iubirii Mântuitorului prin oameni. Tot cerul așteaptă să existe unelte omenesti prin care uleiul sfânt să poată fi revărsat spre a fi o bucurie și o binecuvântare pentru inima oamenilor. — [Parabolele Domnului Hristos, 419.](#)

Slava bisericii lui Dumnezeu este evlavia membrilor ei, deoarece în ea se ascunde puterea lui Hristos. Influența copiilor sinceri ai lui Dumnezeu poate fi estimată ca fiind de mică valoare, dar ea va fi simțită de-a lungul timpului și va fi descoperită corect în ziua răsplătirii. Lumina unui creștin adevărat, care strălucește până departe, printr-o evlavie statornică și o credință neșovăitoare, îi va dovedi lumii puterea unui Mântuitor viu. În urmașii Săi, Domnul Hristos Se va descoperi ca un „izvor de apă, care țâșnește în viața veșnică”. Deși abia dacă sunt cunoscuți de lume, ei sunt recunoscuți de Dumnezeu ca fiind poporul Său deosebit, vasele Sale alese pentru mântuire, mijloacele Sale prin care lumina trebuie să vină în lume. — [The Review and Herald, 24 martie, 1891.](#)

Membri ai bisericii, lăsați lumina voastră să strălucească. Lăsați glasul vostru să fie auzit în rugăciune umilă, în mărturie, împotriva necumpătării, a nebuniei și a distracțiilor acestei lumi și în proclamarea adevărului pentru timpul de față. Vocea voastră, influența voastră, timpul vostru — toate aceste daruri sunt de la Dumnezeu și trebuie să fie folosite la câștigarea de suflete la Hristos. — [Testimonies for the Church 9:38.](#)

Mi-a fost arătat că ucenicii lui Hristos sunt reprezentanții Săi pe pământ, și Dumnezeu intenționează ca ei să fie lumini în întunericul moral al acestei lumi, răspândiți peste tot în țară, în orașe, sate și metropole, „o priveliște pentru lume, îngeri și oameni”. — [Idem 2:631.](#)

Urmașii lui Hristos trebuie să fie lumina lumii, dar Dumnezeu nu-i îndeamnă să facă un efort de a străluci. El nu aprobă nici o străduință a mulțumirii de sine de a etala o bunătate infatuată. El dorește ca sufletele lor să fie umplute cu principiile cerului; atunci, venind în contact cu lumea, ei vor da pe față lumina care este în ei. Fidelitatea lor statornică în fiecare faptă a vieții va fi un mijloc de iluminare. — [Divina vindecare, 36.](#)

Când, în mijlocul oarbei lui rătăcirii și prejudecăți, Saul a primit o descoperire a lui Hristos, pe care Îl prigonea, el a fost adus în directă legătură cu biserica, care este lumina lumii. În cazul acesta, Anania Îl reprezenta pe Hristos și, de asemenea, îi reprezenta pe slujitorii lui Hristos de pe pământ, care sunt aleși să lucreze pentru El. În locul lui Hristos, Anania a atins ochii lui Saul, pentru ca el să primească vederea. În locul lui Hristos, el și-a așezat mâinile asupra lui și, rugându-se în numele lui Hristos, Saul a primit Duhul Sfânt. Toate acestea sunt făcute în numele și prin autoritatea lui Hristos. Hristos este izvorul, iar biserica este mijlocul de comunicare. — [Faptele Apostolilor, 122](#).

Învățătura falsă predomină pretutindeni. Marele vrăjmaș al sufletelor își adună armatele. El pune în mișcare toate strategiile posibile cu scopul de a aduce confuzie în mintea oamenilor prin teorii amăgitoare, nimicind în felul acesta sufletele. Cei cărora Dumnezeu le-a încredințat comorile adevărului Său trebuie să lase ca lumina să strălucească în mijlocul întunericului moral. — [Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 290](#).

Dumnezeu îi cere poporului Său să lumineze ca lumini în lume. Nu li se cere numai pastorilor să facă acest lucru, ci fiecărui ucenic al lui Hristos. Conversația lor trebuie să fie cerească. Și, în timp ce se bucură de părtășie cu Dumnezeu, ei vor dori să aibă legături cu semenii lor, cu scopul de a exprima, prin cuvintele și faptele lor, iubirea lui Dumnezeu, care le însuflețește inimile. În felul acesta, ei vor fi lumini în lume, și lumina transmisă prin ei nu se va stinge sau nu va fi îndepărtată. — [Testimonies for the Church 2:122, 123](#).

Urmașii lui Hristos trebuie să fie unelte ale dreptății, lucrători, pietre vii, transmițători de lumină, ca să poată încuraja prezența îngerilor cerești. Lor li se cere să fie niște mijloace, prin care să se reverse spiritul adevărului și al dreptății. — [Idem 2:126, 127](#).

[21] Domnul a făcut biserica Sa deținătoarea puterii divine. Universul așteaptă ca membrii bisericii să devină niște canale prin care torentul de viață să se reverse în lume, așa încât mulți oameni să poată fi convertiți și să devină, la rândul lor, niște mijloace prin care harul lui Hristos să se reverse în zonele pustii ale viei Domnului. — [The Bible Echo, 12 august, 1901](#).

Toți cei care sunt legați de Dumnezeu le vor dărui lumina și altora. Dacă există cineva care nu are nici o lumină de oferit, aceasta

este din cauza faptului că nu are nici o legătură cu Izvorul luminii. — [Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 291.](#)

Dumnezeu a rânduit ca aceia care sunt copiii Săi să le dea lumină și altora și, dacă dau greș în a face acest lucru, iar oamenii sunt lăsați în întuneric din cauza faptului că ei nu au reușit să facă lucrarea pe care ar fi putut să o facă, dacă ar fi fost întăriți de Duhul Sfânt, copiii Săi vor fi răspunzători înaintea lui Dumnezeu. Am fost chemați să ieșim din întuneric la lumina Sa minunată, ca să putem vesti mărirea lui Hristos. — [The Review and Herald, 12 decembrie, 1893.](#)

Toți cei consacrați lui Dumnezeu vor fi canale de lumină. Dumnezeu face din ei mijloacele Sale, prin care să dea și altora din bogățiile harului Său. Influența noastră asupra altora nu depinde atât de mult de ceea ce spunem, cât de ceea ce suntem. Oamenii pot să combată și să desconsidere logica noastră, se pot împotrivi și apelurilor noastre, dar o viață plină de iubire dezinteresată este un argument căruia nu i se pot împotrivi. O viață în care faptele se potrivesc cu vorbele, caracterizată prin umilința lui Hristos, este o putere în lumea aceasta. — [Hristos, Lumina lumii, 141, 142.](#)

Cei care ar fi trebuit să fie lumina lumii au răspândit doar niște raze firave și neputincioase. Ce este lumina? Ea este evlavia, bunătatea, adevărul, mila, iubirea; este descoperirea adevărului în caracter și în viață. Evanghelia este dependentă de evlavia personală a celor ce cred în ea pe temeiul puterii ei vii și lucrătoare, iar Dumnezeu a prevăzut ca, prin moartea iubitului Său Fiu, fiecărui suflet să i se poată asigura toată puterea pentru orice lucrare bună. Fiecare suflet trebuie să fie o lumină strălucitoare, care să transmită mai departe laudele Aceluia care ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. „Noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu.” Da, lucrători, acest lucru înseamnă a îndeplini o slujire sârguincioasă în via Domnului. Există oameni care trebuie să fie mântuiți — în bisericile noastre, în școlile noastre de Sabat, printre vecinii noștri. — [The Review and Herald, 24 martie, 1891.](#)

[22]

Lucrarea pentru alții este mijlocul prin care [credincioșii] își vor păstra sufletul viu. Dacă vor dori să devină colaboratori cu Domnul Isus, vom vedea că, în bisericile noastre, lumina va străluci mai tare și tot mai tare, răspândindu-și razele până departe, pentru a străpunge întunericul care se află dincolo de granițele lor. — [Historical](#)

[Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 291.](#)

„Voi sunteți lumina lumii.” Iudeii limitau binecuvântările mântuirii la națiunea lor; dar Hristos le-a arătat că mântuirea este ca lumina soarelui. Ea aparține întregii lumi. — [Hristos, Lumina lumii, 306.](#)

Inimile care răspund influenței Duhului Sfânt sunt canalele prin care se revarsă binecuvântările lui Dumnezeu. Dacă aceia care Îl slujesc pe Dumnezeu ar fi luați de pe pământ și dacă Duhul Lui ar fi retras de la oameni, lumea aceasta ar fi lăsată pradă pustirii și nimicirii, care sunt rodul stăpânirii lui Satana. Deși cei nelegiuți nu recunosc, ei datorează chiar și binecuvântările vremelnice prezentei poporului lui Dumnezeu în lume, pe care ei îl disprețuiesc și îl apasă. Dar, dacă sunt creștini doar cu numele, ei sunt ca sarea care și-a pierdut gustul. Ei n-au nici o influență spre bine în lume. Pentru că Îl reprezintă greșit pe Dumnezeu, ei sunt mai răi decât necredincioșii. — [Hristos, Lumina lumii, 306.](#)

Misiunea divină

Lucrarea pe care au făcut-o ucenicii trebuie s-o facem și noi. Fiecare creștin trebuie să fie un misionar. Trebuie să le slujim cu simpatie și compasiune celor ce au nevoie de ajutor, căutând cu o seriozitate lipsită de egoism să ușurăm necazurile omenirii suferinde. — [Divina vindecare, 104.](#)

Înainte de înălțarea Sa la cer, Domnul Hristos le-a dat ucenicilor Săi o însărcinare, spunându-le că ei aveau să fie executorii testamentari prin care El lăsa lumii comorile vieții veșnice. — [Faptele Apostolilor, 27.](#)

[23] De însărcinarea dată primilor ucenici s-au împărtășit credincioșii din toate veacurile. Oricui a primit Evanghelia i s-a încredințat și adevărul sacru spre a-l răspândi în lume. Cei ce formează poporul credincios al lui Dumnezeu au fost totdeauna misionari plini de râvnă, consacându-și forțele pentru onoarea Numelui Său și folosindu-și înțelepțește talentele în slujba Lui. — [Idem, 109.](#)

Însărcinarea Evangheliei este marea cartă misionară a Împărăției lui Hristos. Ucenicii urmau să lucreze cu sânguință pentru suflete, adresându-le invitația harului. Nu trebuiau să aștepte ca oamenii să

vină la ei, ci ei trebuiau să meargă la oameni cu solia lor. — [Idem, 28.](#)

Solii lui Dumnezeu sunt însărcinați să ia asupra lor chiar lucrarea pe care a făcut-o Hristos pe când era pe acest pământ. Ei trebuie să se consacre oricărui fel de lucrare pe care El a îndeplinit-o. Cu zel și sinceritate, ei trebuie să le vorbească oamenilor despre bogățiile insondabile și despre comoara nepieritoare a cerului. — [Testimonies for the Church 9:130.](#)

Misiunea încredințată ucenicilor ne este încredințată și nouă. Și astăzi, ca și atunci, Mântuitorul crucificat și înviat trebuie să fie înălțat înaintea tuturor celor care sunt fără Dumnezeu și fără speranță în lume. Dumnezeu are nevoie de păstori, de învățători și de evangheliști. Slujitorii Săi trebuie să proclame solia mântuirii, mergând de la ușă la ușă. Vestea iertării prin Hristos trebuie să fie dusă la fiecare neam, la fiecare seminție, la fiecare limbă și la fiecare popor. Solia aceasta nu trebuie să fie vestită în cuvinte timide și lipsite de viață, ci într-o manieră clară, hotărâtă și răscolitoare. Sute de oameni așteaptă să fie avertizați să-și salveze viața. Lumea are nevoie să vadă în creștini o dovadă a puterii religiei lor. Soliile milei nu sunt necesare doar în câteva locuri, ci în întreaga lume. — [Gospel Workers, 29.](#)

Când S-a înălțat la ceruri, Domnul Isus le-a încredințat lucrarea Sa pe pământ tuturor celor care primiseră lumina Evangheliei. Ei trebuiau să ducă lucrarea mai departe, până la realizarea ei deplină. Domnul nu a pregătit nici un alt mijloc pentru propovăduirea adevărului Său. „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură”. „și, iată că Eu sunt cu voi întotdeauna, până la sfârșitul veacurilor”. Această însărcinare solemnă ajunge până la noi, cei din veacul prezent. Dumnezeu îi lasă bisericii Sale responsabilitatea de a o accepta sau de a o respinge. — [Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 288.](#)

Asupra noastră a fost pusă o sarcină sfântă. Ne-a fost dată însărcinarea: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”. ([Matei 28, 19.20.](#)) Voi sunteți consacrați lucrării de a face cunoscută Evanghelia mântuirii. Desăvârșirea ce-

[24]

rului urmează să fie puterea voastră. — [Testimonies for the Church 9:20, 12.](#)

Chemați de la ocupațiile obișnuite ale vieții

Oamenii simpli trebuie să-și ocupe locul lor ca slujitori ai lui Dumnezeu. Împărtășind necazurile semenilor lor, așa cum a împărtășit Mântuitorul necazurile omenirii, prin credință, ei Îl vor vedea pe Domnul lucrând alături de ei. — [Slujitorii evangheliei, 38.](#)

În toate câmpurile, în apropiere și în depărtare, oamenii vor fi chemați de la plug și de la ocupațiile lor comerciale mai obișnuite, care, în mare măsură, ocupă mintea, și vor fi educați de către oameni cu experiență. Când vor învăța să lucreze eficient, vor proclama adevărul cu putere. Prin cele mai minunate lucrări ale Providenței, munți de dificultăți vor fi înlăturați și aruncați în mare. Solia care înseamnă atât de mult pentru locuitorii de pe pământ va fi auzită și înțeleasă. Oamenii vor ști ce este adevărul. Înainte și tot înainte, lucrarea va înainta, până când întregul pământ va fi avertizat; și atunci va veni sfârșitul. — [Testimonies for the Church 9:96.](#)

Dumnezeu poate și îi va folosi pe cei care nu au beneficiat de o educație cuprinzătoare în școlile omenești. O îndoială cu privire la puterea Sa de a face aceasta este o necredință evidentă și limitează lucrarea atotputerniciei lui Dumnezeu, pentru care nimic nu este imposibil. Fiți atenți la această precauție necuvenită și lipsită de încredere! Ea lasă nefolosite multe puteri nevăzute ale bisericii și închide calea Duhului Sfânt, așa încât să nu-i poată folosi pe oameni. Ea îi lasă în inactivitate pe cei care sunt doritori și nerăbdători să lucreze pentru Domnul Hristos și descurajează implicarea în lucrare a multora care, dacă li s-ar acorda o șansă corectă, ar fi niște colaboratori eficienți ai lui Dumnezeu. — [Slujitorii evangheliei, 488, 489.](#)

[25] Este privilegiul fiecărui suflet de a progresa. Aceia care sunt în legătură cu Hristos vor crește în har și în cunoașterea Fiului lui Dumnezeu, până la statura deplină de bărbați și de femei. Dacă toți aceia care pretind a crede adevărul ar fi întrebuințați în modul cel mai eficient capacitățile și ocaziile lor pentru a învăța și lucra, ei ar fi devenit puternici în Hristos. Oricare le-ar fi fost ocupația — fie că ar fi fost fermieri, mecanici, învățători sau pastori —, dacă s-ar fi

consacrat pe deplin lui Dumnezeu, ei ar fi devenit lucrători cu succes pentru Învățătorul ceresc. — [Testimonies for the Church 6:423](#).

Cei care se află în biserică și au suficient talent pentru a se angaja în oricare dintre ocupațiile vieții, cum ar fi: învățământul, construcțiile, manufactura, creșterea animalelor, trebuie să fie pregătiți să lucreze pentru consolidarea bisericii, slujind în comitete, sau ca instructori la școala de Sabat, angajându-se în lucrarea misionară, sau ocupând diferite poziții în cadrul bisericii. — [The Review and Herald, 15 februarie, 1887](#).

Pentru a duce mai departe lucrarea Sa, Hristos nu i-a ales pe învățații și elocvenții membri ai Sinedriului iudaic și nici puterea romană. Trecând pe lângă învățătorii iudei, care aveau o mare doză de îndreptățire de sine, Maestrul a ales oameni umili și neînvățați, ca să vestească adevărurile care aveau să miște lumea. Pe acești oameni și-a propus El să-i instruiască și să-i educe spre a fi conducătorii bisericii Sale. La rândul lor, ei aveau să-i învețe pe alții și să-i trimită cu solia Evangheliei. Pentru a avea succes în lucrarea lor, urma să le fie dată puterea Duhului Sfânt. Nu prin putere sau înțelepciune omenească avea să fie vestită Evanghelia, ci prin puterea lui Dumnezeu. — [Faptele Apostolilor, 17](#).

Printre cei cărora Mântuitorul le-a dat însărcinarea: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile” ([Matei 28, 19](#)), mulți erau în poziții sociale umile — bărbați și femei care au învățat să-L iubească pe Domnul lor și care erau hotărâți să urmeze exemplul Său de slujire neegoistă. Acestor oameni simpli, cât și ucenicilor care fuseseră cu Mântuitorul în timpul lucrării Sale pământești, le fusese încredințat un lucru prețios. Ei trebuia să ducă lumii vestea cea bună a mântuirii prin Hristos. — [Idem, 105, 106](#).

Viața care cucerește

[26]

Nu numai prin predicarea adevărului, nu numai prin distribuirea de literatură trebuie să fim martori pentru Dumnezeu. Să ne aducem aminte că o viață creștină este argumentul cel mai puternic ce poate fi adus în favoarea creștinismului și că un caracter creștin de mică valoare face mai mult rău în lume decât caracterul omului din lume. — [Testimonies for the Church 9:21](#).

Nici toate cărțile scrise nu pot răspunde scopului unei vieți sfinte. Oamenii nu vor crede ce predică pastorul, ci vor crede ce trăiește biserica. Prea adesea, influența predicii ținute de la amvon este combătută de predica ținută în viața celor care pretind a fi adepți ai adevărului. — [Testimonies for the Church 9:21](#).

Viața Domnului Hristos a fost o influență nemărginită, mereu crescândă, care Îl lega de Dumnezeu și de întreaga familie omească. Prin Domnul Hristos, Dumnezeu a înzestrat omul cu o influență care face să-i fie imposibil să trăiască pentru sine. Fiecare dintre noi este în legătură cu semenii lui, ca o parte a unui mare întreg care Îi aparține lui Dumnezeu, și cu toții avem obligații reciproce. Nici un om nu poate trăi independent de semenii lui, deoarece bunăstarea fiecăruia îi afectează pe ceilalți. Planul lui Dumnezeu este ca fiecare să se simtă important pentru bunăstarea altora și să caute să contribuie la fericirea lor. — [Parabolele Domnului Hristos, 339](#).

Religia Bibliei nu trebuie să fie mărginită între copertile unei cărți, nici între zidurile unei biserici. Ea nu trebuie să fie scoasă la iveală cu anumite ocazii pentru folosul nostru și apoi să fie pusă cu grijă înapoi. Ea trebuie să sfințească viața de toate zilele și să se dea pe față în toate tranzacțiile de afaceri și în toate legăturile noastre sociale. — [Faptele Apostolilor 306, 307](#).

Scopul lui Dumnezeu este acela de a Se proslăvi în poporul Său în fața lumii. El așteaptă ca aceia care poartă Numele lui Hristos să-L reprezinte în gândire, în cuvânt și în faptă. Gândurile lor trebuie să fie curate și cuvintele lor, nobile și înălțătoare, atrăgându-i pe cei din jur tot mai aproape de Mântuitorul. Religia lui Hristos trebuie să fie întretesută cu tot ceea ce ei fac și spun. Fiecare tranzacție de afaceri a lor trebuie să fie înmiresmată de prezența lui Dumnezeu. — [Testimonies for the Church 9:21](#).

[27]

Omul de afaceri să-și îndeplinească activitatea într-o manieră care Îi va aduce slavă Domnului său, datorită credincioșiei lui. Să-și trăiască religia în tot ce face și să le descopere oamenilor Spiritul lui Hristos. Mecanicul să fie un reprezentant sârguincios și credincios al Aceluia care a trudit în ocupațiile umile ale vieții, în cetățile din Iudeea. Fiecare persoană care poartă Numele lui Hristos să lucreze în așa fel încât, văzând faptele ei bune, oamenii să fie îndemnați să-L

laude pe Creatorul și Răscumpărătorul ei. — *The Bible Echo*, 10 iunie, 1901. (*The Review and Herald*, May 1, 1888.)

Femeile ca misionare

Femeile, ca și bărbații, pot să se angajeze într-o lucrare de a pune adevărul acolo unde poate să lucreze și să se dea pe față. Ele își pot ocupa locul în lucrare în timp de criză, și Domnul va lucra prin ele. Dacă sunt pătrunse de un simț al datoriei și lucrează sub influența Spiritului lui Dumnezeu, ele vor avea exact stăpânirea de sine care se cere pentru acest timp. Mântuitorul va reflecta lumina feței Sale asupra acestor femei jertfitoare de sine, și aceasta le va da o putere care o va întrece pe aceea a bărbaților. Ele pot face în familii o lucrare pe care bărbații nu o pot face, o lucrare care influențează viața launtrică. Ele se pot apropia de inima acelor pe care bărbații nu-i pot influența. Lucrarea lor este trebuincioasă. Femei pline de tact și umilință pot face o lucrare bună prin explicarea adevărului la oameni, în casele lor. Cuvântul lui Dumnezeu, explicat în felul acesta, își va face lucrare de transformare și, prin influența lui, familii întregi vor fi convertite. — *Testimonies for the Church* 9:128, 129.

Toți aceia care lucrează pentru Dumnezeu ar trebui să aibă însușirile combinate ale Martei și ale Mariei, bunăvoința de a servi și iubirea sinceră pentru adevăr. Eul și egoismul trebuie date la o parte. Dumnezeu cheamă femei lucrătoare, sânguincioase, prudente, cu inima caldă, duioasă și credincioasă față de principii. El cheamă femei care stăruie, care vor depărta gândul de la eu și de la o viață personală comodă și îl vor îndrepta spre Hristos, rostind cuvintele adevărului, rugându-se cu persoanele la care pot avea acces, lucrând pentru convertirea sufletelor. — *Idem*, 6:118.

Surorile pot lucra eficient în obținerea de abonamente pentru publicațiile noastre periodice, aducând în acest fel lumina în atenția multor minți. — *The Review and Herald*, 10 iunie, 1880. [28]

Sunt femei nobile care au avut curajul moral de a hotărî în favoarea adevărului pe temeiul dovezilor. Ele au acceptat adevărul în mod conștient. Aceste femei au tact, înțelegere și abilitate și vor fi niște lucrătoare pline de succes pentru Domnul lor. Femeile creștine sunt chemate în lucrare. — *Idem*, 19 decembrie, 1878.

Surorile noastre pot sluji ca niște lucrătoare prevăzătoare în domeniul scrierilor și pot să scoată la lumină adevăratele simțăminte ale prietenilor care au primit broșurile și tratatele noastre.... Este nevoie de femei cu principii ferme și cu un caracter hotărât, care cred că trăim cu adevărat în zilele din urmă și că avem ultima solie de avertizare, care trebuie să-i fie vestită lumii. Acestea sunt femeile pe care Dumnezeu le poate folosi în lucrarea misionară și de publicații. Ele pot face o lucrare prețioasă pentru Dumnezeu în multe feluri, răspândind broșurile și împărțind cu înțelepciune *Semnele Timpului*. — [The Review and Herald, 19 decembrie, 1878](#).

Nu recomand ca o femeie să caute să devină un membru al comitetului de conducere sau un funcționar administrativ, dar ea poate să facă foarte mult ca misionară, prezentând adevărul prin corespondență, distribuind tratate și solicitând înscrieri pentru abonamente la publicațiile care conțin adevărul solemn pentru acest timp. — [Ibidem](#).

Dacă acolo unde acum este doar una, ar fi fost douăzeci de femei care ar fi făcut din această misiune sfântă activitatea lor îndrăgită, am fi văzut mult mai mulți oameni convertiți la adevăr. — [Idem, 2 ianuarie, 1879](#).

Acum este nevoie de femei care pot să lucreze, care nu sunt pline de spiritul propriei importanțe, ci sunt blânde și smerite cu inima, femei care vor lucra cu blândețea lui Hristos oriunde pot găsi o lucrare de făcut pentru salvarea de suflete. — [Ibidem](#).

[29] Sute dintre surorile noastre ar fi putut să fie în lucrare astăzi, dacă ar fi dorit. Ele ar trebui să se îmbrace pe ele și pe copiii lor cu haine curate și rezistente, fără podoabe, și să dedice pentru lucrarea misionară timpul pe care l-au irosit în scopul unei parade inutile. Ele pot să le scrie prietenilor aflați la distanță. Surorile noastre se pot aduna pentru a se consulta cu privire la modalitatea de lucru cea mai eficientă. Banii pot să fie economisiți spre a-I fi aduși lui Dumnezeu în dar, ca să fie investiți în scrieri și tratate, care să le fie trimise prietenilor lor. Cele care nu fac nimic ar trebui să înceapă să lucreze. Fiecare soră care pretinde că este o copilă a lui Dumnezeu trebuie să simtă cu adevărat responsabilitatea de a-i ajuta pe cei din apropierea ei. — [The Review and Herald, 12 decembrie, 1878](#).

Surorile noastre au fost prea doritoare să se scuze de îndeplinirea responsabilităților care cer gândire și o exercitare atentă a minții,

totuși tocmai aceasta este disciplina de care au nevoie pentru a-și desăvârși experiența creștină. Ele pot să fie lucrătoare în câmpul misionar, manifestând un interes personal în ce privește distribuirea scrierilor și a tratatelor, care reprezintă corect credința noastră. — [The Review and Herald, December 12, 1878.](#)

Surorilor, nu obosiți în ce privește lucrarea misionară vigilentă. Aceasta este o lucrare în care toate vă puteți angaja cu succes, dacă veți fi în legătură cu Dumnezeu. Înainte de a scrie scrisori în care puneți întrebări, înălțați-vă întotdeauna inima în rugăciune spre Dumnezeu, ca să puteți avea succes în a aduna câteva mlădițe sălbatice, care pot fi altoite în adevărata viță și pot aduce roade pentru slava lui Dumnezeu. Toți cei care vor lucra cu inima umilă în acest domeniu se vor educa fără încetare în calitate de lucrători în via Domnului. — [Idem, 10 iunie, 1880.](#)

Capitolul 2 — Un apel către tineri

Rânduiala divină

Domnul a rânduit ca tineretul să-I fie de ajutor. — [Testimonies for the Church 7:64](#).

Cu o asemenea armată de lucrători, care ar putea fi formată din tinerii noștri, pregătiți cum se cuvine, cât de curând ar putea fi dusă întregii lumi solia despre un Mântuitor răstignit, înviat și care va reveni în curând! — [Educație, 271](#).

Noi avem astăzi o armată de tineri care pot face mult, dacă sunt încurajați și îndrumați corespunzător. Vrem ca aceia care sunt copiii noștri să creadă adevărul. Vrem ca ei să fie binecuvântați de Dumnezeu. Vrem ca ei să îndeplinească o parte în planurile bine organizate de a-i ajuta pe alți tineri. Toți tinerii trebuie să fie educați în așa fel încât să poată reprezenta corect adevărul, dând mărturie pentru speranța care este în ei și onorându-L pe Dumnezeu în orice ramură de activitate în care sunt calificați să lucreze. — [General Conference Daily Bulletin, 29 ianuarie, 1893](#).

Tinerii în lucrarea bisericii

În bisericile noastre este nevoie de talentul tineresc, bine organizat și bine educat. Într-un fel sau altul, tinerii își vor folosi energiile lor supraabundente. Dacă nu sunt orientate într-o direcție bună, aceste energii vor fi folosite de tineri în așa fel încât le vor afecta propria spiritualitate și se vor dovedi un prejudiciu pentru aceia cu care se asociază. — [Slujitorii evangheliei, 211](#).

După ce tinerii își dăruiesc inima lui Dumnezeu, responsabilitatea noastră pentru ei nu încetează. Ei trebuie să fie implicați în lucrarea Domnului și ajutați să înțeleagă că El așteaptă de la ei să contribuie la progresul cauzei Sale. Nu este suficient să le arătăm tinerilor cât de mult este nevoie să fie făcut, și apoi doar să-i îndemnăm să participe. Ci ei trebuie să fie învățați cum să lucreze pentru Domnul. Să fie instruiți, disciplinați și antrenați în cunoașterea celor

mai bune metode de câștigare a sufletelor pentru Hristos. Învățați-i să încerce să-i ajute pe tovarășii lor tineri. Explicați-le sistematic diferitele ramuri ale lucrării misionare, la care ei ar putea să ia parte și acordați-le instrucțiuni și ajutor. În felul acesta, ei vor învăța cum să lucreze pentru Dumnezeu. — [Slujitorii evangheliei, 210](#). [31]

Din fragedă copilărie

Amabilitatea și bunăvoința pastorului să fie vizibile în modul în care îi tratează pe copii. El totdeauna trebuie să-și aducă aminte că ei sunt bărbați și femei în miniatură, membri mai tineri ai familiei Domnului. Aceștia pot fi foarte apropiați și scumpi Domnului, iar dacă sunt educați și instruiți cum trebuie, vor face lucrare pentru El chiar în tinerețea lor. — [Testimonies for the Church 4:397, 398](#).

Tinerii să nu fie trecuți cu vederea; ei să participe la lucru și să aibă răspunderi. Ei să înțeleagă că au o parte de îndeplinit în ajutorarea și fericirea altora. Chiar și copiii ar trebui să fie învățați să facă mici fapte de iubire și milă pentru cei mai puțin fericiți ca ei. — [Idem, 6:435](#).

Părinții ar trebui să-i învețe pe copii care este valoarea timpului și cum să-l folosească într-o manieră corectă. Învățați-i pe copii că merită să depună toate eforturile pentru a îndeplini o lucrare care Îi aduce onoare lui Dumnezeu și binecuvântare pentru omenire. Ei pot fi niște misionari pentru Dumnezeu, chiar din fragedă copilărie. — [Parabolele Domnului Hristos, 345](#).

Viitorul care îi așteaptă pe tineri

Mulți dintre tinerii de astăzi, crescând asemenea lui Daniel în căminul său din Iudeea, studiind Cuvântul lui Dumnezeu și lucrările Sale și deprinzându-se lecțiile slujirii pline de credincioșie, se vor mai ridica încă în adunările legislative, în sălile de judecată sau în curțile regale ca martori ai Împăratului împăraților. — [Educație, 262](#).

Alegerea lui Timotei pentru slujire

Pavel a văzut că Timotei era credincios, statornic și sincer și l-a ales ca tovarăș de lucru și de călătorie. Acelea [mama și bunica]

[32] care l-au învățat pe Timotei în copilăria lui erau acum răsplătite prin aceea că îl vedeau pe fiul lor într-o strânsă părtășie cu marele apostol. Atunci când Dumnezeu l-a ales să fie învățător, Timotei era un simplu tânăr, însă principiile lui fuseseră atât de bine întemeiate prin educația primită din fragedă copilărie, încât era pregătit să-și ocupe locul de ajutor al lui Pavel. Și, deși tânăr, el și-a purtat răspunderile ca un creștin smerit. — [Faptele Apostolilor, 204, 205.](#)

Rezerve pentru completarea rândurilor

În poporul nostru, cei care poartă poverile trec la odihnă. Mulți dintre cei mai de seamă în aducerea la îndeplinire a reformelor instituite de noi, ca popor, au trecut deja dincolo de pragul vârstei a treia și puterea lor fizică și intelectuală este în scădere. Cu îngrijorarea cea mai profundă, se poate pune întrebarea: Cine va ocupa locul lor? Cui trebuie să-i fie încredințate responsabilitățile vitale ale bisericii, când actualii purtători ai stindardului vor cădea la datorie? Nu putem decât să privim cu nerăbdare la tinerii de azi, ca la unii care trebuie să ia asupra lor aceste poveri și cărora trebuie să le fie încredințate aceste răspunderi. Ei trebuie să preia lucrarea de acolo de unde o lasă ceilalți, iar calea pe care o vor urma va decide dacă moralitatea, religia și adevărata evlavie vor învinge sau dacă imoralitatea și necredința vor corupe și vor anula tot ce este de valoare. — [Slujitorii evangheliei, 68.](#)

Pionieri în ce privește munca și sacrificiul

Trebuie să manifestăm încredere în tinerii noștri. Ei trebuie să fie pionieri în orice întreprindere care implică muncă și sacrificiu, în vreme ce servii mai în vârstă ai lui Hristos vor fi păstrați ca sfătuitori, care să-i încurajeze și să-i binecuvânteze pe aceia care se străduiesc din răputeri pentru Dumnezeu. — [Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi, 516, 517.](#)

Este nevoie de tineri. Dumnezeu îi cheamă în câmpuri misionare. Fiind, în comparație cu alții, liberi de griji și de alte răspunderi, ei sunt mai disponibili pentru a se angaja în lucrare decât cei care trebuie să asigure îndrumarea și întreținerea unei familii. Pe lângă aceasta, tinerii se pot adapta mai ușor schimbării de climă și societate

și pot rezista mai bine la greutăți. Prin tact și perseverență, pot intra în legătură cu oamenii acolo unde se află ei. — [Ibidem](#).

Mulți tineri care au primit o educație convenită acasă trebuie să fie pregătiți pentru slujire și să fie încurajați ca să înalțe stindardul adevărului în locuri noi, printr-o lucrare bine plănuită și credincioasă. Prin asocierea cu pastorii și cu lucrătorii noștri care au experiență în lucrarea în orașe, ei vor obține pregătirea cea mai bună. Lucrând sub călăuzirea divină și fiind susținuți de rugăciunile colegilor lor, lucrători mai cu experiență, ei pot face o lucrare bună și binevenită. Când își unesc eforturile cu acelea ale lucrătorilor mai bătrâni, folosind energiile lor tinerești spre cea mai bună întreprindere a lor, ei vor avea însoțirea îngerilor cerești; și, ca împreună-lucrători cu Dumnezeu, privilegiul lor este acela de a cânta, de a se ruga și a crede, de a lucra cu curaj și fără stânjenire. Încrederea și asigurarea pe care le-o vor aduce prezența trimișilor cerești, lor și conlucrătorilor lor, vor conduce la rugăciune, laudă și la simplitatea credinței adevărate. — [Testimonies for the Church 9:119](#).

[33]

Domenii de activitate

Sunt multe domenii în care tinerii pot fi de folos prin efortul lor. Se pot organiza și pregăti atent asociații de cadre medicale, de vizitatori evangheliști, de lecturi biblice, de vestitori și de misionari medicali. În vacanțe, mulți elevi au ocazia să iasă în câmp și să lucreze ca evangheliști. — [Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi, 546](#).

Ar trebui să-i educăm pe tineri ca, la rândul lor, să-i ajute pe alți tineri, căci atunci când vor căuta să facă lucrul acesta, vor câștiga o experiență care îi va califica să devină lucrători consacrați într-o sferă mai cuprinzătoare. — [Testimonies for the Church 6:115](#).

Tineri și tinere să fie educați spre a deveni lucrători în vecinătățile lor, cum și în alte locuri. Toți să-și pună inima și mintea spre a deveni pricepuți cu privire la lucrarea pentru timpul de față, calificându-se pentru a face lucrul acela pentru care sunt cel mai bine pregătiți. — [Idem, 9:118,119](#).

Secretul succesului

[34] Tinerilor, stăruțiți în a-L cunoaște pe Domnul și veți ști că „El Se ivește ca zorile dimineții”. ([Osea 6, 3.](#)) Căutați fără încetare să vă dezvoltați. Străduiți-vă sârguincios să ajungeți asemenea Răscumpărătorului. Trăiți prin credința în Hristos. Faceți lucrarea pe care a făcut-o El. Trăiți pentru salvarea sufletelor pentru care El și-a dat viața. Străduiți-vă pe orice cale să ajutați aceleora cu care veniți în legătură. Vorbiți cu Fratele vostru mai mare, care vă va întregi educația — învățatură peste învățatură, puțin câte puțin. O strânsă legătură cu Acela care S-a dat pe Sine ca jertfă pentru a mântui o lume muribundă va face din voi lucrători buni. — [Idem, 6:416.](#)

Organizarea pentru slujire

Tineri și tinere, nu puteți voi să formați grupe și, ca niște soldați ai lui Hristos, să vă înrolați în lucrare, punând tot talentul, tactul și îndemânarea voastră în slujba Domnului, ca să puteți salva suflete de la ruină? În fiecare biserică să fie organizate grupe care să îndeplinească această lucrare. Doresc tinerii și tinerele, care Îl iubesc cu adevărat pe Domnul Isus, să se organizeze spre a lucra nu numai pentru cei care mărturisesc a fi păzitori ai Sabatului, ci și pentru cei care nu sunt de credința noastră? — [Signs of the Times, 29 mai, 1893.](#)

Tinerii, tinerele și copiii să înceapă lucrarea în Numele lui Isus. Să se asocieze în vederea îndeplinirii unui plan. Nu puteți voi să formați o grupă de lucrători, să vă stabiliți ocazii în care să vă rugați împreună pentru a-I cere Domnului să vă dea harul Său și să acționați în unitate? — [Youth's Instructor, 9 august, 1894.](#)

Lipsa spiritului misionar

Între adventiștii păzitori ai Sabatului, a existat în mică măsură spiritul misionar. Dacă pastorii și membrii bisericii ar fi îndeajuns de conștienți de acest lucru, nu ar mai sta așa de indiferenți, în timp ce Dumnezeu i-a onorat, făcându-i depozitarii Legii Sale, întipărand-o în mintea lor și scriind-o în inima lor. — [Testimonies for the Church 3:202](#).

Adevăratul spirit misionar a părăsit comunitățile care fac o mărturisire de credință atât de înaltă. Inima lor nu mai arde de iubire pentru suflete și de dorința de a le conduce în staulul lui Hristos. Avem nevoie de lucrători zeloși. Nu există nimeni care să răspundă strigătului care se înalță din fiecare parte: „Treci și ajută-ne?” — [Idem, 4:156](#).

Mi s-a arătat că noi, ca popor, suntem deficitari. Cuvintele noastre nu sunt în armonie cu credința noastră. Credința noastră mărturisește că trăim sub influența vestirii celei mai solemne solii, care a fost dată vreodată muritorilor. Totuși, cu toate că acest fapt este evident, eforturile noastre, zelul nostru, spiritul nostru de sacrificiu de sine nu se compară cu caracterul lucrării. Trebuie să înviem din morți și Hristos ne va da viață. — [Idem, 2:114](#).

Inima mea este plină de durere când mă gândesc cât de puțin își simt bisericile noastre responsabilitățile față de Dumnezeu. Nu este vorba numai de misionarii care sunt niște soldați, ci de fiecare bărbat și femeie care sunt înrolați în armata lui Hristos. Oare, doresc ei să accepte viața de soldat, după exemplul pe care li l-a dat Domnul Hristos în viața Sa de renunțare la sine și sacrificiu? Ce renunțare de sine au manifestat bisericile voastre, ca întreg? Poate că au oferit donații în bani, dar s-au cruțat pe ele însele. — [The General Conference Daily Bulletin, 4 februarie, 1893, 131](#).

Mulți dintre pretinșii urmași ai lui Hristos nu simt responsabilitatea pentru suflete mai mult decât o simte lumea. Pofta ochilor,

[36] mândria vieții, plăcerea de a face paradă, iubirea de comoditate îi despart pe creștini de Dumnezeu, iar spiritul misionar adevărat există doar la câțiva. Ce se poate face pentru a le deschide ochii acestor păcătoși din Sion și pentru a-i face pe ipocriți să tremure? — [Idem, 132.](#)

Există o categorie de creștini reprezentată de Meroz. Spiritul misionar nu a pus niciodată stăpânire pe sufletul lor. Solicitățile centrelor misionare din străinătate nu i-au îndemnat la acțiune. Cum vor da socoteală înaintea lui Dumnezeu aceia care nu fac nimic pentru lucrarea Sa — nimic pentru a câștiga suflete la Hristos? Cu privire la acești oameni, se va rosti acuzația „rob viclean și lenes” — [Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 290.](#)

Ca o ilustrare a nereușitei voastre în a vă ridica la înălțimea cerințelor lucrării lui Dumnezeu, așa cum aveți privilegiul, mi s-a făcut referire la aceste cuvinte: „Blestemați pe Meroza, a zis îngerul Domnului. Blestemați, blestemați pe locuitorii lui; căci n-au venit în ajutorul Domnului. În ajutorul Domnului printre oamenii viteji”. ([Judecători 5, 23.](#)) — [Testimonies for the Church 2:247.](#)

Categoria celor mulțumiți de ei înșiși

Mi-a fost prezentată o clasă care era conștientă de faptul că membrii ei aveau îndemnuri generoase, simțăminte devoționale și o plăcere de a face binele; totuși ei nu făceau nimic. Ei aveau un simțământ de mulțumire de sine, măgulindu-se că, dacă ar avea o ocazie sau ar fi într-o situație mai favorabilă, ar putea și ar fi gata să facă o lucrare mare și bună; dar ei așteaptă ocazia. Disprețuiesc judecata strâmbă a sârmanului zgârcit, care dă cu greu mica bucătică celor nevoiași. Ei văd că el trăiește pentru sine, că nu există în el pornirea să facă bine altora, să-i binecuvânteze cu talentele, influența și mijloacele care i-au fost încredințate spre folosire, și nu să abuzeze de ele, nici să le lase să ruginească sau să le îngroape în pământ. Cei care se predau în fața zgârceniei și a egoismului lor au de dat socoteală pentru faptele lor zgârcite și sunt răspunzători pentru talentele pe care le folosesc în mod abuziv. Dar și mai răspunzători sunt cei care, deși au impulsuri generoase și sunt ageri ca să discearnă lucrurile spirituale, rămân inactivi, așteptând o ocazie care presupun

că n-a venit, punând în contrast dispoziția lor de a fi gata să facă binele cu lipsa de bunăvoință a celui zgârcit, și care chibzuiesc că situația lor este mai favorabilă decât aceea a vecinilor lor, mici la suflet. Unii ca aceștia se înșală. A avea calități care nu sunt folosite nu face decât să le mărească responsabilitatea; și, dacă ei păstrează nefolosite talentele date de Domnul, sau le acumulează, situația lor nu este mai bună decât aceea a vecinilor, pentru care sufletele lor simt un astfel de dispreț. Lor li se va spune: „Voi ați cunoscut voia Domnului, și totuși n-ați făcut-o”. — [Testimonies for the Church 2:250, 251](#).

[37]

Amorțeală satanică, aducătoare de moarte

Poporul lui Dumnezeu trebuie să primească această avertizare și să deosebească semnele timpului. Semnele venirii lui Isus sunt prea evidente pentru a fi puse la îndoială și, în vederea acestor lucruri, toți aceia care susțin că sunt de partea adevărului trebuie să fie implicați în mod activ în predicare. Dumnezeu îi cheamă pe toți, atât pe predicatori, cât și poporul, să se trezească. Tot cerul este în mișcare. Scenele istoriei Pământului se vor încheia în curând. Trăim primejdiile timpului sfârșitului acestui pământ. În fața noastră sunt necazuri și mai mari și, cu toate acestea, noi nu ne-am trezit. Această lipsă de activitate și de seriozitate în lucrarea lui Dumnezeu este înspăimântătoare. Această amorțeală de moarte este de la Satana. — [Idem, 1:260, 261](#).

Necredința învăluie bisericile noastre asemenea unui giulgiu al morții, pentru că ele nu folosesc talentele pe care li le-a dat Dumnezeu, oferindu-le lumină aceluia care nu cunosc adevărul prețios. Domnul cheamă sufletele iertate, pe acelea care se bucură de lumină, să le descopere și altora adevărului. — [The General Conference Daily Bulletin, 1893, 133](#).

Satana caută acum să țină poporul lui Dumnezeu în stare de inactivitate, să-l rețină să-și facă partea în răspândirea adevărului, pentru ca, la sfârșit, când vor fi cântăriți, să fie găsiți necorespunzători. — [Testimonies for the Church 1:260](#).

Oamenii sunt în pericol. Mulțimile pier. Dar, cât de puțini așaziși urmași ai Domnului Hristos simt o povară pentru aceste suflete! Destinul unei lumi atârână în cumpănă, dar acest fapt îi mobilizează cu

[38] mare greutate pe cei care pretind a crede adevărul cel mai vast, care le-a fost dat vreodată muritorilor. Se manifestă o lipsă a acelei iubiri care L-a determinat pe Domnul Hristos să-și lase căminul ceresc și să ia asupra Sa natura omului, pentru ca omenescul să poată veni în contact cu omenescul, atrăgându-i pe oameni la Dumnezeu. În poporul lui Dumnezeu există o stare de paralizie, de letargie, care îi împiedică să-și înțeleagă datoria prezentă. — [Parabolele Domnului Hristos, 303](#).

Satana se folosește de nepăsarea și de starea de adormire a așa-zișilor creștini pentru a-și întări eforturile și pentru a câștiga suflete de partea lui. Mulți dintre cei care cred că, deși nu fac nici o lucrare concretă pentru Domnul Hristos, totuși sunt de partea Sa, îl împuternicesc pe vrăjmaș să ocupe teren și să câștige avantaje. Prin faptul că au dat greș în a fi niște lucrători sânguincioși pentru Domnul, neîndeplinindu-și datoriile și nerostind soliile care trebuiau vestite, ei i-au permis lui Satana să obțină stăpânirea asupra unor suflete care ar fi putut fi câștigate pentru Domnul Hristos. — [Idem, 280](#).

Când studiez Scripturile, sunt alarmată pentru starea Israelului lui Dumnezeu din aceste timpuri din urmă. Ei sunt îndemnați să fugă de idolatrie. Mă tem că sunt adormiți și se conformează atât de mult lumii, încât le va fi greu să discearnă cine Îi slujește lui Dumnezeu și cine nu Îi slujește. Distanța dintre Domnul Hristos și poporul Său se mărește, dar se micșorează între acesta și lume. Semnele de distincție între pretinsul popor al lui Dumnezeu și lume aproape că au dispărut. Ca și Israelul din vechime, ei urmează urâciunile popoarelor din jurul lor. — [Testimonies for the Church 1:277](#).

Slăbirea discernământului spiritual

Nu numai în lume vedem rezultatele neglijenței de a lucra pe căile lui Hristos din partea comunității. Prin neglijența aceasta, în comunitate s-a introdus o stare de lucruri ce a eclipsat înaltele și sfintele interese ale lucrării lui Dumnezeu. Un spirit de critică și de amărăciune s-a furișat în biserică, și discernământul spiritual al multora a slăbit. Din cauza aceasta, lucrarea lui Hristos a suferit o pierdere foarte mare. — [Idem, 6:297](#).

Sunt plină de tristețe când mă gândesc la starea noastră, ca popor. Domnul n-a închis cerul pentru noi, dar viața noastră de continuă apostazie ne-a despărțit de El. Mândria, lăcomia și iubirea de lume au fost vii în inimă, fără teama de a fi lepădați sau condamnați. Păcate grele și îndrăznețe s-au cuibărit printre noi. Cu toate acestea, părerea generală este aceea că biserica înflorește și că pacea și prosperitatea spirituală se află în mijlocul ei. Biserica și-a întors spatele și nu L-a mai urmat pe Domnul Hristos, Conducătorul ei, și se retrage în mod sigur spre Egipt. Cu toate acestea, puțini sunt alarmați sau surprinși de lipsa lor de putere spirituală. Îndoiala și chiar necredința în Mărturiile Duhului lui Dumnezeu se ridică în comunitățile noastre de pretutindeni. Satana dorește ca lucrurile să fie astfel. — [Idem, 5:217](#). [39]

Starea de slăbiciune spirituală

Asupra poporului lui Dumnezeu a strălucit lumină acumulată; dar mulți au neglijat să urmeze lumina, și din această cauză sunt într-o stare de mare slăbiciune spirituală. Poporul lui Dumnezeu nu pierde acum din lipsă de cunoștință. Ei nu vor fi condamnați pentru că n-au cunoscut calea, adevărul și viața. Adevărul pe care au ajuns să-l înțeleagă și lumina care a strălucit asupra sufletului lor, dar care a fost neglijată sau refuzată, îi vor condamna. Aceia

care niciodată n-au avut lumină spre a o respinge nu se vor afla sub condamnare. Ce s-ar fi putut face mai mult pentru via lui Dumnezeu decât a fost făcut? Lumină, lumină prețioasă strălucește asupra poporului lui Dumnezeu; dar ea nu-i va mântui, decât dacă consimt să fie mântuiți prin ea, s-o trăiască pe deplin și s-o transmită altora din întuneric. — [Testimonies for the Church 2:123](#).

Nevoia de alifie cerească pentru ochi

Comunitățile au nevoie să aibă ochii unși cu alifia cerească, ca să poată vedea multele ocazii din jurul lor pentru a-I sluji lui Dumnezeu. De repetate ori, Domnul a chemat poporul Său să meargă la drumuri și la garduri și să-i convingă pe oameni să intre, pentru a-I fi casa plină; dar chiar și în umbra propriilor noastre porți sunt familii față de care noi nu am arătat destul interes pentru a-i face

[40] să înțeleagă faptul că pe noi ne preocupă persoana lor. Lucrarea aceasta, care este cea mai aproape de noi, e ceea ce Domnul cere de la biserică să întreprindă. Noi nu trebuie să stăm și să zicem: „Cine este aproapele meu?” Noi trebuie să ne reamintim că aproapele nostru este acela care are cel mai mult nevoie de simpatia și ajutorul nostru; aproapele nostru este fiecare suflet care este rănit și zdrobit de adversar. Aproapele nostru este oricine este proprietatea lui Dumnezeu. În Hristos, deosebiri făcute de către iudei, cu privire la cine era aproapele lor, sunt date la o parte. Nu există despărțiri teritoriale, nu există distincții artificiale, nici caste, nici aristocrație. — [Idem, 6:294](#).

Fanatismul și formalismul rece

Satana lucrează acum cu toate puterile lui subtile și amăgitoare pentru a-i îndepărta pe oameni de la lucrarea soliei îngerului al treilea, care trebuie să fie vestită cu o mare putere. Când va vedea că Domnul Își binecuvântează poporul și îl pregătește pentru a discerne amăgirile lui, vrăjmașul va lucra cu puterea lui iscusită, ca să aducă fanatismul pe de o parte și formalismul rece pe de altă parte, așa încât să poată câștiga multe suflete. Acum este timpul să veghem fără încetare. Fiți atenți, ca să sesizați primul pas pe care Satana l-ar putea face în mijlocul nostru. — [The Review and Herald, 24 ianuarie, 1893](#).

În bisericile noastre există oameni reci ca un aisberg. Sunt o mulțime de formalști care pot crea o aparență impunătoare, dar care nu pot străluci ca niște lumini în lume. — [Idem, 24 martie, 1891](#).

Mărginiți de egoism

Mi s-a arătat că motivul pentru care cei din poporul lui Dumnezeu nu sunt mai spirituali și n-au o credință mai mare este din cauza egoismului de care sunt mărginiți. Nu mulțimea adunărilor voastre este lucrul pe care îl acceptă Dumnezeu. Nu rugăciunile numeroase, ci pe cei ce fac dreptate, care fac lucrul bun la timp potrivit. — [Testimonies for the Church 2:36](#).

Zgârcenia

Dar unii refuzau să fie convertiți. Ei nu era dispuși să umble pe calea lui Dumnezeu, și când se făceau apeluri pentru daruri de bunăvoie pentru ca lucrarea lui Dumnezeu să poată fi dusă mai departe, unii se agățau în chip egoist de averile lor pământești. Acești oameni zgârciți au ajuns să fie separați de ceata celor credincioși. — [Idem 9:126](#).

Nici unul din douăzeci nu este pregătit

[41]

Aceasta este o declarație solemnă, pe care o fac pentru biserică, și anume că nici unul din douăzeci de membri, ale căror nume sunt scrise în registrul bisericii, nu este pregătit pentru a-și încheia istoria lui pe pământ și va fi tot așa de lipsit de Dumnezeu și de speranță în lume, ca păcătosul de rând. Ei pretind că Îi slujesc lui Dumnezeu, dar sunt mai dornici să-i slujească lui mamona. Această lucrare făcută cu o jumătate de inimă este mai degrabă o negare continuă a lui Hristos, decât o mărturisire pentru El. Sunt așa de mulți care au adus în biserică propriul spirit josnic și nesupus. Simțul lor spiritual este pervertit de propriile decăderi morale degradatoare. Ei reprezintă lumea în spiritul, în inima și voința lor, se adâncesc în practicile lor senzuale, iar așa-zisa lor viață creștină este plină de amăgire sub nenumărate aspecte. Ei trăiesc ca niște păcătoși, în timp ce pretind că sunt creștini! Cei care se consideră creștini și Îl mărturisesc pe Hristos ar trebui să iasă din mijlocul lor, să nu se atingă de nici un lucru necurat și să fie separați

Îmi las pana de scris jos și îmi înalț sufletul în rugăciune, ca Domnul să sufle asupra poporului Său căzut, care este asemenea unor oase uscate, și să-l aducă la viață. Sfârșitul este aproape și vine peste noi, strecurându-se așa de neobservat, așa de imperceptibil, de tăcut, asemenea pașilor neuziți ai hoțului din noapte, pentru a-i surprinde pe cei care dorm nepregătiți și fără pază. Fie ca Domnul să îngăduie ca Duhul Său Sfânt să fie adus în inima noastră, care acum este cuprinsă de comoditate, ca să nu mai dormim, așa cum fac ceilalți, ci să veghem și să fim trezi. — [The General Conference Daily Bulletin, February 4, 1893, 132, 133](#).

Nevoia de reformă și de înviorare

Creștinii trebuie să se pregătească pentru lucrurile care, în curând, vor invada lumea ca o surpriză copleșitoare, și această pregătire să o facă prin studierea cu seriozitate a Cuvântului lui Dumnezeu și prin străduința de a-și conforma viața cu preceptele lui. Problemele capitale ale veșniciei ne cer ceva în afară de o religie imaginară, o religie a cuvintelor și a formelor, unde adevărul este ținut în curtea de afară. Dumnezeu cheamă la redeșteptare și la reformă. — [Profeți și regi, 626](#).

O înviorare a adevăratei evlavii în mijlocul nostru este cea mai mare și mai urgentă nevoie. Căutarea ei ar trebui să fie prima noastră lucrare. — [The Review and Herald, 22 martie, 1887](#).

[42] A venit timpul să aibă loc o deplină reformă. Când va începe reforma aceasta, spiritul rugăciunii îl va influența pe fiecare credincios și va izgoni din biserică spiritul neînțelegerii și al certei. — [Testimonies for the Church 8:251](#).

Trebuie să aibă loc o reformă și o reînviore, sub călăuzirea Duhului Sfânt. Reînviorearea și reforma sunt două lucruri diferite. Reînviorearea semnifică o înnoire a vieții spirituale, o readucere la viață a puterilor minții și ale inimii, o înviere din moartea spirituală. Reforma semnifică o reorganizare, o schimbare a ideilor și a teoriilor, a obiceiurilor și a practicilor. Reforma nu va aduce roadele bune ale neprihănirii, dacă nu este asociată cu reînviorearea spirituală. Reînviorearea și reforma trebuie să-și aducă la îndeplinire lucrările lor și să fie combinate în această lucrare. — [The Review and Herald, 25 februarie, 1902](#).

Oare nu cheamă Scripturile la o lucrare mai curată și mai sfântă decât am văzut până acum?... Dumnezeu îi cheamă pe aceia care sunt dispuși să fie conduși de Duhul Sfânt să înceapă o lucrare de reformă cuprinzătoare. Văd în fața noastră o criză, iar Domnul le cere lucrătorilor Săi să intre în rânduri. Fiecare suflet ar trebui să se afle acum într-o stare de consacrare reală și mai profundă decât în anii care au trecut. Am fost adânc impresionată de scenele care mi-au fost arătate într-o viziune de noapte. Se părea că are loc o mare mișcare — o lucrare de înviorare — care înainta în multe locuri. Poporul nostru se mobiliza, răspunzând la chemarea lui Dumnezeu. — [The General Conference Bulletin, May 19, 1913, p. 34](#).

Într-o viziune de noapte, mi-au trecut pe dinainte reprezentări ale unei mari mișcări de reformă în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Mulți Îl laudau pe Dumnezeu. Bolnavii erau vindecați și alte minuni erau săvârșite. Sute și mii erau văzuți vizitând familii și explicându-le Cuvântul lui Dumnezeu. Inimi erau convinse prin puterea Duhului Sfânt și un spirit de adevărată convertire se dădea pe față. În toate părțile, ușile erau larg deschise pentru proclamarea adevărului. Lumea părea să fie luminată de influența cerească. Mari binecuvântări erau primite de sincerul și smeritul popor al lui Dumnezeu. — [Testimonies for the Church 9:126](#).

Se face simțită marea nevoie a unei reforme printre cei din poporul lui Dumnezeu. Starea actuală a bisericii naște întrebarea: Este aceasta o reprezentare corectă a Celui ce și-a dat viața pentru noi? — [Idem, 3:474](#).

[43]

Când reproșul de indolență și lenevie va fi șters de deasupra bisericii, Spiritul Domnului Se va manifesta în chip milostiv. Puterea dumnezeiască se va da pe față. Biserica va vedea lucrarea providențială a Domnului oștirilor. Lumina adevărului va străluci în raze clare și puternice și, ca pe vremea apostolilor, multe suflete se vor întoarce de la rătăcire la adevăr. Pământul va fi luminat de slava Domnului. — [Idem, 9:46](#).

Întârzierea este fatală

Mi-a fost arătat că poporul lui Dumnezeu așteaptă să aibă loc unele schimbări, să fie luat în stăpânire de o putere irezistibilă. Însă vor fi dezamăgiți, pentru că sunt pe o cale greșită. Ei trebuie să acționeze, să se implice ei înșiși în lucrare și să strige cu stăruință către Dumnezeu pentru a dobândi o cunoaștere reală a propriei stări. Scenele care trec prin fața noastră sunt de o amploare suficientă pentru a ne determina să ne trezim și să vestim adevărul inimilor aceluia care vor asculta. Secerișul pământului este aproape copt. — [Testimonies for the Church 1:261](#).

Pe de altă parte, sunt unii dintre cei care, în loc să dezvolte cu înțelepciune ocaziile prezente, așteaptă în lenevie vreun timp special de învioreare spirituală, în care capacitatea lor de a-i lumina pe alții să crească mult mai mult. Ei neglijează astfel datoriile și privilegiile prezente și îngăduie ca lumina lor să ardă slab, în timp

ce privesc înainte spre un timp când, fără nici un efort din partea lor, ei vor ajunge să primească o binecuvântare deosebită, prin care vor fi transformați și făcuți destoinici pentru slujire. — [Faptele Apostolilor, 54.](#)

Nu producători, ci consumatori

[44] Cei care se declară urmași ai Domnului Hristos sunt judecați înaintea universului, dar lipsa lor de zel și eforturile lor slabe în slujba lui Dumnezeu îi arată ca fiind necredincioși. Dacă ar fi făcut tot ce ar fi putut mai bine, nu ar fi fost condamnați, dar ei nu au putut face mai mult, pentru că inima lor nu a fost dedicată lucrării. Atât lumea, cât și ei știu că și-au pierdut într-o mare măsură spiritul de renunțare la sine și dispoziția de a purta crucea. În cărțile cerului, în dreptul numelor multora, se va găsi scris că nu au fost niște producători, ci niște consumatori. Mulți dintre cei care poartă Numele lui Hristos umbresc slava Sa, ascund frumusețea Sa și nu-I acordă cinstea care I se cuvine. Mulți oameni își au numele scrise în registrele bisericii, dar nu se află sub conducerea Domnului Hristos. Ei nu respectă îndrumarea Sa și nici nu îndeplinesc lucrarea Sa. Prin urmare, ei se află sub conducerea vrăjmașului. Asemenea creștini nu fac nici un bine real, și, ca urmare, aduc un prejudiciu incalculabil. Pentru că influența lor nu este o mireasmă de viață spre viață, ea este o miasmă de moarte spre moarte. — [Parabolele Domnului Hristos, 303, 304.](#)

Păzirea poruncilor, o mantie pentru păcat

Același pericol există și astăzi în mijlocul poporului, al celor care mărturisesc că sunt depozitarii Legii lui Dumnezeu. Ei sunt prea înclinați să se flateze că, în măsura în care păzesc poruncile, vor fi apărați de puterea judecății divine. Ei refuză să fie muștrați pentru cele rele și îi învinuiesc pe slujitorii lui Dumnezeu că sunt prea zeloși să îndepărteze păcatul din tabără. Dumnezeu, care urăște păcatul, îi cheamă pe cei care mărturisesc a păzi Legea Sa să se despartă de orice nelegiuire. Neglijența de a se pocăi și aceea de a asculta de Cuvântul Lui vor avea urmări asupra poporului lui Dumnezeu de astăzi cum a avut același păcat asupra vechiului Israel. Există o

limită peste care El nu va mai amâna judecățile Sale. — [Testimonies for the Church 4:166, 167.](#)

Morți în greșeli și în păcate

Astăzi, mulți dintre aceia care alcătuiesc adunările noastre sunt morți în greșeli și păcate. Ei vin și pleacă asemenea ușii care se mișcă în balamale. Timp de ani de zile, ei au ascultat satisfăcuți adevărurile cele mai solemne și cele mai mișcătoare, dar nu le-au pus în practică. Din pricina aceasta, ei sunt din ce în ce tot mai puțin sensibili față de faptul că adevărul este așa de prețios. Deși se declară a fi credincioși, ei tăgăduiesc puterea evlaviei. Dacă vor continua în starea aceasta, Dumnezeu îi va lepăda. Ei se fac singuri necorespunzători pentru a fi membri ai familiei Lui. — [Testimonies for the Church 4:426, 427.](#) [45]

Doar susținători ai moralei

Mulți dintre cei care se autointitulează creștini sunt doar niște susținători ai moralei. Ei au refuzat acel unic dar care i-ar fi putut face în stare să-L onoreze pe Domnul Hristos, reprezentându-L în lume. Pentru ei, lucrarea Duhului Sfânt este o lucrare ciudată. Ei nu sunt niște împlinitori ai Cuvântului. Principiile cerești, care îi deosebesc pe aceia care sunt una cu Hristos de aceia care sunt una cu lumea, au devenit aproape neobservabile. Așa-zișii urmași ai lui Hristos au încetat să fie un popor deosebit și separat. Linia de demarcație dintre ei și lume este invizibilă. Ei se subordonează lumii, practicilor, obiceiurilor și egoismului ei. Biserica a început să urmeze exemplul lumii în ce privește încălcarea Legii, deși ar fi trebuit ca lumea să vină în biserică și să respecte Legea. Biserica se transformă zi de zi, devenind tot mai mult asemenea lumii. — [Parabolele Domnului Hristos, 315, 316.](#)

Un raport pătat

Mulți au doar o formă de evlavie, numele lor se află în registrul comunității, dar în cer au un raport pătat. Îngerul raportor a înregistrat cu credincioșie faptele lor. Fiecare faptă egoistă, fiecare cuvânt urât, fiecare datorie neîmplinită și fiecare păcat ascuns, împreună cu orice

prefăcătorie abilă, toate sunt înregistrate în cartea de aducere-aminte, ținută de îngerul raportor. — [Testimonies for the Church 4:422](#).

Purtătorii de poveri sunt istoviți

Pentru că unii nu vor să ridice poverile pe care le-ar putea ridica, sau să facă lucrarea pe care ar putea să o facă, lucrarea este prea grea pentru cei câțiva care s-au angajat în ea. Ei văd că este atât de mult de făcut, încât suprasolicită puterea lor și sunt repede istoviți. — [Idem, 2:645](#).

Incapabili să prezinte un motiv inteligent pentru credință

[46] Mulți dintre cei care mărturisesc a crede adevărul pentru aceste zile de pe urmă vor fi găsiți ușori. Ei au neglijat subiectele mai importante. Conversația lor este superficială, nu adâncă, serioasă și profundă. Ei nu știu pentru ce cred adevărul — numai pentru că alții au crezut în el — și îl iau de la sine înțeleș ca fiind adevăr. Ei nu pot prezenta nici un motiv inteligent pentru credința lor. Alții nu sunt iluminați sau edificați prin experiența lor sau prin cunoștința care era privilegiul și datoria lor să o obțină. Puterea și stabilitatea sunt cu cei sincer cunoscători. — [Testimonies for the Church 2:634](#).

Rapida desfășurare a împlinirii profetiei

Dumnezeu are pe pământ un popor care, cu credință și o nădejde sfântă, urmărește rapida desfășurare a împlinirii profetiei și caută să-și curețe sufletul prin ascultare de adevăr, ca să nu fie găsiți fără haină de nuntă când Se va arăta Hristos. — [Idem, 4:307](#).

Un vis impresionant

Într-un vis care mi-a fost dat pe data de 29 septembrie 1886, mergeam împreună cu un grup mare de oameni care căutau afine. În grup erau mulți tineri și tinere gata să ajute la culegerea fructelor. Se părea că ne aflam într-un oraș, deoarece era un teren necultivat foarte mic, dar, în jurul orașului, se aflau câmpii, dumbrăvi frumoase și grădini cultivate. În fața noastră, mergea un car mare, plin cu provizii pentru grupul nostru.

În curând, carul s-a oprit și grupul s-a răspândit în toate direcțiile, în căutarea fructelor. Pretutindeni în jurul carului erau tufe înalte și joase, în care se aflau afine frumoase și mari, dar grupul căuta prea departe ca să le vadă. Eu am început să culeg fructele din apropiere, fiind foarte atentă ca nu cumva să culeg afinele verzi, care erau așa de amestecate cu fructele coapte, încât puteam să culeg doar câte una sau două afine de pe un ciorchine.

Unele dintre afinele frumoase și mari căzuseră pe pământ și erau pe jumătate consumate de viermi și de insecte. „Oh”, m-am gândit eu, „dacă am fi venit în acest loc mai înainte, toate aceste fructe prețioase ar fi putut fi salvate! Dar acum este prea târziu. Cu toate acestea, eu voi culege aceste afine de pe jos și voi vedea dacă mai este ceva bun în ele. Chiar dacă afina este distrusă în întregime, cel puțin pot să le arăt fraților ce ar fi putut găsi, dacă nu ar fi ajuns prea târziu.”

Tocmai atunci, două sau trei persoane din grup au venit în apropiere, plimbându-se în locul în care mă aflam. Ele discutau și păreau foarte preocupate de conversația lor. Văzându-mă, au spus: „Am căutat pretutindeni și nu am putut găsi nici un fruct”. Au privit cu uimire la cantitatea pe care o aveam eu. Le-am spus: „Mai este mult de cules din aceste tufe”. Ele au început să culegă, dar s-au oprit îndată, spunând: „Nu este corect să culegem noi aici; tu ai găsit locul acesta și fructele îți aparțin”. Dar eu am răspuns: „Nu contează. Adunați oriunde puteți găsi ceva. Acesta este terenul lui Dumnezeu și acestea sunt afinele Sale, așa că este privilegiul vostru să le culegeți”.

[47]

Dar, curând, se pare că am rămas din nou singură. Am auzit toate lucrurile despre care vorbeau și râdeau lângă car. I-am strigat pe cei care erau acolo și i-am întrebat: „Ce faceți?” Ei au răspuns: „Nu am putut să găsim nici o afină, am obosit și ne este foame, am crezut că putem veni la car pentru a mânca. După ce ne vom odihni puțin, vom merge din nou”.

„Dar”, am spus eu, „nu ați adus nimic până acum. Voi mâncați proviziile, fără să ne fi adus nimic. Eu nu pot să mănânc acum, pentru că sunt prea multe fructe de cules. Voi nu le-ați găsit, deoarece nu ați căutat suficient de atent. Afinele nu se află la suprafața tufelor, trebuie să le căutați. Este adevărat că nu le puteți culege în cantități

mari, dar, dacă veți căuta cu atenție printre afinele verzi, veți găsi fructe foarte frumoase.”

Vadra mea mică s-a umplut curând de afine și le-am dus la car. Am spus: „Acestea sunt cele mai frumoase fructe pe care le-am cules vreodată și le-am strâns în apropiere, în timp ce voi ați obosit, căutându-le departe și fără succes”.

Apoi au venit toți să vadă fructele. Ei au spus: „Acestea sunt niște tufe înalte, puternice și mature. N-am crezut că putem găsi ceva în tufele înalte, așa că am căutat doar tufele mici, dar am găsit numai câteva.”

Apoi am spus: „Vreți să depozitați aceste afine și, după aceea, să mergeți cu mine, să căutăm mai multe fructe în aceste tufe înalte?”

Dar ei nu se pregătiseră deloc să depoziteze fructele. Erau vase și saci din abundență, dar fuseseră folosite pentru mâncare. Eu am obosit așteptând și, în cele din urmă, am întrebat: „Nu ați venit să culegeți fructe? Atunci de ce nu sunteți pregătiți să aveți grijă de ele?”

[48] Cineva a răspuns: „Soră White, noi nu ne-am așteptat cu adevărat să găsim nici un fruct într-un loc în care se află așa de multe case și agitație, dar, pentru că pari așa de nerăbdătoare să culegi fructe, am hotărât să venim cu tine. Noi am crezut că vom aduce suficient ca să mâncăm și, dacă nu vom aduna nici un fruct, ne vom bucura de recreație”.

Eu am răspuns: „Nu pot să înțeleg acest fel de muncă. Voi merge din nou să culeg. Ziua deja a trecut, în curând se va înnopta și nu mai putem culege nici un fruct”. Unii au mers cu mine, dar alții au rămas la car, ca să mănânce.

O mică grupă a cules într-un loc și oamenii erau preocupați, discutând despre ceva care părea să-i intereseze mult. Eu m-am apropiat și am văzut că atenția lor era atrasă de un copilăș aflat în brațele unei femei. Am spus: „Mai aveți doar puțin timp și ar fi mai bine să lucrați cât mai puteți”.

Atenția celor mai mulți era atrasă de un tânăr și o tânără care alergau spre car. Când au ajuns la car, erau așa de obosiți, încât au fost nevoiți să stea jos și să se odihnească. Și alții se așezaseră pe iarbă, ca să se odihnească.

În felul acesta, ziua a trecut și s-a realizat foarte puțin. În cele din urmă, eu am spus: „Fraților, voi numiți aceasta o expediție reușită.

Dacă acesta este modul în care lucrați, nu mă mir de lipsa voastră de succes. Succesul sau nereușita voastră depinde de modul în care lucrați. Aici sunt afine, pentru că eu le-am găsit. Unii dintre voi au căutat zadarnic în tufele mici, alții au găsit câteva afine, dar tufele înalte au fost trecute cu vederea pentru că pur și simplu nu v-ați așteptat să găsiți fructe în ele. Vedeti că fructele pe care le-am cules eu sunt mari și coapte. În scurt timp se vor coace și alte fructe și putem merge din nou la cules. Acesta este modul în care am fost învățată să culeg fructe. Dacă ați fi căutat lângă car, ați fi putut găsi afine la fel de bine ca mine.

Cei care abia încep să învețe să îndeplinească o astfel de muncă vor repeta lecția pe care le-ați dat-o astăzi. Domnul a așezat aceste tufe cu fructe chiar în mijlocul acestor locuri aglomerate și Se așteaptă ca voi să le găsiți. Dar voi ați fost mult prea preocupați să mâncați și să vă amuzați. Nu ați venit aici cu o hotărâre serioasă de a găsi fructe. [49]

Altă dată va trebui să lucrați cu mai mult zel și mai multă seriozitate și cu un scop cu totul diferit, altfel munca voastră nu va avea niciodată succes. Dacă lucrați corect, îi veți învăța pe lucrătorii mai tineri că unele lucruri, cum ar fi hrana și recreația, sunt de o importanță minoră. A fost nevoie de un efort mare să aducem carul cu provizii în acest loc, dar voi v-ați gândit mai mult la provizii decât la fructele pe care ar fi trebuit să le duceți acasă, ca rezultat al muncii voastre. Dacă ați fi fost atenți să culegeți mai întâi afinele din apropierea voastră și după aceea să le căutați pe cele care sunt mai departe, pentru ca apoi să vă puteți întoarce să lucrați din nou în apropiere, ați fi avut succes”. — [Slujitorii evangheliei, 136-139](#).

Încercarea prin care va trebui să treacă fiecare

Puțini oameni mari vor fi angajați în lucrarea finală și solemnă. Ei sunt mulțumiți de ei înșiși, independenți de Dumnezeu și El nu-i poate folosi. Dumnezeu are slujitori credincioși care, în timpul zguduirii, în timpul de probă, vor fi scoși la iveală. Acum sunt ascunse suflete prețioase, care nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal. Ei n-au avut lumina care a strălucit asupra ta atât de puternic. Dar, sub un exterior neatrăgător și necioplit, poate fi descoperită cea mai curată strălucire a unui caracter creștin. În timpul zilei, privim

spre ceruri, dar nu vedem stelele. Ele sunt acolo, pe firmament, dar ochiul nu le poate distinge. Dar noaptea putem vedea strălucirea lor adevărată.

Nu este prea departe timpul când încercarea va veni pentru fiecare suflet.... În acest timp, aurul va fi separat de zgura din biserică. Adevărata sfințenie va fi în mod clar deosebită de aparențele înșelătoare ale ei. Multe stele, pe care le-am admirat pentru strălucirea lor, se vor pierde în întuneric. Pleava, asemenea unui nor, va fi spulberată de vânt chiar din locuri unde vedem numai arii bogate de grâu. Toți aceia care iau asupra lor podoabele sanctuarului, dar nu sunt îmbrăcați cu neprihănirea Domnului Hristos, vor apărea în rușinea propriei goliciuni. — [Testimonies for the Church 5:80, 81](#).

Capitolul 4 — Starea lumii cu care se confruntă lucrătorul creștin

[50]

Drama lumii

Lumea este ca un teatru; actorii, locuitorii ei, se pregătesc să joace partea ce le revine în ultima mare dramă. Masele largi ale omenirii nu pot fi unite decât atunci când se aliază pentru realizarea scopurilor lor egoiste. Dumnezeu privește. Planurile Sale cu privire la supușii Săi răzvrățiți vor fi împlinite. Lumea n-a fost dată în mâinile oamenilor, deși Dumnezeu îngăduie elementelor turbulente și dezordonate să stăpânească pentru un timp. O putere de jos lucrează la realizarea ultimelor scene din dramă — Satana venind ca Hristos și lucrând cu toată înșelăciunea și nelegiuirea în aceia care se leagă în societăți secrete. Aceia care cedează pasiunii de complotare aduc la îndeplinire planurile vrăjmașului. Cauza va fi urmată de efect. — [Testimonies for the Church 8:27, 28.](#)

Ultimul act al dramei

Niciodată solia aceasta nu s-a aplicat cu o mai mare putere ca astăzi. Tot mai mult, lumea disprețuiește cerințele lui Dumnezeu. Oamenii au devenit îndrăzneți în păcatele lor. Nelegiuirea locuitorilor lumii aproape că a umplut măsura nedreptății lor. Pământul acesta a ajuns aproape de punctul când Dumnezeu va îngădui pierzătorului să-și îndeplinească lucrarea asupra lui. Înlocuirea Legii lui Dumnezeu cu legile omenești, înălțarea duminicii în locul Sabatului biblic prin simpla autoritate omenească, este ultimul act din dramă. Atunci când substituirea aceasta devine universală, Dumnezeu Se va descoperi. El Se va ridica în maiestatea Sa pentru a zgudui teribil pământul acesta. El Se va ridica din locul Său pentru a-i pedepsi pe locuitorii lumii pentru nedreptatea lor, iar pământul va da pe față sângele lui și nu va mai acoperi pe ucișii săi. — [Testimonies for the Church 7:141.](#)

[51]

Criza veacurilor

Ne găsim în pragul crizei veacurilor. Într-o rapidă succesiune, judecățile lui Dumnezeu vor urma una după alta: foc și inundații, cutremure și războaie cu vărsări de sânge. Nu trebuie să fim surprinși în vremea aceasta de evenimente atât de mari și hotărâtoare; căci îngerul milei nu mai poate rămâne multă vreme să-i ocrotească pe cei nepocăiți. — [Profeti și regi, 278](#).

Criza se strecoară treptat asupra noastră. Soarele strălucește pe cer, făcând înconjurul lui obișnuit, iar cerurile încă mai spun slava lui Dumnezeu. Oamenii încă mănâncă și beau, seamănă și construiesc, se însoară și se mărită. Comercianții vând și cumpără. Oamenii se înghiontesc unul pe altul, luptând pentru locul cel mai înalt. Iubitorii de plăceri încă se aglomerează în teatre, la cursele de cai și la jocurile de noroc. Agitația cea mai mare predomină, și totuși ceasul de probă se încheie repede, iar fiecare caz este pe punctul de a fi hotărât pentru veșnicie. Satana vede că timpul lui este scurt. El și-a pus la lucru toți slujitorii, pentru ca oamenii să poată fi amăgiți, dezorientați, ocupați și prinși în capcană, până când timpul de probă se va încheia, iar ușa harului se va închide pentru totdeauna. — [The Southern Watchman, 3 octombrie, 1905](#).

Neascultarea aproape a ajuns la limită. Confuzia predomină în lume și, în curând, o mare groază se va abate asupra ființelor omenesti. Sfârșitul este foarte aproape. Noi, cei care cunoaștem adevărul, ar trebui să ne pregătim pentru ceea ce urmează să se abată asupra lumii ca o surpriză copleșitoare. — [Testimonies for the Church 8:28](#).

În acest timp, când nelegiuirea predomină, putem ști că ultima mare criză este la ușă. Când disprețuirea Legii lui Dumnezeu va fi aproape generală, când poporul lui Dumnezeu va fi oprimat și lovit de ceilalți oameni, Dumnezeu va interveni. — [Parabolele Domnului Hristos, 178](#).

Stăm la pragul unor mari și solemne evenimente. Profetiile se împlinesc. În cărțile din ceruri se scrie o istorie stranie și plină de evenimente. Totul în lumea noastră este în frământare. Sunt războaie și vești de războaie. Neamurile s-au mâniat și a venit vremea ca morții să fie judecați. Evenimentele sunt în schimbare, ca să aducă Ziua lui Dumnezeu, care se grăbește foarte mult. Nu mai rămâne, ca

[52]

să zicem așa, decât o clipă. Dar, cu toate că acum un neam se ridică deja împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății, încă nu are loc confruntarea generală. Cele patru vânturi încă mai sunt ținute, până ce servii lui Dumnezeu vor fi sigilați pe frunți. Apoi, puterile pământului își vor pune în mișcare forțele pentru marea bătălie de pe urmă. — [Testimonies for the Church 6:14](#).

Spiritul atotstăpânitor al lui Dumnezeu se retrage

Spiritul atotstăpânitor al lui Dumnezeu este chiar acum în curs de a se retrage de pe pământ. Uragane, furtuni și vijelii, incendii și inundații, dezastre pe mare și pe uscat vin unele după altele într-o succesiune rapidă. Știința caută să explice toate acestea. Semnele care se îngrămădesc în jurul nostru și care vorbesc despre apropierea Fiului lui Dumnezeu sunt atribuite oricăror cauze, în afara celor adevărate. Oamenii nu pot întrezări îngerii veghetori, care țin în frâu cele patru vânturi, ca ele să nu bată până ce nu sunt sigilați slujitorii lui Dumnezeu; dar, când Dumnezeu va porunci îngerilor Săi să dea drumul vânturilor, va fi o așa privesc, scene de neînțelegeri și lupte pe care condeiul nu le poate descrie. — [Idem, 6:408](#).

Zilele în care trăim sunt solemne și importante. Spiritul lui Dumnezeu este retras treptat, dar sigur, de pe pământ. Plăgi și judecăți cad deja peste disprețuitorii harului lui Dumnezeu. Nenorocirile de pe uscat și de pe ape, starea agitată a societății, alarmele de război sunt de rău augur. Ele prezic evenimente în curs de apropiere de cea mai mare însemnătate. Instrumentele răului își unesc forțele și se consolidează. Ele se fortifică pentru ultima și marea criză. În curând, urmează să aibă loc mari schimbări în lumea noastră, iar mișcările finale vor fi rezezi. — [Testimonies for the Church 9:11](#).

Timpul când va fi în lume o suferință pe care nici un balsam omenesc nu o va putea vindeca este aproape. Duhul lui Dumnezeu Se retrage. Dezastre pe mare și pe uscat urmează unul după altul într-o succesiune rapidă. Cât de des auzim de cutremure, de furtuni și de distrugerii prin foc și prin apă, cu pierderi mari de vieți și de averi! În aparență, aceste calamități sunt izbucniri capricioase ale forțelor naturii dezorganizate și nestăpânite, cu totul în afara controlului omenesc, dar, în toate acestea, se poate vedea planul lui

trezească omenirea ca să-și dea seama de primejdie. — [Profeti și regi, 277](#).

Lumea, un spital de boli contagioase

Oamenii, în oarba lor mândrie, se laudă cu progresul minunat și cultura lor, dar veghetorii cerești văd pământul plin de corupție și de violență. Din cauza păcatului, atmosfera lumii noastre a ajuns ca atmosfera unui spital de boli contagioase. — [Testimonies for the Church 6:10, 11](#).

O epidemie a infracțiunilor

Trăim în mijlocul unei „epidemii infracționale”, care îi uluiește pe oamenii înțelepți, temători de Dumnezeu, oriunde s-ar afla. Stricăciunea generală este prea mare pentru ca pana omenească să o poată descrie. Fiecare zi aduce știri noi cu privire la dispute politice, mită și înșelăciune. Fiecare zi își desfășoară bilanțul sfâșietor al violenței și nelegiurii, al indiferenței față de suferința umană, al distrugerii brutale și pline de cruzime a vieții omenești. Fiecare zi este o nouă mărturie despre creșterea nebuniei, înmulțirea crimelor și sinuciderilor. Cine se poate îndoi că agenții satanici se află la lucru printre oameni, extinzându-și activitatea de distrugere și de corupere a minții, de întinare și distrugere a corpului? — [Divina vindecare, 142, 143](#).

Spiritul anarhiei pătrunde în toate popoarele și izbucniri care, din timp în timp, constituie groaza lumii nu sunt decât indicii ale faptului că dedesubt arde focul pasiunilor și al nelegiurilor care, o dată scăpat de sub control, va umple pământul cu vaiet și mizerie. Tabloul pe care inspirația ni l-a înfățișat cu privire la lumea dinainte de potop reprezintă prea fidel starea de lucruri către care societatea modernă aleargă foarte repede. Chiar acum, în veacul acesta și în țările pretins creștine, se săvârșesc zilnic crime tot așa de negre și de înfiorătoare ca acelea din pricina cărora au fost nimiciți păcătoșii lumii de atunci. Mai înainte de potop, Dumnezeu l-a trimis pe Noe să avertizeze lumea, ca oamenii să fie aduși la pocăință și să scape astfel de amenințarea distrugerii. Pe măsură ce timpul revenirii lui Hristos se apropie, Domnul îi trimite pe slujitorii Săi spre a avertiza lumea

cum să se pregătească pentru evenimentul cel mare. Oamenii au fost într-o fățișă neascultare față de Legea lui Dumnezeu, iar acum, în mila Sa, El îi cheamă la ascultare de preceptele ei sfinte. Tuturor aceluia care vor îndepărta păcatele din viața lor prin pocăință față de Dumnezeu și credința în Hristos, li se va oferi iertare. — [Patriarhi și profeti, 102](#).

Starea de lucruri din lume arată că înaintea noastră sunt vremuri tulburi. Ziarele sunt pline de semne cu privire la un conflict teribil în viitorul apropiat. Jafuri îndrăznețe sunt ceva frecvent. Grevele sunt un fapt obișnuit. Hoții și omoruri sunt comise pretutindeni. Oameni posedați de demoni iau viața bărbaților, a femeilor și copiilor mici. Oamenii au ajuns să fie scoși din minți de viciu și predomină tot felul de rele. — [Testimonies for the Church 9:11](#).

Arhiamăgitorul este la lucru

În vremea de acum, când sfârșitul tuturor lucrurilor pământești se apropie cu pași iuți, Satana depune eforturi disperate să prindă lumea în capcană. El născoceste multe planuri pentru a ocupa mințile și a abate atenția de la adevărurile absolut trebuincioase mântuirii. În fiecare loc, uneltele lui se grupează cu sângețenie alături de aceia care sunt potrivnici Legii lui Dumnezeu. Arhiamăgitorul este la lucru spre a introduce elemente de confuzie și răscoală, și oamenii sunt plini de un zel care nu este în armonie cu cunoștința ce o au. — [Faptele Apostolilor, 219](#).

Satana e un cercetător sângețenos al Bibliei. El știe că timpul lui este scurt și caută ca, la orice pas, să combată lucrarea Domnului pe acest pământ. — [Testimonies for the Church 9:16](#).

Satana caută acum să țină poporul lui Dumnezeu în stare de inactivitate, să-l rețină să-și facă partea în răspândirea adevărului, pentru ca, la sfârșit, când vor fi cântăriți, să fie găsiți necorespunzători. — [Idem, 1:260](#).

Lumea agitată de duhul războiului

Lumea este agitată de duhul războiului. Profetia din [Daniel 11](#) aproape a ajuns la completa împlinire. În curând, vor avea loc scenele de necaz despre care se vorbește în profetie. — [Idem 9:14](#).

[55] Mi-au fost arătați locuitorii pământului aflați în cea mai mare confuzie. Război, vărsare de sânge, lipsuri, nevoi, foamete și molime erau pretutindeni în țară. Atenția mi-a fost îndreptată apoi spre o altă scenă. Se părea că va mai fi doar puțin timp de pace. Încă o dată mi-au fost prezentați locuitorii pământului; și, din nou, totul se afla în cea mai mare confuzie. Luptă, război, vărsare de sânge, foamete și molime, bântuiau pretutindeni. Și alte națiuni au fost implicate în acest război și în această încurcătură. Războiul a dus la foamete. Lipsurile și vărsarea de sânge au generat molime. Și apoi, oamenii își dădeau sufletul de groază „în așteptarea lucrurilor care aveau să se întâmple pe pământ”. — [Idem, 1:268](#).

Întunericul spiritual

Acesta este un timp de întuneric spiritual în bisericile din lume. Necunoașterea lucrurilor dumnezeiești L-a ascuns pe Dumnezeu și adevărul. Forțele răului sporesc în putere. Satana îi flatează pe conlucrătorii săi cum că el va face o lucrare care va captiva lumea. În timp ce inactivitatea parțială s-a abătut asupra bisericii, Satana și oștile lui sunt intens active. Așa-numitele biserici creștine nu convertesc lumea, deoarece ele însele sunt stricate prin egoism și mândrie și, înainte de a-i conduce pe alții la un standard mai curat și mai înalt, ele au nevoie să simtă puterea convingătoare a lui Dumnezeu în interiorul lor. — [Testimonies for the Church 9:65](#).

În zilele noastre, ca și în vechime, adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu sunt ignorate în favoarea teoriilor și raționamentelor omenești. Mulți preținși slujitori ai Evangheliei nu acceptă întreaga Biblie ca fiind Cuvântul inspirat. Un așa-zis înțelept respinge o parte, altul pune la îndoială o altă parte. Ei consideră că judecata lor este superioară Cuvântului, asumându-și autoritatea de a selecta pasajele pe care doresc să le accepte și să le prezinte. Autenticitatea divină a Bibliei este desființată. În felul acesta, semințele necredinței sunt semănate până departe, pentru că oamenii sunt derutați și nu mai știu ce să creadă. Există multe concepții religioase pe care mintea nu ar avea nici un drept să le susțină. — [Parabolele Domnului Hristos, 39](#).

[56] Nelegiuirea atinge o culme nemaiatinsă vreodată mai înainte, și totuși mulți slujitori ai Evangheliei strigă: „Pace și siguranță”. Dar

solii cei credincioși ai lui Dumnezeu trebuie să meargă înainte cu lucrarea lor. Îmbrăcați cu întreaga armură a cerului, ei trebuie să înainteze fără teamă și biruitori, neîncetând niciodată lupta lor, până când solia adevărului pentru timpul acesta n-a ajuns până la ultimul suflet la care se putea ajunge. — [Faptele Apostolilor, 220](#).

Este motiv de îngrijorare în starea lumii religioase de astăzi. Harul lui Dumnezeu este tratat cu ușurătate. Mulțimea înlătură Legea lui Iehova, „învățând ca învățături niște porunci omenești”. ([Matei 15, 9](#).) Necredința predomină în multe dintre bisericile de astăzi, nu necredința în sensul ei cel mai larg, o negare deschisă a Bibliei, ci o necredință ce este îmbrăcată în haina creștinismului, în timp ce subminează credința în Biblie, ca o descoperire de la Dumnezeu. Consacrarea profundă a fost înlocuită cu un formalism sec. Ca rezultat, apostazia și senzualitatea predomină. Hristos declară: „Cum s-a întâmplat în zilele lui Lot tot așa se va întâmpla și în ziua când Se va arăta Fiul omului”. ([Luca 17, 28.30](#).) Raportul zilnic al evenimentelor care au loc dă mărturie despre împlinirea cuvintelor Sale. Lumea păcatului se îndreaptă cu pași repezi spre nimicire. În curând, judecățile lui Dumnezeu urmează a fi revărsate, iar păcatul și păcătoșii, să fie nimiciti. — [Patriarhi și profeti, 166](#).

Separarea grâului de neghină

Timpul judecăților nimicitoare ale lui Dumnezeu este timpul harului pentru cei care nu au avut prilejul să afle ce este adevărul. Domnul va privi cu duioșie asupra lor. Inima Lui plină de îndurare e mișcată, mâna Lui este încă întinsă pentru a mântui, în timp ce ușa e închisă pentru cei care nu vor să intre. — [Testimonies for the Church 9:97](#).

În curând, bătălia va fi dată cu furie între cei care Îi servesc lui Dumnezeu și cei care nu Îi servesc. În curând, tot ce poate fi zguduit va fi zguduit, pentru ca lucrurile care nu pot fi zguduite să stea. — [Idem, 9:15, 16](#).

În timpul de necaz și suferință a popoarelor, vor fi mulți care nu se vor supune influențelor întinate ale lumii și slujirii lui Satana, care se vor umili înaintea lui Dumnezeu și se vor îndrepta spre El cu toată inima lor și vor găsi acceptare și iertare. — [Idem, 1:269](#).

Sunt mulți care, citind Scripturile, nu pot înțelege adevărata lor însemnătate. Pretutindeni în lume, bărbați și femei privesc cu încredare spre cer. Rugăciuni, lacrimi și cereri se ridică din sufletele doritoare de lumină, har și Duhul Sfânt. Mulți se găsesc pe pragul împărăției, așteptând doar să fie luați înăuntru. — [Faptele Apostolor, 109](#).

Învățăături din experiența lui Ilie

Din experiența lui Ilie în acele zile de descurajare și aparentă înfrângere, se pot învăța multe lecții — lecții deosebit de valoroase pentru slujitorii lui Dumnezeu din acest veac, caracterizat printr-o depărtare generală de dreptate. Apostazia care predomină astăzi se aseamănă cu aceea care în zilele proorocului cuprinsese întregul Israel. Prin înălțarea celor omenești mai presus de cele dumnezeiești, prin preamărirea conducătorilor omenești, prin închinarea la Mamonă și prin așezarea învățăturilor științei mai presus de adevărurile revelației, mulțimi de oameni din zilele noastre urmează lui Baal. Îndoiala și necredința își răspândesc influențele dăunătoare asupra minții și inimii, și mulți înlocuiesc Cuvântul lui Dumnezeu cu teoriile oamenilor. Se susține public că am ajuns vremea când rațiunea omenească trebuie ridicată mai presus de învățăturile Cuvântului. Legea lui Dumnezeu, standardul divin al neprihănirii, este declarată a nu mai fi în vigoare. Vrajmașul oricărui adevăr lucrează cu putere amăgitoare ca să-i determine pe bărbați și pe femei să așeze datinile omenești acolo unde ar trebui să fie Dumnezeu și să uite cele rânduite pentru fericirea și mântuirea omenirii. Totuși apostazia aceasta, ajunsă atât de răspândită, nu este generală. Nu toți din lume sunt nelegiuți și corupți; nu toți au trecut de partea vrăjmașului. Dumnezeu are multe mii care nu și-au plecat genunchiul în fața lui Baal, mulți care doresc din toată inima să aibă o înțelegere deplină cu privire la Hristos și la Lege, mulți care nădăjduiesc împotriva oricărei nădejdi că Isus va veni curând pentru a pune capăt domniei păcatului și a morții. Și sunt mulți care se închină lui Baal din neștiință, dar cu care Duhul lui Dumnezeu se luptă încă. — [Profeti și regi, 170, 171](#).

Nevoia actuală

Ceea ce este necesar acum pentru zidirea comunităților noastre este lucrarea atentă a lucrătorilor înțelepți pentru a descoperi și dezvolta talentele din biserică, talente care pot fi educate spre a fi folosite de Domnul. Ar trebui să existe un plan bine organizat pentru folosirea de lucrători care să meargă în toate comunitățile noastre, mari și mici, pentru a-i instrui pe membri cum să lucreze pentru zidirea bisericii, dar și pentru cei necredincioși. Este nevoie de pregătire, de învățatură. Cei care lucrează, vizitând comunitățile, ar trebui să dea fraților și surorilor instrucțiuni cu privire la metodele practice de a face lucrare misionară. — [Testimonies for the Church 9:117](#).

Dumnezeu așteaptă ca biserica să să-i învețe și să-i pregătească pe membrii ei pentru lucrarea de a lumina lumea. Trebuie să se dea o astfel de educație, încât să aibă drept rezultat existența a sute de oameni care să pună la schimbător talanți prețioși. Prin folosirea acestor talanți, se vor ridica oameni care vor fi pregătiți să ocupe locuri de încredere și influență și să mențină principiile curate și necorupte. În felul acesta, se va face o mare lucrare pentru Domnul. — [Idem, 6:431, 432](#).

Fiecare lucrător ar trebui să aibă pricepere eficientă. Atunci, într-un sens înalt și larg, poate prezenta adevărul așa cum este în Isus. — [Testimonies for the Church 7:70](#).

N-ar trebui să fie nici o întârziere în acest efort bine plănuit de a-i instrui pe membrii bisericii. — [Idem, 9:119](#).

Cel mai mare ajutor ce poate fi dat poporului nostru este acela de a-l învăța să lucreze pentru Dumnezeu și să depindă de El, și nu de slujitorii Lui. — [Idem, 7:19](#).

Este evident faptul că toate predicile care au fost rostite nu au dezvoltat o mare clasă de lucrători plini de lepădare de sine. Subiectul acesta trebuie să fie socotit ca aducând cu sine cele mai serioase

[59] rezultate. Viitorul nostru veșnic este pus în pericol. Comunitățile se veștejesc și mor din cauză că nu au folosit talanții lor pentru răspândirea luminii. Trebuie să se dea o învățătură atentă, care să fie ca niște lecții date de Domnul, pentru ca toți să pună în practică lumina lor. — [Testimonies for the Church 6:431](#).

Oamenilor li s-a predicat prea mult. Dar au fost ei învățați cum să lucreze pentru aceia pentru care a murit Hristos? S-a trasat un plan de lucru și a fost el pus în fața lor în așa fel încât fiecare să fi văzut necesitatea de a lua parte la lucrare? — [Ibidem, 431](#).

Prin învățătură și practică, acele persoane trebuie să poată face față oricărui caz care s-ar ivi; și este nevoie de planuire înțeleaptă pentru a pune pe fiecare om în propria sferă, ca să poată obține o experiență care-l va pregăti să poarte o răspundere. — [Idem, 9:221](#).

Planul de învățământ misionar al bisericii

Mulți ar dori să lucreze, dacă ar fi învățați cum să înceapă. Ei trebuie să fie instruiți și încurajați. Fiecare biserică ar trebui să fie o școală de pregătire a lucrătorilor creștini. Membrii ei ar trebui să fie învățați cum să prezinte lecturi biblice, cum să conducă și să predea la școala de Sabat, cum să-i ajute cel mai bine pe cei săraci și să îngrijească de cei bolnavi, cum să lucreze pentru cei neconvertiți. Ar trebui să existe școli sanitare, școli de gătit și cursuri în diverse domenii ale lucrării de ajutorare creștină. N-ar trebui doar să se predea, ci să se lucreze efectiv sub supravegherea unor instructori experimentați. Învățătorii să deschidă calea, lucrând în mijlocul poporului, iar ceilalți, alăturându-li-se, vor învăța din exemplul dat de aceștia. Exemplul este mai valoros decât multe precepte. — [Divina vindecare, 149](#).

Instruirea specială

Trebuie să se depună eforturi mai mari pentru a-i educa pe oameni în ce privește principiile reformei sanitare. Va trebui să se înființeze școli de gătit și să se dea învățătură din casă în casă cu privire la arta de a pregăti o hrană sănătoasă. Bătrâni și tineri ar trebui să învețe cum să gătească mai simplu. Oriunde e prezentat adevărul, oamenii trebuie să fie învățați cum să pregătească hrana într-un

mod simplu, și totuși apetisant. Ar trebui să li se arate că o dietă hrănitoare poate fi pregătită și fără folosirea cărnii. — [Testimonies for the Church 9:161](#).

În fiecare loc în care există o biserică, trebuie să fie prezentate [60] învățături cu privire la pregătirea unor alimente simple și sănătoase, pe care să le poată aplica toți cei ce doresc să trăiască în conformitate cu principiile sănătății. Membrii bisericii să le împărtășească vecinilor lor lumina pe care o primesc în legătură cu acest subiect. — [Slujitorii evangheliei, 362](#).

Adaptarea educației

Mulți lucrători folositori și onorați ai lui Dumnezeu au fost pregătiți prin îndeplinirea unor îndatoriri neînsemnate, în cele mai umile poziții ale vieții! Moise era un viitor conducător al Egiptului, dar Dumnezeu nu-l putea lua din curtea împărătească pentru a îndeplini lucrarea pe care o prevăzuse pentru el. Moise a fost trimis să fie eliberatorul poporului lui numai după ce fusese un păstor conștiincios timp de patruzeci de ani. Ghedeon a fost luat de la aria de treierat spre a fi un instrument în mâna lui Dumnezeu pentru eliberarea oștirilor lui Israel. Elisei a fost chemat să lase plugul și să urmeze îndrumările lui Dumnezeu. Când Dumnezeu i-a încredințat solia pe care urma să o vestească, Amos era un gospodar, un muncitor al pământului. Toți cei care devin conlucrători cu Hristos vor avea de îndeplinit o lucrare grea și neplăcută, iar lecțiile pentru educarea lor vor fi alese cu înțelepciune și adaptate la trăsăturile lor specifice de caracter și la lucrarea pe care vor trebui să o realizeze. — [Slujitorii evangheliei, 332, 333](#).

Responsabilitatea pentru educare

Când bărbați promițători și capabili erau convertiți, ca în cazul lui Timotei, Pavel și Barnaba, își dădeau toată silința ca să le arate nevoia de a lucra în via Domnului. Și când apostolii plecau spre a merge în alt loc, credința acestor oameni nu scădea, ci, dimpotrivă, creștea. Ei fuseseră învățați în mod credincios cu privire la calea Domnului și li se arătase cum să lucreze neegoist, zelos și stăruitor pentru salvarea semenilor lor. Această atentă instruire a noilor convertiți era

un important factor în remarcabilul succes care-l însoțea pe Pavel și Barnaba în lucrarea lor de propovăduire a Evangheliei în țările păgâne. — [Faptele Apostolilor, 186, 187.](#)

[61] Când se formează comunități, trebuie să li se spună că, din mijlocul lor, trebuie să fie luați oameni care să le vestească altora adevărul și să ridice noi comunități. Prin urmare, toți trebuie să lucreze, să cultive la maximum talanții care le-au fost încredințați de Dumnezeu și să-și educe mintea pentru a intra în slujba Stăpânului lor. — [Testimonies for the Church 3:205.](#)

Activitățile misionare suferă permanent din lipsă de lucrători devotați și pioși, care să ne reprezinte în mod corect credința. Sunt mulți care ar trebui să devină misionari, dar care nu intră în lucrare, pentru că aceia care se ocupă de ei în biserică sau în colegiile noastre nu-și fac datoria de a lucra cu ei, de a le prezenta ceea ce așteaptă Dumnezeu de la ei și nu se roagă cu și pentru ei. — [Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi, 500, 501.](#)

Aceia care sunt responsabili cu supravegherea spirituală a bisericii ar trebui să plănuiască mijloace și căi prin care să-i dea fiecărui membru al bisericii ocazia să facă ceva în cadrul lucrării lui Dumnezeu. Prea adesea, în trecut, aceasta nu s-a făcut. Nu s-au făcut și nu au fost pe deplin puse în aplicare planuri clare, prin care talentele tuturor să poată fi folosite în serviciu activ. Numai puțini sunt cei care își dau seama cât de mult s-a pierdut din cauza aceasta. — [Testimonies for the Church 9:116.](#)

În fiecare comunitate, membrii ar trebui să fie în așa fel educați, încât ei să consacre timp pentru câștigarea de suflete pentru Hristos. Cum se poate spune despre biserică: „Voi sunteți lumina lumii”, dacă membrii ei nu răspândesc cu adevărat lumină? Aceia care poartă răspunderea turmei lui Hristos să se trezească la datoria lor și să pună multe suflete la lucru. — [Testimonies for the Church 6:436.](#)

Alegerea unor slujbași capabili să-i învețe pe alții

Trebuie să se exercite multă grijă în alegerea slujbașilor pentru comunitățile noi. Aceștia să fie bărbați și femei temeinic convertiți. Să fie aleși aceia care sunt cel mai bine calificați pentru a da învățătură, care pot servi atât în cuvânt, cât și în faptă. Este o nevoie profundă de a se lucra în toate ramurile. — [Idem, 85.](#)

Prezbiterii și cei care se află în poziții de conducere în biserică ar trebui să acorde mai multă atenție planurilor de coordonare a lucrării. Ei ar trebui să organizeze lucrurile în așa fel încât fiecare membru al bisericii să aibă o parte de îndeplinit și nimeni să nu trăiască o viață lipsită de sens, ci toți să aibă posibilitatea de a face tot ce pot, în conformitate cu diferitele lor abilități. Este esențial ca membrilor bisericii să le fie dată o asemenea educație, astfel încât să devină lucrători neegoști, devotați și eficienți pentru Dumnezeu. Numai pe această cale biserica poate fi împiedicată să ajungă lipsită de roade și moartă... Fiecare membru al bisericii trebuie să devină un lucrător activ — o piatră vie, care luminează în templul lui Dumnezeu. — [The Review and Herald, 2 septembrie, 1890.](#) [62]

Membrii bisericii să se instruiască

Membrii bisericii trebuie să lucreze. Ei trebuie să se educe, străduindu-se să ajungă la nivelul înalt pus înaintea lor. Domnul îi va ajuta să ajungă la acest nivel, dacă vor conlucra cu El. — [Testimonies for the Church 9:140.](#)

Nu trebuie să lăsăm să ne scape nici măcar o ocazie de a ne instrui din punct de vedere intelectual, în vederea îndeplinirii lucrării lui Dumnezeu. — [Parabolele Domnului Hristos, 334.](#)

Standardul divin

Domnul Hristos dorește să obținem o educație intelectuală cât mai bună, cu scopul de a le împărtăși altora cunoștințele noastre. Nimeni nu poate ști unde sau cum poate fi chemat să lucreze sau să vorbească pentru Dumnezeu. Numai Tatăl nostru ceresc știe ce poate face El din oameni. În fața noastră există posibilități pe care credința noastră slabă nu le discerne. Mintea noastră ar trebui să fie educată în așa fel încât, dacă va fi necesar, să putem prezenta adevărurile Cuvântului Său în prezența celor mai înalte autorități de pe pământ, în așa fel încât Numele Său să fie slăvit. — [Parabolele Domnului Hristos, 333, 334.](#)

Cine s-a pregătit să meargă și să lucreze în viața Sa? Dumnezeu nu se mulțumește cu începători. El vrea ca noi să facem tot ce putem

mai bine cu talentele pe care ni le-a dat și să le folosim în cel mai înalt grad. — [The Review and Herald](#), 2 aprilie, 1889.

[63]

Ilustrație

Am visat că o persoană mi-a adus un val de pânză albă și mi-a spus să croiesc haine pentru persoane de toate mărimile și de toate categoriile de oameni și pentru toate împrejurările de viață. Mi s-a spus să le croiesc și să le atârni pe toate, să fie gata pentru când vor fi cerute. Am avut impresia că mulți dintre cei pentru care mi s-a cerut să croiesc îmbrăcăminte erau nevrednici. Am întrebat dacă aceasta era ultima bucată de material pe care trebuia s-o croiesc și mi s-a spus că nu era; că, de îndată ce-o terminam pe aceea, mai erau și altele de care trebuia să mă ocup.

Mă simțeam descurajată de cantitatea de lucru din fața mea și am spus că am fost angajată să croiesc haine pentru alții timp de peste douăzeci de ani, și lucrările mele n-au fost prețuite și nici n-am văzut că lucrarea mea ar fi făcut mult bine. Persoanei care mi-a adus materialul, i-am vorbit mai ales despre o femeie pentru care mi-a spus să croiesc o haină. Am arătat că ea nu avea să prețuiască îmbrăcăminte și că avea să fie o pierdere de timp și de material spre a i-o dăruia. Ea era foarte săracă, inferioară ca inteligență și dezordonată în obiceiurile ei, așa că în curând o va murdări. Persoana a răspuns: „Croiește hainele. Aceasta-i sarcina ta. Pierderea nu este a ta, ci a mea. Dumnezeu nu vede cum vede omul. El plănuiește lucrarea care urmează să fie făcută de El, și tu nu poți ști care va prospera: aceasta sau aceea. Se va constata că multe astfel de suflete sărace vor intra în Împărăție, în timp ce alții, care sunt favorizați cu toate binecuvântările vieții, care dispun de intelect bun și de mediu plăcut, care le acordă toate avantajele de dezvoltare, vor fi lăsați pe dinafară.” — [Testimonies for the Church 2:10, 11](#).

Ore întregi, soldații sunt antrenați să-și desfacă ranițele și să le așeze repede în poziție, lângă o persoană. Ei sunt învățați cum să-și pună armele la un loc și cum să le ia înapoi repede. Sunt antrenați să atace inamicul și sunt instruiți să execute tot felul de manevre. Așa se desfășoară antrenamentul militar, pregătindu-i pe soldați pentru orice situație de urgență. Oare aceia care luptă în bătălia pentru

Prințul Emanuel ar trebui să fie mai puțin stăruitori și sârguincioși în pregătirea lor pentru războiul spiritual? — [Slujitorii evangheliei, 75](#).

Capitolul 6 — Lucrarea misionara îndeplinita de studenți în timpul pregătirii

Scopul educației

Adevărata educație este o pregătire misionară. Fiecare fiu și fiică a lui Dumnezeu este chemat să fie misionar; suntem chemați în slujba lui Dumnezeu și a semenilor noștri; iar scopul educației noastre ar trebui să fie pregătirea pentru această slujire. — [Divina vindecare, 395](#).

Tocmai pentru a-i fortifica pe tineri împotriva ispitelor vrăjmașului am înființat școli în care ei să poată fi pregătiți pentru a fi folositori în această viață și pentru slujirea lui Dumnezeu de-a lungul veșniciei. — [Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi, 495](#).

Cel care se străduiește să obțină cunoștință ca să poată lucra pentru cei neștiutori și aflați pe calea pierzării își face partea în împlinirea marelui plan al lui Dumnezeu cu oamenii. În slujirea neegoistă pentru binecuvântarea altora, el atinge înaltul ideal al educației creștine. — [Idem, 545](#).

Dumnezeu cheamă tineri puternici, devotați, cu spirit de sacrificiu, care să iasă în față și care, după un scurt timp de școală, să pornească bine pregătiți spre a-i vesti lumii solia. — [Idem, 549](#).

Învățarea prin lucrarea practică

Pentru desăvârșita lor educație, este necesar ca studenților să li se asigure timp pentru a face lucrare misionară — timp în care să cunoască nevoile spirituale ale familiilor din comunitatea de pe lângă școală. Ei nu trebuie să fie așa de împovărați de studii, încât să nu aibă timp pentru a-și folosi cunoștințele dobândite, ci să fie încurajați să depună un efort misionar susținut pentru cei aflați în rătăcire, făcând cunoștință cu ei și arătându-le adevărul. Lucrând cu modestie, căutând înțelepciunea la Hristos, rugându-se și veghind, ei

pot aduce altora cunoașterea care a îmbogățit viețile lor. — **Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi, 545, 546.**

Oriunde este posibil, elevii trebuie ca, în timpul anului școlar, să se angajeze în lucrarea misiunii locale. Ei trebuie să facă lucrare misionară în orașele și satele din împrejurimi, putând să alcătuiască echipe care să facă lucrarea de ajutorare creștină. Elevii trebuie să aibă o largă perspectivă a obligațiilor lor prezente față de Dumnezeu. Ei nu trebuie să aștepte un timp, după terminarea studiilor, când să înceapă să lucreze intens pentru Dumnezeu, ci să vadă cum pot, din timpul școlii, să se înjuge cu Hristos în slujire neegoistă pentru alții. — **Idem, 547.**

[65]

Nu este destul să umplem mintea tinerilor noștri cu lecții de o mare importanță. Ei trebuie învățați și să împărtășească învățătura primită. — **Idem, 545.**

Din colegiile și școlile noastre de pregătire trebuie trimiși misionari și în țări îndepărtate. În timpul cât sunt la școală, elevii trebuie să valorifice orice ocazie pentru a se pregăti în vederea acestei lucrări. Aici, ei trebuie testați pentru a se putea vedea aptitudinea lor și dacă au o bună susținere din cer. — **Idem, 549.**

Încurajarea spiritului misionar

Profesorii și elevii din școlile noastre au nevoie de o atingere divină. Dumnezeu poate face pentru ei mai mult decât până acum. Dacă este încurajat un spirit misionar, chiar dacă aceasta ia ceva din timpul afectat în mod normal studiului, va fi multă binecuvântare din cer și mai multă credință și zel spiritual, mai multă conștiință a ceea ce Dumnezeu dorește să facă. — **Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi, 546.**

Încheierea anului școlar

În vacanțe, mulți elevi au ocazia să lucreze ca evangheliști. Colportorul conștiincios își găsește calea de a ajunge în multe cămine, lăsând acolo literatură ce conține adevărul prezent. Elevii trebuie să învețe cum să vândă cărțile noastre. Este nevoie de bărbați cu o adâncă experiență creștină, bărbați cu mintea echilibrată, puternici, învățați, care să se angajeze în această ramură a lucrării. Unii oameni

[66] au talentul, educația și experiența care-i fac în stare să-i pregătească pe tineri pentru lucrarea de convingere a altora. Ei au o datorie specială de îndeplinit în învățarea altora. — *Idem*, 546, 547.

Lucrarea prin cântări

Elevii care au învățat să cânte, clar și melodios, plăcutele cântări ale Evangheliei pot face mult ca evangheliști prin cântec. Ei vor găsi multe ocazii pentru a-și folosi talentul dat de Dumnezeu, ducând muzică și lumină în multe locuri singuratic, întunecate de neazuri, cântând acelor care rar au privilegiul de a participa la adunare.

Elevilor, ieșiți la drumuri și la garduri, încercând să ajungeți și la oamenii din clasele de sus, și la cei din clasele de jos. Intrați atât în casele celor bogăți, cât și în casele celor săraci și, îndată ce se ivește ocazia, întrebați-i: „V-ar plăcea să vă cântăm niște cântări ale Evangheliei?” Apoi, după ce inimile vor fi înmuiate, se poate ivi ocazia pentru a înălța câteva cuvinte de rugă, cerându-i binecuvântarea lui Dumnezeu. Nu vă vor refuza mulți. O astfel de slujire înseamnă curată lucrare misionară. — *Idem*, 547, 548.

Capitolul 7 — Cooperarea dintre pastori și laici

[67]

Unitatea în slujire

Pastorii și membrii laici să meargă în câmpul care este gata pentru seceriș. Ei vor găsi roade în fiecare loc unde vor proclama adevărurile uitate ale Bibliei. Îi vor găsi pe aceia care vor accepta adevărul și care își vor consacra viața în vederea câștigării de suflete pentru Domnul Hristos. — *Australian Signs of the Times*, 3 august, 1903. (*The Review and Herald*, July 14, 1903.)

Nu e planul lui Dumnezeu ca pastorii să fie lăsați să îndeplinească singuri partea cea mai mare a lucrării de a semăna semințele adevărului. Cei care nu sunt chemați la lucrarea de predicare trebuie să fie încurajați să lucreze pentru Dumnezeu potrivit cu felurile lor însușiri. Sute de bărbați și de femei, care acum stau fără lucru, ar putea face o lucrare bine primită. Ducând adevărul în familiile prietenilor și ale vecinilor lor, ei ar putea să facă o mare lucrare pentru Domnul. — *Testimonies for the Church* 7:21.

Dumnezeu le-a dat slujitorilor Săi solia adevărului ca să o proclame. Pe aceasta trebuie să o primească și comunitățile și să o vestească pe orice cale cu putință, prinzând primele raze de lumină și răspândindu-le mai departe. — *Idem*, 6:425.

Membrii bisericii trebuie să colaboreze cu pastorul, însoțindu-l în felul acesta în eforturile lui și ajutându-l să-și îndeplinească responsabilitățile, iar dacă se va proceda astfel, pastorul nu va fi suprasolicitat și nici nu va ajunge descurajat. Dacă cei din poporul nostru nu vor acționa inteligent, în conformitate cu principiile, ca să facă tot ce pot pentru înaintarea lucrării, nici o putere care ar putea fi dată spre a influența o biserică nu va fi durabilă. — *The Review and Herald*, 23 august, 1881.

O asociere convingătoare

Lumea va fi convinsă nu prin ce se învață de la amvon, ci prin ce trăiesc membrii bisericii. Predicatorul de la amvon enunță teoria

Evangeliei; evlavia practică a bisericii demonstrează puterea ei. — [Testimonies for the Church 7:16](#).

[68] Lucrarea lui Dumnezeu pe acest pământ nu va fi încheiată până când bărbații și femeile care fac parte din biserica noastră nu se vor implica în lucrare și până când eforturile lor nu se vor uni cu eforturile pastorilor și ale conducătorilor bisericii. — [Slujitorii evangheliei, 352](#).

Predicarea este o mică parte din lucrarea care trebuie făcută pentru salvarea de suflete. Duhul lui Dumnezeu îi convinge pe păcătoși de adevăr și îi pune în brațele bisericii. Pastorii pot să-și facă partea, dar nu pot să îndeplinească niciodată lucrarea pe care trebuie să-o facă biserica. — [Testimonies for the Church 4:69](#).

Lucrarea de răspândire a adevărului lui Dumnezeu nu le revine doar câtorva pastori hirotoniți. Adevărul trebuie să fie răspândit de toți cei ce pretind a fi ucenicii lui Hristos. El trebuie să fie semănat de-a lungul tuturor apelor. — [The Review and Herald, 22 august, 1899](#).

Pastorii pot să țină cuvântări plăcute și puternice și multă muncă poate fi depusă spre a face comunitatea prosperă; dar, dacă membrii nu-și fac partea ca slujitori ai lui Isus Hristos, comunitatea va fi totdeauna în întuneric și fără putere. Oricât de dificilă și de întunecoasă este lumea, influența unui exemplu cu adevărat constant va fi o putere spre bine. — [Testimonies for the Church 4:285, 286](#).

O greșeală fatală

Este o greșeală fatală să-și închipuie cineva că lucrarea de salvare a sufletelor depinde numai de predicatori. Credinciosul umil și consacrat, asupra căruia Stăpânul viei a pus o sarcină pentru suflete, trebuie să fie încurajat de aceia cărora Domnul le-a încredințat răspunderi mai mari. Cei care sunt conducători în biserica lui Dumnezeu trebuie să-și dea seama că însărcinarea Mântuitorului este dată tuturor celor care cred în Numele Său. Dumnezeu va trimite în via Sa pe mulți care nu au fost consacrați în lucrare prin punerea mâinilor. — [Faptele Apostolilor, 110](#).

Ideea că pastorul trebuie să ducă toate poverile și să facă toată lucrarea este o mare greșeală. Istovit și zdrobit, s-ar putea ca el să meargă în mormânt, pe când, dacă poverile ar fi fost împărțite, așa

cum intenționa Domnul, el ar fi putut trăi. Pentru ca povara să poată fi împărțită, comunitățile trebuie să fie educate de aceia care pot să-i învețe pe lucrători să-L urmeze pe Hristos și să lucreze așa cum a lucrat El. — [Testimonies for the Church 6:435](#). [69]

Pastorul nu trebuie să considere că este de datoria lui să îndeplinească toate activitățile legate de predicare, de rugăciune și toate celelalte lucrări. El ar trebui să educe colaboratori în fiecare biserică. Adunările să fie conduse de persoane diferite, care să prezinte lecturi biblice cu rândul. Procedând astfel, ele își vor folosi talentele pe care li le-a dat Dumnezeu și, în același timp, vor beneficia de pregătirea necesară spre a fi lucrători. — [Slujitorii evangheliei, 197](#).

Pastorii nu ar trebui să facă lucrarea care îi revine bisericii, împovărându-se în acest fel și împiedicându-i pe alții să-și îndeplinească datoria. Ei ar trebui să-i învețe pe membrii cum să lucreze în biserică și în societate. — [Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 291](#).

Prea adesea, după ce s-a făcut un efort de a le prezenta celor necredincioși învățătura noastră, membrii bisericii rămân inactivi, ca și când nu ar fi o parte interesantă, și lasă ca toată povara să apese asupra pastorului. Din acest motiv, uneori, lucrarea celor mai capabili pastori a fost de puțin folos. — [Slujitorii evangheliei, 196](#).

Datoria pastorului

Cel mai bun ajutor pe care pastorii îl pot da membrilor comunităților noastre nu este acela de a le predica, ci de a face planuri de lucru pentru ei. Dați-i fiecăruia ceva de făcut pentru alții. Ajutați-i pe toți să vadă că, în calitate de primitori ai harului lui Hristos, ei au obligația de a lucra pentru El. Toți să fie învățați cum să lucreze. Îndeosebi aceia care sunt de curând veniți la credință să fie educați să devină împreună-lucrători cu Dumnezeu. — [Testimonies for the Church 9:82](#).

Slujitori ai lui Dumnezeu, predicați adevărurile care vor conduce la lucrarea personală pentru cei care sunt fără Hristos. Încurajați lucrarea personală pe orice cale cu putință. — [Idem, 9:124](#).

Pastorii să-i învețe pe membrii bisericii că, pentru a crește din punct de vedere spiritual, ei trebuie să-și aducă la îndeplinire responsabilitatea pe care le-a încredințat-o Dumnezeu de a-i conduce

[70] pe oameni la adevăr. Cei care nu-și împlinesc responsabilitatea ar trebui să fie vizitați, iar cei ce îi vizitează să se roage împreună cu ei și să lucreze pentru ei. Nu-i faceți pe oameni să depindă de voi, în calitate de pastori, ci învățați-i mai degrabă că ei trebuie să-și folosească talentele spre a le prezenta celor din jur adevărul. Lucrând în felul acesta, ei vor coopera cu îngerii cerului și vor dobândi o experiență care le va mări credința și îi va lega cu putere de Dumnezeu. — [Slujitorii evangheliei, 200](#).

Când se lucrează acolo unde deja există câțiva credincioși, la început, pastorul nu ar trebui să caute așa de mult să-i convertească pe cei necredincioși, ci să-i instruiască pe membrii bisericii în vederea unei bune colaborări. Să lucreze pentru ei în mod individual, străduindu-se să le stârnească interesul față de căutarea unei experiențe personale mai profunde și față de lucrarea pentru alții. După ce sunt pregătiți să-l susțină, prin rugăciunile și prin activitatea lor, eforturile pastorului vor fi însoțite de un succes mai mare. — [Idem, 196](#).

În unele privințe, pastorul ocupă o poziție similară cu poziția maistrului unei echipe de muncitori sau a căpitanului unui echipaj de vas. De la aceștia se așteaptă să verifice dacă oamenii pe care îi conduc își îndeplinesc corect și cu promptitudine lucrarea desemnată, iar ei trebuie să se implice în executarea propriu-zisă a lucrării numai în situații de urgență.

Odată, proprietarul unei mari mori și-a găsit maistrul făcând niște reparații simple la o roată, în timp ce șase muncitori de pe acea linie stăteau lângă el, privindu-l, fără să facă nimic. După ce a examinat faptele, ca să se asigure că nu s-a făcut nici o nedreptate, proprietarul l-a chemat pe maistru, i-a înmânat salariul pe întreaga lună și l-a concediat. Surprins, maistrul a cerut o explicație. Aceasta i-a fost dată în următoarele cuvinte: „Eu te-am angajat să pui șase oameni la lucru. Am găsit șase oameni stând degeaba, în timp ce tu făceai lucrarea unuia singur. Oricare dintre cei șase ar fi putut face tot așa de bine lucrarea pe care ai făcut-o tu. Eu nu-mi permit să plătesc salarii la șapte oameni, pentru ca tu să-i înveți pe ceilalți șase cum să stea degeaba.”

Acest incident ar putea fi aplicabil în unele cazuri, iar în altele nu. Dar mulți pastori dau greș prin faptul că nu știu cum, sau nu încearcă, să-i implice pe toți membrii într-o lucrare activă în diferitele departamente ale activității bisericii. Dacă ar acorda mai

multă atenție implicării și menținerii turmei lor într-o lucrare activă, pastorii ar realiza mai mult bine, ar avea mai mult timp pentru studiu și pentru vizitele religioase și, de asemenea, ar evita multe cauze ale neînțelegerilor. — [Slujitorii evangheliei, 197, 198.](#)

Un exemplu bun

[71]

Apostolul [Pavel] simțea că, într-o mare măsură, asupra lui cădea răspunderea în ce privește buna stare spirituală a celor întorși la credință prin lucrarea sa. Dorința lui față de ei era aceea ca ei să crească în cunoștința singurului Dumnezeu adevărat și a lui Isus Hristos, pe care Îl trimisese El. Deseori, în lucrarea sa, când se întâlnea cu grupe mici de bărbați și femei care Îl iubeau pe Isus, se pleca împreună cu ei în rugăciune, cerându-I lui Dumnezeu să-i învețe cum să mențină o legătură vie cu El. Deseori, el se sfătuia cu ei cu privire la cele mai bune metode de a le vesti și altora lumina adevărului Evangheliei. Și adesea, când era despărțit de aceia pentru care lucrase în felul acesta, el Îi cerea în mod stăruitor lui Dumnezeu să-i ferească de rău și să-i ajute să fie misionari plini de sârguință și activi. — [Faptele Apostolilor, 262.](#)

Capitolul 8 — Organizarea lucrătorilor creștini

Organizarea este esențială

Timpul e scurt și forțele noastre trebuie să fie organizate pentru a face o lucrare mai mare. — [Testimonies for the Church 9:27](#).

Formarea de grupe mici, ca bază a efortului creștin, mi-a fost prezentată de Cineva care nu poate greși. — [Idem, 7:21, 22](#).

În fiecare biserică să fie grupe de lucrători, bine organizate, care să lucreze în vecinătatea bisericii respective. — [The Review and Herald, 29 septembrie, 1891](#).

În fiecare oraș, ar trebui să existe grupe organizate de lucrători bine disciplinați. Nu doar unul sau doi, ci zeci de membri trebuie să fie puși să lucreze. — [The General Conference Daily Bulletin, January 30, 1893](#).

În comunitățile noastre să se formeze grupe pentru slujire. Diferiți credincioși să se unească și să lucreze ca pescari de oameni. Să se străduiască să adune suflete din stricăciunea lumii și să le aducă la curăția mântuitoare a iubirii lui Hristos. — [Testimonies for the Church 7:21](#).

Biserica lui Hristos de pe pământ a fost organizată în scopuri misionare, și Domnul dorește să vadă că întreaga biserică alcătuieste planuri și găsește mijloace prin care oameni de sus și de jos, bogați și săraci să poată auzi solia adevărului. — [Idem, 6:29](#).

Dacă sunt mulți în comunitate, membrii să fie organizați în grupe mici spre a lucra nu numai pentru membrii bisericii, ci pentru necredincioși. Dacă într-un loc sunt numai doi sau trei care cunosc adevărul, ei să se organizeze ca o grupă de lucrători. — [Testimonies for the Church 7:22](#).

Dacă pentru acțiuni încununete de succes pe câmpul de luptă este nevoie de disciplină și ordine, aceste lucruri sunt cu atât mai necesare în lupta în care suntem implicați noi, deoarece obiectivul care se are în vedere este mult mai înalt și de o valoare mai mare decât cel al armatelor dușmane care luptă pe câmpul de bătălie.

În conflictul în care suntem angajați, sunt în joc interese veșnice. [73]
— [Idem, 1:649](#).

Dumnezeu este un Dumnezeu al ordinii. Tot ce este în legătură cu cerul este într-o perfectă ordine; mișcarea oștilor îngerești este caracterizată de supunere și de o desăvârșită disciplină. Succesul poate fi obținut numai printr-o ordine și o lucrare armonioasă. Dumnezeu cere ordine și sistem în lucrarea Sa de astăzi, tot așa cum a cerut și în zilele poporului Israel. Toți aceia care lucrează pentru El trebuie să lucreze în mod inteligent, nu în chip nepăsător și la voia întâmplării. El vrea ca lucrarea Lui să fie făcută cu credință și exactitate, pentru ca să-și poată pune sigiliul aprobării Sale asupra ei. — [Profeți și regi, 376](#).

În comunitate trebuie să se facă o lucrare bine organizată, pentru ca membrii ei să înțeleagă cum să le împărtășească și altora lumina și astfel să-și întărească propria credință și să-și sporească cunoștințele. Atunci când le împărtășesc și altora din ce au primit de la Dumnezeu, ei vor fi întăriți în credință. O comunitate activă e o comunitate vie. Noi suntem zidiți ca pietre vii, și fiecare piatră trebuie să emită lumină. Fiecare creștin e asemănat cu o piatră prețioasă, care prinde slava lui Dumnezeu și apoi o reflectă. — [Testimonies for the Church 6:435](#).

Lecții cu privire la organizarea desăvârșită

El [Dumnezeu] are în plan ca noi să învățăm din ordinea desăvârșită instituită în zilele lui Moise, în folosul copiilor lui Israel, câteva lecții cu privire la ordine și organizare. — [Idem, 1:653](#).

Primul pas în organizarea bisericii

Cu ocazia binecuvântării celor doisprezece, s-a făcut primul pas pentru organizarea bisericii, care, după înălțarea lui Hristos, avea să ducă mai departe lucrarea Sa pe pământ. — [Faptele Apostolilor, 18](#).

Modelul de organizare a bisericii

Organizația bisericii din Ierusalim trebuia să slujească drept model pentru organizarea bisericilor în oricare alt loc unde solii adevărului aveau să câștige convertiți ai Evangheliei Mai târ-

[74] ziu, în istoria primei biserici, când, în diferitele părți ale lumii, multe grupe de credincioși au alcătuit biserici, organizația bisericii s-a mai desăvârșit, pentru ca ordinea și lucrarea armonioasă să poată fi menținute. Fiecare membru era sfătuit să-și îndeplinească bine partea. Fiecare trebuia să folosească în chip înțelept talentele încredințate lui. — [Idem, 91, 92.](#)

Fiecare, potrivit pentru locul său

Și fiecăruia dintre aceia care se adaugă acestei armate prin pocăință, trebuie să i se stabilească postul datoriei lui. Fiecare trebuie să fie dispus să fie sau să facă ceva în lupta aceasta. — [Testimonies for the Church 7:30.](#)

Dumnezeu nu cere instituții numeroase, clădiri mari sau o mare paradă, ci o acțiune armonioasă a unui popor aparte, un popor ales de Dumnezeu și scump. Fiecare om urmează să stea în locul și în partea sa, gândind, vorbind și acționând în armonie cu Duhul lui Dumnezeu. Atunci, și numai atunci, lucrarea va fi un tot unitar și simetric. — [Idem 6:293.](#)

Tăria unei armate este măsurată mai ales prin eficiența oamenilor din rânduri, a ostașilor. Un general înțelept își educă ofițerii să instruiască fiecare soldat pentru serviciul activ. El caută să dezvolte cea mai mare eficiență din partea tuturor. Dacă ar fi să depindă numai de ofițerii săi, el nu s-ar putea aștepta să facă vreodată o campanie izbutită. El se bazează pe serviciul credincios și neobosit din partea fiecărui om din oștirea lui. Răspunderea se află mai ales asupra ostașilor din rânduri. — [Testimonies for the Church 9:116.](#)

Domnul cheamă slujitori ai Evangheliei. Cine va răspunde? Nu toți cei ce se înrolează în armată trebuie să fie generali, căpitani, sergenți sau chiar caporali. Nu toți au aceleași griji și răspunderi pe care le au conducătorii. Există și alte feluri de munci grele care trebuie făcute. Unii trebuie să sape tranșee și să zidească fortificații, alții să stea ca santinele și alții să ducă solii. Deși sunt doar câțiva ofițeri, este nevoie de mulți soldați pentru a forma o companie și pentru a constitui o armată, și totuși succesul ei depinde de conștiințiozitatea fiecărui soldat. Lașitatea sau trădarea unui singur om poate aduce dezastrul asupra unei armate întregi. — [Slujitorii evangheliei, 84, 85.](#)

Secretul succesului

[75]

Secretul succesului în lucrarea lui Dumnezeu se va găsi în activitatea armonioasă a poporului nostru. Trebuie să aibă loc acțiuni concentrate. Fiecare membru al trupului lui Hristos să-și îndeplinească partea în lucrarea lui Dumnezeu, în conformitate cu capacitatea pe care i-a dat-o Dumnezeu. Trebuie să luptăm împreună împotriva piedicilor și a dificultăților, umăr la umăr și inimă lângă inimă. — [The Review and Herald, 2 decembrie, 1890.](#)

Dacă creștinii ar lucra în bună înțelegere, înaintând ca unul singur, sub îndrumarea unei singure Puteri, pentru aducerea la îndeplinire a unui singur scop, ei ar mișca lumea. — [Testimonies for the Church 9:221.](#)

Îngerii lucrează în armonie. Ordinea desăvârșită caracterizează toate acțiunile lor. Cu cât imităm mai îndeaproape armonia și ordinea oștirii îngeresti, cu atât mai pline de succes vor fi eforturile noastre. Dacă noi nu considerăm că este necesară acțiunea armonioasă și suntem dezordonati, indisciplinati și dezorganizați în acțiunile noastre, îngerii, care sunt perfect organizați și se mișcă în perfectă ordine, nu pot lucra pentru noi cu succes. Ei pleacă de la noi întristați, pentru că nu sunt împuterniciți să binecuvânteze confuzia, zăpăceala, dezordinea și lipsa de organizare. Toți cei care doresc să coopereze cu solii cerești trebuie să lucreze în armonie cu ei. Toți cei care au ungera de sus vor încuraja, cu toată puterea lor, ordinea, disciplina și unitatea în acțiune și atunci îngerii lui Dumnezeu pot coopera cu ei. Însă niciodată, niciodată, acești mesageri ai cerului nu-și vor pune aprobarea asupra dezordinii, a indiscipliniei și lipsei de organizare. — [Testimonies for the Church 1:649, 650.](#)

O avertizare oportună

Munca sistematică este necesară, dar acolo unde unii dintre voi gândesc, plănuiesc și se pregătesc pentru lucrare așa de multă vreme, Satana ocupă înaintea lor locul, folosindu-se de povești captivante, iar atenția oamenilor este absorbită de amăgirile maestrului înșelăciunii — [The Review and Herald, 13 martie 1888.](#)

Oh, cât de mult s-ar bucura Satana, dacă ar putea să aibă succes în eforturile lui de a se infiltra în mijlocul acestui popor și de a

- [76] dezorganiza lucrarea, într-un timp când o organizare deplină este esențială și constituie puterea cea mai mare pentru a împiedica redeşeptările false și pentru a respinge declarațiile care nu sunt susținute de Cuvântul lui Dumnezeu! Noi vrem să păstrăm unitatea, ca să nu aibă loc nici o dărâmare a sistemului de organizare și a ordinii care au fost întemeiate printr-o muncă atentă și înțeleaptă. Să nu li se acorde nici o acreditare acelor elemente ale dezordinii, care doresc să preia controlul asupra lucrării din acest timp. — [Slujitorii evangheliei, 487.](#)

Îndemnuri

Fie ca solia Evangheliei să răsunе prin comunitățile noastre, chemându-le la o acțiune generală. Membrii bisericii să aibă o credință crescândă, căpătând râvnă de la nevăzuții lor aliați cerești, de la cunoașterea resurselor lor inepuizabile, de la măreția lucrării în care sunt angajați și de la puterea Conducătorului lor. Aceia care se așază sub controlul lui Dumnezeu, pentru a fi îndrumați și călăuziți de El, vor înțelege desfășurarea sigură a evenimentelor rânduite de El să aibă loc. Inspirați de Duhul Lui, al Aceluia care și-a dat viața pentru viața lumii, ei nu vor mai sta liniștiți în neputință, arătând către ceea ce nu pot face. Îmbrăcând armura cerească, ei vor porni la luptă, gata să lucreze și să îndrăznească pentru Dumnezeu, știind că atotputernicia Lui va acoperi lipsurile lor. — [Testimonies for the Church 7:14](#).

Să ne ridicăm! Lupta este în toi. Adevărul și minciuna se apropie de finalul conflictului. Să mărșăluim sub steagul însângerat al Prințului Emanuel, să ducem lupta cea bună a credinței și să câștigăm onorurile veșnice, pentru că adevărul va triumfa, iar noi vom fi mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit. Timpul prețios de probă se încheie. Să îndeplinim o lucrare sigură pentru viața veșnică, așa încât să-i putem aduce slavă Tatălui nostru ceresc și să fim un mijloc de salvare a sufletelor pentru care a murit Domnul Hristos. — [The Review and Herald, 13 martie, 1888](#).

Ordinele de luptă

Odată, Ducele de Wellington era prezent în mijlocul unei grupe de creștini care discutau despre posibilitatea de a avea succes în lucrarea misionară pentru păgâni. Ei l-au rugat pe duce să le spună dacă, după părerea lui, asemenea eforturi aveau șansa de a se dovedi un succes pe măsura cheltuielilor. Bătrânul soldat a răspuns: „Domnilor, care sunt ordinele dumneavoastră de luptă? Succesul nu

[78] este o problemă pe care trebuie să o discutați dumneavoastră. Dacă eu am citit corect ordinele, ele sună astfel: «Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură». Domnilor, respectați-vă ordinele de luptă”. — [Slujitorii evangheliei, 115](#).

Nu este timp pentru a întârzia

„Ziua cea mare a Domnului este aproape, este aproape și vine în graba mare!” ([Tefania 1, 14](#).) Să ne încălțăm cu râvna Evangheliei, gata de a porni în clipa în care suntem înștiințați. — [Testimonies for the Church 9:48](#).

Membrii bisericii trebuie să fie totdeauna gata să intre în acțiune în ascultare de poruncile Domnului. Oriunde vedem un lucru care așteaptă să fie făcut, trebuie să ne apucăm de el și să-l facem, privind fără încetare la Isus. Dacă fiecare membru al bisericii ar fi un misionar viu, Evanghelia ar fi repede proclamată în toate țările, la toate popoarele, națiunile și limbile. — [Idem, 9:32](#).

Ne apropiem de încheierea istoriei acestui pământ. Avem în fața noastră o mare lucrare — lucrarea de încheiere a vestirii ultimei solii de avertizare pentru o lume păcătoasă. Există oameni care vor fi luați de la plug, de la vie, de la diferite alte ramuri de activitate și vor fi trimiși de Domnul să prezinte lumii această solie. — [Idem, 7:270](#).

Sunați alarma de-a lungul și de-a latul pământului. Spuneți-le oamenilor că ziua Domnului este aproape și se grăbește foarte mult. Nimeni să nu fie lăsat neavertizat. Puteam fi chiar noi în locul sărmanelor suflete care sunt în rătăcire. Am fi putut să ne găsim printre barbari. Potrivit cu adevărul pe care l-am primit în plus față de alții, suntem datori să le aducem acest adevăr la cunoștință. — [Testimonies for the Church 6:22](#).

Fraților și surorilor, este prea târziu pentru a devota timpul și tăria voastră la servirea de sine. Nu lăsați ca ziua din urmă să vă găsească lipsiți de comoara cerească. Căutați să împingeți înainte triumful crucii, căutați să luminați suflete, lucrați pentru mântuirea semenilor voștri și osteneala voastră va rezista la încercarea examinatoare a focului. — [Idem, 9:56](#).

[79] Noi trebuie să vestim solia aceasta repede, învățatură după învățatură. Oamenii vor fi siliți să ia hotărâri mari, și este datoria

noastră să ne îngrijim ca să li se dea o ocazia de a înțelege adevărul, ca să poată lua poziție în chip inteligent de partea cea bună. Domnul îl cheamă pe poporul Său să lucreze zelos și înțelepțește — câtă vreme mai durează timpul de probă. — [Idem, 9:126, 127.](#)

Nu avem timp de pierdut. Sfârșitul este aproape. Mersul de la un loc la altul pentru a răspândi adevărul va fi în curând îngrădit prin primejdii dintr-o parte sau alta. Totul va fi pus înaintea pentru a închide drumul înaintea solilor lui Dumnezeu, așa încât ei să nu mai poată face ce este cu putință să facă acum. Trebuie să privim în față lucrarea ce o avem de făcut și să înaintăm cât mai repede cu putință într-o activitate plină de zel. Din lumina dată mie de Dumnezeu, știu că puterile întunericului lucrează cu o intensă energie în ascuns și Satana înaintează pe nesimțite pentru a-i prinde pe cei ce dorm acum, asemenea unui lup care-și înhață prada. Acum avem avertizări pe care le putem da, acum avem de făcut o lucrare; dar în curând va fi mult mai dificil decât ne putem închipui. Dumnezeu să ne ajute să ne păstrăm pe drumul luminii, să lucrăm cu privirea atinsă la Isus, Conducătorul nostru, și, cu răbdare și perseverență, să mergem înainte pentru a câștiga biruința. — [Idem, 6:22.](#)

Amânarea este primejdioasă. Sufletul pe care l-ai fi putut găsi și căruia i-ai fi putut face cunoscute Scripturile nu va mai putea fi întâlnit de tine. Satana a pregătit o cursă pentru picioarele lui și s-ar putea ca mâine el să aducă la îndeplinire planurile vrăjmașului lui

Dumnezeu. De ce să amâni o zi? De ce să nu mergi imediat la lucru? — [Testimonies for the Church 6:433.](#)

Vigilență și credincioșie au fost cerute urmașilor Domnului Hristos în fiecare veac; dar acum, pentru că stăm chiar în pragul veșniciei, păstrând adevărurile, având o lumină așa de mare, o lucrare așa de importantă, noi trebuie să ne dublăm silințele. Fiecare trebuie să facă tot ce poate, cu toate capacitățile sale. Fratele meu, îți primejduiești propria mântuire, dacă dai acum înapoi. Dumnezeu te va chema să dai socoteală, dacă acum dai greș în lucrarea pe care El ți-a dat-o să o faci. Cunoști adevărul? Atunci transmite-l și altora. — [Idem, 5:460, 461.](#)

[80]

Întrebări importante

Veșnicia se întinde înaintea noastră. Perdeaua e gata să se ridice. La ce ne gândim noi când ne agățăm de egoista noastră plăcere de viață tihnită, în timp ce pretutindeni în jurul nostru pier suflete?

Au devenit inimile noastre cu totul împietrite?

Nu putem noi vedea și înțelege că avem o lucrare de făcut în folosul altora?

Fraților și surorilor, sunteți voi printre aceia care, deși au ochi, nu văd și, deși au urechi, nu aud?

Este oare în zadar că Dumnezeu v-a dat o cunoaștere a voinței Sale?

E în zadar că El v-a trimis avertizare după avertizare cu privire la apropierea sfârșitului?

Credeți voi declarațiile Cuvântului Său cu privire la ceea ce stă să vină asupra lumii?

Credeți voi că judecățile lui Dumnezeu atârnă asupra locuitorilor pământului?

Atunci, cum puteți sta comozi, fără grijă și indiferenți? — [Idem, 9:26, 27.](#)

Chemarea la redeșteptare

Lucrarea se încheie repede, iar nelegiuirea sporește în toate părțile. Avem doar un timp scurt în care să lucrăm. Să ne trezim din somnolența spirituală și să-I consacram Domnului tot ce avem și tot ce suntem. Duhul Său va fi alături de adevărații misionari, asigurându-le puterea pentru slujire. — [The Southern Watchman, 9 aprilie, 1903.](#)

Treziți-vă, frați și surori, treziți-vă. Nu mai dormiți. „De ce stați și nu faceți nimic toată ziua?” Isus vă cheamă, spunând: „Mergi și lucrează astăzi în via Mea”. Oricine a primit Duhul Sfânt va da pe față acest fapt, deoarece toate puterile lui vor fi angajate în slujirea cea mai activă. Toți cei care L-au primit cu adevărat pe Hristos, prin credință, lucrează. Ei simt răspunderea pentru suflete. Acum, Dumnezeu îi cheamă pe toți cei care au o cunoaștere a adevărului, pe toți cei care sunt deținătorii adevărului sfânt, să se ridice și să le ofere

și altora lumina cerului. — [The Review and Herald, 5 decembrie, 1893.](#)

Treziți-vă, fraților. Pentru binele sufletului vostru, treziți-vă! Fără harul lui Hristos nu puteți face nimic. Lucrați atâta vreme cât puteți. — [The Southern Watchman, 17 iulie, 1906.](#)

Dacă ochii noștri ar putea fi deschiși pentru a-i vedea pe îngerii răi la lucru cu aceia care stau liniștiți și se consideră în siguranță, nu ne-am mai simți în siguranță. Îngerii răi sunt pe urmele noastre în fiecare clipă. — [Testimonies for the Church 1:302.](#) [81]

Dumnezeu îi cheamă pe toți, atât predicatorii, cât și poporul, să se trezească. Tot cerul este în mișcare. Scenele istoriei pământului se vor încheia în curând. Trăim primejdiile timpului sfârșitului acestui pământ. În fața noastră sunt necazuri și mai mari și, cu toate acestea, noi nu ne-am trezit. Această lipsă de activitate și de seriozitate în lucrarea lui Dumnezeu este înspăimântătoare. Această toropeală de moarte este de la Satana. — [Idem, 260, 261.](#)

Ce aș putea spune pentru a trezi rămășița poporului lui Dumnezeu? Mi-a fost arătat că, în fața noastră, sunt scene înspăimântătoare; Satana și îngerii lui își adună toate puterile împotriva poporului lui Dumnezeu. El știe că, dacă ei dorm puțin mai mult, este sigur de ei, căci nimicirea lor este sigură. — [Idem, 263.](#)

În aceste ore de încheiere a harului pentru fiii oamenilor, când soarta fiecărui suflet trebuie să se hotărască pentru totdeauna, Domnul cerului și al pământului așteaptă ca biserica Sa să se trezească la acțiune ca niciodată mai înainte. Aceia care au fost făcuți liberi în Hristos, printr-o cunoaștere a adevărului prețios, sunt priviți de Domnul Isus ca aleși ai Săi, favorizați mai presus de toți ceilalți oameni de pe fața pământului, și El contează pe ei, ca să înalțe laude Aceluia care i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. Binecuvântările, care sunt revărsate cu atâta dărnicie, trebuie transmise altora. Vestea cea bună a mântuirii trebuie să ajungă la orice națiune, neam, limbă și popor. — [Profeți și regi, 716, 717.](#)

Între noi, nici unul dintr-o sută nu face altceva decât să se angajeze în lucruri obișnuite, lumesti. Noi nu suntem nici pe jumătate conștienți de valoarea sufletelor pentru care a murit Hristos. — [Testimonies for the Church 8:148.](#)

Dacă urmașii Domnului Hristos ar fi fost conștienți de datoria lor, ar fi fost mii acolo unde astăzi este numai un vestitor al Evangheliei

[82] în țările lumii. Toți cei care nu se pot angaja personal în această lucrare o pot susține totuși prin mijloace financiare, prin simpatia și rugăciunile lor. Și ar mai fi încă mult mai multă nevoie de eforturi serioase pentru sufletele din țările considerate creștine. — [Calea către Hristos, 81](#).

Mii de oameni se bucură de o mare lumină și de ocazii prețioase, dar nu fac nimic cu influența sau cu banii lor pentru a-i lumina pe alții. Ei nu-și asumă nici măcar responsabilitatea de a-și păstra propriul suflet în dragoste de Dumnezeu, ca să nu devină o povară pentru biserică. Asemenea oameni ar fi o povară și o piedică în ceruri. Pentru cauza lui Hristos, pentru cauza adevărului, pentru propriul bine, acești oameni ar trebui să se trezească și să îndeplinească o lucrare sânguincioasă pentru veșnicie. — [The Review and Herald, 1 martie, 1887](#).

Ce s-ar întâmpla dacă jumătate dintre ostașii unei armate ar le-nevi sau ar dormi atunci când li se poruncește să fie de gardă, să fie la datorie? Rezultatul ar fi înfrângerea, captivitatea sau moartea. Dacă unii ar scăpa din mâinile vrăjmașului, ei ar fi considerați vrednici de răsplată? Nu! Ei vor fi imediat condamnați la moarte. Și dacă biserica lui Hristos este neglijentă sau necredincioasă, aceasta va atrage după sine consecințe mult mai importante. O armată de creștini doarme — ce poate fi mai teribil decât lucrul acesta? Ce succes ar putea să aibă ea în lupta cu lumea, care este sub controlul prințului întunericului? Aceia care în ziua bătăliei stau în spate în mod indiferent, ca și când n-ar avea nici un interes și n-ar simți nici o răspundere în legătură cu ceea ce constituie obiectul luptei, ar face mai bine sau să-și schimbe felul de purtare, sau să părăsească imediat rândurile. — [Testimonies for the Church 5:394](#).

Acțiunea este necesară

[83] Mi-a fost arătat că poporul lui Dumnezeu așteaptă să aibă loc unele schimbări, să fie luat în stăpânire de o putere de neînfrânt. Însă vor fi dezamăgiți, pentru că sunt pe o cale greșită. Ei trebuie să acționeze, să se implice ei înșiși în lucrare și să strige cu stăruință către Dumnezeu pentru a dobândi o cunoaștere reală a lucrării. Scenele care trec prin fața noastră sunt de o amploare suficientă pentru a ne determina să ne trezim și să vestim adevărul inimilor

acelora care vor asculta. Secerișul pământului este aproape copt. — [Idem, 1:261](#).

Totul în Univers îi cheamă pe aceia care cunosc adevărul să se consacre fără rezervă proclamării lui, așa cum le-a fost făcut cunoscut în solia îngerului al treilea. Ceea ce vedem și auzim ne cheamă la datoria noastră. Lucrarea agenților lui Satana îl cheamă pe fiecare creștin să-și facă datoria. — [Idem, 9:25, 26](#).

Solia venirii lui Hristos trebuie să le fie vestită tuturor popoarelor pământului. Pentru a birui armatele vrăjmașului este nevoie de un efort vigilent și neobosit. Partea noastră nu este să stăm pe loc, să plângem și să ne frângem mâinile, ci să ne ridicăm și să lucrăm pentru prezent și pentru veșnicie. — [The Southern Watchman, 29 mai, 1902](#).

„Fă ceva, fă acum, cu toată puterea ta;
Până și aripa unui înger va ajunge nefolositoare,
Dacă se va odihni mult timp;
și chiar Dumnezeu, de-ar fi inactiv,
N-ar mai fi o binecuvântare.”

[Testimonies for the
Church 5:308.](#)

Nimeni să nu creadă că are dreptul să-și împreuneze mâinile și să nu facă nimic. Este absolut imposibil ca o persoană să fie mântuită în indolență și inactivitate. Gândiți-vă ce a realizat Domnul Hristos în timpul slujirii Sale pe pământ. Cât de stăruitoare, cât de neobosite, au fost eforturile Sale! El nu a îngăduit nici unui lucru să-L îndepărteze de la lucrarea care I-a fost încredințată. Oare călcăm noi pe urmele Sale? — [The Colporteur Evangelist, 38](#).

Slujitorii divini și cei omenеști sunt asociați în lucrarea de salvare a sufletelor. Dumnezeu și-a făcut partea, iar acum este nevoie de activitatea creștinilor. Dumnezeu ne cheamă la această lucrare. El așteaptă ca poporul Său să îndeplinească o parte în a le prezenta tuturor popoarelor lumina adevărului. Cine vrea să intre în parteneriat cu Domnul Isus Hristos? — [The Review and Herald, 1 martie, 1887](#).

Dacă vrea să fie o biserică vie, ea trebuie să fie o biserică lucrătoare. Să nu se mulțumească doar să-și apere poziția împotriva

[84] puterilor păcatului și ale erorii, să nu se mulțumească doar să înainteze cu pași lenți, ci să poarte jugul lui Hristos și să țină pasul cu Conducătorul, câștigând noi membri pe parcursul înaintării. — [Idem, 4 august, 1891.](#)

Noi avem doar puțin timp pentru a duce lupta, apoi, Domnul Hristos va veni, iar această scenă a răzvrătirii se va încheia. Atunci, ultimele noastre eforturi vor fi pentru a lucra împreună cu Domnul Hristos și pentru înaintarea Împărăției Sale. Unii dintre cei care au stat în prima linie a bătăliei, împotrivindu-se cu zel răului care venea, au căzut la datorie. Alții au privit cu tristețe la eroii căzuți, dar nu au avut timp să-și înceteze lucrarea. Ei trebuiau să strângă rândurile, să ia steagul din mâna cuprinsă de moarte și, cu o putere înnoită, să apere adevărul și onoarea lui Hristos. Trebuie să ne împotrivim păcatului și puterilor întunericului ca niciodată mai înainte. Timpul cere din partea celor ce cred adevărul prezent o activitate energetică și hotărâtă. Ei trebuie să prezinte adevărul atât prin învățături, cât și prin exemplu. — [The Review and Herald, 25 octombrie, 1881.](#)

Domnul îi cheamă acum pe adventiștii de ziua a șaptea din orice localitate să I Se consacre și să facă tot ce pot mai bine, potrivit cu împrejurările, pentru a ajuta în lucrarea Lui. — [Testimonies for the Church 9:132.](#)

Inactivitatea nepăsătoare și religia nu merg mână în mână, iar cauza mării noastre lipse în viața de credință și în experiența noastră spirituală este inactivitatea în lucrarea lui Dumnezeu. Dacă nu sunt folosiți și dacă nu sunt puși mereu în mișcare, mușchii trupului nostru slăbesc. Tot așa este și cu natura spirituală. Dacă vreți să fiți puternici, trebuie să vă exercitați capacitățile. — [The Review and Herald, 13 martie, 1888.](#)

Trebuie să fim niște lucrători sânguincioși. Un om leneș este o ființă nenorocită. Dar ce scuză poate fi adusă pentru inactivitatea în marea lucrare pentru îndeplinirea căreia Domnul Hristos și-a dat viața? Dacă nu sunt exercitate, însușirile spirituale încetează să existe, iar planul lui Satana este ca ele să moară. Întregul cer este angajat în mod activ în lucrarea de pregătire a unui popor pentru a doua venire a Domnului Hristos în lumea noastră, iar „noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu”. Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Acum este ocazia noastră de a lucra. — [Idem, 24 ianuarie, 1893.](#)

Ne trebuie misionari din inimă. Eforturi spasmodice vor face puțin bine. Trebuie să câștigăm atenția. Trebuie să fim profund zeloși. — [Testimonies for the Church 9:45](#).

Sunt printre noi persoane care, dacă și-ar lua timp să judece, ar privi poziția lor de a nu face nimic drept neglijare păcătoasă a talentelor date lor de Dumnezeu. — [Idem, 6:425](#).

Care este poziția noastră în lumea aceasta? Noi suntem în timpul așteptării. Dar perioada aceasta nu trebuie cheltuită într-o închinare abstractă. Așteptând, veghind și lucrând în mod vigilent, toate acestea trebuie să fie continuate. Viața noastră nu trebuie să fie numai agitație, alergare și întocmire de planuri în legătură cu lucrurile acestei lumi, cu prețul neglijării evlaviei personale și a slujirii pe care Dumnezeu o cere. În timp ce nu trebuie să fim leneși în lucrările sau afacerile noastre, trebuie să fim fierbinți în spiritul nostru, slujindu-I Domnului. Lampa sufletului trebuie să fie pregătită și trebuie să avem uleiul harului în vase împreună cu lămpile noastre. Trebuie să se dea pe față precauție pentru a preveni declinul spiritual, ca nu cumva ziua Domnului să ne surprindă asemenea unui hoț. — [Testimonies for the Church 5:276](#).

Trăim într-o vreme când nu trebuie să fie lenevie spirituală. Fiecare suflet trebuie să fie plin de curentul vieții cerești. — [Idem, 8:488](#).

Faceți toate faptele bune pe care le puteți face în această viață. — [Idem, 5:488](#).

Domnul dorește ca toți aceia care mărturisesc Numele Lui să devină lucrători zeloși pentru El. Este necesar ca fiecare membru al bisericii, în mod individual, să zidească pe Stâncă, pe Isus Hristos. O furtună se ridică la orizont, care va zdruncina și va pune la probă până la extrem temelia spirituală a fiecăruia. De aceea, evitați să construiți pe nisip; căutați stânca. Săpați adânc; puneți-vă o temelie sigură. Zidiți, o, zidiți pentru veșnicie! Zidiți cu lacrimi, cu rugăciuni din inimă. De aici înainte, fiecare dintre voi să-și facă viața frumoasă prin fapte bune. Oamenii de care este cea mai mare nevoie astăzi sunt cei asemenea lui Caleb. — [Idem, 5:129, 130](#).

Măsura divină

[86] Caracterul nostru este măsurat în permanență. Îngerii lui Dumnezeu evaluează valoarea voastră morală și identifică nevoile voastre, aducând cazul vostru înaintea lui Dumnezeu. — [The Review and Herald, 2 aprilie, 1889.](#)

Fiecare dintre noi va fi considerat răspunzător, chiar și pentru că a făcut cu o iotă mai puțin decât a avut capacitatea să facă. Domnul evaluează cu exactitate fiecare posibilitate de slujire. Capacitățile nefolosite sunt luate în considerare tot atât de mult ca acelea care sunt folosite și dezvoltate. Dumnezeu ne consideră responsabili pentru tot ce am fi putut deveni printr-o folosire corectă a talentelor noastre. Noi vom fi judecați în conformitate cu lucrarea pe care am fi putut să o facem, dar nu am făcut-o, deoarece nu ne-am folosit puterile spre slava lui Dumnezeu. Chiar dacă nu ne vom pierde mântuirea, de-a lungul veșniciei ne vom da seama care ar fi fost rezultatul talentelor noastre nefolosite. Orice cunoștință sau aptitudine pe care am fi putut să o dobândim, dar nu am făcut-o, va avea ca rezultat o pierdere veșnică. — [Parabolele Domnului Hristos, 363.](#)

Ce am fi putut să fim

Dacă fiecare ostaș al lui Hristos și-ar fi făcut datoria, dacă fiecare străjer de pe zidurile Sionului ar fi sunat din trâmbiță un semnal clar, lumea ar fi putut să audă cu multă vreme înainte solia de avertizare. Dar lucrarea noastră este cu ani în urmă. În timp ce oamenii dormeau, Satana a făcut pe furiș un marș asupra noastră. — [Testimonies for the Church 9:29.](#)

Să ne asumăm lucrarea ce ne-a fost rânduită și să proclamăm solia care trebuie să trezească bărbați și femei la un simț al primejdiei în care se află. Dacă fiecare adventist de ziua a șaptea ar fi făcut lucrarea pusă în sarcina lui, numărul credincioșilor ar fi acum mult mai mare decât este. În toate orașele Americii, ar fi persoane care să fi luat aminte la solia de a asculta de Legea lui Dumnezeu. — [Idem, 9:25.](#)

Dacă planul lui Dumnezeu ar fi fost realizat de poporul Său în ce privește transmiterea către lume a soliei de har înainte de data

aceasta, Hristos ar fi venit pe pământ, iar sfinții ar fi primit salutul de bun venit în cetatea lui Dumnezeu. — [Idem, 6:450](#).

Cărțile cerului

Lumea are nevoie de misionari consacrați care să lucreze în familie, și nimeni nu va fie înscris în cărțile cerului ca fiind un creștin, dacă nu are un spirit misionar. — [The Review and Herald, 23 august, 1892](#).

[87]

Dacă membrii bisericii nu-și asumă în mod individual această lucrare, ei arată prin aceasta că nu au o legătură vie cu Dumnezeu. Numele lor sunt înregistrate ca fiind niște slujitori leneși. — [Testimonies for the Church 5:462, 463](#).

În fiecare mișcare religioasă sunt unii care, deși nu pot nega că lucrarea este a lui Dumnezeu, totuși se țin departe, refuzând să facă vreun efort pentru a ajuta. Ar fi bine pentru unii ca aceștia să-și aducă aminte de raportul păstrat sus, cartea aceea în care nu sunt omisiuni, nici greșeli, și după care vom fi judecați. Acolo este raportată orice ocazie neglijată de a-I face un serviciu lui Dumnezeu; și tot acolo este ținută spre veșnică amintire orice faptă de credință și de iubire. — [Profeți și regi, 639](#).

În dimineața zilei de 23 octombrie 1879, cam pe la orele două, Duhul Domnului a coborât asupra mea și am văzut scene din judecata viitoare. De zece mii de ori zece mii erau adunați înaintea unui mare tron, pe care ședea o persoană cu o înfățișare maiestuoasă. În fața Lui, se aflau mai multe cărți, și, pe fiecare copertă, era scris cu litere de aur, care păreau ca niște flăcări de foc arzătoare: „Registrul cerului”. Una dintre aceste cărți, care conținea numele celor care susțineau că ei cred adevărul, a fost apoi deschisă. De îndată am pierdut din vedere milioanele nenumărate din jurul tronului și atenția mea a fost atrasă numai de cei care erau presupuși copii ai luminii și adevărului.

A fost deschisă o altă carte, unde erau înregistrate păcatele celor care mărturiseau adevărul. Sub titlul general al egoismului, venea oricare alt păcat. O grupă era înregistrată ca făcând umbră pământului. Când privirea pătrunzătoare a Judecătorului s-a oprit asupra acestora, păcatele neglijenței lor au fost clar descoperite. Cu buze palide și tremurânde, ei au recunoscut că au trădat adevărul sfânt.

[88] Ei avuseseră avertizări și privilegii, dar n-au ținut seama de ele, nici nu le-au folosit. Acum puteau să vadă că au abuzat prea mult de îndurarea lui Dumnezeu. Este adevărat că ei nu aveau de făcut astfel de mărturisiri ca cei josnici și netrebnici, ca stricații, dar, ca și smochinul, ei au fost blestemați pentru că n-au adus rod, pentru că n-au folosit talanții care le-au fost încredințați. Această grupă a făcut din eul lor punctul suprem, lucrând numai pentru interese egoiste. Ei nu erau bogați față de Dumnezeu, nerăspunzând pretențiilor Lui asupra lor. Deși mărturiseau că sunt slujitori ai lui Hristos, ei n-au adus suflute la El. Dacă ar fi depins de eforturile lor, lucrarea lui Dumnezeu ar fi lâncezit, pentru că ei n-au reținut numai mijloacele împrumutate de Dumnezeu, ci s-au reținut pe ei înșiși. Ei au lăsat ca alții să facă lucrarea din via Domnului și să poarte răspunderile cele mai grele, în timp ce ei serveau în mod egoist propriilor interese vremelnice.

Judecătorul a spus: „Toți vor fi îndreptățiți prin credința lor și judecați după faptele lor”. Cât de evidentă a apărut atunci neglijența lor și cât de înțelept este planul lui Dumnezeu de a da fiecăruia o lucrare de făcut spre a promova cauza și a-i salva pe semenii lui! Fiecare trebuia să demonstreze credință în familia sa și în vecinătate, arătându-se amabil față de săraci, simpatizând cu cei în suferință, angajându-se în lucrarea misionară și ajutând cauza lui Dumnezeu prin mijloacele sale. Dar, ca și Meroza, blestemul lui Dumnezeu rămâne asupra lor pentru ceea ce n-au făcut. Ei au iubit acea lucrare care avea să aducă cel mai mare profit în această viață și, în partea opusă numelui lor din registru, destinată faptelor bune, era un gol întristător. — [Testimonies for the Church 4:384-386](#).

De la noi se cere mai mult decât de la părinții noștri

Asupra noastră strălucește o lumină mai mare decât a strălucit asupra părinților noștri. Noi nu putem fi acceptați sau onorați de Dumnezeu prin aceeași slujire sau prin aceleași fapte pe care le-au făcut înaintașii noștri. Putem fi acceptați și binecuvântați de Dumnezeu așa cum au fost ei. Noi trebuie să imităm credincioșia și zelul lor, să îmbunătățim lumina pe care o avem, așa cum ei au îmbunătățit-o pe a lor, și să lucrăm așa cum ar fi lucrat ei dacă ar fi trăit în zilele noastre. Noi trebuie să umblăm în lumina care

strălucește asupra noastră, căci, dacă nu, această lumină va deveni întuneric. — [Idem, 1:262](#).

Un apel către o biserică leneșă

E un mister că nu sunt sute la lucru acolo unde acum nu e decât unul. Universul cereșc este uimit de apatia, răceala și nepăsarea celor care mărturisesc a fi fii și fiice ale lui Dumnezeu. Într-adevăr, e o putere vie. Mergeți prin credință să proclamați adevărul așa cum l-ați crezut. Lăsați ca aceia pentru care lucrați să vadă că, pentru voi, El este o realitate vie. — [Testimonies for the Church 9:42](#).

[89]

Noi nu vom putea fi mântuiți niciodată într-o stare de indolență și inactivitate. Nu există nici o persoană cu adevărat convertită, care să trăiască o viață nefolositoare și neputincioasă. Nu este posibil să fim duși de val în ceruri. Nici un leneș nu va intra acolo. Aceia care refuză să coopereze cu Dumnezeu pe pământ nu vor coopera cu El nici în ceruri. Primirea lor în ceruri ar constitui un pericol. — [Parabolele Domnului Hristos, 280](#).

Întregul cer privește cu un interes susținut asupra bisericii spre a vedea ce fac membrii ei pentru a-i lumina pe cei care se află în întuneric. — [The Review and Herald, 27 februarie, 1894](#).

Ar trebui să meditezi solemn că ai de-a face cu Dumnezeul cel mare și să-ți aduci mereu aminte că El nu este un copil cu care să glumești. Tu nu te poți angaja în serviciul Lui după voie și să-l lași după plăcere. — [Testimonies for the Church 2:297](#).

Ființele cerești au așteptat să conlucreze cu uneltele omenеști, dar noi n-am observat prezența lor. — [Idem, 6:297](#).

Îngerii cerești au tot așteptat de multă vreme după instrumente omenеști — membrii bisericii — ca să conlucreze cu ei în marea lucrare care trebuie să fie făcută. Ei vă așteaptă. Atât de vast este câmpul, atât de cuprinzător este planul, încât fiecare inimă sfântă va fi recrutată și pusă la lucru ca un instrument al puterii divine. — [Idem, 9:46, 47](#).

Mulți se apropie de ziua lui Dumnezeu fără să facă nimic, evitând responsabilitățile și, ca rezultat, sunt niște piperniciți spiritual. În ce privește lucrarea pentru Dumnezeu, paginile istoriei vieții lor prezintă o lipsă dureroasă. Ei sunt pomi în grădina lui Dumnezeu, dar niște pomi care numai umbresc pământul cu ramurile lor ne-

productive, în locuri care ar fi putut să fie ocupate de pomi roditori. — [The Review and Herald, 22 mai, 1888.](#)

Cei care fac doar puțin sau nu fac nimic pentru Hristos sunt în pericol. Harul lui Dumnezeu nu va mai locui multă vreme în sufletul celui care, deși are privilegiu și ocazii, rămâne tăcut. — [Idem, 22 august, 1899.](#)

[90] Acum nu este timp de dormit — nu este timp să ne permitem regrete inutile. Cei care îndrăznesc să doarmă acum vor pierde ocaziile prețioase de a face binele. Nouă ne-a fost acordat privilegiul binecuvântat de a aduna snopii în marele seceriș, și fiecare suflet salvat va fi încă o stea în coroana Domnului Isus, iubitul nostru Răscumpărător. Cine este dornic să dezbrace armura, când, dacă ar continua lupta încă puțin, ar realiza noi biruințe și ar aduna noi trofee pentru veșnicie? — [Idem, 25 octombrie, 1881.](#)

Solii cerești își îndeplinesc lucrarea, dar noi ce facem? Frați și surori, Dumnezeu vă cheamă să răscumparați timpul. Aproiați-vă de Dumnezeu. Înflăcărați darul lui Dumnezeu care este în voi. Toți cei care au avut ocazia de a se familiariza cu dovezile credinței noastre să-și folosească această cunoaștere cu un scop bine determinat. — [Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 288.](#)

Cum puteți voi să repetați rugăciunea Domnului: „Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ”, în timp ce stați comod în casele voastre, fără a-i ajuta pe cei care le duc altora torța adevărului? Cum puteți voi să vă ridicați mâinile înaintea lui Dumnezeu și să-I cereți binecuvântarea asupra voastră și a familiilor voastre, în timp ce faceți așa de puțin pentru a-i ajuta pe alții? — [Ibidem, 288](#)

Sunt printre noi persoane care, dacă și-ar lua timp să judece, ar privi poziția lor de a nu face nimic drept neglijare păcătoasă a talentelor date lor de Dumnezeu. Fraților și surorilor, Mântuitorul nostru și toți îngerii sfinți sunt întristați din cauza împietririi inimilor voastre. Hristos și-a dat viața pentru ca să salveze suflete și, cu toate acestea, voi, care ați cunoscut iubirea lui Dumnezeu, faceți eforturi atât de slabe pentru a împărtăși binecuvântările harului Său cu aceia pentru care El a murit. O astfel de nepăsare și neglijare a datoriei este o uimire pentru îngeri. La judecată, trebuie să vă întâlniți cu sufletele pe care le-ați neglijat. În acea mare zi, voi înșivă vă veți

învinui și osândi. Domnul să vă conducă acum la pocăință. Să ierte El pe poporul Său, pentru că a neglijat lucrul în via Sa, pe care i-a dat-o ca s-o lucreze. — [Testimonies for the Church 6:295, 296](#).

Ce putem spune membrului leneș al bisericii pentru a-l face să-și dea seama de nevoia de a-și dezgropa talantul și de a-l pune la schimbător? În Împărăția cerurilor nu va fi nici un leneș și nici unul care întârzie. O, de ar prezenta Dumnezeu lucrul acesta în toată importanța lui înaintea comunităților adormite! O, de s-ar trezi Sionul și s-ar îmbrăca cu veșmintele lui frumoase! O, de ar începe să lumineze! — [Idem, 6:434](#).

[91]

Pentru cei care nu cunosc adevărul trebuie să fie făcută o lucrare, exact aceeași lucrare care a fost făcută pentru voi, când ați fost în întuneric. Este prea târziu să dormiți, prea târziu să fiți nepăsători și să nu faceți nimic. Fiecărui slujitor din casa Stăpânului i s-a încredințat o lucrare. Să mergem înainte, și nu înapoi. Noi vrem o nouă convertire în fiecare zi. Vrem ca iubirea lui Isus să tresalte în inima noastră, ca să putem fi un mijloc de salvare a multor suflete. — [The Review and Herald, 10 iunie, 1880](#).

Fiecărui suflet care pretinde a fi un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, Domnul Isus îi cere nu numai să se îndepărteze de orice nelegiuire, ci și să fie bogat în fapte de milă, de renunțare la sine și umilintă. Domnul ne-a arătat modul în care funcționează o anumită lege a minții și a acțiunii, iar aceasta ar trebui să ne avertizeze cu privire la lucrarea noastră. El spune: „De la cel ce n-are, se va lua chiar și ce are”. Cei care nu-și folosesc ocaziile și nu exercită harul pe care îl primesc de la Dumnezeu vor avea o înclinație din ce în ce mai mică de a face acest lucru, iar în cele din urmă, vor cădea într-o stare de somnolență și vor pierde ce au avut la început. Ei nu-și adună nici o rezervă pentru vremea de nevoie din viitor, câștigând o experiență vastă și obținând o cunoaștere tot mai mare a lucrurilor divine, așa încât să fie capabili de a rezista când ispita și încercarea vor veni asupra lor. Când vor veni persecuțiile și ispita, acești oameni își vor pierde curajul și credința, iar temelia lor va fi spulberată, pentru că nu au înțeles nevoia de a pune o temelie sigură. Ei nu și-au întărit sufletul pe Stânca veșnică. — [The Review and Herald, 27 martie, 1894](#).

Cât de teribil va fi în marea zi de pe urmă, când vom descoperi că aceia cu care am fost asociați și familiarizați sunt despărțiți de noi

[92] pentru totdeauna. Când vom vedea că membrii familiilor noastre, poate proprii copii, sunt nemântuiți. Când vom afla că aceia care au vizitat căminele noastre și au mâncat la masa noastră sunt printre cei pierduți. Atunci, ne vom întreba: Oare religia lui Hristos a ajuns așa de neplăcută pentru ei din cauza nerăbdării mele, din cauza atitudinii mele necreștinești, din cauza faptului că eul nu a fost sub control?

Lumea trebuie să fie avertizată cu privire la apropiata venire a Domnului. Noi avem doar puțin timp în care să lucrăm. Au trecut în veșnicie ani care ar fi putut să fie folosiți pentru a căuta mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Sa și pentru a răspândi lumina și asupra altora. Acum, Dumnezeu îi cheamă pe cei din poporul Său, care au o mare lumină și sunt întemeiați în adevăr și pentru care El a trudit așa de mult, să lucreze pentru ei înșiși și pentru alții așa cum nu au mai făcut-o niciodată mai înainte. Folosiți fiecare aptitudine; puneți în mișcare fiecare capacitate, fiecare talent cu care ați fost înzestrați; folosiți toată lumina pe care v-a dato Dumnezeu spre a le face bine altora. Nu încercați să deveniți niște predicatori, ci niște slujitori pentru Dumnezeu. *The Southern Watchman*, 20 iunie, 1905.

Ilustrații impresionante

Iubirea dumnezeiască a fost mișcată până în adâncul ei de nepătruns pentru binele oamenilor, și îngerii se miră când îi văd pe cei care au primit o iubire așa de mare cum au o recunoștință superficială. Îngerii se miră cât de puțin apreciază oamenii iubirea lui Dumnezeu. Cerul este indignat de neglijența dovedită față de oameni. Am vrea ca noi să știm cum o privește Hristos? Ce ar simți o mamă și un tată, dacă ar ști că fiul lor, pierdut în zăpadă și frig, a fost trecut cu vederea și lăsat să piară de aceia care ar fi putut să-l salveze? N-ar fi întristați îngrozitor și peste măsură de indignați? Nu i-ar denunța ei pe ucigașii aceia cu o mânie aprinsă ca lacrimile lor și fierbinte ca iubirea lor? Suferințele oricărui om sunt suferințele copilului lui Dumnezeu și aceia care nu întind o mână de ajutor semenilor lor gata să piară provoacă mânia Lui îndreptățită. — *Hristos, Lumina lumii*, 825.

Am citit despre un om care călătorea într-o zi de iarnă prin zăpada troienită și a amortit de frig, fapt care, aproape pe nesimțite,

i-a luat puterea de viață. Și când a fost aproape să moară de frig, în gerul năprasnic, și aproape să renunțe la lupta pentru viață, el a auzit gemetele unui tovarăș de drum care pierdea de frig, după cum era gata să piară și el. Omenia lui a fost trezită să-l salveze. I-a frecat membrele acoperite cu gheață ale nefericitului om și, după un efort considerabil, l-a ridicat în picioare. Deoarece nu putea să stea în picioare, l-a purtat în brațele lui compătimitoare tocmai prin troienele pe care el nu crezuse că le va putea trece singur. Și, după ce l-a dus pe tovarășul lui de călătorie la un loc sigur, și-a dat seama că, salvându-l pe semenul său, se salvase pe sine. Eforturile lui serioase de a salva pe altul a înviorat sângele care-i îngheța în vene și a dat naștere la o căldură sănătoasă la extremitățile corpului. Lecțiile acestea trebuie aduse înaintea celor tineri în credință în mod continuu, nu numai prin învățătură, ci și prin exemplu, ca, în experiența lor creștină, să poată realiza rezultate asemănătoare. — [Testimonies for the Church 4:319, 32.](#)

[93]

Nu trebuie să vă închideți în voi înșivă și să fiți mulțumiți, pentru că ați fost binecuvântați cu o cunoaștere a adevărului. Cine v-a adus adevărul? Cine v-a arătat lumina Cuvântului lui Dumnezeu? Dumnezeu nu v-a dat lumina Sa, ca să fie pusă sub un obroc. Am citit despre o expediție făcută în căutarea lui Sir John Franklin. Oameni curajoși au părăsit căminul lor și au rătăcit prin Mările Nordului, suferind lipsuri, foame, frig și oboseală. Și pentru ce au suferit toate acestea?... Doar pentru onoarea de a descoperi trupurile moarte ale exploratorilor, sau, dacă era posibil, de a salva pe câțiva din grup de la o moarte îngrozitoare, pe care aveau să o sufere în mod sigur, dacă ajutorul nu ar fi ajuns la ei la timp. Dacă ar fi putut să salveze măcar un singur om de la moarte, ei ar fi considerat că toată suferința le va fi răsplătită. Tot ce au făcut a fost cu sacrificiul confortului și al fericirii lor.

Gândiți-vă la acest lucru, apoi întrebați-vă cât suntem noi dispuși să sacrificăm pentru salvarea sufletelor prețioase din jurul nostru. Nu suntem obligați să mergem departe de casă, într-o călătorie lungă și anevoioasă, pentru a salva viața unui om care pierde. Chiar la ușa noastră și pretutindeni în jurul nostru, există suflete care trebuie să fie salvate, suflete care pier — bărbați și femei care mor fără speranță, fără Dumnezeu — și totuși noi suntem dezinteresați, spunând, dacă nu prin cuvinte, prin faptele noastre: „Sunt eu păzitorul fratelui

[94] meu?” Acești oameni care și-au pierdut viața în încercarea de a-i salva pe alții sunt elogiați de lume, ca niște eroi și niște martiri. Cum ar trebui să ne simțim noi, care avem perspectiva vieții veșnice, dacă nu facem micile sacrificii pe care Dumnezeu ni le cere pentru salvarea oamenilor? — [The Review and Herald, 14 august, 1888.](#)

Într-un orașel din New England, a fost săpată o fântână. Când lucrarea era aproape încheiată, pământul s-a surpat, acoperind un om care se afla încă pe fundul fântânii. Imediat au fost chemate ajutoare, iar mecanicii, fermierii, comercianții și juriștii din apropiere s-au grăbit să-l salveze fără întârziere. Mâini binevoitoare au adus îndată frânghii, scări, cazmale și lopeti. Toți strigau: „Salvați-!, Oh, salvați-!”

Oamenii au lucrat cu disperare, până când fruntea li s-a acoperit de sudoare și brațele au început să le tremure din cauza efortului. În adâncul fântânii a fost introdusă o teavă lungă prin care l-au strigat pe omul îngropat, cerându-i să răspundă, dacă mai este în viață. Atunci s-a auzit răspunsul: „Sunt în viață, dar grăbiți-vă. Este îngrozitor aici înăuntru”. Ei și-au înnoit eforturile cu un strigăt de bucurie. În cele din urmă, omul a fost găsit și salvat, iar bucuria tuturor părea să ajungă până la ceruri. Vestea: „Este salvat!” a răsunat pe toate străzile orașului.

Oare a fost un zel, un interes și un entuziasm prea mare pentru a salva doar un singur om? Cu siguranță că nu, dar ce este pierderea vieții trecătoare, în comparație cu pierderea mântuirii? Dacă pericolul pierderii unei vieți stârnește un simțământ așa de puternic în inimile omenesci, nu ar trebui ca pierderea unui suflet să stârnească un interes mult mai profund în inima celor care pretind că înțeleg pericolul în care se află cei ce sunt despărțiți de Hristos? Oare, în lucrarea de salvare a sufletelor, slujitorii lui Dumnezeu nu vor manifesta un zel tot așa de mare cum a fost zelul manifestat pentru salvarea vieții aceluși om îngropat într-o fântână? — [Slujitorii evangheliei, 31, 32.](#)

Mărturisirea și faptele

Fiecare adevăr important, primit în inimă, trebuie să-și găsească expresia în viață. Oamenii simt dorința de a le propovădui altora puterea iubirii lui Hristos, numai în măsura în care au primit-o, și

însuși actul de a o propovădui intensifică și adâncește valoarea ei în propriul suflet. — [The Review and Herald, 19 februarie, 1889.](#)

Credința noastră să fie bogată în fapte bune, deoarece credința fără fapte este moartă. — [Testimonies for the Church 4:145.](#)

Toți cei care primesc în inimă solia Evangheliei vor simți dorința puternică de a o vesti. Iubirea cerească a Domnului Hristos trebuie să le fie prezentată și altora. — [Parabolele Domnului Hristos, 125.](#) [95]

Noi trebuie să-L laudăm pe Dumnezeu printr-o slujire care să poată fi observată de toți, făcând tot ce ne stă în putere pentru a contribui la slava Numelui Său. — [Idem, 300.](#)

Credința noastră în timpul de față nu trebuie să se mărginească numai la a fi de acord, a consimți să crezi în teoria soliei îngerului al treilea. Noi trebuie să avem uleiul harului lui Hristos, care va alimenta candela și va face ca lumina vieții să strălucească, arătând calea celor care sunt în întuneric. — [Testimonies for the Church 9:155.](#)

Tăria voastră spirituală și binecuvântarea vor fi proporționale cu lucrarea iubirii și cu faptele bune pe care le faceți. — [Idem, 3:526.](#)

Mult mai mult s-ar putea face pentru Hristos, dacă toți cei care au lumina adevărului ar practica adevărul. — [Testimonies for the Church 9:40.](#)

Mi s-a arătat că noi, ca popor, suntem deficitari. Cuvintele noastre nu sunt în acord cu credința noastră. Credința noastră mărturisește că trăim sub influența vestirii celei mai solemne solii, care a fost dată vreodată muritorilor. Totuși, cu toate că acest fapt este evident, eforturile noastre, zelul nostru, spiritul nostru de sacrificiu de sine nu se compară cu caracterul lucrării. Trebuie să ne trezim din morți și Hristos ne va da viață. — [Idem, 2:114.](#)

Mergeți în credință să proclamați adevărul așa cum l-ați crezut. Lăsați ca aceia pentru care lucrați să vadă că, pentru voi, El este o realitate vie. — [Idem, 9:42.](#)

O viață creștină e argumentul cel mai puternic ce poate fi adus în favoarea creștinismului. — [Idem, 9:21.](#)

Mulți mărturisesc Numele lui Hristos, dar inima lor nu este angajată în slujba Sa. Ei pretind pur și simplu că sunt evlavioși și, tocmai prin acest fapt, se fac vrednici de o condamnare mai mare și devin niște slujitori ai lui Satana, mai înșelători și mai plini de

succes pentru ruina sufletelor. — [The Review and Herald](#), 27 martie, 1888.

[96] Aceia care veghează în vederea venirii Domnului își curăță sufletele prin ascultare de adevăr. Și cu vegherea atentă ei combină o activitate plină de zel. Pentru că știu că Domnul este la ușă, zelul lor este înviorat și colaborează cu ființele cerești în lucrarea pentru salvarea sufletelor. Aceștia sunt slujitorii credincioși și înțelepți, care dau celor din casa Domnului „partea lor de hrană la timpul cuvenit”. ([Luca 12, 42.](#)) Ei vestesc adevărul care este de folos în vremea aceasta. După cum Enoh, Noe, Avraam și Moise au vestit adevărul, fiecare pentru vremea lui, tot astfel și slujitorii lui Hristos dau acum o avertizare deosebită pentru generația lor. — [Hristos, Lumina lumii](#), 634.

Starea noastră înaintea lui Dumnezeu nu depinde de mărimea luminii pe care am primit-o, ci de felul în care ne folosim de ea. De aceea, până și păgânii, care aleg să facă binele în măsura în care îl cunosc, sunt într-o stare mai favorabilă decât aceia care au avut o lumină mai mare și care pretind că slujesc lui Dumnezeu, dar care de fapt disprețuiesc lumina și, prin viața lor de toate zilele, contrazic mărturisirea lor. — [Hristos, Lumina lumii](#), 239.

Este privilegiul fiecărui creștin, nu numai să aștepte, ci și să grăbească venirea Domnului Isus Hristos. Dacă toți cei care pretind că poartă Numele Său ar aduce roade spre slava Lui, cât de rapid ar fi semănată sămânța Evangheliei în întreaga lume. Ultimul mare seceriș ar avea loc repede, iar Hristos ar veni pentru a aduna grâul prețios. — [Parabolele Domnului Hristos](#), 69.

Creștinii trebuie să se ridice și să-și asume îndatoririle neglijate, pentru că propria mântuire depinde de efortul individual. — [The Review and Herald](#), 23 august, 1881.

Adevărata închinare constă în a lucra împreună cu Hristos. Rugăciunile, îndemnurile și vorbirea sunt niște roade ieftine, adesea legate între ele, dar faptele bune, grija față de cei nevoiași, față de orfani și de văduve constituie roadele adevărate, care cresc natural într-un pom bun. — [Idem](#), 16 august, 1881.

[97] Fiecare membru al bisericii să-și asume lucrarea care i-a fost rânduită de a răspândi și, în același timp, de a primi lumina. Nimeni nu este scuzat pentru faptul că este inactiv în via Domnului. — [Idem](#), 19 februarie, 1889.

Principiul împlinirii în faptă este rodul pe care Domnul Hristos ne cere să-l aducem — să îndeplinim fapte de bunătate, să rostim cuvinte amabile și să manifestăm o atenție duioasă față de săraci, nevoiași și suferinzi. — [Idem, 16 august, 1881.](#)

Femeia din Samaria care a vorbit cu Isus la fântâna lui Iacov abia-L găsisse pe Mântuitorul, că a și adus pe alții la El. Ea s-a dovedit o misionară mai eficientă decât propriii Săi ucenici. Aceștia n-au văzut nimic în Samaria care să fie un semn că aici se deschidea un câmp promițător. Gândurile lor erau fixate asupra unei mari lucrări, care avea să fie înfăptuită în viitor. Ei n-au văzut că tocmai în jurul lor era o recoltă de cules. Însă, prin femeia pe care ei au disprețuit-o, o cetate întreagă a fost adusă în ascultare de Isus. Ea a dus de îndată lumina concetățenilor ei. Această femeie reprezintă lucrarea unei credințe practice în Hristos. — [Divina vindecare, 102.](#)

Advențiștii de ziua a șaptea fac un progres, dublându-și numărul, înființând centre misionare și fluturând steagul adevărului în locurile întunecate ale pământului, și totuși lucrarea înaintează cu mult mai încet decât ar dori Dumnezeu. De ce? Pentru că membrii bisericii nu sunt interesați în mod individual să depună efortul stăruitor pe care sunt capabili să-l facă și, de aceea, fiecare ramură a lucrării este prejudiciată de lipsa lucrătorilor devotați, umili, temători de Dumnezeu și cu evlavie fierbinte. Unde sunt soldații crucii lui Hristos? Toți cei temători de Dumnezeu, sinceri și devotați cu toată inima, care caută cu fermitate slava lui Dumnezeu, să se pregătească pentru bătălia împotriva erorii. În acest ceas al conflictului spiritual, există prea mulți care cad, prea mulți cuprinși de lașitate. Oh, dacă, în loc să fie slabi, ei ar putea să fie făcuți puternici, și să devină niște viteji în luptă, punând pe fugă oștirile vrăjmașilor! — [Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 290.](#)

Este un principiu universal acela că, ori de câte ori cineva refuză să folosească puterile date lui de Dumnezeu, aceste puteri slăbesc și dispar. Adevărul care nu este trăit, care nu este împărtășit și altora își pierde puterea lui dătătoare de viață și însușirea lui vindecătoare. — [Faptele Apostolilor, 206.](#)

Cei care se străduiesc să mențină viețuirea creștină prin primirea pasivă a binecuvântărilor ce vin prin mijloacele harului, fără a face nimic pentru Hristos, pur și simplu încearcă să trăiască mâncând, fără să muncească. Și în domeniul spiritual, ca în cel fizic, acest fapt

are întotdeauna ca rezultat degenerarea și decăderea. — [Calea către Hristos, 85](#).

Pericolele care însoțesc activitatea misionară

Să nu uităm că, pe măsură ce activitatea sporește și pe măsură ce avem succes în îndeplinirea lucrării care trebuie să fie făcută, există pericolul de a ne încrede în planurile și în metodele omenești. Se va manifesta o tendință de a ne ruga mai puțin și de a avea mai puțină credință. Vom fi în pericolul de a ne pierde simțământul dependenței de Dumnezeu, singurul care poate face lucrarea noastră să reușească, dar, deși aceasta este tendința, nimeni să nu creadă

că slujitorul omenesc trebuie să facă mai puțin. Nu, el nu trebuie să facă mai puțin, ci mai mult, primind darul ceresc, Duhul Sfânt. — [The Review and Herald, 4 iulie, 1893](#).

Vor veni timpuri când biserica va fi mișcată de puterea divină, iar rezultatul va fi o activitate stăruitoare, deoarece puterea vie a Duhului Sfânt îi va inspira pe membri să meargă și să aducă suflete la Hristos. Totuși, când se va manifesta această activitate, lucrătorii cei mai zeloși vor fi în siguranță, numai dacă vor depinde de Dumnezeu, printr-o rugăciune continuă și stăruitoare. Ei vor trebui să înalțe rugăciuni fierbinți ca, prin harul lui Hristos, să poată fi salvați de a deveni mândri de lucrarea lor sau de a face din activitatea lor un mijloc de mântuire. Ei trebuie să privească la Domnul Isus fără încetare, ca să poată înțelege că puterea Sa este cea care îndeplinește lucrarea și, în felul acesta, să fie în stare să-I atribuie lui Dumnezeu toată slava. Vom fi chemați să facem eforturile cele mai hotărâte pentru a extinde lucrarea lui Dumnezeu, iar rugăciunea înălțată spre Tatăl nostru ceresc va fi absolut esențială. Va fi necesar să ne rugăm în cămăruță, în familie și în biserică. — [Ibidem](#).

[99] După aprecierea rabinilor, esența religiei consta în a fi totdeauna într-o activitate intensă. Ei se legau de unele fapte exterioare pentru a-și arăta înalta lor evlavie. În felul acesta se despărteau de Dumnezeu și se zideau în mulțumirea de sine. Primejdia aceasta există și astăzi. Pe măsură ce activitatea crește și avem succes într-o ramură oarecare a lucrării pentru Dumnezeu, apare primejdia de a ne încrede în planurile și metodele omenești. Există tendința de a ne ruga mai puțin și de a avea credință puțină. Ca și ucenicii, suntem

în primejdia de a pierde din vedere dependența noastră de Dumnezeu și de a căuta să facem un mântuitor din activitatea noastră. Trebuie să privim fără încetare la Isus și să ne dăm seama că puterea Lui este aceea care săvârșește lucrarea. Deși trebuie să lucrăm cu râvnă pentru mântuirea celor pierduți, trebuie să ne luăm timp și pentru meditație, pentru rugăciune și pentru studierea Cuvântului lui Dumnezeu. Numai lucrul săvârșit cu multă rugăciune și sfântit prin meritele lui Hristos se va dovedi în cele din urmă a fi folositor spre bine. — [Hristos, Lumina lumii, 362](#).

Încurajări pentru cei care încep slujirea creștină

Lucrătorii cei mai de succes sunt aceia care, plini de voie bună, săvârșesc lucrarea de a-I sluji lui Dumnezeu în lucruri mici. Fiecare ființă omenească trebuie să lucreze cu firul vieții sale, țesându-l în pânză pentru a ajuta să se completeze modelul. — [Testimonies for the Church 6:115](#).

Noi trebuie să facem din datoriile de toate zilele acte de devoțiune, sporind continuu în capacitatea de a fi de folos, deoarece noi ne vedem lucrarea în lumina veșniciei. — [Idem, 9:150](#).

Domnul are un loc pentru fiecare în marele Său plan. Talente care nu sunt necesare nu sunt date. — [Idem, 9:37](#).

Fiecare își are locul în planul veșnic al cerului. Fiecare trebuie să lucreze în cooperare cu Domnul Hristos pentru mântuirea oamenilor. După cum este sigur că în locașurile cerești a fost pregătit un loc pentru noi, tot atât de sigur este faptul că pe pământ ne-a fost desemnat un loc special, în care trebuie să lucrăm pentru Dumnezeu. — [Parabolele Domnului Hristos, 326, 327](#).

Domnul are privirea îndreptată asupra oricărui membru din poporul Său; El are planuri pentru fiecare dintre ei. — [Testimonies for the Church 6:12](#).

Toți pot face ceva în această lucrare. Nimeni nu va fi considerat nevinovat înaintea lui Dumnezeu, dacă nu a lucrat cu zel și neegoist pentru salvarea sufletelor. — [Idem, 5:395](#).

Datoria voastră nu poate să fie trecută asupra altuia. Nimeni altul, ci numai voi puteți să vă faceți lucrarea. Dacă voi rețineți lumina, cineva trebuie să fie lăsat în întuneric, prin neglijența voastră. — [Idem, 5:464](#).

[100]

Lucrătorul umil, care răspunde cu un spirit de supunere la chemarea lui Dumnezeu, poate fi sigur că va primi ajutorul divin. Însuși faptul de a accepta o responsabilitate așa de mare și de sfântă înobilează caracterul. El pune în mișcare cele mai înalte capacități intelectuale și spirituale, întărește și purifică mintea și inima. Este minunat să vezi cât de puternic poate deveni un om slab, prin credința în puterea lui Dumnezeu, cât de hotărâte devin eforturile lui și cât de abundente sunt rezultatele bune pe care le produce. Acela care începe cu puțină cunoaștere pe care o are, într-o manieră umilă, împărtășindu-le altora ceea ce știe și căutând în același timp să cunoască mai mult, va descoperi că toate comorile cerului așteaptă să fie puse la dispoziția lui. Cu cât se va strădui mai mult să răspândească lumină, cu atât va primi mai multă lumină. Cu cât încearcă să le explice altora Cuvântul lui Dumnezeu, cu dragoste față de oameni, cu atât va înțelege el însuși mai clar acest Cuvânt. Cu cât vom folosi mai mult cunoștințele pe care le deținem și ne vom exercita capacitățile, cu atât vom avea mai multe cunoștințe și o putere mai mare. — [Parabolele Domnului Hristos, 354.](#)

Fiecare să lucreze pentru Dumnezeu și pentru semenii săi. Fiecare să dovedească înțelepciune și să nu fie niciodată găsit inactiv, așteptând să fie pus la treabă de altcineva. Acel „cineva”, care l-ar putea trimite la lucru, este supraaglomerat cu responsabilități și se pierde timp în așteptarea indicațiilor lui. Domnul îți va da înțelepciune pe loc. Încă este adresată chemarea: „Fiule, du-te și lucrează în via Mea”. „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile”. ([Evrei 3, 7.8.](#)) Domnul Își începe chemarea cu apelativul „Fiule”. Cât de blând și afectuos și, în același timp, cât de urgent! Această invitație este și ea o poruncă. — [Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi, 419.](#)

Puterea de a rezista răului este mai bine dobândită printr-o lucrare energetică — [Faptele Apostolilor, 105.](#)

[101] Fiecare faptă, fiecare act de dreptate, milă și bunăvoință, face să fie bucurie în ceruri. — [The Review and Herald, 16 august, 1881.](#)

Duhul lui Hristos este un duh misionar. Prima dorință a unei inimi renăscute este să-i aducă și pe alții la Mântuitorul. — [Tragedia veacurilor, 70.](#)

Singura cale de a crește în har este aceea de a îndeplini cu conștiinciozitate tocmai lucrarea pe care ne-a poruncit Domnul Hristos să o facem. — [The Review and Herald, 7 iunie, 1887.](#)

Nu trebuie să aștești ocazii mari, speciale, sau talente extraordinare, pentru ca numai după aceea să lucrezi pentru Dumnezeu. — [Calea către Hristos, 83](#).

Omul care este o binecuvântare pentru societate și care are succes în viață este cel care, indiferent dacă este educat sau nu, își folosește toate puterile în slujba lui Dumnezeu și a semenilor lui. — [The Southern Watchman, 2 aprilie, 1903](#).

Mulți dintre cei pe care Dumnezeu i-a înzestrat cu capacitatea de a îndeplini o lucrare excelentă, realizează foarte puțin, pentru că încearcă puțin. — [Parabolele Domnului Hristos, 331](#).

Dacă dai greș în nouăzeci și nouă de ori dintr-o sută, dar reușești să salvezi un singur suflet de la ruină, ai făcut o faptă nobilă pentru cauza Domnului. — [Testimonies for the Church 4:132](#).

Legăturile dintre Dumnezeu și fiecare suflet sunt așa de intime și profunde, ca și când n-ar mai fi pe pământ nici un alt om de care să Se îngrijească și pentru care să-L fi dat pe Fiul Său mult iubit. — [Calea către Hristos, 100](#).

Domnul vede și înțelege și vă va folosi, în ciuda slăbiciunii voastre, dacă oferiți talentul vostru ca un dar consacrat în slujba Lui, deoarece, în slujire activă, dezinteresată, cel slab ajunge tare și se bucură de prețioasa Lui apreciere. Bucuria Domnului este un element de putere. Dacă sunteți credincioși, pacea care întrece orice pricepere va fi răsplata voastră în viața aceasta, iar în viața viitoare veți intra în bucuria Domnului nostru. — [Testimonies for the Church 8:34](#).

Persoanele care au puține talente, dacă sunt credincioase în a-și păstra inimile în iubire față de Dumnezeu, pot să câștige multe suflete la Hristos. Harlan Page era un biet mecanic, cu o iscusință obișnuită și o educație limitată, dar el a făcut din înaintarea cauzei lui Dumnezeu preocuparea sa principală și eforturile sale au fost încununat cu un deosebit succes. El a lucrat pentru salvarea semenilor lui prin convorbiri personale și prin rugăciuni stăruitoare. El a înființat adunări de rugăciune, a organizat școli de duminică și a distribuit broșuri și alte materiale religioase. Pe patul de moarte, cu umbra veșniciei pe fața sa, a putut să spună: „știu că totul se datorează harului lui Dumnezeu, și nu vreunui merit a ceea ce am făcut eu; dar consider că am dovada faptului că mai bine de o sută de

suflete au fost convertite la Dumnezeu prin lucrarea mea personală”.

— [Testimonies for the Church 5:307, 308.](#)

Lumea aceasta nu este cerul creștinului, ci numai atelierul lui Dumnezeu, unde urmează să fim ajustați spre a ne uni cu îngerii fără păcat din cerul cel sfânt. — [Idem, 2:187.](#)

Cel mai umil și mai sărac dintre ucenicii Domnului Hristos poate fi o binecuvântare pentru alții. Poate că nu-și dau seama că fac vreun bine deosebit, dar, prin influența lor tăcută, ei pot pune în mișcare valuri de binecuvântare care vor deveni tot mai adânci și mai vaste, ale căror rezultate binecuvântate poate că nu le vor cunoaște până în ziua răsplătirii finale. Ei nu simt și nici nu sunt conștienți de faptul că îndeplinesc o lucrare însemnată. Ei nu sunt chemați să se împovăreze singuri cu grija privitoare la reușită. Tot ce au de făcut este să meargă înainte în liniște, îndeplinind cu credincioșie lucrarea pe care le-o încredințează providența lui Dumnezeu, și viața lor nu va fi trăită zadarnic. Caracterul lor se va dezvolta devenind tot mai mult asemenea lui Hristos; ei sunt lucrători împreună cu Dumnezeu în viața aceasta și se pregătesc pentru o lucrare mai înaltă și pentru bucuria neumbrită a vieții veșnice. — [Calea către Hristos, 83.](#)

Există mulți oameni care s-au consacrat Domnului Hristos, și totuși nu văd nici o ocazie de a îndeplini o lucrare mare sau de a face sacrificii mari în slujba Sa. Ei pot găsi mângâiere, gândindu-se că nu este necesară acea renunțare la sine a martirilor, care Îi este cea mai plăcută lui Dumnezeu. Este posibil ca misionarul care înfruntă zi de zi pericolul și moartea să nu se afle în poziția cea mai înaltă în rapoartele cerului. Un om care este creștin în viața sa particulară, care renunță la sine zi de zi, este sincer în scopurile sale și nutrește gânduri curate, este credincios și evlavios, se comportă cu blândețe atunci când este provocat, este conștiincios în lucrurile mici și reprezintă caracterul Domnului Hristos în viața de cămin poate fi

[103] în ochii lui Dumnezeu chiar mai prețios decât un misionar renumit în întreaga lume sau decât un martir. — [Parabolele Domnului Hristos, 403.](#)

Nu cantitatea muncii sau rezultatele ei vizibile o fac să fie valoroasă în ochii lui Dumnezeu, ci spiritul în care este îndeplinită.

— [Idem, 397.](#)

Aprobarea Stăpânului nu este dată pentru mărimea lucrării îndeplinite, pentru că au fost câștigate multe lucruri, ci din cauza

credincioșiei chiar în puține lucruri. Nu rezultatele mari pe care le obținem, ci motivele din care acționăm au valoare înaintea lui Dumnezeu. El prețuiește bunătatea și credincioșia mai mult decât mărimea lucrării îndeplinite. — [Testimonies for the Church 2:510, 511](#).

Nu treceți pe lângă lucrurile mici, în așteptarea unei lucrări mari. Voi veți putea face cu succes o lucrare mărunță, dar ați putea să dați greș cu totul în încercarea de a face o lucrare mare și să cădeți în descurajare. Apucați-vă de lucru oriunde vedeți că este ceva de făcut. Fie că sunteți bogați sau săraci, mari sau smeriți, Dumnezeu vă cheamă la serviciu activ pentru El. Tocmai făcând cu toată puterea voastră ce găesc mâinile voastre de făcut, veți dezvolta talentul și aptitudinea voastră pentru lucrare. Și tocmai prin neglijarea ocaziilor voastre zilnice, deveniți neroditori și veștejiți. De aceea sunt atât de mulți pomi neroditori în grădina Domnului. — [Idem, 9:129](#).

Domnul dorește să folosim toate darurile pe care le avem și, dacă vom face aceasta, vom primi daruri și mai mari. El nu ne înzestrează în mod supranatural cu aptitudini care ne lipsesc, ci, pe măsură ce le folosim pe acelea pe care le avem, va conlucra cu noi pentru a dezvolta și pentru a întări fiecare capacitate a noastră. Prin fiecare sacrificiu făcut cu seriozitate și cu toată inima în slujba Domnului, puterile noastre se vor mări. — [Parabolele Domnului Hristos, 353, 354](#).

Inima Domnului Hristos este înviorată când îi vede pe cei care sunt săraci din toate punctele de vedere. Inima Sa este înviorată, deoarece El îi privește altfel pe cei blânzi și împovărați; ea este înviorată, deoarece El vede foamea aparent neastâmpărată după neprihănire și incapacitatea multora de a începe să lucreze pentru El. El spune „bun venit” tocmai acestei stări de lucruri, care i-ar descuraja pe mulți pastori. — [Slujitorii evangheliei, 37](#).

Dacă îndatoririle ne rețin aici, nu este nevoie să mergem în țările păgâne ca să lucrăm pentru Hristos, nici chiar să părăsim cercul restrâns al familiei. Noi putem face acest lucru în cercul familiei, în biserică, printre cei cu care suntem asociați și în mijlocul cărora ne desfășurăm activitatea profesională. — [Calea către Hristos, 86](#).

Dacă facem din viața și din învățăturile lui Hristos studiul nostru, fiecare eveniment care va avea loc ne va furniza un text pentru o cuvântare impresionantă. — [Testimonies for the Church 9:63](#).

Viața de pe pământ este începutul vieții din cer; educația de pe pământ reprezintă o inițiere în principiile cerului; lucrarea vieții de aici este o pregătire pentru lucrarea vieții de acolo. Ceea ce suntem acum în caracter și slujire sfântă este reflecția sigură a ceea ce vom fi. — [Educație, 307](#).

Cei care resping privilegiul tovărășiei cu Hristos în lucrare resping singura pregătire care îi face vrednici să aibă părtașie cu El la slava Sa. Ei resping pregătirea care oferă putere și noblețe de caracter în această viață. — [Idem, 264](#).

Nimeni să nu presupună că poate trăi o viață egoistă, iar, apoi, după ce a slujit intereselor proprii, să intre în bucuria Domnului său. Acest fel de oameni nu pot lua parte la bucuria unei iubiri neegoiste. Ei nu ar fi potriviți pentru a trăi în curțile cerești. Ei nu ar putea prețui atmosfera curată a iubirii care cuprinde întreg cerul. Pentru mintea lor, știința cerurilor ar fi o enigmă. — [Parabolele Domnului Hristos, 364, 365](#).

Hristos ne invită să lucrăm cu răbdare și stăruință pentru miile de oameni care mor în păcatele lor, împrăștiați prin toate țările, ca niște epave pe un țărm pustiu. Aceia care se împărtășesc de slava lui Hristos, trebuie să se împărtășească și de lucrarea Lui, ajutându-i pe cei slabi, pe cei nenorociți și pe cei descurajați. — [Testimonies for the Church 9:31](#).

Oameni obișnuiți trebuie să-și ia locul ca lucrători. Împărtășind întristările semenilor lor, așa cum Mântuitorul a împărtășit întristările omenirii, ei Îl vor vedea prin credință cum lucrează împreună cu ei. — [Idem, 7:272](#).

Hristos stă pentru a I se reproduce portretul în fiecare creștin. Dumnezeu a predestinat pe oricine „să fie asemenea chipului Fiului Său”. ([Romani 8, 29](#).) În fiecare trebuie să se manifeste față de lume iubirea cea îndelung răbdătoare a lui Hristos, sfințenia, blândețea, îndurarea și adevărul Lui. — [Hristos, Lumina lumii, 827](#).

[105] Chemarea de a așeza totul pe altarul slujirii este adresată fiecăruia. Nu ni se cere să slujim cum a slujit Elisei, nici nu ni se poruncește tuturor să vindem tot ce avem; ci Dumnezeu ne cere să dăm slujirii Sale primul loc în viața noastră, să nu lăsăm nici o zi să treacă fără să facem ceva pentru înaintarea lucrării Sale pe pământ. El nu așteaptă de la toți același fel de slujire. Unul poate fi chemat să slujească într-o țară străină, altuia i se poate cere să ofere bunurile lui

pentru a susține lucrarea Evangheliei. Dumnezeu primește darurile fiecăruia. Este nevoie de consacrarea vieții și a tuturor intereselor ei. Aceia care se consacră astfel vor auzi și vor asculta chemarea Cerului. — [Profeti și regi, 221](#).

Înțeleptul în felul lumii, care meditează și plănuiește și care are pururea în minte afacerile sale, ar trebui să caute să devină înțelept în probleme de interes veșnic. Dacă ar depune tot atâta energie pentru a-și asigura comoara cerească și viața aceea care se măsoară cu viața lui Dumnezeu, așa cum face pentru asigurarea câștigurilor lumesti, câte nu s-ar putea realiza? — [Testimonies for the Church 6:297](#).

Dumnezeu va influența oameni umili să vestească solia adevărului prezent. Mulți dintre aceștia vor fi văzuți alergând înapoi și înapoi, constrânși de Duhul lui Dumnezeu să transmită lumina aceluia care sunt în întuneric. Adevărul este ca un foc în oasele lor, umplându-i cu o dorință arzătoare de a-i lumina pe aceia care stau în întuneric. Mulți, chiar și printre cei needucați, vor proclama Cuvântul lui Dumnezeu. Copiii vor fi determinați de Duhul lui Dumnezeu să pornească și să vestească solia cerească. Duhul va fi turnat asupra aceluia care se supun îndemnurilor Lui. Lepădând regulile obligatorii ale oamenilor și mișcările prudente, ei se vor alătura oștirii lui Dumnezeu. — [Testimonies for the Church 7:26, 27](#).

Tabloul vieții creștine

Inima care primește Cuvântul lui Dumnezeu nu este ca o apă care se evaporă, și nici ca o fântână crăpată care își pierde comoara. Ea este ca un torent de munte hrănit de izvoare ce nu seacă, ale cărui ape reci și sclipitoare sar din stâncă în stâncă, înviorându-i pe cei obosiți, pe cei însetați, pe cei împovărați. Ea este ca un râu ce curge mereu și, pe măsură ce înaintează, devine tot mai adânc și mai larg, până când apele lui dătătoare de viață se răspândesc peste tot pământul. Torentul care curge pe calea lui cântând, lasă în urmă darul lui de verdeată și de rodnicie. Iarba de pe malurile lui este de un verde viu, copacii au un frunziș mai bogat, florile sunt din belșug. Când pământul este uscat și pârjolit de căldura sufocantă a verii, un contur de verdeată arată cursul râului.

Așa stau lucrurile și cu adevăratul copil al lui Dumnezeu. Religia lui Hristos se dă pe față ca un principiu însufletitor și pătrunzător, ca

o putere spirituală vie, lucrătoare. Când inima se deschide influenței cerești a adevărului și a dragostei, aceste principii se vor revărsa ca niște izvoare din pustie, făcând să apară rodnicie acolo unde acum este uscăciune și sărăcie. — [Profeti și regi, 233, 234.](#)

Deviza creștinului

În viața creștină sunt trei devize, de care trebuie să ținem seamă, dacă vrem ca Satana să nu ne atace pe furis, și anume: „Veghează, roagă-te și lucrează”. — [Testimonies for the Church 2:283.](#)

Paralizia spirituală

Puterea vine prin exercițiu. Toți aceia care folosesc capacitățile pe care Dumnezeu li le-a dat vor dezvolta capacitatea de a se consacra în slujba Sa. Aceia care nu fac nimic pentru cauza lui Dumnezeu vor da greș în a crește în harul și în cunoștința adevărului. Un om care va sta și va refuza să-și folosească membrele în curând va pierde puterea de a le mai folosi. Tot astfel, creștinul care nu va folosi puterile date lui de Dumnezeu nu numai că nu va crește în Hristos, dar va pierde și puterea pe care o are deja; el va deveni un paralytic spiritual. Cei care, din iubire pentru Dumnezeu și pentru concetățenii lor, se străduiesc să-i ajute pe alții vor fi bine fixați, întăriți și întemeiați în adevăr. Adevăratul creștin lucrează pentru Dumnezeu nu din impuls, ci din principiu; nu pentru o zi sau pentru o lună, ci pentru toată viața lui. — [Testimonies for the Church 5:393.](#)

[107]

Remediul sigur

Pentru cel descurajat, există un remediu sigur — credință, rugăciune, lucrare. Credința și activitatea vor aduce asigurare și satisfacții care vor crește zi de zi. Ești ispitit să faci loc simțămintelor de presimțiri sumbre sau de descurajare profundă? În zilele cele mai întunecoase, când aparențele se arată mai amenințătoare, nu te teme. Ai credință în Dumnezeu. El cunoaște nevoile tale. El are toată puterea. Dragostea și mila Lui nemărginită nu obosesc niciodată. Nu te teme că El nu-și va îndeplini făgăduința. El este Adevărul cel veșnic. Niciodată nu-și va schimba legământul pe care L-a făcut cu aceia care-L iubesc. Și El va revărsa asupra slujitorilor Săi credincioși

măsura priceperii pe care nevoia lor o cere. — [Profeti și regi, 164, 165.](#)

Pentru lenevia spirituală, nu există decât un singur leac adevărat, și acesta este lucrul — lucrarea pentru sufletele care au nevoie de ajutorul vostru. — [Testimonies for the Church 6:236.](#)

Aceasta este rețeta pe care a prescris-o Hristos pentru sufletul slab, îndoielnic și tremurând. Cei întristați, care umblă plângând înaintea Domnului, să se ridice și să ajute pe cineva care are nevoie de ajutor. — [Testimonies for the Church 6:266.](#)

Creștinii care cresc fără încetare în ce privește zelul, seriozitatea și iubirea nu vor aluneca niciodată. — [The Review and Herald, 7 iunie, 1887.](#)

Cei care nu sunt angajați în această lucrare neegoistă și care au o experiență bolnavă, ajung să fie epuizați de luptă, de îndoială, murmurări, păcat și căință, până când își pierd orice înțelegere cu privire la ce anume constituie religia adevărată. Ei simt că nu se pot întoarce în lume și, ca urmare, umblă prin periferiile Sionului, nu trind gelozii mărunte, invidii, dezamăgiri și remușcări. Ei sunt niște căutători de greșeli și se hrănesc cu greșelile și erorile fraților lor. În viața religioasă, ei au doar o experiență tristă, lipsită de speranță și de credință. — [Idem, 2 septembrie, 1890.](#)

Scuze neîntemeiate

[108]

Când a plecat, Domnul Isus i-a lăsat fiecărui om o lucrare personală, iar „a nu avea nimic de făcut” constituie o scuză nejustificată. „A nu avea nimic de făcut” este cauza neînțelegerilor dintre frați, deoarece Satana va umple mintea celor inactivi cu planurile lui și îi va pune la lucru „A nu avea nimic de făcut” aduce o mărturie rea împotriva fraților și dezbinare în biserica lui Hristos. Domnul Isus spune: „Cine nu strânge cu Mine risipește”. — [Idem, 13 martie, 1888.](#)

Frați și surori, mulți dintre voi se scuză când este vorba de lucru, invocând neputința de a lucra pentru alții. Dar v-a făcut oare Dumnezeu așa de incapabili? N-a fost oare această neputință produsă de inactivitatea voastră și continuată de alegerea voastră liber consimțită? Nu ți-a dat oare Dumnezeu măcar un singur talant pe care să-l pui la schimbător, nu pentru propria voastră comoditate

și satisfacție, ci pentru El? Ați înțeles care vă sunt obligațiile, ca slujitori angajați ai Lui, ca să-I aduceți un câștig printr-o înțeleaptă și iscusită folosire a acestui capital ce v-a fost încredințat? N-ați neglijat oare ocaziile de a dezvolta puterile până la capăt? Este prea adevărat că puțini au avut un real simțământ al responsabilității lor față de Dumnezeu. — [Testimonies for the Church 5:457](#).

Mulți sunt de părere că, dacă viața lor este ocupată cu munca și afacerile, ei nu pot face nimic pentru câștigarea de suflete, nimic pentru înaintarea cauzei Răscumpărătorului lor. Ei zic că nu pot face lucrurile pe jumătate, și de aceea își părăsesc îndatoririle și exercițiile religioase și se îngroapă în lume. Ei își fac mai întâi afacerile lor, și Îl uită pe Dumnezeu, iar El n-are plăcere de ei. Dacă sunt angajați în afaceri în care nu pot să înainteze în viața spirituală și în sfințenie desăvârșită, în temere de Dumnezeu, ei ar trebui să schimbe afacerea cu una în care să-L poată avea pe Isus cu ei în fiecare ceas. — [Idem, 2:233](#).

A ținti spre o coroană plină de stele

[109] Nu trebuie să obosim sau să ne descurajăm. Ar fi o pierdere teribilă să schimbăm o slavă nepieritoare cu comoditatea, cu confortul sau distracția sau cu satisfacțiile poftelor firești. Pe cel biruitor îl așteaptă un dar pe care îl va primi din mâna lui Dumnezeu. Nici unul dintre noi nu îl merită, este un dar fără plată de la El. Ce minunat și ce glorios va fi acest dar, totuși să ne aducem aminte că „slava fiecărei stele va fi diferită”. Pentru că suntem îndemnați să luptăm pentru a deveni biruitori, să ne punem ca țintă, prin puterea lui Isus, o coroană plină de stele. „Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele în veac și în veci de veci”. — [The Review and Herald, 25 octombrie, 1881](#).

O slujire pentru care s-a plătit

La venirea Sa, Domnul va cerceta de aproape fiecare talent; El va cere dobândă la capitalul pe care l-a încredințat. Prin propria umilire și agonie, prin viața Sa de trudă și prin moartea Sa de ocară, Hristos

a plătit pentru serviciul tuturor celor care au luat Numele Său și se declară că sunt slujitorii Lui. — [Testimonies for the Church 9:104](#).

Toți se găsesc sub obligația cea mai profundă de a-și dezvolta fiecare capacitatea pentru lucrarea de câștigare de suflete pentru El. „Voi nu sunteți ai voștri”, zice El. „Căci ați fost cumpărați cu un preț; de aceea proslăviți pe Dumnezeu printr-o viață de slujire care va câștiga bărbați și femei de la păcat la neprihănire.” Suntem cumpărați cu prețul vieții lui Hristos — cumpărați pentru ca să-I putem înapoia lui Dumnezeu ce este al Său, în slujire credincioasă. — [Testimonies for the Church 9:104](#).

Dumnezeu mi-a dat o solie pentru poporul Său. El trebuie să se trezească, să-și întindă corturile și să-și lărgescă hotarele. Frații mei și surorile mele, voi ați fost cumpărați cu un preț și tot ce aveți și tot ce sunteți trebuie să fie folosit spre slava lui Dumnezeu și spre binele semenilor voștri. Domnul Hristos a murit pe cruce pentru a salva lumea de la pieirea în păcat. El cere conlucrarea voastră în lucrarea aceasta. Voi trebuie să fiți mâna care-I dă ajutor. Cu o străduință ce nu cunoaște oboseală, plină de râvnă, voi trebuie să căutați să-i salvați pe cei pierduți. Aduceți-vă aminte că păcatele voastre au făcut necesară crucea. — [Idem, 7:9](#).

Urmașii Domnului Hristos au fost răscumpărați pentru a-I sluji. Domnul nostru ne învață că adevăratul scop al vieții este slujirea. El Însuși a fost un slujitor și tuturor urmașilor Săi le cere să respecte legea slujirii — a slujirii față de Dumnezeu și a slujirii semenilor lor. În parabola aceasta, Domnul Hristos le-a prezentat oamenilor o concepție de viață mai înaltă decât au cunoscut ei vreodată. Printr-o viață trăită în slujba altora, omul este adus în legătură directă cu Domnul Hristos. Legea slujirii devine elementul de legătură cu Dumnezeu și cu semenii noștri. — [Parabolele Domnului Hristos, 326](#).

Mergeți înainte

[110]

Adesea, viața creștinului este plină de pericole, iar datoria i se pare greu de îndeplinit. El își imaginează o ruină iminentă în față, și sclavie și moarte înapoi. Totuși vocea lui Dumnezeu îi spune cu claritate: „Mergeți înainte”. Să ne supunem poruncii, chiar dacă privirile noastre nu pot pătrunde întunericul. Obstacolele care împie-

dică progresul nu vor dispărea niciodată din fața unei persoane care stă pe loc, plină de îndoială. Cei care amână ascultarea, până când toate incertitudinile vor dispărea și până când nu va mai fi nici un risc de a da greș sau de a fi biruiți, nu vor asculta niciodată. Credința privește dincolo de dificultăți și se bazează pe ceea ce nu se vede, chiar pe Cel ce este Atotputernic, prin urmare ea nu poate fi înfrântă. Credința se prinde de mâna lui Hristos în fiecare situație de criză. — [Slujitorii evangheliei, 262.](#)

Ideile noastre sunt întru totul înguste. Dumnezeu cere un progres continuu în lucrarea de răspândire a luminii. Trebuie să căutăm căi și mijloace mai bune pentru a ajunge la inima oamenilor. Trebuie să-L auzim, cu urechile credințe, pe Acela care este Căpetenia oștirii Domnului, spunându-ne: „Mergeți înainte”. Să acționăm, iar Dumnezeu nu ne va părăsi. El Își va face partea Sa, dacă noi o vom face pe a noastră, prin credință. Frați și surori care cunoașteți adevărul de multă vreme, voi nu ați îndeplinit lucrarea pe care Dumnezeu vă cheamă să o faceți. Unde este dragostea voastră față de suflete? — [Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 289, 290.](#)

Bucuria Domnului Hristos a fost aceea de a-i salva pe oameni. Aceasta să fie lucrarea voastră și bucuria voastră. Aduceți la îndeplinire toate îndatoririle și faceți toate sacrificiile pentru cauza lui Hristos, iar El va fi ajutorul vostru neîncetat. Mergeți înainte, acolo unde vă cheamă vocea datoriei, și nu lăsați nici o dificultate aparentă să vă împiedice. Asumați-vă responsabilitățile pe care vi le-a încredințat Dumnezeu și, dacă uneori veți purta poveri grele, nu întrebați: „De ce fratele meu stă degeaba, fără să fie nici un jug asupra lui?” Aduceți la îndeplinire datoria care se află cel mai aproape de voi și faceți-o pe deplin și bine, fără să așteptați laude, ci lucrând pentru Domnul, pentru că voi sunteți ai Săi. — [The Southern Watchman, April 2, 1903.](#)

Calea poporului lui Dumnezeu trebuie să fie în sus și înainte spre biruință. Unul mai mare decât Iosua conduce oștile lui Israel. Cineva este în mijlocul nostru. Este chiar Căpetenia mântuirii noastre, care, spre încurajarea noastră, a spus: „Și, iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”. ([Matei 28, 20.](#)) „Dar îndrăzniți, eu am biruit lumea”. ([Ioan 16, 33.](#)) El ne va conduce la biruință sigură. Ceea ce făgăduiește, Dumnezeu este în stare să aducă la îndeplinire

în orice timp. Lucrarea pe care o dă poporului Său să o facă, El este în măsură să o și împlinească prin ei. Dacă trăim o viață de perfectă ascultare, făgăduințele vor fi împlinite față de noi. — [Testimonies for the Church 2:122](#).

De ce nu ne entuziasmăm cu Spiritul lui Hristos? Pentru ce suntem noi atât de puțin mișcați de strigătele jalnice ale unei lumi suferinde? Apreciem noi înaltul nostru privilegiu de a adăuga o stea la coroana lui Hristos — un suflet liberat din lanțurile cu care l-a legat Satana, un suflet salvat pentru Împărăția lui Dumnezeu? Biserica trebuie să-și dea seama de obligația ei de a duce Evanghelia adevărului prezent la orice făptură. Vă îndemn să citiți capitolele trei și patru din Zaharia. Dacă capitolele acestea sunt înțelese, dacă sunt primite, se va face o lucrare pentru aceia care flămânzesc și însetează după neprihănire, o lucrare care pentru biserică înseamnă: „Mergeți înainte și în sus”. — [Idem, 6:296](#).

Marea majoritate a locuitorilor acestui pământ a ales să i se supună vrăjmașului. Dar noi nu am fost amăgiți. Fără a lua în considerare triumful aparent al lui Satana, Domnul Hristos Își continuă lucrarea în Sanctuarul ceresc și pe pământ. Cuvântul lui Dumnezeu descrie nelegiuirea și decăderea morală, care există în zilele noastre, în lume. Când vedem împlinirea profeției, credința noastră în triumful final al Împărăției lui Hristos ar trebui să fie întărită și ar trebui să mergem mai departe cu un curaj înnoit în îndeplinirea lucrării care ne-a fost rânduită. — [Slujitorii evangheliei, 26, 27](#).

O scenă impresionantă

În viziunile de noapte mi-a trecut pe dinainte o scenă foarte impresionantă. Am văzut un imens glob de foc căzând peste unele clădiri frumoase, pricinuind nimicirea lor instantanee. Am auzit pe cineva spunând: „Noi știam că judecățile lui Dumnezeu vin asupra pământului, dar n-am știut că vor veni atât de curând”. Alții, cu glasuri jalnice, spuneau: „Ați știut! Atunci de ce nu ne-ați spus? Noi n-am știut”. De fiecare parte, auzeam rostite cuvinte asemănătoare de reproș.

M-am trezit într-o mare mâhnire. Din nou am adormit și se părea că sunt într-o mare adunare. Cineva cu autoritate vorbea adunării, înaintea căreia era întinsă o hartă a lumii. El spunea că harta descria

via lui Dumnezeu, care trebuia să fie cultivată. Când lumina din cer strălucea asupra cuiva, acela trebuia să reflecte lumina și asupra altora. Lumini urmau să fie aprinse în multe locuri și, de la luminile acestea, alte lumini urmau să fie aprinse.

Se repetau cuvintele: „Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic, decât să fie lepădată afară și călcată în picioare de oameni. Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Și oamenii n-aprind lumina ca să o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic și luminează celor din casă. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri”. ([Matei 5, 13-16.](#))

Am văzut raze de lumină strălucind din orașe și sate și din locurile de sus și cele de jos ale pământului. Cuvântul lui Dumnezeu a fost ascultat, și drept urmare, erau monumente pentru El în fiecare oraș și sat. Adevărul Lui era proclamat pretutindeni în lume. — [Testimonies for the Church 9:28, 29.](#)

Lucrarea din casă în casă

De egală importanță cu eforturile speciale publice, este lucrarea din casă în casă. În orașele mari, sunt anumite categorii de oameni la care nu se poate ajunge prin adunări publice. Aceștia trebuie să fie căutați cum caută păstorul oaia pierdută. În favoarea lor ar trebui să fie făcute eforturi sârguincioase, personale. Când se neglijează lucrarea personală, se pierde multe ocazii prețioase, care, dacă ar fi bine folosite, ar face ca lucrarea să înainteze în mod hotărât. — [Testimonies for the Church 9:111](#).

Sunt necesare fapte și cuvinte de simpatie. Domnul a preferat ca solia Sa să fie dusă prin fapte de iubire și de bunătate. Lucrătorii aceștia să meargă din casă în casă, ajutând acolo unde este necesar, iar când se oferă prilejul, să vorbească despre istoria crucii. Hristos trebuie să fie textul lor. Nu e nevoie să stăruiască asupra subiectelor doctrinare, ci să vorbească despre lucrarea și jertfa Domnului Hristos. Să înalțe neprihănirea Lui în viața lor, dând pe față curăția Lui. — [Idem, 7:228](#).

Dumnezeu nu caută la fața omului. El va folosi creștini smeriți și devotați, chiar dacă nu au o educație atât de desăvârșită ca alții. Unii ca aceștia să se angajeze în slujba Lui, făcând lucrare din casă în casă. Șezând la gura sobei, dacă sunt umili, curtenitori și evlavioși, ei pot face mult mai mult pentru a satisface nevoile reale ale familiilor, decât ar putea face un predicator consacrat. — [Idem, 7:21](#).

Printre membrii comunităților noastre, ar trebui să se desfășoare mai multă lucrare din casă în casă, în prezentarea de lecturi biblice și distribuirea de literatură. — [Testimonies for the Church 9:127](#).

Cei care se angajează în lucrarea din casă în casă vor găsi prilej de a sluji în multe feluri. Ei ar trebui să se roage pentru bolnavi și să facă tot ce pot pentru a-i scăpa de suferințele lor. Să lucreze printre cei umili, săraci și apăsați. Noi ar trebui să ne rugăm cu cei și pentru cei neajutorați, care n-au tăria și voința de a-și stăpâni poftele pe care

patima le-a degradat. Trebuie să se facă eforturi serioase, stăruitoare, pentru mântuirea celor în a căror inimă s-a trezit un interes. La mulți se poate ajunge numai prin fapte de bunătate dezinteresată. Mai întâi, trebuie să li se dea un ajutor în nevoile lor trupești. Atunci când au dovezi ale unei iubiri neegoiste din partea noastră, va fi mai ușor pentru ei să creadă în iubirea lui Hristos. — [Idem, 6:83, 84.](#)

Lucrătorii să meargă din casă în casă, explicându-le oamenilor Biblia, răspândind publicații, vorbindu-le altora despre lumina care le-a binecuvântat propriul suflet. — [Idem, 9:123.](#)

Mântuitorul nostru a mers din casă în casă, vindecându-i pe cei bolnavi, mângâindu-i pe cei ce plângeau, liniștindu-i pe cei tulburati și aducându-le pace aceluia care erau nemângâiați. El a luat copilașii în brațele Sale, i-a binecuvântat și le-a adresat mamelor istovite cuvinte de speranță și mângâiere. Cu o duioșie și o delicatete neobosită, El a răspuns la toate necazurile și suferințele omenirii. El nu a trudit pentru Sine, ci pentru alții. Domnul Isus a fost un slujitor al tuturor. Mâncarea și băutura Sa au fost să le aducă speranță și putere tuturor celor pe care îi întâlnea. — [Slujitorii evangheliei, 188.](#)

Prezentarea adevărului, în iubire și simplitate, din casă în casă, este în armonie cu instrucțiunile pe care Hristos le-a dat ucenicilor Săi, când i-a trimis în primul lor turneu misionar. Prin cântări de laudă, prin rugăciuni umile, sincere, mulți vor fi influențați. Lucrătorul divin va fi de față pentru a transmite convingere inimilor. „Eu sunt cu voi în toate zilele” e făgăduința Sa. Cu asigurarea prezenței statornice a unui astfel de ajutor, noi putem lucra cu credință, nădejde și curaj. — [Testimonies for the Church 9:34.](#)

Este nevoie de lucrători din casă în casă. Dumnezeu face apel pentru eforturi hotărâte în locuri în care oamenii nu știu nimic despre adevărul Bibliei. În casele oamenilor, este nevoie de cântare, rugăciune și lecturi biblice. Acum, chiar acum, este timpul să răspundem însărcinării: „învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit”.

[115] Aceia care fac această lucrare trebuie să aibă o cunoaștere exactă a Scripturilor. „Stă scris” trebuie să fie arma lor de apărare. — [Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi, 540.](#)

Fraților și surorilor, vizitați-i pe aceia care locuiesc în apropiere de voi și, prin simpatie și amabilitate, căutați să le influențați inimile. Asigurați-vă că lucrați într-un chip care va înlătura prejudecata, în loc de a o crea. Și aduceți-vă aminte că aceia care cunosc adevărul

pentru acest timp, și totuși își restrâng eforturile la propriile biserici, refuzând de a lucra pentru vecinii lor neconvertiți, vor fi trași la răspundere pentru datorii neîmplinite. — [Testimonies for the Church 9:34](#).

În această primă călătorie, ucenicii urmau să meargă numai acolo unde Isus fusese mai înainte și câștigase prieteni. Pregătirea lor pentru călătorie avea să fie cât se poate de simplă. Nimic nu trebuia să le abată mintea de la marea lor lucrare sau să trezească în vreun fel opoziția și să închidă poarta pentru lucrarea lor viitoare. Nu trebuia ca ei să adopte îmbrăcămintea învățătorilor religioși, nici să folosească ceva în înfățișarea lor pentru a se deosebi de sătenii umili. Nu trebuia să intre în sinagogi și să-i invite pe oameni la slujbe publice; stăruința lor trebuia să fie depusă în lucrarea din casă în casă. Ei nu trebuiau să piardă timpul cu saluturi nefolositoare sau să meargă din casă în casă pentru plăcerea lor. Dar în fiecare loc aveau să primească ospitalitatea celor ce erau vrednici, aceia care aveau să-i primească din toată inima, ca pe Hristos Însuși. Ei trebuiau să intre în casă cu frumoasa salutare: „Pacea să fie peste această casă”. Casa aceasta urma să fie binecuvântată prin rugăciunile lor, prin cântările lor de laudă și prin desfășurarea Scripturilor în cercul familiei. — [Hristos, Lumina lumii, 351, 352](#).

Vizitați-i pe vecinii voștri într-o manieră prietenoasă și cunoașteți-i îndeaproape. Cei care nu-și asumă această lucrare și care se comportă cu indiferența pe care unii au manifestat-o își vor pierde curând dragostea dintâi și vor începe să-i critice și să-i condamne pe frații lor. — [The Review and Herald, 13 mai, 1902](#).

Eforturile apostolului nu s-au mărginit numai la vorbirea în public; erau mulți la care nu s-ar fi putut ajunge în felul acesta. El a folosit mult timp pentru lucrarea din casă în casă, în felul acesta ajutându-se de legăturile de înrudire ale cercului familiei. El i-a vizitat pe bolnavi și pe cei necăjiți, i-a îmbărbătat pe cei îndurerăți și i-a mângâiat pe cei obidiți. Și, în tot ceea ce a spus și a făcut, el a preamărit numele lui Isus. Astfel, el a lucrat „în slăbiciune, în frică și cutremur”. El se cutremura la gândul ca nu cumva învățătura lui să descopere mai mult chipul omenescului decât al Dumnezeirii. — [Faptele Apostolilor, 250](#).

Mergeți la toți vecinii voștri, unul după altul, și apropiați-vă de ei, până când inima lor va fi încălzită de interesul vostru neegoist și de

iubirea voastră. Arătați-le simpatie, rugați-vă cu ei, așteptați ocazia de a le face bine și, dacă puteți, adunați câțiva și deschideți Cuvântul lui Dumnezeu pentru mintea lor întunecată. Continuați să vegheați, ca unii care vor trebui să dea socoteală pentru sufletul oamenilor, și folosiți cât mai bine privilegiile pe care vi le dă Dumnezeu de a lucra împreună cu El în via Sa spirituală. Nu neglijați să le vorbiți vecinilor voștri și să vă purtați cu ei cu toată bunătatea pe care puteți să o manifestați, „ca să mântuiți pe unii cu orice chip”. Trebuie să căutăm spiritul care l-a determinat pe apostolul Pavel să meargă din casă în casă și să-i implore pe oameni cu lacrimi, învățându-i „să se întoarcă la Dumnezeu și să creadă în Domnul Isus Hristos”. — [The Review and Herald, 13 martie, 1888](#).

Domnul mi-a prezentat lucrarea care urmează să fie făcută în orașele noastre. Credincioșii din aceste orașe urmează să lucreze pentru Dumnezeu în vecinătatea căminelor lor. Ei trebuie să lucreze în liniște și în smerenie, ducând cu ei atmosfera cerului, oriunde merg. — [Testimonies for the Church 9:128](#).

Lucrarea personală

Lucrarea lui Hristos era în mare măsură alcătuită din întrevederi personale. El prețuia mult auditoriul alcătuit dintr-o singură persoană. De la acel singur suflet, cunoștința primită era dusă la mulți alții. — [Testimonies for the Church 6:115](#).

Domnul era obosit și flămând, cu toate acestea, nu a neglijat ocazia de a vorbi unei singure femei, deși era străină, fără legături cu Israel, și ducea o viață de păcat fățiș. — [Hristos, Lumina lumii, 194](#).

[117] Mântuitorul nu a așteptat să se adune lume multă. Adesea, începea să dea învățătură fiind de față numai câțiva, dar, unul câte unul, trecătorii se opreau să asculte, până când o mulțime de oameni ascultau cu uimire și temere cuvintele lui Dumnezeu vorbite de Învățătorul trimis de sus. Cel care lucrează pentru Hristos nu trebuie să se lase dus de ideea că n-ar putea vorbi cu aceeași râvnă la câțiva ascultători, ca și la o mare adunare. S-ar putea întâmpla să fie un singur ascultător al soliei; dar cine poate spune cât de mare va fi influența acestuia? Pare un lucru mic chiar și pentru ucenici ca Mântuitorul să-și petreacă vremea cu o femeie din Samaria. Dar El a

discutat mai serios și mai elocvent cu ea decât cu împărații, sftetnicii sau mării preoți. Învățăturile pe care i le-a spus acelei femei au fost repetate până în cele mai îndepărtate părți ale pământului. — [The Desire of Ages, 194.](#)

Legătura personală apropiată

Este nevoie să ne apropiem de oameni prin eforturi personale. Dacă am petrece mai puțin timp predicând și mai mult timp în lucrare personală de slujire, s-ar vedea rezultate mai mari. — [Divina vindecare, 143.](#)

Domnul dorește ca solia harului Său să ajungă la fiecare suflet. Într-o mare măsură, această misiune trebuie îndeplinită printr-o lucrare personală. Aceasta a fost metoda de lucru a Domnului Hristos. — [Parabolele Domnului Hristos, 229.](#)

Lucrătorii care au avut cel mai mare succes în câștigarea de suflete au fost bărbații și femeile care nu s-au mândrit cu propria abilitate, ci au căutat, cu umilință și credință, să-i ajute pe cei din jurul lor. Domnul Isus a făcut tocmai această lucrare. El s-a apropiat de cei cu care a dorit să intre în legătură. — [Slujitorii evangheliei, 194.](#)

Trebuie să ne apropiem de fiecare persoană, într-un spirit de simpatie și iubire creștinească, și să ne străduim să-i trezim interesul pentru marile adevăruri privitoare la viața veșnică. Chiar dacă inima oamenilor poate fi tot atât de tare precum este pământul bătătorit de lângă drum și chiar dacă ni se pare că a le vorbi despre Mântuitorul ar însemna un efort inutil, totuși, acolo unde raționamentele logice nu reușesc să impresioneze, iar argumentele nu au nici o putere de a convinge, iubirea lui Hristos, dezvăluită printr-o lucrare de slujire personală, este capabilă să înmoaie inima de piatră, așa încât semintele adevărului să poată prinde rădăcini în ea. — [Parabolele Domnului Hristos, 57.](#)

Prin lucrare personală, căutați să-i influențați pe cei din jurul vostru. Faceți cunoștință cu ei. Predicarea nu va face lucrarea care necesită să fie făcută. Îngeri de la Dumnezeu vă însoțesc în locuințele celor pe care îi vizitați. Lucrarea aceasta nu se poate face prin delegație dată altuia. Bani împrumutați sau dați nu o pot săvârși. Predicile nu o vor face. Prin vizitarea oamenilor, prin vorbirea,

rugăciunea și simpatizarea cu ei, veți câștiga inimi. Aceasta este lucrarea misionară de cel mai înalt grad pe care o puteți face. Pentru a o face, aveți nevoie de credință hotărâtă și stăruitoare, de răbdare neobosită și de o adâncă iubire pentru suflete. — [Testimonies for the Church 9:41](#).

Prin chemarea lui Ioan, a lui Andrei și a lui Simon, a lui Filip și a lui Natanael, a început întemeierea bisericii creștine. Ioan a îndrumat la Hristos pe doi dintre ucenicii Săi. Apoi, unul dintre aceștia, Andrei, l-a găsit pe fratele lui și l-a chemat la Mântuitorul. După aceea a fost chemat Filip, și acesta s-a dus să-l caute pe Natanael. Exemplele acestea trebuie să ne arate ce importanță au eforturile personale de a face un apel la rudele noastre, la prietenii și vecinii noștri. Sunt oameni care toată viața L-au cunoscut pe Hristos, dar n-au făcut niciodată vreun efort personal să aducă măcar un singur suflet la Mântuitorul. Ei lasă toată lucrarea pe seama slujitorului Evangheliei. Se poate ca acesta să fie bine înzestrat, dar nu poate face ceea ce Dumnezeu a lăsat în seama membrilor bisericii.

Sunt mulți oameni care au nevoie de lucrarea unor inimi iubitoare de creștini. Mulți oameni ruinați ar fi putut totuși să fie salvați, dacă vecinii lor, oameni obișnuiți, ar fi făcut un efort personal pentru ei. Mulți așteaptă ca cineva să li se adreseze direct. Chiar în familie, între vecini, în orașul în care trăim, este de lucru pentru noi ca misionari ai lui Hristos. Dacă suntem creștini, lucrul acesta va fi plăcerea noastră. Un om nu este cu adevărat convertit câtă vreme în inima lui nu s-a născut dorința de a face cunoscut și altora ce prieten scump a găsit el în Isus. Adevărul care mântuiește și sfințește nu poate fi ascuns în inimă. — [Hristos, Lumina lumii, 141](#).

Unul dintre mijloacele cele mai de succes în a transmite lumina este efortul particular și personal. În cercul familiei, la gura sobei vecinului, la patul celui bolnav, în liniște, puteți citi Scripturile și rosti un cuvânt despre Isus și adevăr. În felul acesta, puteți semăna seminte prețioase, care vor răsări și vor aduce roadă. — [Testimonies for the Church 6:428, 429](#).

[119]

Pentru a conserva, sarea trebuie să se amestece cu substanța la care este adăugată, să pătrundă și să o impregneze. Tot astfel, prin asocierea cu alții și prin relațiile personale, oamenii vin în legătură cu puterea mântuitoare a Evangheliei. Ei nu sunt mântuiți în masă, ci ca indivizi. Influența personală este o putere, de aceea trebuie să

ne apropiem de cei pe care dorim să-I binecuvântăm. — [Cugetări de pe Muntele Fericirilor, 59](#).

Isus vedea în orice persoană un om căruia trebuia să-i fie prezentată chemarea la Împărăția Lui. El câștiga inima oamenilor, trăind între ei ca Unul care le dorea binele. El îi căuta pe străzi, prin case, pe corăbii, în sinagogă, pe țărmurile lacului și la ospățul de nuntă. Stătea de vorbă cu ei la ocupațiile lor zilnice și Se interesa de nevoile lor pământești. El aducea învățătura Lui în familie, făcând ca în casa lor să simtă influența prezenței Lui dumnezeiești. Iubirea puternică pe care o arăta față de fiecare om ajuta la câștigarea inimilor. — [Hristos, Lumina lumii, 151](#).

Numai metoda lui Hristos va aduce un succes real în încercarea de a ajunge la inima oamenilor. Mântuitorul S-a unit cu oamenii ca unul care le dorea binele. El și-a arătat simpatia față de ei, a îngrijit de nevoile lor și le-a câștigat încrederea. Apoi le-a spus: „Urmați-Mă!” — [Divina vindecare, 143](#).

Să facem această lucrare așa cum a făcut-o Domnul Hristos. Oriunde Se afla, în sinagogă, pe drum, în corabia pe care ucenicii au îndepărtat-o puțin de țărm, la ospățul fariseului sau la masa vameșului, El le vorbea oamenilor despre lucruri care aparțineau unei vieți mai înalte. El lega cuvintele adevărului de lucrurile din natură sau de evenimentele vieții de zi cu zi. Inima ascultătorilor era atrasă spre Domnul Hristos, deoarece El îi vindecase pe bolnavii lor, îi mângâiasse pe cei necăjiți și luase copiii lor în brațele Sale, binecuvântându-i. Când începea să vorbească, atenția lor era îndreptată spre El, și fiecare cuvânt era pentru ei ca o mireasmă de viață spre viață.

Tot așa ar trebui să procedăm și noi. Oriunde suntem, trebuie să căutăm ocazii de a le vorbi altora despre Mântuitorul. Dacă urmăm exemplul Domnului Hristos în ce privește facerea de bine, inimile se vor deschide față de noi, așa cum s-au deschis față de El. Adresându-ne cu un tact izvorât din iubirea divină și fără a-i brusca, noi le putem vorbi oamenilor despre Acela care este „Cel dintâi între zecile de mii” și „plin de farmec”. Aceasta este cea mai înaltă lucrare în care putem folosi talentul vorbirii. El ne-a fost dat că să-L putem prezenta pe Domnul Hristos ca fiind Mântuitorul care iartă păcatele. — [Parabolele Domnului Hristos, 338, 339](#).

Prezența Lui aducea o atmosferă mai curată în familie și viața Lui era ca un aluat care lucra între elementele societății. Bland și nepătat, umbla printre oamenii nepăsători, neciopliți și necuviincioși, printre vameși nedrepti, printre risipitori nesocotiți, samariteni păcătoși, soldați păgâni și țărani brutali, prin gloata aceea așa de amestecată. El spunea ici și colo cuvinte de mângâiere când îi vedea pe oameni oboșiți și cu toate acestea siliți să-și poarte poverile. El împărțea greutățile lor și le repeta lecțiile pe care le învățase din natură despre iubirea, mila și bunătatea lui Dumnezeu.

El îi învăța pe toți să se socotească înzestrați cu talente prețioase, care, dacă erau bine folosite, aveau să le asigure comori veșnice. El a curățat viața de deșertăciuni și, prin exemplul Său, i-a învățat pe oameni că fiecare clipă aduce după sine urmări veșnice, că fiecare clipă trebuie prețuită ca o comoară și folosită pentru scopuri sfinte. El n-a trecut pe lângă nici o ființă umană ca și cum ar fi fost fără valoare, ci a căutat să dea fiecăreia leacul mântuitor. Oriunde Se găsea, El știa să dea o învățătură potrivită cu locul și împrejurările. Căuta să inspire nădejde celui mai decăzut și celui lipsit de perspective, asigurându-i că pot ajunge și ei copii neprihăniți și nevinovați ai lui Dumnezeu. Adesea, îi întâlnea pe aceia care se aruncaseră în stăpânirea lui Satana și care nu aveau putere să se desfacă din mrejele lui. Unora ca acestora, descurajați, bolnavi, ispitiți și decăzuți, Isus le spunea cuvinte de cea mai duiosă milă, cuvinte de care ei aveau nevoie și pe care le puteau înțelege. Pe alții îi găsea în luptă pe viață și pe moarte cu vrăjmașul sufletelor. Pe aceștia îi încuraja să stăruie, asigurându-i că vor birui, pentru că îngerii lui Dumnezeu erau de partea lor și aveau să le dea biruința. — [Hristos, Lumina lumii, 90-92.](#)

[121] **Asocierea înviorării spirituale cu lucrarea personală**

Când în biserici are loc o înviorare, aceasta se datorează faptului că unii membri caută stăruitor binecuvântarea lui Dumnezeu. Ei flămânez și însetează după Dumnezeu, cer cu credință și primesc. Ei merg să lucreze cu seriozitate, simțindu-și marea dependență de Domnul, oamenii sunt determinați să caute o binecuvântare asemănătoare, iar asupra inimii lor vine o perioadă de înviorare. Lucrarea de extindere nu va fi neglijată. La timpul potrivit, se vor alcătui

planuri mai vaste, dar efortul și interesul individual pentru prietenii și vecinii voștri vor realiza mai mult decât poate fi estimat. Sufletele pentru care Domnul Hristos a murit pier tocmai din lipsa unui asemenea fel de lucrători.

Un singur suflet este de o valoare infinită, deoarece Golgota ne spune care este valoarea lui. Un singur suflet câștigat pentru adevăr va fi mijlocul de câștigare a altora, iar rezultatul în ce privește binecuvântarea și mântuirea va fi mereu crescător. Lucrarea voastră poate să realizeze mai mult bine decât cele mai mari adunări publice, lipsite de un efort personal. Când cele două sunt asociate, cu binecuvântarea lui Dumnezeu, se poate îndeplini o lucrare deplină și cuprinzătoare. Dar, dacă nu putem îndeplini decât una dintre cele două lucrări, aceasta să fie lucrarea individuală de prezentare a Sfințelilor Scripturi în cămin, adresând apeluri personale și vorbind într-o manieră apropiată cu membrii unei familii, nu despre lucruri de mică importanță, ci despre marile subiecte ale mântuirii. Faceți-i să vadă că inima voastră este profund interesată de mântuirea oamenilor. — [The Review and Herald, 13 martie, 1888.](#)

A merge la oameni

Nu trebuie să așteptăm ca oamenii să vină la noi, ci să-i căutăm acolo unde se află. Predicarea Cuvântului la amvon este doar începutul lucrării. Există o mulțime de oameni la care Evanghelia nu va ajunge niciodată, dacă nu le este dusă. — [Parabolele Domnului Hristos, 229.](#)

Însărcinarea Evangheliei este marea cartă misionară a Împărăției lui Hristos. Ucenicii urmau să lucreze cu sârguință pentru suflete, adresând invitația harului. Nu trebuiau să aștepte ca oamenii să vină la ei, ci să meargă la oameni cu solia lor. — [Faptele Apostolilor, 28.](#) [122]

Invitați-i acasă pentru studii biblice

Invitați-vă vecinii acasă și citiți împreună cu ei din prețioasa Biblie și din cărți care îi explică adevărurile. Invitați-i să vi se alăture în cântare și rugăciune. Însuși Hristos va fi prezent la aceste mici adunări, după cum a făgăduit, iar inimile vor fi atinse de harul Său. — [Divina vindecare, 152.](#)

În timp ce se afla în Efes, Apolo „a început să vorbească cu îndrăzneală în sinagogă”. Printre ascultătorii săi erau Acuila și Priscila, care, înțelegând că încă nu primise deplina lumină a Evangheliei, „l-au luat la ei și i-au arătat mai cu de-amănuntul calea lui Dumnezeu”. Fiind învățat de ei, el a dobândit o mai clară înțelegere a Scripturilor și a ajuns unul dintre cei mai puternici apărători ai credinței creștine. — [Faptele Apostolilor, 270](#).

Sociabilitatea

Tuturor celor care lucrează pentru Hristos, aș dori să le spun: Ori de câte ori puteți câștiga interesul oamenilor, vorbind cu ei la gura sobei, folosiți ocazia. Luați Biblia și descoperiți-le marile ei adevăruri. Succesul vostru nu va depinde așa de mult de cunoștințele și de realizările voastre, ci de abilitatea voastră de a găsi calea spre inimi. Fiind sociabili și, apropiindu-vă de oameni, puteți orienta cursul gândurilor lor mai repede decât prin discursul cel mai abil. Prezentarea lui Hristos în familie, la gura sobei, și în micile adunări din case particulare, este adesea mai plină de succes în ce privește câștigarea de suflete pentru Isus, decât sunt predicile ținute în aer liber, în fața unei mari mulțimi de ascultători, sau chiar în săli publice și în biserici. — [Slujitorii evangheliei, 193](#).

[123]

Pilda lui Hristos, care era preocupat de ceea ce îi interesa pe oameni, ar trebui să fie urmată de toți aceia care vestesc Cuvântul Lui și de toți aceia care primesc Evanghelia harului Său. Noi nu trebuie să renunțăm la legătura cu societatea. Nu trebuie să ne separăm de ceilalți oameni. Pentru a lucra cu toate clasele, trebuie să-i găsim pe oameni acolo unde sunt. Rareori ne vor căuta din proprie inițiativă. Nu numai de la amvon e atinsă inima oamenilor de adevărul dumnezeiesc. Mai este un alt câmp de lucru, poate mai umil, dar îmbelșugat și roditor, și anume în căsuța celor umili și în palatul celor mari; acolo ni se dă ospitalitate și în adunările pentru bucurii sociale nevinovate. — [Hristos, Lumina lumii, 152](#).

Domnul Hristos nu era exclusivist, și, în privința aceasta, iarăși îi supărase pe farisei, pentru că Se depărtase de regulile lor aspre. El a găsit domeniul religiei închis cu ziduri de despărțire, ca pe ceva prea sfânt spre a fi pus în viața de toate zilele. El a dărâmat aceste ziduri de despărțire. În legăturile Lui cu oamenii, nu întreba: Care

este crezul tău? Din ce biserică faci parte? El Își folosea puterea de a-i ajuta pe toți aceia care aveau nevoie de ajutor. În loc să Se închidă într-o chilie de monah, ca astfel să arate ce caracter sfânt are, El a lucrat plin de râvnă pentru binele omenirii. El a statornicit principiul că religia Bibliei nu constă în mortificarea corpului. I-a învățat pe alții că religia curată și neîntinată nu este făcută numai pentru anumite zile sau pentru ocazii speciale. În orice timp și în orice loc, El Se interesa cu iubire de oameni și răspândea în jurul Său lumina unei evlavii fericite. — [Hristos, Lumina lumii, 86.](#)

În ciuda prejudecăților lor, El a primit ospitalitatea acestui popor disprețuit. A dormit sub acoperișul lor, a mâncat cu ei la mesele lor — gustând din hrana pregătită și servită de mâinile lor — a învățat pe străzile lor și i-a tratat cu cea mai mare amabilitate și curtenie. — [Hristos, Lumina lumii, 193.](#)

Manifestarea unui interes plin de simpatie

Aceia care duc lupta vieții din greu pot fi înviorați și întăriți prin mici atenții care nu costă nimic. Cuvinte amabile spuse simplu, mici atenții oferite vor alunga norii ispitei și ai îndoielii, care se adună asupra sufletului. Adevărata simpatie creștină, exprimată din inimă, făcută cu simplitate, are putere să deschidă inimile care au nevoie de atingerea simplă, delicată, a spiritului lui Hristos. — [Testimonies for the Church 9:30.](#)

Mii de inimi pot fi atinse în modul cel mai simplu și umil. Persoanele cele mai instruite, aceia care sunt priviți și apreciați, ca fiind bărbații și femeile cele mai dotate din lume, sunt adesea înviorați de cuvintele simple care se revarsă din inima cuiva care-L iubește pe Dumnezeu și care poate vorbi despre această iubire tot atât de firesc după cum cel din lume vorbește despre lucrurile pe care mintea lui le contemplă și cu care ea se hrănește. Adesea, cuvintele bine pregătite și studiate au o mică influență. Dar cuvintele sincere și cinstite ale unui fiu sau ale unei fiice a lui Dumnezeu, rostite cu o simplitate naturală, vor deschide ușa inimii lor, care multă vreme a fost închisă. — [Testimonies for the Church 6:115.](#)

[124]

Prezentarea experienței personale

Cei care L-au primit pe Hristos își vor relata experiența, descriind pas cu pas modul în care au fost conduși de Duhul Sfânt, foamea și setea lor după cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus Hristos pe care L-a trimis El, rezultatele studiului lor asupra Sfintelor Scripturi, rugăciunile, agonia sufletului lor și cuvintele pe care li le-a adresat Domnul Hristos: „Păcatele îți sunt iertate”. Nu este ceva normal ca o persoană să păstreze în taină toate aceste lucruri, iar cei care sunt plini de iubirea lui Hristos nu vor proceda astfel. În măsura în care Domnul i-a făcut deținătorii adevărului sfânt, ei vor dori tot atât de mult ca și alții să primească aceeași binecuvântare. Iar, în timp ce le prezintă altora comorile bogate ale harului lui Dumnezeu, acest har le va fi oferit într-o măsură din ce în ce mai mare. — [Parabolele Domnului Hristos, 125.](#)

[125] Străduiți-vă să-i treziți pe bărbați și pe femei din insensibilitatea lor spirituală. Spuneți-le cum L-ați găsit voi pe Isus și cât de fericiți sunteți de când ați căpătat o experiență în serviciul Lui. Spuneți-le ce binecuvântare primiți când ședeți la picioarele lui Isus și învățați lucruri prețioase din Cuvântul Lui. Spuneți-le despre bucuria și fericirea care există în viața de creștin. Cuvintele voastre calde și fierbinți îi vor convinge că ați găsit mărgăritarul de mare preț. Cuvintele voastre vesele, încurajatoare, arată că voi ați aflat fără îndoială calea mai înaltă. Aceasta este adevărata lucrare misionară, și, când e făcută, mulți se vor trezi ca dintr-un vis. — [Testimonies for the Church 9:38.](#)

Aceia pe care Dumnezeu îi întrebuințează ca unelte ale Sale ar putea fi priviți de unii ca fiind neroditori dar, dacă se pot ruga, dacă în simplitate pot rosti adevărul pentru că au plăcere de el, ei pot avea acces la inima oamenilor prin puterea Duhului Sfânt. Atunci când prezintă adevărul în simplitate, citind din Cuvânt sau povestind lucruri din experiență, Duhul Sfânt le va impresiona mintea și caracterul. Voința lor ajunge subordonată voinței lui Dumnezeu; adevărul, care până aici nu era înțeles, pătrunde în inimă cu putere de convingere și devine o realitate spirituală. — [Testimonies for the Church 6:444.](#)

Ilustrațiile eficiente

Soliile pline de har erau făcute să se potrivească ascultătorilor Lui. Știa „să învieze cu vorba pe cel doborât de întristare”, căci harul era turnat pe buzele Lui, ca să poată transmite oamenilor în chipul cel mai atrăgător comorile adevărului. El avea tact ca să întâmpine mintea plină de prejudecăți și îi surprindea cu ilustrații prin care le câștiga atenția. Prin imaginație ajungea la inimă. Ilustrațiile Lui erau luate din lucrurile vieții zilnice și, cu toate că erau simple, aveau în ele un înțeles minunat de adânc. Păsările cerului, crinii de pe câmp, sămânța, păstorul și oile — cu aceste exemple a ilustrat Hristos adevăruri nemuritoare; iar după aceea, ori de câte ori aveau să vadă aceste lucruri ale naturii, ascultătorii Lui își reaminteau de cuvintele Sale. Ilustrațiile lui Hristos repetau neîncetat învățăturile Lui. — [Hristos, Lumina lumii, 254.](#)

Apostolii s-au străduit să le împărtășească acestor idolatri cunoștința despre Dumnezeu Creator și despre Fiul Său, Mântuitorul neamului omenesc. Mai întâi, ei le-au îndreptat atenția către lucrurile minunate ale lui Dumnezeu — Soarele, Luna și stelele, frumoasa rânduială în care se succed anotimpurile, munții cu crestele înzăpezite, pomii cei mândri și înalți, cum și alte felurite minuni ale naturii — care arată o înțelepciune mai presus de a fi cuprinsă de mintea omenească. Prin aceste lucrări ale Atotputernicului, apostolii au condus mintea păgânilor la meditare asupra marelui Conducător al universului. — [Faptele Apostolilor, 180.](#)

Prezentarea principiilor fundamentale practice

[126]

Pavel era un orator iscusit. Înainte de convertirea sa, deseori căutase să-i impresioneze pe ascultătorii săi prin avânturi oratorice. Acum, însă, el a pus la o parte toate acestea. În loc să se lase prins în descrieri și reprezentări poetice, care poate ar fi fost plăcute simțurilor și ar fi hrănit imaginația, dar care nu ar fi avut nici o legătură cu experiența zilnică, Pavel a căutat ca, prin folosirea unei vorbiri simple, să facă simțite în inimă adevărurile care sunt de o importanță vitală. Prezentarea artistică a adevărului poate da loc la un extaz al simțurilor, dar, de cele mai multe ori, adevărurile prezentate în felul acesta nu aduc hrana necesară întăririi și fortificării

credinciosului pentru luptele vieții. Nevoile imediate, încercările prezente ale sufletelor ce se luptă, acestea trebuie întâmpinate cu instruiri trainice și practice, întemeiate pe principiile fundamentale ale creștinismului. — [Faptele Apostolilor, 251, 252.](#)

Rămâneți la adevărul pozitiv

Adesea, când căutați să prezentați adevărul, se va isca opoziție, dar, dacă încercați să întâmpinați opoziția cu discuție, doar o veți spori, și lucrul acesta nu vă puteți îngădui să-l faceți. Rămâneți de partea afirmativă. Îngeri de la Dumnezeu veghează asupra voastră, și ei se pricep cum să-i impresioneze pe aceia a căror opoziție voi refuzați s-o întâmpinați cu discuție. Nu stăruiti asupra părților negative ale problemelor care s-ar ivi și adunați în mintea voastră adevăruri pozitive și fixați-le acolo prin mult studiu, multă rugăciune zeloasă și consacrare a inimii. — [Testimonies for the Church 9:147, 148.](#)

Reprezentanțe în centrele turistice

[127] Aceia care, ca răspuns la chemarea timpului, au intrat în slujba Marelui Maestru lucrător pot studia cu bun folos metodele Lui de lucru. În cursul lucrării Sale pe pământ, Mântuitorul S-a folosit de ocaziile care se puteau găsi pe marile căi de comunicație. Isus locuia la Capernaum în intervalele dintre călătoriile Sale într-o parte sau alta, și el a ajuns să fie cunoscut ca „cetatea Lui”. Cetatea aceasta era bine adaptată pentru a fi centrul lucrării Mântuitorului. Fiind pe șoseaua principală de la Damasc la Ierusalim și Egipt și la Marea Mediterană, era o mare arteră de călătorie. Oameni din multe țări treceau prin cetate sau zăboveau pentru odihnă în călătoriile lor într-o parte sau alta. Aici, Isus putea să întâlnească toate națiunile și toate straturile sociale, pe cei bogați și cei mari, ca și pe săraci și smeriți, și învățăturile Lui urmau să fie duse în alte țări și în multe familii. În felul acesta, urma să fie stârnit interesul pentru cercetarea profețiilor, atenția urma să fie îndreptată către Mântuitorul, și misiunea Lui urma să fie adusă înaintea lumii. — [Testimonies for the Church 9:121.](#)

În stațiunile climaterice și balneare cu renume mondial și în centrele de trafic turistic, aglomerate de mii de oameni care caută sănătate și plăcere, ar trebui să fie plasați predicatori și colportori în stare să atragă atenția multimilor. Lucrătorii aceștia trebuie să vegheze asupra ocaziei pe care o au de a prezenta solia pentru timpul de față și să țină adunări când au ocazie. Ei să fie ageri pentru a prinde ocazia de a le vorbi poporului. Însotiti de puterea Duhului Sfânt, să întâmpine poporul cu solia dusă de Ioan Botezătorul: „Pocățiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape”. (Matei 3, 2.) Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie prezentat cu claritate și putere, pentru ca aceia care au urechi de auzit să poată auzi adevărul. În felul acesta, Evanghelia adevărului prezent va fi așezată în calea celor care nu o cunosc, și nu puțini vor fi aceia care o vor accepta și o vor duce în propria patrie din toate părțile lumii. — *Idem*, 9:122.

Cărțile Divina vindecare și Parabolele Domnului Hristos sunt în chip deosebit adaptate pentru a fi folosite în centrele de turism, și ar trebui să se facă tot ce se poate pentru a pune exemplare din aceste lucrări în mâinile celor care au timp liber și înclinație spre citit. — *Idem*, 9:85.

Ar trebui să se înființeze restaurante igienice și săli de tratament. Eforturile noastre în direcția aceasta ar trebui să includă și marile stațiuni de pe litoral. „Pregătiți calea Domnului”, așa ar trebui să se audă glasul solilor lui Dumnezeu în marile stațiuni turistice și în cele de pe litoral. — *Idem*, 7:55, 56.

Trimiși doi câte doi

Chemându-i pe cei doisprezece în jurul Său, i-a trimis să meargă doi câte doi prin orașe și prin sate. Nici unul nu a fost trimis singur, ci frate a fost asociat cu frate și prieten, cu prieten. În felul acesta, se puteau ajuta și încuraja unul pe altul, se puteau sfătui și ruga împreună, tăria unuia venea în ajutorul slăbiciunii celuilalt. În același fel i-a trimis mai târziu pe cei șaptezeci. ținta Mântuitorului a fost ca solii Evangheliei să fie asociați în felul acesta. Chiar în zilele noastre, lucrarea de evanghelizare ar avea mult mai mare succes, dacă acest exemplu ar fi urmat mai de aproape. — *Hristos, Lumina lumii*, 350.

[128]

Turnee de evanghelizare medicală

Din instrucțiunea pe care mi-a dat-o Domnul din timp în timp, știu că ar trebui să fie lucrători care fac turnee de evanghelizare medicală prin orașe și sate. Cei care fac lucrul acesta vor aduna o recoltă bogată de suflete, atât din clasele de sus, cât și din cele de jos. Drumul pentru lucrarea aceasta e cel mai bine pregătit de eforturile colportorului credincios. — [Testimonies for the Church 9:172](#).

Misionarii medicali

Sunt necesari acum lucrători — misionari medicali. Nu vă puteți permite să cheltuiți mulți ani în pregătire. În curând, uși care acum sunt deschise pentru adevăr vor fi închise pentru totdeauna. Vestiți solia acum. Nu așteptați, îngăduindu-i vrăjmașului să pună stăpânire pe teritorii care acum vă sunt deschise. Grupele mici să facă lucrarea la care Hristos i-a rânduit pe ucenicii Săi. Să lucreze ca evangheliști, răspândind publicațiile noastre și vorbind despre adevăr cu aceia pe care îi întâlnesc. Să se roage pentru bolnavi, slujind nevoilor lor, nu cu medicamente, ci prin remedii naturale, și învățându-i cum să-și recâștige sănătatea și să se ferească de boli. — [Ibidem](#).

[129] Fraților și surorilor, consacrați-vă Domnului pentru lucrare. Nu lăsați nici o ocazie să treacă nefolosită. Vizitați-i pe bolnavi și pe suferinzi și arătați un interes amabil față de ei. Dacă e cu putință, faceți ceva ca ei să se simtă mai bine. Prin mijloacele acestea, puteți să le influențați inima și să le roștiți un cuvânt pentru Hristos. Numai veșnicia va da la iveală cât de cuprinzător poate fi un astfel de mod de lucrare. Alte căi de a se face de folos se vor deschide înaintea celor ce sunt dispuși să împlinească datoria care este cea mai aproape de ei. — [Testimonies for the Church 9:36](#).

Învățarea meseriilor

Există o mulțime de familii sărace pentru care nici o lucrare misionară n-ar fi mai bună decât aceea de a-i ajuta să se instaleze la țară și să învețe cum să lucreze pământul, ca să-și scoată cele necesare traiului de pe urma sa. Necesitatea unui asemenea ajutor nu se restrânge numai la cei care vin de la oraș. Chiar și la țară, cu toate posibilitățile unei vieți mai bune care există acolo, mulți

dintre cei săraci sunt în mare încurcătură. Comunități întregi sunt lipsite de educație pe linia sănătății și a lucrării practice. Sunt familii care trăiesc în cocioabe, cu mobilier și îmbrăcăminte sărace, fără unelte, fără cărți, lipsite atât de confort și bunuri utilitare, cât și de mijloace culturale. Suflete abrutizate, trupuri slabe și deformate arată rezultatele unei eredități sărace și ale unor obiceiuri greșite. Acești oameni trebuie educați pornind de la zero. Ei au dus o viață de lenevie, lipsită de energie, stricată, și au nevoie să fie învățați să-și schimbe obiceiurile. — [Divina vindecare, 192](#).

Ar trebui să se dea atenție creării unor locuri de muncă diferite, astfel încât familiile sărace să găsească de lucru. Dulgherii, fierarii și practic oricine cunoaște o anumită meserie ar trebui să simtă răspunderea de a-i învăța și ajuta pe cei necunoscători și lipsiți de ocupație. — [Idem, 194](#).

Fermierii creștini pot face o reală lucrare misionară, ajutându-i pe cei săraci să-și găsească niște cămine la țară și să-i învețe cum să lucreze pământul și să-l facă productiv. Învățați-i cum să folosească uneltele agricole, cum să cultive diferitele soiuri de plante, cum să sădească și să îngrijească livezile. — [Idem, 193](#).

În lucrarea pentru cei săraci, există un câmp larg de slujire, atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Bucătăreasa eficientă, gospodina, croitoreasa, sora medicală — este nevoie de ajutorul tuturor. Membrii unor gospodării sărace să fie învățați cum să gătească, să-și confecționeze și să-și repare propria îmbrăcăminte, cum să îngrijească de cei bolnavi, cum să aibă grijă de cămin în mod corespunzător. Băieții și fetele să fie învățați foarte bine o meserie sau să fie formați într-o ocupație utilă. — [Divina vindecare, 194](#).

Invitați-i la adunările de evanghelizare

[130]

Există multe lucruri pe care oamenii pot să le facă, dar nu au dorința să lucreze. Sunt mulți care nu vor merge la biserică pentru a asculta adevărul predicat. Printr-un efort personal, făcut cu simplitate și cu înțelepciune, ei ar putea să fie convinși să-și întoarcă pașii spre casa lui Dumnezeu. Prima dată când vor auzi o cuvântare cu privire la adevărul prezent, convingerea poate să se întipărească în mintea lor. Chiar dacă invitațiile voastre vor fi refuzate, nu vă descurajați.

Perseverăți, până când eforturile voastre vor fi încoronate de succes.
— [The Review and Herald, 10 iunie, 1880.](#)

Adunarea în școala de Sabat

O altă lucrare în care toți se pot implica este să-i adune pe copiii și pe tineri în școala de Sabat. În felul acesta, tinerii pot să lucreze eficient pentru Mântuitorul lor drag. Ei pot îndruma destinul sufletelor. Ei pot să facă o lucrare pentru biserică și pentru lume, a cărei extindere și măreție nu vor fi cunoscute niciodată, până în ziua judecății finale, când celor buni și credincioși li se va spune „Bine”.
Ibidem

Prin scris și prin vorbire

Atât prin scris, cât și prin viu grai, proclamați că Isus trăiește, ca să mijlocească pentru noi. Uniți-vă cu Marele Meșter Lucrător, urmați-L în peregrinajul iubirii Sale pe pământ pe Răscumpărătorul care Se jertfește. — [Idem, 24 ianuarie, 1893.](#)

Unii vor lucra într-un fel, alții, în altul, așa cum îi va chema și îi va conduce Domnul. Dar toți trebuie să depună eforturi comune, căutând să facă lucrarea un tot desăvârșit. Ei trebuie să lucreze pentru Domnul, prin scris și prin vorbire. — [Testimonies for the Church 9:26.](#)

„Hristos, și El răstignit” — vorbiți despre acest subiect, amintiți-l în rugăciunile voastre, cântați despre el și veți zdrobi și câștiga inimi.
— [Testimonies for the Church 6:67.](#)

În mâna celui care simte că adevărul arde pe altarul inimii sale și care are un zel înțelept pentru Dumnezeu și o gândire echilibrată și rațională, instrumentul de scris este o adevărată putere. Pana înmuiată în izvorul curat al adevărului poate transmite razele luminii până în cele mai întunecate colțuri ale pământului, de unde se vor reflecta înapoi, adăugând o nouă putere și răspândind o lumină mai mare, care se va răspândi pretutindeni. — [Schite din viața mea, 214.](#)

[131]

Pastorii noștri nu ar trebui să-și dedice toate energiile în scopul predicării, și cu aceasta să-și încheie lucrarea. Ei trebuie să-i învețe pe membrii bisericii să-și asume și să aducă la îndeplinire cu succes această ramură de activitate [corespondența misionară], care este

ca o roată înăuntrul altei roți pentru societatea noastră misionară și de tratate. Mișcarea acestei roți dinăuntru menține sănătoasă și puternică acțiunea roții dinafară. Dacă această roată dinăuntru își va înceta activitatea, rezultatul va fi văzut prin micșorarea activității și a vieții societății misionare și de tratate. — [The Review and Herald, 10 iunie, 1880.](#)

Nu obosiți în îndeplinirea unei lucrări misionare atente. Aceasta este o lucrare în care toți vă puteți angaja cu succes, dacă veți fi în legătură cu Dumnezeu. Înainte de a scrie scrisori cu întrebări, înălțați-vă întotdeauna inima spre Dumnezeu în rugăciune, ca să puteți avea succes în a aduna câteva ramuri sălbatice pentru a fi altoite în adevărata viță, ca să aducă roade spre slava lui Dumnezeu. Toți cei care iau parte cu umilință la această lucrare se vor educa neîncetat în calitate de lucrători în via Domnului. — [Ibidem.](#)

Capitolul 11 — Lucrarea misionară medicală

O lucrare de primă importanță

În timpul lucrării Sale, Isus a petrecut mai mult timp vindecând bolnavii decât predicând. — [Divina vindecare, 19](#).

Înainte adevăratului reformat, lucrarea medicală misionară va deschide multe uși. — [Testimonies for the Church 7:62](#).

Adevărata lucrare misionară medicală este Evanghelia pusă în practică. — [Idem, 8:168](#).

Lucrarea misionarului medical este lucrarea de pionierat a Evangheliei. În lucrarea de propovăduire a Cuvântului și în cea misionară medicală, Evanghelia trebuie să fie predicată și trăită. — [Divina vindecare, 144](#).

Mântuitorul lumii a devotat mai mult timp și mai multă muncă pentru a-i vindeca pe cei suferinzi de bolile lor, decât pentru predicare. Ultima Lui poruncă dată apostolilor Săi, reprezentanții Lui pe pământ, a fost să-și pună mâinile peste bolnavi, ca aceștia să se poată însănătoși. Când va veni Stăpânul, El îi va binecuvânta pe cei care i-au vizitat pe bolnavi și au ușurat nevoile celor suferinzi. — [Testimonies for the Church 4:225](#).

El intenționează ca lucrarea misionară medicală să pregătească drumul pentru prezentarea adevărului prezent — proclamarea soliei îngerului al treilea. Dacă scopul acesta este realizat, solia nu va fi eclipsată și nici înaintarea ei, împiedicată. — [Ibidem](#).

Mai întâi, să vii în întâmpinarea nevoilor temporare ale celor nevoiași și să alini lipsurile și suferințele lor fizice, și apoi vei găsi deschisă calea spre inimă, unde vei putea semăna sămânța cea bună a virtuții și a religiei. — [Testimonies for the Church 4:227](#).

Nimic nu ne va da o mai mare putere spirituală și o mai mare creștere a zelului și a stării de spirit, decât vizitându-i și slujindu-i pe cei bolnavi și descurajați, ajutându-i să vadă lumina și să-și întărească credința în Isus. — [Idem, 4:75, 76](#).

Exemplul divin

[133]

Hristos, marele Misionar Medical, este exemplul nostru El îi vindeca pe bolnavi și predica Evanghelia. În serviciul Său, vindecarea și învățarea erau strâns legate între ele. Astăzi, ele nu trebuie să fie separate. — [Idem, 9:170, 171](#).

Slujitorii Domnului Hristos trebuie să urmeze exemplul Său. Mergând din loc în loc, El îi mângâia pe cei suferinzi și îi vindeca pe bolnavi. După aceea, le prezenta marile adevăruri privitoare la Împărăția Sa. Aceasta este lucrarea urmașilor Săi. — [Parabolele Domnului Hristos, 233](#).

Exemplul lui Hristos trebuie să fie urmat de aceia care pretind că sunt copiii Lui. Alinați nevoile fizice ale semenilor voștri, și recunoștința lor va dărâma barierele și vă va face în stare să ajungeți la inimile lor. Cugetați la lucrul acesta serios. — [Testimonies for the Church 9:127](#).

Îndeosebi aceia care sunt misionari medicali ar trebui să dovedească prin spiritul, cuvântul și caracterul lor că Îl urmează pe Isus Hristos, Modelul divin al lucrării misionare medicale. — [Idem, 7:127](#).

Asocierea cu lucrarea Evangheliei

Lucrarea de evanghelizare și lucrarea misionară medicală trebuie să meargă împreună. Evanghelia trebuie să fie legată de principiile reformei sanitare. Creștinismul trebuie să fie adus în viața practică. Trebuie să se facă o lucrare de reformă sânguincioasă și deplină

Noi avem de prezentat oamenilor principiile reformei sanitare, făcând tot ce ne stă în putere pentru a-i conduce pe bărbați și pe femei să vadă necesitatea acestor principii și să le practice. — [Testimonies for the Church 6:379](#).

Planul divin este ca și noi să lucrăm cum au lucrat ucenicii. Vindecarea fizică este legată de însărcinarea evanghelică. În lucrarea Evangheliei, predicarea și vindecarea nu trebuie separate niciodată. — [Divina vindecare, 141](#).

Lucrarea misionară medicală și vestirea Evangheliei sunt mijloacele prin care Dumnezeu caută să reverse fără încetare dovezile bunătații Sale. Ele trebuie să fie ca un râu de viață pentru irigarea

[134]

bisericii Sale. — [The Bible Echo, 12 august, 1901.](#)

Pastorii noștri, care au câștigat experiență în predicarea Cuvântului, să învețe să facă tratamente simple și apoi să lucreze cu chibzuință ca evangheliști misionari medicali. — [Testimonies for the Church 9:172.](#)

Când merge din loc în loc, colportorul va găsi mulți bolnavi. El trebuie să aibă o cunoaștere practică a cauzelor bolii și să înțeleagă cum să acorde tratamente simple, ca să-i poată ajuta pe cei suferinzi. Mai mult decât atât, el trebuie să se roage pentru bolnavi, cu credință și simplitate, îndrumându-i spre marele Medic. În felul acesta, colportorul umblă și lucrează cu Dumnezeu, iar îngerii slujitori sunt alături de el, deschizându-i calea spre inimi. Ce câmp vast pentru lucrarea misionară se află în fața colportorului credincios și consacrat; ce binecuvântare va primi el în îndeplinirea sârguincioasă a lucrării sale! — [The Southern Watchman, 20 noiembrie, 1902.](#)

Fiecare lucrător al Evangheliei ar trebui să simtă că a-i instrui pe oameni în principiile vieții sănătoase este o parte din lucrarea ce i s-a încredințat. Este mare nevoie de această lucrare, iar lumea este deschisă pentru ea. — [Divina vindecare, 147.](#)

Brațul drept al soliei

De repetate ori am fost instruită că lucrarea misionară medicală urmează să aibă aceeași legătură cu lucrarea soliei îngerului al treilea pe care brațul și mâna le au cu corpul. Sub cârmuirea Capului divin, ele trebuie să lucreze în mod unit la pregătirea căii pentru venirea Domnului Hristos. Brațul cel drept al corpului adevărului trebuie să fie fără încetare activ, fără încetare la lucru, și Dumnezeu îl va întări. Dar el nu trebuie să devină corpul. În același timp, corpul nu trebuie să spună brațului: „Nu am nevoie de tine”. Corpul are nevoie de braț pentru a face o lucrare activă, plină de forță, și unul, și celălalt au lucrarea lor ce le-a fost rânduită, și fiecare va suferi o mare pagubă, dacă lucrează independent de celălalt. — [Testimonies for the Church 6:288.](#)

Lucrarea medicală misionară trebuie să se facă Ea trebuie să fie pentru lucrarea lui Dumnezeu așa cum e mâna pentru corp. — [Idem, 8:160.](#)

Cooperarea divină

[135]

Hristos simte durerile fiecărui suferind. Când duhuri rele sfâșie trupul omenesc, Hristos simte nenorocirea. Când febra usucă izvorul vieții, El simte agonia. Și astăzi este tot atât de dispus să-i vindece pe bolnavi cum a fost pe vremea când era El Însuși pe pământ. Servii lui Hristos sunt reprezentanții Lui, uneltele prin care lucrează. El dorește ca prin ei să-și exercite puterea vindecătoare. — [Hristos, Lumina lumii, 823, 824.](#)

Prin slujitorii Săi, Dumnezeu intenționează ca bolnavii, cei nenorociți și cei posedați de spirite rele să audă glasul Său. Prin agenții Săi umani, El dorește să fie un Mângâietor cum n-a mai cunoscut lumea. — [Divina vindecare, 106.](#)

Domnul Hristos conlucrează cu aceia care se angajează în lucrarea medicală misionară. — [Testimonies for the Church 7:51.](#)

Domnul a lucrat prin ei. Oriunde mergeau, mulți bolnavi erau vindecați, iar săracilor li se predica Evanghelia. — [Faptele Apostolilor, 106.](#)

Hristos nu mai este în lumea aceasta în persoană, pentru a merge prin orașele, târgurile și satele noastre, vindecându-i pe bolnavi; dar El ne-a însărcinat pe noi să ducem mai departe lucrarea misionară medicală, pe care El a început-o. — [Testimonies for the Church 9:168.](#)

Lucrarea fiecărei biserici

Există o solie cu privire la reforma sanitară care urmează să fie dusă în fiecare comunitate. — [Idem, 6:370.](#)

Lucrarea misionară medicală ar trebui să fie o parte a lucrării fiecărei comunități din țara noastră. — [Idem, 6:289.](#)

Am ajuns într-un timp când fiecare membru al bisericii ar trebui să se ocupe de lucrarea medicală misionară. — [Idem, 7:62.](#)

Lucrarea reformei sanitare este mijlocul lui Dumnezeu pentru a reduce suferința în lumea noastră și pentru curățirea bisericii Sale. Învățați-i pe oameni că ei pot acționa ca ajutoare ale lui Dumnezeu, conlucrând cu Maestrul lucrător la refacerea sănătății fizice și spirituale. Lucrarea aceasta poartă semnătura cerului și va deschide uși și pentru intrarea altor adevăruri prețioase. Este loc pentru toți cei

[136] care vor dori să lucreze în mod inteligent în această lucrare. — *Idem*, 9:112, 113.

În fața noastră, se află vremuri furtunoase, dar să nu rostim nici un cuvânt de necredință sau descurajare. Să ne aducem aminte că noi vestim o solie de vindecare pentru o lume plină de suflete bolnave de păcat. — *Special Testimonies, Seria B:8, 24*.

Lucrarea aceasta bine condusă va salva multe suflete care au fost neglijate de către biserici. Mulți care nu sunt de credința noastră tânjesc după ajutorul acela pe care creștinii sunt datori să-l dea. Dacă poporul lui Dumnezeu ar dovedi un adevărat interes față de semenii lor, mulți ar fi influențați de adevărurile speciale pentru acest timp. Nimic altceva nu poate da prestigiu lucrării ca ajutorarea oamenilor chiar în situația în care se găsesc. Mii de suflete s-ar putea bucura astăzi de solie, dacă aceia care pretind că-L iubesc pe Dumnezeu și țin poruncile Lui ar lucra așa cum a lucrat Hristos. Atunci când lucrarea misionară medicală câștigă în felul acesta bărbați și femei la o cunoaștere salvatoare a lui Hristos și a adevărului Lui, atunci, bani și o muncă plină de zel pot fi investite în deplină siguranță în ea, pentru că acolo este o lucrare care va dăinui. — *Testimonies for the Church 6:280*.

Poporul nostru să arate că are un interes viu față de lucrarea misionară medicală. Să se pregătească pentru a fi de folos, studiind cărțile care au fost scrise spre învățătura noastră în direcția aceasta. Aceste cărți merită mult mai multă atenție și apreciere decât au primit până acum. Multe lucruri care sunt de folos pentru toți ca să le înțeleagă au fost scrise cu scopul special de a da învățătură despre principiile sănătății. Aceia care studiază și practică aceste principii vor fi foarte mult binecuvântați, atât fizic, cât și spiritual. O înțelegere a filozofiei sănătății va fi o pavăză față de multe rele care sporesc fără încetare. — *Idem*, 7:63.

Mi-au fost date instrucțiuni că lucrarea misionară medicală va descoperi, chiar în adâncurile ticăloșiei, oameni care, deși s-au dedat la obiceiuri de necumpătare și desfrânare, vor răspunde la un mod corect de lucrare. Dar ei trebuie să fie recunoscuți și încurajați. Se vor cere eforturi puternice, pline de răbdare și stăruitoare pentru a-i ridica.

[137] Ei nu se pot reface singuri. S-ar putea ca ei să audă chemarea lui Hristos, dar urechile lor sunt prea slabe pentru a prinde înțelesul

ei; ochii le sunt prea orbiți ca să mai vadă că ceva bun este păstrat și pentru ei. Ei sunt morți în nelegiuirea și în păcatele lor. Dar nici aceștia nu trebuie să fie excluși de la ospățul Evangheliei. Lor trebuie să li se adreseze invitația: „Veniți”. Chiar dacă sunt netrebnci, Domnul spune: „Silește-i să intre”. Nu ascultați la nici un fel de scuze. Prin iubire și bunătate, insistați și nu renunțați la ei. — *Idem*, 6:279, 280.

Aceia care își asumă acest fel de lucrare [răspândirea publicațiilor] trebuie să fie pregătiți să facă lucrarea misionară medicală. Bolnavii și suferinzii trebuie să fie ajutați. Mulți dintre aceia pentru care se face această lucrare de îndurare vor asculta și accepta cuvintele vieții. — *Idem*, 9:34.

Cine se pregătește să pornească cu pricepere la lucrarea medicală misionară? Fiecare lucrător ar trebui să aibă pricepere eficientă. Atunci, într-un sens înalt și larg, poate prezenta adevărul așa cum este în Isus. — *Testimonies for the Church* 7:70.

Planul de extindere a lucrării medicale

Domnul le va da sanatoriilor noastre, care sunt deja organizate, prilejul să conlucreze cu El la sprijinirea întreprinderilor nou înființate. Fiecare nouă instituție trebuie să fie privită ca o soră ajutătoare în marea lucrare de vestire a soliei îngerului al treilea. Dumnezeu le-a dat sanatoriilor noastre prilejul de a pune în mișcare o lucrare care va fi ca o piatră vie și care crește pe măsură ce este rostogolită de o mână nevăzută. Să fie pusă deci în mișcare această piatră tainică. — *Idem*, 7:59.

[138]

Lucrarea prin instituții

Ar trebui să se înființeze restaurante igienice și săli de tratament. Eforturile noastre în direcția aceasta ar trebui să includă și marile stațiuni de pe litoral. Așa cum s-a auzit vocea lui Ioan Botezătorul în pustie, „Pregătiți calea Domnului”, tot astfel ar trebui să se audă glasul solilor lui Dumnezeu în marile stațiuni turistice și pe litoral. — *Idem*, 7:55, 56.

Mi-a fost dată lumina că este recomandat ca, în multe orașe, un restaurant să fie legat de sălile de tratamente. Cele două pot

conlucra la menținerea unor principii bune. În legătură cu aceasta, uneori este recomandabil să existe camere care să servească drept locuință pentru bolnavi. Aceste instituții vor servi ca furnizoare pentru sanatoriile așezate la țară. — [Idem, 7:60](#).

Domnul are o solie pentru orașele noastre, solie pe care noi trebuie să o vestim în adunările de tabără și prin alte eforturi publice, precum și prin publicațiile noastre. Pe lângă aceasta, trebuie să se înființeze în orașe restaurante igienice și prin ele trebuie să se proclame solia cumpătării. Trebuie să se facă aranjamente pentru a ține adunări în legătură cu restaurantele noastre. Oriunde lucrul acesta este cu putință, să fie amenajată o cameră unde clienții pot fi invitați să asculte conferințe cu privire la știința sănătății și a cumpătării creștine, unde ei pot să primească instrucțiuni cu privire la pregătirea alimentelor dătătoare de sănătate și asupra altor subiecte importante. — [Testimonies for the Church 7:115](#).

Acelora care vin la restaurantele noastre, ar trebui să li se pună la îndemână material de citit. Atenția lor ar trebui să fie atrasă spre literatura noastră cu privire la cumpătare și la reformă alimentară și ar trebui, de asemenea, să li se dea și broșuri cuprinzând învățături despre Domnul Hristos. Povara procurării acestui material de citit ar trebui să fie suportată de întregul nostru popor. Tuturor acelora care vin trebuie să li se dea ceva de citit. S-ar putea ca mulți să lase broșura necitită, dar unii dintre aceia în mâna cărora o puneți s-ar putea să caute adevărul. Ei vor citi și vor studia ceea ce le dați și le vor da mai departe la alții. — [Idem, 7:116](#).

Am fost instruită că unul dintre principalele motive pentru care trebuie înființate restaurante igienice și săli de tratament în centrele marilor orașe este ca, prin mijlocul acesta, să fie atrasă atenția oamenilor de frunte la solia îngerului al treilea. Observând că aceste restaurante sunt conduse într-un mod cu totul deosebit de felul în care sunt conduse restaurantele obișnuite, oamenii inteligenți vor începe să întrebe care sunt motivele pentru care există o deosebire între metodele de afaceri și vor cerceta principiile care ne determină să consumăm o hrană mai bună. În felul acesta vor fi călăuziți să ia cunoștință de solia pentru acest timp. — [Idem, 7:122, 123](#).

școlile de gătit

Am fost instruită să încurajez organizarea de școli de gătit în toate locurile în care se desfășoară o lucrare misionară medicală. Oamenilor să li se prezinte toate motivele care îi conduc la reformă. Ei trebuie să beneficieze de cât mai multă lumină în această privință. Învățați-i să facă tot ce pot pentru a-și îmbunătăți modul de pregătire a hranei și încurajați-i să le împărtășească și altora ce au învățat. — [Slujitorii evangheliei, 362, 363.](#)

Trebuie să se organizeze școli de gătit. Oamenii să fie învățați cum să pregătească alimente sănătoase. Să li se arate nevoia de a renunța la alimente nesănătoase. Dar niciodată n-ar trebui să recomandăm o dietă de înfometare. Este cu putință să aibă o dietă sănătoasă, hrănitoare, fără a se folosi ceai, cafea sau carne. Lucrarea de a-i învăța pe oameni să pregătească o hrană care, în același timp, să fie și sănătoasă, și apetisantă este de cea mai mare însemnătate. — [Testimonies for the Church 9:112.](#)

O solie actuală

Nu pot să stăruiesc destul de puternic pe lângă toți membrii comunităților noastre, toți cei care sunt adevărați misionari, care cred solia îngerului al treilea, care-și opresc piciorul în ziua Sabatului, să cerceteze solia din capitolul cincizeci și opt din Isaia.

Lucrarea de binefacere, poruncită în acest capitol, este lucrarea pe care Dumnezeu dorește ca poporul Său să o facă în timpul acesta. Ea este o lucrare rânduită de El. Noi nu suntem lăsați să ne îndoim cu privire la locul unde se aplică solia și timpul realizării ei precise, deoarece citim: „Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmăturile de mai înainte, vei ridica din nou temeliile străbune; vei fi numit «Dregător de spărturi», «Cel ce drege drumurile și face țara cu putință de locuit».”

Monumentul de aducere-aminte al lui Dumnezeu, Sabatul zilei a șaptea, semnul lucrării Lui de creare a lumii, a fost înlocuit de omul fărădelegii. Poporul lui Dumnezeu are o lucrare specială de făcut, aceea de a repara spărtura ce s-a făcut în Legea Sa; și, cu cât ne apropiem mai mult de sfârșit, cu atât lucrarea aceasta devine mai urgentă. Toți aceia care Îl iubesc pe Dumnezeu vor dovedi că ei poartă semnul Lui, ținând poruncile Sale. Ei sunt dregători de drumuri,

[140]

pentru a se putea locui acolo Adevărata lucrare medicală misionară este legată inseparabil de ținerea poruncilor lui Dumnezeu, dintre care Sabatul este în mod deosebit menționat, întrucât este marele monument de aducere-aminte a lucrării de creație a lui Dumnezeu. Aceasta este lucrarea pe care poporul lui Dumnezeu trebuie s-o facă acum. Lucrarea aceasta, dacă este bine săvârșită, va aduce bisericii binecuvântări bogate. — [Idem, 6:265, 266](#).

O idee cerească

Planul de a prezenta studii biblice a fost o idee cerească. Există multe persoane, atât bărbați, cât și femei, care se pot angaja în această ramură a lucrării misionare. În felul acesta, se pot forma lucrători care vor deveni oameni puternici ai lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu a fost prezentat pentru mii de oameni pe această cale, iar lucrătorii ajung în legătură directă cu oameni de toate naționalitățile. Biblia este adusă în familii, iar adevărurile ei sfinte își fac loc în conștiința lor. Oamenii sunt îndemnați să citească, să examineze și să gândească pentru ei înșiși, iar ei trebuie să-și asume responsabilitatea de a primi sau de a respinge iluminarea divină. Dumnezeu nu va îngădui ca această prețioasă lucrare făcută pentru El să rămână nerăsplătită. El va încorona cu succes fiecare efort umil făcut în Numele Său. — [Slujitorii evangheliei, 192](#).

Lucrarea noastră ne-a fost trasată de Părintele nostru ceresc. Noi trebuie să ne luăm Bibliile și să mergem să avertizăm lumea. Trebuie să fim mâinile ajutătoare ale lui Dumnezeu în lucrarea de salvare de suflete, canale prin care, zi de zi, iubirea Lui se revarsă către o lume ce piere. — [Testimonies for the Church 9:150](#).

O chemare precisă

Mulți vor fi chemați în câmp să lucreze din casă în casă, ținând lecturi biblice și rugându-se cu cei interesați. — [Idem, 9:172](#).

Mulți lucrători trebuie să-și facă partea, lucrând din casă în casă și prezentând lecturi biblice în familii. — [Testimonies for the Church 9:141](#).

Femeile consacrate ar trebui să se angajeze în lucrarea biblică din casă în casă. — [Idem, 9:120, 121](#).

Dacă mergem pe urmele Domnului Hristos, trebuie să ne apropiem de cei care au nevoie de slujirea noastră. Să le explicăm cuvintele Bibliei, să le prezentăm cerințele Legii lui Dumnezeu, să

le citim făgăduințele Sale celor care ezită, să-i atenționăm pe cei neglijenți și să-i întărim pe cei slabi. — [Slujitorii evangheliei, 336](#).

[142] În experiența lui Filip și a etiopianului, este prezentată lucrarea la care Domnul îl cheamă pe poporul Său. Etiopianul reprezintă o mare categorie de oameni care au nevoie de misionari ca Filip, misionari care vor auzi glasul lui Dumnezeu și vor merge acolo unde îi trimite El. Sunt în lume oameni care citesc Scripturile, dar care nu pot înțelege însemnătatea lor. Este nevoie de bărbați și femei care Îl cunosc pe Dumnezeu, pentru a le explica acestor suflete Cuvântul. — [Testimonies for the Church 8:58, 59](#).

Printre membrii comunităților noastre, ar trebui să se desfășoare mai multă lucrare din casă în casă, prin prezentarea de lecturi biblice. — [Idem, 9:127](#).

Lucrătorii să meargă din casă în casă, explicându-le oamenilor Biblia. — [Idem, 9:123](#).

În multe state sunt așezări de fermieri harnici și înstăriți, care n-au avut încă adevărul pentru timpul de față. Astfel de locuri ar trebui să fie lucrate. Membrii laici să înceapă acest fel de slujire. Împrumutând sau vânzând cărți, distribuind reviste și ținând lecturi biblice, membrii noștri laici ar putea face mult în vecinătățile lor. Plini de iubire pentru suflete, ei ar putea să proclame solia cu o așa putere, încât mulți să fie convertiți. — [Idem, 9:3](#).

Scene impresionante

Sute și mii erau văzuți vizitând familii și explicându-le Cuvântul lui Dumnezeu. Inimi erau convinse prin puterea Duhului Sfânt și un spirit de adevărată convertire se da pe față. — [Testimonies for the Church 9:126](#).

Doi lucrători biblici stăteau pe scaune într-o familie. Cu Biblia deschisă în fața lor, ei prezentau pe Domnul Isus Hristos ca Mântuitorul care iartă păcatele. Rugăciuni zeloase erau înălțate către Dumnezeu și inimi erau înduioșate și supuse prin influența Duhului lui Dumnezeu. Rugăciunile lor erau rostite cu proșteime și putere. În timp ce Cuvântul lui Dumnezeu era explicat, am văzut că o lumină blândă, iradiantă, lumina Scripturile, și am zis încet: „Ieși la drumuri și la garduri, și pe cei ce-i vei găsi, silește-i să intre, ca să mi se umple casa” — [Idem, 9:35](#).

Sunt mulți aceia care, citind Scripturile, nu pot înțelege adevărata lor însemnătate. Pretutindeni în lume, bărbați și femei privesc cu dor spre cer. Rugăciuni, lacrimi și cereri se ridică din sufletele doritoare după lumină, har și Duhul Sfânt. Mulți se găsesc pe pragul Împărăției, așteptând doar să fie luați înăuntru. — [Faptele Apostolor, 109](#).

[143]

Pregătirea pentru lucrare

Urmașii lui Hristos nu vin în întâmpinarea gândului și a voinței lui Dumnezeu, dacă se mulțumesc să rămână în necunoașterea Cuvântului Său. Toți trebuie să devină cercetători ai Bibliei. Hristos le-a poruncit urmașilor Săi: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viață veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”. Petru ne îndeamnă: „Ci sfințiți în inimile voastre pe Hristos ca Domn. Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care stă în voi; dar cu blândețe și teamă”. — [Testimonies for the Church 2:633,634](#).

Aceia care sunt cu adevărat convertiți ar trebui să devină din ce în ce mai inteligenți în înțelegerea Scripturilor, pentru ca să poată fi în stare să le adreseze cuvinte de lumină și mântuire celor care sunt în întuneric și care pier în păcatele lor. — [Idem, 9:121](#).

Noi trebuie să le vestim oamenilor ultima avertizare a lui Dumnezeu. De aceea, cât de mare ar trebui să fie seriozitatea noastră în studierea Bibliei și zelul nostru în răspândirea luminii! Fiecare suflet care a primit lumina divină să se străduiască să o transmită mai departe. Lucrătorii să meargă din casă în casă, să le explice oamenilor Biblia și să împartă publicații, împărtășindu-le lumina care le-a binecuvântat propriul suflet. — [Slujitorii evangheliei, 353](#).

O lucrare bine echilibrată poate fi săvârșită cel mai bine când funcționează un curs pentru pregătirea de lucrători. În timp ce se țin adunările publice, legate de acest curs de instruire sau misiune orășenească, ar trebui să fie lucrători cu experiență, cu profundă pricepere spirituală, care pot da lucrătorilor biblici instruire zilnică și care, de asemenea, se pot uni cu toată inima la efortul public ce se depune. — [Testimonies for the Church 9:111](#).

[144]

Secretul succesului

În rugăciunile voastre, în lecturile biblice și în predicile voastre, manifestați seriozitate și zel, ca să puteți lăsa impresia că adevărurile sfinte pe care le prezentați altora sunt o realitate vie pentru voi. Orice lucru faceți pentru Isus, căutați cu toate puterile voastre să-l faceți cu seriozitate. Să nu credeți niciodată că ați atins punctul cel mai înalt și că nu vă puteți ridica mai sus. Puneți-vă mintea la lucru, ca să puteți prezenta adevărul într-o manieră care să-i intereseze pe ascultători. Căutați părțile cele mai interesante din Scriptură, pe care le puteți aduce înaintea lor, treceți direct la subiect și străduiți-vă să le captivați atenția și să-i învățați căile Domnului. — [The Review and Herald, 26 iulie, 1887.](#)

O mare lucrare se poate face prezentându-le oamenilor Biblia exact așa cum citim în ea. Duceți Cuvântul lui Dumnezeu la ușa fiecărui om, imprimați declarațiile ei clare în conștiința fiecărui om, repetați-le tuturor porunca Mântuitorului: „Cercetați Scripturile”. Sfătuiți-i să primească Biblia așa cum este, să implore iluminarea divină și apoi, când lumina strălucește, să accepte cu bucurie prețioasele ei raze și să aștepte consecințele fără teamă. — [Testimonies for the Church 5:388.](#)

O lucrare plină de bucurie

E o lucrare plină de bucurie aceea de a explica altora Scripturile. — [Testimonies for the Church 9:118.](#)

Explicați-i Scripturile unuia care se află în întuneric și nu vă veți plânge de oboseală și lipsă de interes față de cauza adevărului. Inima voastră va fi sensibilizată și plină de grijă față de oameni, iar bucuria și dovezile credinței vă vor umple sufletul și veți ști că acela care „udă pe alții va fi udat și el”. — [The Review and Herald, 13 martie, 1888.](#)

Capitolul 13 — Lucrarea prin intermediul publicațiilor

[145]

O lucrare de primă importanță

Dacă există o activitate mai importantă decât alta, atunci, aceasta este prezentarea publicațiilor noastre, prin care oamenii sunt îndrumați să cerceteze Scripturile. Lucrarea misionară — prezentarea publicațiilor noastre în familii, conversația și rugăciunea împreună cu membrii familiei și pentru ei — este o lucrare bună. — [The Colporteur Evangelist, 80](#).

Fiecare adventist de ziua a șaptea să se întrebe: „Ce pot să fac pentru a proclama solia îngerului al treilea?” Domnul Hristos a venit în lume pentru a-i încredința slujitorului Său această solie spre a o vesti bisericilor. Ea trebuie să fie proclamată în fiecare neam, seminție, limbă și popor. Cum trebuie să o vestim noi? Distribuirea literaturii noastre este unul dintre mijloacele prin care solia poate să fie proclamată. Fiecare credincios să răspândească tratate, broșuri și cărți care conțin solia pentru timpul acesta. Este nevoie de colportori care să distribuie publicațiile noastre pretutindeni. — [The Southern Watchman, 5 ianuarie, 1904](#).

Revistele și cărțile sunt mijloace ale Domnului pentru a păstra solia continuu prezentă înaintea oamenilor. În ce privește iluminarea și întărirea sufletelor în adevăr, publicațiile vor face o lucrare mult mai mare decât aceea pe care ar putea-o face singuri slujitorii Cuvântului. Mesagerii tăcuți, care sunt așezați în casele oamenilor prin lucrarea colportorului, vor întări lucrarea Evangheliei din toate punctele de vedere, deoarece Duhul Sfânt va impresiona mințile atunci când citesc cărțile, așa cum impresionează mințile acelor care ascultă predicarea Cuvântului. Aceeași slujire din partea îngerilor va însoți cărțile care conțin adevărul, ca și aceea care însoțește lucrarea predicatorului. — [Testimonies for the Church 6:315, 316](#).

Lucrarea de colportaj să nu fie lăsată să stagneze. Cărțile care conțin lumina cu privire la adevărul prezent să le fie prezentate cât

mai multor oameni cu putință. Președinții din conferințele noastre și alții care se află în poziții de răspundere au o datorie în această privință. — *The Southern Watchman*, 25 aprilie, 1905. (*Testimonies for the Church* 6:329.)

[146] Lumea trebuie să primească lumina adevărului printr-o lucrare de evanghelizare ce folosește cărțile și revistele noastre. Publicațiile noastre trebuie să arate că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. — *The Colporteur Evangelist*, 100.

Dumnezeu îi cheamă pe cei din poporul Său să se comporte ca niște oameni activi, să nu fie delăsători, leneși și indiferenți. Trebuie să le ducem oamenilor publicațiile noastre și să-i îndemnăm să le accepte. — *The Southern Watchman*, 25 aprilie, 1905. (*Testimonies for the Church* 4:392.)

Publicațiile noastre seamănă acum sămânța Evangheliei și sunt mijlocul de a aduce la Domnul Hristos tot așa de multe suflete ca și cuvântul predicat. Ca rezultat al distribuirii lor, au fost ridicate biserici întregi. Fiecare ucenic al lui Hristos poate lua parte la această lucrare. — *The Review and Herald*, 10 iunie, 1880.

Un sol din cer a stat în picioare în mijlocul nostru și a rostit cuvinte de avertizare și de instrucțiune. El ne-a făcut să înțelegem clar că Evanghelia Împărăției e solia din lipsa căreia piere lumea și că solia aceasta, așa cum e cuprinsă în publicațiile noastre deja tipărite și în cele care urmează să fie produse, trebuie să fie răspândită printre oamenii din apropiere și din depărtare. — *Testimonies for the Church* 9:67.

Lucrarea cu cărți ar trebui să fie mijlocul de a duce repede lumii lumina sacră a adevărului prezent. — *Ibidem*.

Satana este ocupat în acest domeniu al activității lui, răspândind o literatură care degradează moral și otrăvește mintea tinerilor. Publicațiile necredincioase sunt răspândite pretutindeni în țară. De ce nu ar fi toți membrii bisericii tot așa de profund interesați de răspândirea unor publicații care vor înnobila mintea oamenilor, aducând adevărul chiar în fața lor? Aceste broșuri și tratate au scopul de a lumina lumea și, adesea, au constituit mijlocul prin care oamenii au fost convertiți. — *The Review and Herald*, 10 iunie, 1880.

Noi am dormit în ce privește lucrarea care ar fi putut să fie realizată prin răspândirea unei literaturi bine pregătite. Dar acum, să predicăm Cuvântul cu o energie hotărâtă, prin folosirea înțeleaptă

a revistelor și a cărților, pentru ca lumea să poată înțelege solia pe care Domnul Hristos i-a dat-o lui Ioan pe insula Patmos. — [The Colporteur Evangelist](#), 101. [147]

Membri ai bisericii, fiți conștienți de importanța răspândirii literaturii noastre și dedicați mai mult timp pentru lucrarea aceasta. Puneți în casele oamenilor broșuri, tratate și cărți care vor predica Evanghelia în diferitele ei sensuri. Nu este timp de pierdut. Este nevoie de multe persoane care să se dedice de bunăvoie și dezinteresate lucrării de colportaj, contribuind în felul acesta la vestirea avertizării care este foarte necesară. Dacă începe să îndeplinească lucrarea care i-a fost rânduită, biserica va merge înainte „frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști supt steagurile lor?” — [The Southern Watchman](#), 20 noiembrie, 1902. ([Pacific Union Recorder](#), November 20, 1902.)

Lumina adevărului își revarsă razele ei strălucitoare asupra lumii prin eforturile misionare. Presa este un instrument prin care se ajunge la mulți oameni la care altfel ar fi imposibil să se ajungă prin efortul pastoral. — [Testimonies for the Church](#) 5:388.

Noaptea încercării aproape a trecut. Satana își folosește toată puterea lui iscusită, deoarece știe că timpul lui este scurt. Muștrarea lui Dumnezeu este asupra lumii pentru a-i chema pe toți aceia care cunosc adevărul să se ascundă în crăpătura Stâncii și să privească slava lui Dumnezeu. Adevărul nu trebuie să fie ascuns acum. Să fie făcute declarații clare. Adevărul neîmpodobit trebuie să fie rostit, prezentat în foi volante și broșuri, și acestea trebuie să fie răspândite ca frunzele toamna. — [Idem](#), 9:231.

Este nevoie de colportori care să preia lucrarea de a le duce oamenilor acești soli tăcuți ai adevărului — colportori care simt o responsabilitate pentru suflete și care pot să le adreseze cuvinte potrivite celor ce sunt în căutarea luminii. Unii pot să spună: „Eu nu sunt pastor, eu nu pot să le predic oamenilor”. Poate că nu sunteți în stare să predicați, dar puteți fi niște evangheliști, slujind nevoilor celor cu care veniți în legătură. Voi puteți să fiți mâna ajutătoare a lui Dumnezeu, lucrând așa cum au lucrat ucenicii. Voi puteți să-i întrebați pe cei pe care îi întâlniți dacă Îl iubesc pe Domnul Isus. — [The Southern Watchman](#), 20 noiembrie, 1902. ([Pacific Union Recorder](#), November 20, 1902.)

Casele de editură — instituții de mare însemnătate

[148] Adventiștii de ziua a șaptea au fost aleși de Dumnezeu ca un popor aparte, despărțit de lume. Prin marea pană ce despică adevărul, El i-a scos din cariera lumii, tăindu-i de acolo, și i-a adus în legătură cu Sine. A făcut din ei reprezentanții Săi și i-a chemat să fie ambasadorii Săi în ultima etapă a lucrării de mântuire. Cel mai mare belșug de adevăr care a fost vreodată încredințat celor muritori, avertismentele cele mai solemne și cele mai înspăimântătoare ce au fost vreodată trimise omului de către Dumnezeu le-au fost încredințate lor pentru a fi date lumii; iar, la realizarea acestei lucrări, casele noastre de editură sunt printre cele mai eficiente mijloace. — [Testimonies for the Church 7:138](#).

Lucrarea noastră de publicații a fost înființată prin îndrumarea lui Dumnezeu și sub speciala Lui supraveghere. — [Testimonies for the Church 7:138](#).

Într-o mare măsură, prin casele noastre de editură, urmează să se realizeze lucrarea celui alt înger care se coboară din cer cu o putere mare și care luminează pământul cu slava lui. — [Idem, 7:140](#).

Sunt îndemnată să le spun caselor noastre de editură: „Înălțați stindardul, înălțați-l mai sus! Proclamați solia îngerului al treilea, ca să poată fi auzită de lumea întreagă. Faceți să se vadă că: «aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus».” ([Apocalipsa 14, 12.](#)) Faceți ca literatura să vestească solia ca o mărturie pentru toată lumea. — [Testimonies for the Church 9:61](#).

Dezvoltarea lucrării de publicații

Voi, care credeți adevărul pentru timpul acesta, deșteptați-vă. E datoria voastră acum să investiți toate mijloacele posibile pentru a-i ajuta pe aceia care înțeleg adevărul să-l proclame. O parte din banii care provin din vânzarea publicațiilor noastre ar trebui să fie folosiți pentru a spori capacitățile noastre de a produce mai multă literatură care va deschide ochii orbi și va desteleni pământul întelenit al inimii. — [Idem, 9:62](#).

Cu ani în urmă, Domnul mi-a dat îndrumări ca să se construiască clădiri în diferite locuri în America, Europa și în alte țări, pentru publicarea de literatură, care să cuprindă lumina adevărului prezent.

El a dat îndrumarea ca să se facă orice efort pentru a se trimite lumii, prin presă, soliile de invitație și avertizare. La unii la care nu s-ar putea ajunge pe nici o altă cale, se va putea ajunge prin literatura noastră. Din cărțile și revistele noastre, trebuie să țâșnească raze puternice de lumină pentru luminarea lumii cu privire la adevărul prezent. — *Idem*, 8:87.

[149]

Mi-a fost arătat că publicațiile noastre trebuie să fie tipărite în diferite limbi și trimise în fiecare țară civilizată, indiferent de costuri. Care este valoarea banilor în acest timp, în comparație cu valoarea sufletelor? Fiecare dolar din rezervele noastre trebuie să fie considerat ca aparținându-I Domnului, nu nouă și, fiind o înzestrare prețioasă încredințată de Dumnezeu, nu trebuie risipit pentru plăceri inutile, ci folosit cu atenție pentru cauza lui Dumnezeu și în lucrarea de salvare a oamenilor de la pierzare. — *Schițe din viața mea*, 214.

Cuvântul tipărit al adevărului trebuie să fie tradus în diferite limbi și să fie dus până la marginile pământului. — *Testimonies for the Church* 9:26.

Publicațiile acestea trebuie să fie traduse în toate limbile, deoarece Evanghelia trebuie să fie predicată la toți. Fiecărui lucrător, Hristos îi făgăduiește eficiența divină, care va face din osteneala lui un succes. — *Testimonies for the Church* 9:34.

Publicațiile noastre trebuie să meargă pretutindeni. Să fie tipărite în multe limbi. Solia îngerului al treilea trebuie să fie vestită prin acest mijloc și prin învățatori. Voi, cei care credeți adevărul pentru acest timp, treziți-vă. — *The Colporteur Evangelist*, 101.

Mulți din poporul lui Dumnezeu trebuie să meargă cu publicațiile noastre în locuri unde solia îngerului al treilea nu a pătruns încă. Cărțile noastre trebuie să fie publicate în limbi diferite. Cu aceste cărți, oamenii smeriți și credincioși urmează să meargă în calitate de colportori-evangheliști, ducând adevărul celor care altminteri nu ar fi luminați. — *Testimonies for the Church* 9:33, 34.

Din oraș în oraș, din țară în țară, ei urmează să ducă publicațiile care conțin făgăduința apropiatei veniri a Mântuitorului. — *Idem*, 9:34.

Mi-a fost arătat că publicațiile existente au realizat deja o lucrare în mintea unor oameni care trăiesc în alte țări, sfărâmând zidurile prejudecății și ale superstiției. Mi-au fost arătați bărbați și femei care studiau cu interes profund reviste și broșuri despre adevărul

[150]

prezent. Ei erau interesați să citească dovezile atât de uimitoare și de noi pentru ei și deschideau Bibliile cu un interes profund, ca și când subiectele adevărului ar fi fost complet ascunse până atunci și deveneau dintr-o dată clare, în special lumina privitoare la Sabatul poruncii a patra. În timp ce studiau Scripturile, pentru a înțelege toate aceste lucruri, o lumină nouă strălucea în mintea lor, deoarece îngerii se aflau lângă ei, convingându-i cu privire la adevărurile conținute în publicațiile pe care le citeau.

I-am văzut ținând revistele și broșurile într-o mână și Biblia în cealaltă, în timp ce obrazii le erau umezi de lacrimi, apoi i-am văzut îngenunchind înaintea lui Dumnezeu în rugăciune umilă și stăruitoare pentru a fi călăuziți în tot adevărul — lucru pe care Dumnezeu tocmai îl îndeplina pentru ei, chiar dinainte de a-l cere. Când primeau adevărul în inimă și înțelegeau lanțul armonios al adevărului, Biblia devenea pentru ei o carte nouă. Ei o strângeau la piept cu o bucurie negrăită, în timp ce chipul lor strălucea de o fericire și o voioșie sfântă.

Acești oameni nu se mulțumeau să se bucure doar ei de lumină, ci începeau să lucreze pentru alții. Unii făceau sacrificii mari pentru cauza adevărului și pentru a-i ajuta pe frații lor, care se aflau în întuneric. În felul acesta, prin distribuirea revistelor și a broșurilor publicate în alte limbi, se pregătea calea pentru o mare lucrare. — [Schite din viața mea, 214, 215.](#)

Ocazii pentru distribuirea literaturii

Literatura să fie distribuită în mod chibzuit, în trenuri, pe străzi, pe marile vapoare, care străbat marea, și prin poștă. — [Slujitorii evangheliei, 353.](#)

În aceste zile, când se călătorește mult, ocaziile de a intra în legătură cu persoane din toate categoriile sociale și din numeroase naționalități sunt mult mai multe decât în zilele poporului Israel. Traseele de călătorie s-au înmulțit de mii de ori. Dumnezeu a pregătit calea într-un mod minunat. Mijloacele oferite de posibilitatea de a tipări literatură, cu multiplele ei facilități, sunt la dispoziția noastră. Bibliile și publicațiile în multe limbi, care prezintă adevărul pentru acest timp, sunt la îndemâna noastră și pot fi transportate cu rapiditate în toate părțile lumii. — [Idem, 352.](#)

Broșurile și tratatele, publicațiile și cărțile trebuie să meargă în toate direcțiile. Oriunde călătoriți, luați cu voi un pachet cu tratate alese, pe care să le puteți oferi, când aveți ocazia. Vindeți ce puteți și împrumutați sau dăruiți, atunci când situația pare să necesite acest lucru. Veți avea rezultate importante. — [The Review and Herald, 10 iunie, 1880.](#)

Mi-a fost arătat că noi nu ne facem datoria în ce privește circulația gratuită a publicațiilor mici. Există multe suflete sincere care ar putea îmbrățișa adevărul doar prin intermediul acestor mijloace. Aceste broșuri mici, de patru, opt sau șaisprezece pagini, pot fi oferite contra unei sume foarte mici, ce poate fi compensată dintr-un fond adunat din donațiile celor care au lucrarea pe inimă. Când îi scrieți unui prieten, puteți pune în plic și o broșură sau două, fără să fie nevoie să puneți mai multe timbre. Când întâlniți oameni în tren, în vapor, care par a avea urechi de auzit, le puteți oferi o broșură. — [Testimonies for the Church 1:551, 552.](#)

Obținerea de abonamente

Surorile pot să lucreze eficient în obținerea de abonamente pentru publicațiile noastre periodice, aducând în felul acesta lumina înaintea multor minți. — [The Review and Herald, 10 iunie, 1880.](#)

Noi avem acum condiții foarte favorabile să răspândim adevărul, dar poporul nostru nu se ridică la înălțimea privilegiilor date. Ei nu văd și nu simt în fiecare comunitate nevoia de a-și folosi capacitățile spre a câștiga suflete. Ei nu-și dau seama de datoria lor de a obține abonamente pentru revistele noastre, inclusiv revista noastră de sănătate, și de a prezenta cărțile și broșurile noastre. — [Testimonies for the Church 4:391.](#)

Vânzarea de cărți

Mulți sunt triști, descurajați și slabi în credință. Toți aceștia să ajute pe cineva care este mai nevoiaș decât ei, și vor deveni puternici prin ajutorul lui Dumnezeu. Să se angajeze în lucrarea de vânzare a cărților noastre. În acest fel, ei îi vor ajuta pe alții, iar experiența pe care o vor câștiga le va da asigurarea că sunt folositori pentru Dumnezeu. Dacă Îl vor ruga pe Domnul să-i ajute, El îi va conduce

la aceia care sunt în căutarea luminii. Domnul Hristos va fi foarte aproape de ei, învățându-i ce să spună și ce să facă. Mângâindu-i pe alții, ei înșiși vor fi mângâiați. — [The Colporteur Evangelist, 40.](#)

Lucrarea în orașe

Trăim într-un timp în care o mare lucrare trebuie să fie adusă la îndeplinire. În țară este foamete după Evanghelia curată, și pâinea vieții trebuie să le fie dată sufletelor flămânde. Cea mai bună posibilitate de a face această lucrare este aceea care i-a fost oferită colporteurului consacrat. În casele oamenilor din marile noastre orașe trebuie să fie răspândite mii de cărți care conțin lumina prețioasă a adevărului prezent. — [The Southern Watchman, 20 noiembrie 1902.](#) ([Pacific Union Recorder, November 20, 1902.](#))

În revistele noastre, sunt publicate adevăruri fericite, salvatoare de suflete. Mulți sunt aceia care pot da ajutor în lucrarea de vânzare a revistelor noastre. Domnul ne cheamă pe toți să căutăm să salvăm sufletele care pier. Satana e la lucru pentru a-i înșela chiar și pe cei aleși, și acum e timpul nostru să lucrăm neobosiți. Cărțile și revistele noastre trebuie să fie aduse la cunoștința oamenilor; Evanghelia adevărului prezent trebuie să fie vestită orașelor noastre fără întârziere. Să nu ne trezim noi la împlinirea datoriei noastre? — [Testimonies for the Church 9:63.](#)

Literatura despre sănătate

Colportorii trebuie să le atragă atenția acelorora pe care îi vizitează asupra cărților noastre despre sănătate, spunându-le care sunt învățăturile valoroase din aceste publicații, cu privire la îngrijirea bolnavilor și la tratarea bolilor. Spuneți-le că, dacă vor studia și vor pune în practică, aceste învățături vor aduce sănătatea în familia lor. Explicați-le cât de important este pentru fiecare familie să înțeleagă știința vieții. Îndreptați-le mintea spre Acela care a făcut și păstrează în mișcare mașinăria minunată a trupului. Spuneți-le că partea noastră este să cooperăm cu Dumnezeu, îngrijind cu înțelepciune de însușirile și de corpul nostru.

Îngrijirea corespunzătoare a trupului este o mare responsabilitate și necesită o cunoaștere inteligentă a structurii lui. Spuneți-le că

Dumnezeu este dezonorat atunci când, pentru a-și satisface pofta și pasiunea, omul își tratează greșit mașinăria trupului, așa încât aceasta funcționează slab și cu dificultate. Spuneți-le că, în cărțile pe care le aveți de vânzare, se află multe învățături valoroase cu privire la sănătate și că, prin aplicarea lor, vor fi scutiți de multă suferință și, de asemenea, vor economisi mulți bani pe care îi cheltuiesc pentru a plăti doctorii. Spuneți-le că, în aceste cărți, se află sfaturi pe care nu le pot primi de la medicul lor, în vizitele scurte pe care le face. — *The Southern Watchman, November 20, 1902.* (*Pacific Union Recorder, November 20, 1902.*) [153]

Când vor începe lucrarea de colportaj, plini de dorința arzătoare de a-i salva pe semenii lor, tinerii vor vedea multe suflete convertite. În urma lucrării lor, va fi cules un seceriș pentru Domnul. Așadar, să meargă în calitate de misionari pentru a răspândi adevărul prezent, rugându-se fără încetare pentru o lumină și o cunoaștere mai mare, așa încât să poată ști cum să le adreseze cuvinte potrivite acelor care sunt istoviți. Ei trebuie să folosească fiecare ocazie de a face fapte de bunătate, aducându-și aminte că împlinesc o slujbă pentru Domnul Întotdeauna, în lucrarea lor, trebuie să ia cu ei câteva cărți despre sănătate, deoarece reforma sănătății este mâna dreaptă a soliei. — *The Southern Watchman, 15 ianuarie, 1903.*

Răspândirea fără prejudecăți a literaturii

Sunt multe locuri unde vocea pastorului nu poate fi auzită, locuri în care se poate ajunge numai prin publicații — cărți, broșuri și tratate pline de adevărul biblic de care oamenii au nevoie. Literatura noastră trebuie să fie răspândită pretutindeni. Adevărul trebuie să fie semănat de-a lungul tuturor apelor, pentru că nu știm care dintre lucrări va prospera, aceasta sau aceea. După judecata noastră greșită, noi putem crede că nu este înțelept să le dăm literatură tocmai acelor oameni care ar accepta adevărul cel mai repede. Noi nu știm care ar putea fi rezultatele bune ale dăruirii unei broșuri care conține adevărul prezent. — *Idem, 5 ianuarie, 1904.*

Să prețuim fiecare fragment

[154] În minunea prin care mulțimea a fost hrănită cu câțiva pești și câteva pâini, hrana a fost înmulțită pe măsură ce le era înmănată de Domnul Hristos aceluia care o primeau. Tot așa va fi și cu răspândirea literaturii noastre. Pe măsură ce va fi transmis mai departe, adevărul lui Dumnezeu se va înmulți într-o mare măsură. Și, așa cum ucenicii, sub îndrumarea lui Hristos, au adunat rămășițele, ca să nu se piardă nimic, tot astfel și noi trebuie să prețuim fiecare fragment de literatură în care se află adevărul pentru timpul acesta. Nimeni nu poate estima influența pe care o poate avea asupra inimii unui căutător al adevărului chiar și filă de carte în care se află învățăturile soliei îngerului al treilea. — [The Southern Watchman, 5 ianuarie, 1904.](#)

Înființarea de depozite

În fiecare loc important trebuie să existe un spațiu de depozitare pentru publicații. Iar cineva care prețuiește în mod real adevărul să se preocupe să pună aceste cărți în mâinile celor care le vor citi. — [Testimonies for the Church 1:473.](#)

Îngeri pregătesc calea

Am văzut că lucrarea adevărului prezent trebuie să trezească interesul tuturor. Publicarea adevărului constituie planul rânduit de Dumnezeu ca un mijloc de avertizare, mângâiere, muștrare, îndemnare sau convingere a tuturor aceluia la care pot ajunge solii tăcuți, fără glas. Îngeri lui Dumnezeu au o parte de făcut în pregătirea inimilor care să fie sfințite prin adevărurile publicate, pentru ca oamenii să poată fi pregătiți pentru evenimentele solemne care le stau înaintea. — [Idem, 1:590.](#)

O rugăciune potrivită

David s-a rugat: „Este vremea ca Domnul să lucreze: căci ei calcă Legea Ta”. Această rugăciune nu este mai puțin potrivită în prezent. Lumea s-a rătăcit departe de Dumnezeu, iar starea ei nelegiuită ar trebui să stârnească groaza în inimă și să-i determine pe toți cei loiali față de Marele Împărat la o lucrare de reformă. Puterea papală s-a gândit să schimbe Legea lui Dumnezeu, înlocuind Sabatul lui Iehova cu un sabbat fals, iar acest sabbat fals este respectat în întreaga lume religioasă, în timp ce Sabatul adevărat este călcat de picioare nesfinte

Ultima mare luptă — dintre Hristos și îngerii Săi pe de o parte și Satana și îngerii lui de cealaltă parte — se va da cu privire la Legea lui Dumnezeu și va fi decisivă pentru întreaga lume. Oameni aflați în poziții de răspundere nu numai că vor ignora și vor disprețui ei înșiși Sabatul, dar îi vor îndemna pe oameni, vorbind de la amvonul sfânt, să respecte prima zi a săptămânii, invocând tradiția și obiceiurile în susținerea acestei instituții inventate de om. Ei vor arăta spre calamitățile de pe pământ și de pe mare — spre furtuni, inundații, cutremure, incendii — ca fiind judecățile care indică neplăcerea lui Dumnezeu din cauză că duminica nu este respectată cu sfințenie. Aceste calamități se vor înmulți, dezastrele vor urma unul după altul, iar cei care anulează Legea lui Dumnezeu vor arăta spre puținii care respectă Sabatul poruncii a patra ca fiind cei care aduc mânia asupra lumii. Această minciună este planul lui Satana pentru a-i prinde în capcană pe cei neștiutori. — [The Southern Watchman, 28 iunie, 1904.](#)

Evenimentele viitoare

Poporul nostru a fost considerat ca fiind prea neînsemnat pentru a fi vrednic de luat în seamă, dar o schimbare trebuie să aibă loc. Lumea creștină acționează astfel încât, în mod necesar, va aduce

[156] în atenție poporul care respectă poruncile lui Dumnezeu. Există o continuă subminare a adevărilor lui Dumnezeu prin teorii și învățături false de origine omenească. Se fac mișcări pentru a înrobi conștiința acelor care vor fi credincioși lui Dumnezeu. Puterile celor ce fac legi vor fi împotriva poporului lui Dumnezeu. Fiecare suflet va fi probat. — [Testimonies for the Church 5:546](#).

Oamenii vor înălța și vor impune cu rigiditate legi care sunt în directă opoziție cu Legea lui Dumnezeu. Deși zeloși în a impune propriile porunci, ei se vor abate de la un lămurit „Așa zice Domnul”. Înălțând o zi de odihnă falsă, ei vor căuta să-i constrângă pe oameni să dezonoreze Legea lui Iehova, transcrierea caracterului Său. Deși nevinovați de vreo faptă rea, slujitorii lui Dumnezeu vor fi dați să sufere umilință și abuz din partea acelor care, inspirați de Satana, sunt plini de invidie și de bigotism religios. — [Idem, 9:229](#).

Puteri religioase, aliate cu cerul prin mărturisirea de credință și pretinzând că au caracteristicile unui miel, vor arăta prin faptele lor că au inima unui balaur și că sunt ațâțate și stăpânite de Satana. Vine timpul când poporul lui Dumnezeu va simți mâna persecuției, deoarece sfințește ziua a șaptea... Dar poporul lui Dumnezeu trebuie să stea tare pentru El. Domnul va lucra în favoarea lor, arătând lămurit că El este Dumnezeul dumnezeilor. — [Idem, 9:229, 230](#).

[157] Orice ocară, orice batjocură și cruzime, pe care Satana a putut îndemna inima omenească să o născocască a fost adusă asupra urmașilor lui Isus. Și ea se va mai împlini în mod cu totul deosebit; căci inima de carne este și acum potrivnică Legii lui Dumnezeu și nu vrea să se supună poruncilor ei. Lumea nu este astăzi în mai multă armonie cu principiile lui Hristos decât a fost în zilele apostolilor. Aceeași ură care a făcut să izbucnească strigătul: „Răstignește-L! Răstignește-L!”, aceeași ură care a dus la prigonirea ucenicilor, lucrează și astăzi în fiii neascultării. Același spirit, care în evul mediu a aruncat bărbați și femei în închisoare, în exil și la moarte, care a născocit tortura cea rafinată a Inchiziției, care a plănuțit și a executat masacrul din noaptea Sf. Bartolomeu și care a aprins focurile din Smithfield, este încă la lucru în inimile nerenăscute, cu o energie plină de răutate. Istoria adevărului a fost totdeauna o cronică a luptei între bine și rău. Vestirea Evangheliei a fost totdeauna dusă înainte în lumea aceasta, înfruntând împotrivire, primejdie, pierdere și suferință. — [Faptele Apostolilor, 84, 85](#).

Biserica rămășiței va fi pusă la grea încercare și la greu necaz. Aceia care respectă poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus vor simți mânia balaurului și a oștirilor lui. Satana socotește lumea, oamenii, ca fiind supuși ai săi și el a pus stăpânire pe bisericile apostate; dar aici este o mică grupă care rezistă supremației lui. Dacă ar putea să-i ștergă de pe pământ, atunci biruința lui ar fi deplină. Așa cum a influențat națiunile păgâne să-l distrugă pe Israel, tot așa, în viitorul apropiat, el va stârni puterile nelegiuite ale lumii să-l distrugă pe poporul lui Dumnezeu. Tuturor li se cere să dea ascultare edictelor omenesti prin călcarea Legii divine. Aceia care vor fi credincioși față de Dumnezeu și față de datorie vor fi amenințați, denunțați și proscrisi. Ei vor fi vânduți de părinți, frați, rude și prieteni. — [Testimonies for the Church 9:231](#).

Nu este departe vremea când încercarea va veni pentru orice ființă. Păzirea sabbatului fals ne va fi impusă. Lupta va fi între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor. Aceia care s-au supus pas cu pas cerințelor lumii și s-au conformat obiceiurilor ei se vor supune atunci puterilor existente, mai degrabă decât să se expună batjocurii, insultei, amenințărilor cu închisoarea și moartea. În vremea aceea, aurul va fi despărțit de zgură. Multe stele, pe care le-am admirat pentru strălucirea lor, se vor prăbuși în întuneric. Aceia care și-au asumat podoabele sanctuarului, dar care nu sunt îmbrăcați cu neprihănirea Domnului Hristos, se vor arăta atunci în rușinea propriei goliciuni. — [Profeti și regi, 188](#).

Există înaintea noastră perspectiva unei lupte continue cu riscul întemnițării, pierderii proprietății și chiar a vieții, pentru a apăra Legea lui Dumnezeu, care este desființată de legile oamenilor. — [Testimonies for the Church 5:712](#).

Se apropie repede timpul când cei care stau în apărarea adevărului vor ști din experiență ce înseamnă a fi părtaș al suferințelor lui Hristos. Marele asupritor vede că are doar un timp scurt în care poate să lucreze, că în curând își va pierde influența asupra oamenilor și puterea îi va fi luată, și de aceea lucrează cu toată capacitatea de amăgire a nelegiurii asupra celor ce pier. Superstiția și eroarea calcă în picioare adevărul și dreptatea. Toate puterile opuse adevărului se întăresc. — [The Southern Watchman, October 31, 1905](#). ([The Review and Herald, May 29, 1900](#).)

[158]

Lucrarea pe care biserica nu a făcut-o într-un timp de pace și prosperitate va trebui să fie făcută în timpul unei crize teribile, în împrejurările cele mai descurajatoare și mai neprielnice. Avertizările pe care conformarea față de cele lumești le-a adus la tăcere trebuie să fie transmise sub cea mai crudă opoziție din partea vrăjmașilor credinței. Și în timpul acela, clasa superficială, conservatoare, a cărei influență a dat înapoi programul lucrării, va renunța la credință și se va alătura vrăjmașilor ei recunoscuți, către care s-a îndreptat de mult timp simpatia lor. Acești apostatați vor da pe față cea mai înverșunată vrăjmășie, făcând tot ce le stă în putere pentru a oprima și a face rău foștilor lor frați și a trezi indignare împotriva lor. Ziua aceasta este chiar înaintea noastră. Membrii bisericii vor fi puși în mod individual la probă și încercați. Ei vor fi puși în împrejurări în care vor fi forțați să dea mărturie despre adevăr. Mulți vor fi chemați să vorbească înaintea consiliilor și curților de judecată, probabil în mod separat și singuri. Ei au refuzat să treacă prin experiența care putea să-i ajute în această situație de criză și sufletele lor sunt împovărate de remușcări pentru pierderea ocaziilor și neglijarea privilegiilor. — [Testimonies for the Church 5:463](#).

Lumea protestantă de astăzi vede în mica grupă a păzitorilor Sabatului un Mardoheu la poartă. Caracterul și comportarea sa, care exprimă respect față de Legea lui Dumnezeu, sunt o continuă muștrare pentru cei care au dat la o parte temerea de Dumnezeu și calcă în picioare Sabatul Său. Acest intrus nepoftit trebuie — prin unele mijloace — să fie înlăturat din cale. — [Idem, 5:450](#).

[159] Satana va stârni indignare împotriva umilei minorități care, în mod conștient, refuză să accepte obiceiurile populare și tradițiile. Oameni în poziții înalte și cu reputație se vor uni cu cei nelegiuți și stricați, pentru a se sfătui împotriva poporului lui Dumnezeu. Bogăția, geniul, educația se vor asocia pentru a-i acoperi cu dispreț. Conducători, persecutori, slujitori ai altarelor și membri ai bisericii vor conspira împotriva lor. Prin cuvânt și prin scris, prin aroganță, amenințări și batjocură, ei vor căuta să le nimicească credința. Printr-o falsă reprezentare și apeluri mânioase, ei vor stârni mânia poporului. Neavând un „așa zice Scriptura” pentru a-l aduce ca argument împotriva apărătorilor Sabatului biblic, ei vor recurge la acțiuni opresive pentru a suplini această lipsă. Pentru a-și asigura popularitate și sprijin, legislatorii se vor supune cerinței pentru o lege duminicală.

Pe acest câmp de luptă se va da ultima mare bătălie dintre adevăr și minciună. — [Idem, 5:450, 451.](#)

Necesitatea persecuției

Când au fost împrăștiati de persecuție, ei au pornit plini de zel misionar. Ei erau conștienți de răspunderea misiunii lor. Ei știau că țin în mâinile lor pâinea vieții pentru o lume flămândă; și iubirea lui Hristos îi constrângea să împartă această pâine la toți cei care aveau nevoie. Domnul a lucrat prin ei. Oriunde mergeau, mulți bolnavi erau vindecați, iar săracilor li se predica Evanghelia. — [Faptele Apostolilor, 106.](#)

Dumnezeu are în vedere ca adevărul crucial să fie adus în atenție și să devină un subiect de cercetare și discuție, chiar dacă lucrul acesta se face prin disprețul aruncat asupra lui. Minte, gândurile oamenilor trebuie să fie trezite. Fiecare controversă, fiecare reproș, fiecare calomnie, toate vor fi mijloacele lui Dumnezeu de a provoca cercetarea și trezirea minții, care altfel ar rămâne dormind. — [Testimonies for the Church 5:453.](#)

De ce scade persecuția?

Apostolul Pavel spune că „toți cei care vor să trăiască cu evlavie în Isus Hristos vor fi prizoniți”. Atunci de ce persecuția pare că a slăbit într-o mare măsură? Singurul motiv este că biserica s-a conformat cerințelor lumii și nu mai stârnește nici o împotrivire. Religia care este la modă în zilele noastre nu are caracterul curat și sfânt pe care l-a avut credința creștină în zilele lui Hristos și ale apostolilor Săi. Din cauza spiritului de compromis cu păcatul, din cauză că marile adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu sunt privite cu indiferență, pentru că este atât de puțină evlavie în biserică, creștinismul este în aparență atât de popular în lume. Să se producă o reînviere a credinței și puterii din prima biserică, și atunci spiritul persecuției va fi reînviat, iar flăcările persecuției vor fi iarăși aprinse. — [Tragedia veacurilor, 48.](#)

[160]

Întreita uniune persecutoare

Prin cele două rătăcirii mari, nemurirea sufletului și sfințirea duminicii, Satana îi va aduce pe oameni în robia amăgirilor sale. În timp ce prima pune temelia pentru spiritism, ultima creează o legătură de simpatie cu Roma. Protestantii din Statele Unite se vor afla în primele rânduri pentru a întinde mâna peste abis și a prinde mâna spiritismului. Ele vor trece peste abis pentru a da mâna cu puterea romană; și sub influența acestei uniri întreite, această țară va merge pe urmele Romei, pentru a călca în picioare drepturile conștiinței. — *Idem*, 588.

Ultimul act al dramei

Înlocuirea Legii lui Dumnezeu cu legile omenești, înălțarea prin simplă autoritate omenească a duminicii în locul Sabatului biblic este ultimul act din dramă. Atunci când substituirea aceasta devine universală, Dumnezeu Se va descoperi. El Se va ridica în maiestatea Sa pentru a zgudui teribil pământul acesta. El Se va ridica din locul Său pentru a-i pedepsi pe locuitorii lumii pentru nedreptatea lor, iar pământul va da pe față sângele lui și nu va mai acoperi pe ucișii săi. — *Testimonies for the Church* 7:141.

Când națiunea noastră va renunța la principiile guvernării sale, astfel încât să promulgă o lege duminicală, prin acest act, protestantismul va da mâna cu papalitatea; acest act nu va fi altceva decât de a da viață tiraniei care așteaptă de mult și cu nerăbdare ocazia să izbucnească din nou într-un despotism activ. — *Idem*, 5:712.

[161] Prin decretul ce impune instituția papalității care încalcă Legea lui Dumnezeu, națiunea noastră se va rupe cu totul de neprihănire. Când protestantismul va întinde mâna peste abis pentru a prinde mâna puterii romane, când ea va întinde mâna peste abis pentru a da mâna cu spiritismul, când, sub influența acestor întreite uniri, țara noastră va respinge orice principiu al Constituției, ca fiind o guvernare protestantă și republicană, și va face legi pentru propagarea falsurilor și a înșelăciunilor papale, putem cunoaște că a venit timpul pentru lucrarea prin minuni a lui Satana și că sfârșitul este aproape. — *Idem*, 5:451.

Timpul nu este prea departe, când, asemenea primilor ucenici, vom fi obligați să ne refugiem în locuri pustii și izolate. După cum asediul Ierusalimului de către armatele romane a fost un semnal pentru iudeii creștini să fugă, tot astfel asumarea puterii de către națiunea noastră prin constrângerea cu privire la decretul de impunere a sabatului papal va fi o avertizare pentru noi. Atunci va fi timpul să părăsim marile orașe, să ne pregătim să le părăsim și pe cele mici pentru locuințe retrase, în locuri izolate, printre munți. — [Idem, 5:464, 465.](#)

Mulți care sunt orbiți

Sunt mulți, chiar dintre cei angajați în această mișcare pentru impunerea duminicii, care sunt orbi față de rezultatele care vor urma acestei acțiuni. Ei nu văd că, de fapt, lovesc direct împotriva libertății religioase. Sunt mulți cei care n-au înțeles niciodată cerințele Sabatului biblic și temelia falsă pe care stă instituția duminicii. — [Testimonies for the Church 5:711.](#)

Responsabilitățile și îndatoririle poporului lui Dumnezeu

Stindardul adevărului și al libertății religioase, ținut sus de întemeietorii bisericii Evangheliei și de martorii lui Dumnezeu în decursul secolelor care s-au scurs de atunci încoace, în această ultimă bătălie, a fost așezat în mâinile noastre. Răspunderea pentru acest mare dar stă asupra acelor pe care Dumnezeu i-a binecuvântat cu o cunoaștere a Cuvântului Său. Noi trebuie să primim acest cuvânt ca pe o autoritate supremă. Noi trebuie să recunoaștem autoritatea omenească ca o orânduire stabilită de Dumnezeu și să învățăm că ascultarea de ea este, în cadrul sferei ei legale, o datorie sacră. Dar, când cerințele ei vin în conflict cu cerințele lui Dumnezeu, atunci trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie recunoscut mai presus de toate legiurile omenești. Un „așa zice Domnul” nu trebuie dat la o parte pentru un „așa zice biserica” sau un „așa zice statul”. Cununa lui Hristos trebuie să fie înălțată mai presus de diademele potențailor pământului. — [Faptele Apostolilor, 68, 69.](#)

Noi, ca popor, n-am adus la îndeplinire lucrarea pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o. Noi nu suntem gata pentru problema pe care impunerea legii duminicale o va aduce asupra noastră. Aceasta este datoria noastră: când vedem semnele apropierii primejdiei, trebuie să ne trezim la acțiune. Nimeni să nu stea calm în așteptarea răului, mângâindu-se singuri cu credința că această lucrare trebuie să meargă înainte, pentru că profetia a arătat acest lucru și că Domnul va fi un scut și un adăpost pentru poporul Său. Noi nu împlinim voia lui Dumnezeu dacă stăm liniștiți, nefăcând nimic pentru a păstra libertatea conștiinței. Rugăciunea arzătoare, eficientă, ar trebui să se înalțe la cer pentru ca această calamitate să poată fi evitată, până când putem să împlinim lucrarea care a fost atât de mult timp neglijată. Să se înalțe cele mai sincere rugăciuni și apoi să lucrăm în armonie cu rugăciunile noastre. — [Testimonies for the Church 5:713, 714](#).

Avem datoria să facem tot ce ne stă în putere pentru a evita primejdia ce amenință. Trebuie să ne străduim să dezarmăm prejudecățile, așezându-ne într-o lumină cuvenită înaintea oamenilor. Trebuie să discutăm cu ei adevărata problemă, în felul acesta ridicând cel mai eficient protest împotriva măsurilor de restrângere a libertății de conștiință. — [Idem, 5:712](#).

Când Dumnezeu ne-a dat lumină, arătând primejdiile care ne așteaptă, cum vom sta noi nevinovați înaintea Sa, dacă neglijăm să depunem orice efort posibil pentru a o aduce înaintea oamenilor? Putem fi noi mulțumiți să-i lăsăm să se confrunte cu această importantă problemă neavertizați? — [Ibidem](#).

Când Mișcarea pentru Reformă Națională va începe să ceară să se ia măsuri pentru restrângerea libertății religioase, bărbații noștri de frunte ar trebuie să fie la curent cu situația creată și să lucreze cu seriozitate și zel pentru a contracara aceste eforturi. Nu este în planul lui Dumnezeu ca lumina să nu fie dată poporului nostru — chiar adevărul prezent de care avem nevoie pentru timpul acesta. Nu toți pastorii noștri care vestesc întreita solie îngerească înțeleg în mod real ce constituie acest mesaj: Unii au considerat că Mișcarea de Reformă Națională are o importanță așa de mică, încât n-au crezut că este necesar să-i acorde o atenție sporită și chiar au avut sentimentul că, procedând astfel, vor oferi timp pentru problemele deosebite pe care le ridică întreita solie îngerească. Domnul să-i ierte pe frații

noștri că au interpretat astfel mesajul special pentru timpul acesta. — [Idem, 5:715](#).

Am așteptat ani de zile ca o lege duminicală să fie promulgată în țara noastră, iar acum, când mișcarea este chiar asupra noastră, întrebăm: „Își va face poporul nostru datoria în această problemă? Oare să nu asistăm noi încă la înălțarea standardului și să nu-i chemăm în rânduri pe cei care au respect și prețuiesc libertatea lor religioasă și privilegiile lor? Se apropie foarte repede timpul când cei care aleg să asculte mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni vor fi făcuți să simtă mâna asupritorului. Să-L dezaprobăm atunci pe Dumnezeu, tăcând, în timp ce Legea Sa cea sfântă este călcată în picioare? În timp ce lumea protestantă, prin atitudinea ei, îi face concesii Romei, să ne trezim ca să înțelegem situația și să vedem confruntarea dinaintea noastră în adevărata ei importanță. Veghetorii să ridice acum vocea și să transmită solia care este adevărul prezent pentru timpul acesta. Să le arătăm oamenilor unde ne aflăm în prezent în istoria profetiei și să căutăm să trezim lumea la conștientizarea valorii și a privilegiilor libertății religioase de care ne-am bucurat atâta timp.” — [Testimonies for the Church 5:716](#).

Poporul din țara noastră trebuie să fie sensibilizat pentru a se opune înaintării acestui vrăjmaș foarte periculos al libertății civile și religioase. — [The Spirit of Prophecy 4:382](#).

Oare trebuie să stăm cu mâinile împreunate și să nu facem nimic în această criză?... Dumnezeu să ne ajute să ne trezim din amorteala care a pus stăpânire pe noi de ani de zile. — [The Review and Herald, 18 decembrie, 1888](#).

Un comportament înțelept

Sfidarea legilor duminicale nu va face altceva decât îi va întări în persecuția lor pe fanaticii religioși, care caută să le impună. Nu le dați prilej să vă numească niște călcători de lege. Dacă sunt lăsați să țină în frâu oameni care nu se tem nici de Dumnezeu, nici de om, ținerea aceasta în frâu își va pierde curând noutatea pentru ei și vor vedea că nu e potrivit și nici convenabil pentru ei de a fi stricți cu privire la ținerea duminicii. Țineți-vă bine de lucrarea voastră misionară, cu Bibliile în mâini, și vrăjmașul va vedea că a făcut mai rău pentru propria cauză. Nimeni nu primește semnul fiarei pentru că

își dă seama că este înțelept să păstreze pacea, și se reține duminica de la o muncă ce produce ofensă, dar face în același timp o lucrare de cea mai mare însemnătate. — [Testimonies for the Church 9:232](#).

Când devotăm duminica lucrării misionare, biciul va fi luat de mâinile fanaticilor arbitrari, căroro le-ar face plăcere să-i umilească pe adventiștii de ziua a șaptea. Când ei văd că ne ocupăm duminica cu vizitarea oamenilor, explicându-le Scripturile, vor cunoaște că nu e de nici un folos pentru ei să încerce să împiedice lucrarea noastră prin legile duminicale. — [Testimonies for the Church 9:232, 233](#).

Duminica poate fi folosită pentru îndeplinirea unor activități diverse care vor face mult pentru Domnul. În această zi, pot fi ținute adunări în aer liber și în familii. Se poate face lucrare din casă în casă. Cei care scriu pot devota ziua aceasta scrierii articolelor lor. Ori de câte ori este cu putință, să se țină duminica servicii religioase. Faceți adunările acestea extrem de interesante. Cântați adevărate cântări de redeştere și vorbiți cu putere și cu convingere despre iubirea Mântuitorului. Vorbiți despre cumpătare și despre adevărata experiență religioasă. — [Idem, 9:233](#).

Profesorii din școlile noastre să folosească duminica pentru lucrare misionară. Am fost instruită că, în felul acesta, ei vor fi în stare să dejoace intențiile vrăjmașului. Profesorii să-i ia pe elevi cu ei pentru a ține adunări pentru aceia care nu cunosc adevărul. În felul acesta, ei vor realiza mult mai mult decât ar putea obține pe oricare altă cale. — [Ibidem](#).

Triumful adevărului

[165] Scepticismul poate lua în bătaie de joc cererile Legii lui Dumnezeu. Spiritul lumesc poate să-i contamineze pe mulți și să pună stăpânire pe cei puțini, și cauza lui Dumnezeu își poate menține terenul numai printr-un efort mare și prin jertfă continuă; cu toate acestea, până la urmă, adevărul va triumfa glorios. — [Profeti și regi, 186](#).

În lucrarea de încheiere a lui Dumnezeu pe pământ, standardul Legii va fi din nou înălțat. Religia falsă poate predomina, nelegiuirea poate abunda, dragostea multora se poate răci, crucea Calvarului poate fi pierdută din vedere, întunericul, asemenea unui vâl de moarte, se poate întinde peste lumea întreagă, toată puterea opiniilor

populare se poate întoarce împotriva adevărului. Uneltire după uneltire se pot forma pentru a distruge poporul lui Dumnezeu, dar, în ceasul celei mai mari primejdii, Dumnezeul lui Ilie va ridica unelte omenesti care să vestească o solie ce nu poate fi adusă la tăcere. În orașele populate de pe pământ și în locurile unde oamenii au mers prea departe vorbind împotriva Celui Preaînalt, se va auzi glasul unei muștrări aspre. Oameni îndrumați de Dumnezeu vor denunța curajos unirea bisericii cu lumea. Cu stăruință, ei vor chema pe bărbați și femei să se întoarcă de la păzirea unei sărbători întocmite de om la păzirea Sabatului adevărat. — [Profeti și regi, 186, 187.](#)

Lumină în întuneric

Printre locuitorii pământului, răspândiți pe tot pământul, sunt cei care nu și-au plecat genunchiul lui Baal. Asemenea stelelor cerului, care se văd numai noaptea, acești credincioși vor străluci atunci când întunericul acoperă pământul și negură mare, popoarele. În Africa cea păgână, în țările catolice ale Europei și Americii de Sud, în China, în Italia, în India, pe insulele mării, în cele mai întunecate colțuri ale pământului, Dumnezeu are în rezervă o constelație a celor aleși, care va străluci în mijlocul întunericului, făcând cunoscut lămurit unei lumi decăzute puterea transformatoare a ascultării de Legea Sa. Chiar și acum ei se arată în fiecare popor, în fiecare limbă și în fiecare națiune, și în ceasul celei mai cumplite apostazii, când Satana depune efortul suprem de a face ca „toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi” să primească, sub pedeapsa cu moartea, semnul de supunere pentru o zi falsă de odihnă, acești credincioși „fără prihană și curați, copiii ai lui Dumnezeu fără vină” vor „străluci ca niște lumini în lume”. Cu cât noaptea este mai întunecată, cu atât vor străluci mai puternic — [Idem, 188, 189.](#)

[166]

Când furtuna persecuției va izbucni asupra noastră, adevărata oaie va auzi vocea Păstorului celui bun. Atunci, se vor face eforturi pline de renunțare la sine pentru a-i salva pe cei pierduți, și mulți dintre cei care au rătăcit departe de turmă se vor întoarce spre a-L urma pe Marele Păstor. — [Australasian Signs of the Times, January 26, 1903, Supplement. \(Testimonies for the Church 6:401.\)](#)

Protecția divină

Cu toate că lupta este neîntreruptă, nimeni nu este lăsat să lupte singur. Îngerii îi ajută și îi ocrotesc pe cei care umblă smeriți înaintea lui Dumnezeu. Niciodată, Domnul nostru nu-i va trăda pe aceia care se încred în El. Atunci când copiii Săi se apropie de El pentru a fi ocroțiți de cel rău, Domnul înalță în ajutorul lor, cu milă și dragoste, un steag împotriva vrăjmașului. „Nu vă atingeți de ei”, zice El, „căci sunt ai Mei. I-am săpat pe palmele Mele.” — [Profeti și regi, 571](#).

Cerul este foarte aproape de aceia care suferă din pricina neprihănirii. Hristos Își identifică interesele cu interesele poporului Său credincios. El suferă în persoana sfinților Săi, și tot ce îi atinge pe aleșii Săi Îl atinge și pe El. Puterea care este gata să elibereze din vătămare fizică sau necaz este aproape pentru a salva de un rău și mai mare, făcând posibil ca slujitorul lui Dumnezeu să-și păstreze integritatea în toate împrejurările și să biruiască prin har divin. — [Idem, 545](#).

Uneori, se pare că Domnul a uitat primejdiile bisericii Sale și insultele aduse de vrăjmași. Dar Dumnezeu nu a uitat. Nimic în lume nu este atât de scump inimii Sale ca biserica Sa. Nu este voia Lui ca procedeele omenești să-i denatureze mărturia. El nu lasă poporul Său să fie biruit de ispitele lui Satana. El îi va pedepsi pe aceia care Îl reprezintă greșit, dar va fi îndurător cu toți aceia care se pocăiesc sincer. — [Idem, 590](#).

Capitolul 15 — Colectele secerișului

[167]

Problema dificilă

De ani de zile stă în fața noastră o problemă dificilă: Cum putem aduna fonduri corespunzătoare pentru susținerea misiunilor pe care Domnul a mers înaintea noastră să le deschidă? Citim în mod lămurit porunca Evangheliei, iar centrele misionare atât în teritoriile din patrie, cât și din străinătate, își prezintă nevoile. Instrucțiunile, da chiar descoperirile directe ale Providenței, se unesc pentru a ne îndemna să facem repede lucrarea care așteaptă să fie făcută. — [Testimonies for the Church 9:114.](#)

Un plan plin de succes

Unul dintre planurile noi de a ajunge la cei necredincioși este campania colectelor secerișului pentru susținerea centrelor misionare. În ultimii câțiva ani, în multe locuri, acest plan s-a dovedit a avea succes, aducându-le binecuvântare multora și sporind intrările de mijloace financiare în trezoreria centrelor misionare. Pe măsură ce s-au familiarizat cu progresul soliei îngerului al treilea în țările păgâne, simpatia celor ce nu sunt de credința noastră a fost stârnită, iar unii au căutat să învețe mai mult din adevărul care are o asemenea putere de a schimba inimile și viețile. Bărbați și femei din toate categoriile sociale au fost sensibilizați, și Numele lui Dumnezeu a fost slăvit. — [Manuscript 2, „Consecrated Efforts to Reach Unbelievers,” June 5, 1914.](#)

Unii se pot întreba dacă este corect să fie primite daruri de la necredincioși. Acești oameni să se întrebe: „Cine este adevăratul proprietar al lumii noastre? Cui îi aparțin casele și pământurile și comorile de aur și de argint?” Dumnezeu are bogății îmbelșugate în lumea noastră și El și-a pus bunurile în mâinile tuturor, atât ale celor ascultători, cât și ale celor neascultători. El este gata să impresioneze inima unor oameni lumesti, și chiar idolatri, pentru a dăruia din belșugul lor în scopul susținerii lucrării Sale, și Dumnezeu va

[168]

face acest lucru, îndată ce poporul Său va ști cum să-i abordeze cu înțelepciune pe astfel de oameni și cum să le atragă atenția spre privilegiul pe care îl au. Dacă nevoile lucrării Domnului le-ar fi fost prezentate într-o lumină corespunzătoare acelor care dețin mijloace financiare și influență, acești oameni ar fi putut să facă mult pentru înaintarea cauzei adevărului prezent. Poporul lui Dumnezeu a pierdut multe privilegii de care ar fi putut beneficia, dacă nu ar fi ales să stea pe o poziție independentă față de lume. — [The Southern Watchman, 15 martie, 1904.](#)

Domnul încă mai impresionează inima regilor și a conducătorilor spre a fi în favoarea poporului Său. Cei care lucrează pentru El trebuie să se folosească de ajutorul pe care Dumnezeu îi îndeamnă pe oameni să-l acorde pentru înaintarea cauzei Sale. Persoanele prin intermediul cărora vin aceste daruri pot să deschidă căi prin care lumina adevărului să le fie vestită multor țări întunecate. Poate că acești oameni nu au nici o simpatie față de lucrarea lui Dumnezeu, nici o credință în Domnul Hristos, nici o cunoaștere a Cuvântului Său, dar darurile lor nu trebuie să fie refuzate din acest motiv. — [Ibidem.](#)

Domnul a pus bunurile Sale atât în mâinile celor necredincioși, cât și în mâinile celor credincioși, și toți Îi pot înapoia ce Îi aparține Lui, în scopul îndeplinirii lucrării care trebuie să fie făcută pentru lumea căzută. Atâta vreme cât ne aflăm în lumea aceasta, atâta vreme cât Duhul lui Dumnezeu luptă cu inima oamenilor, trebuie să primim și să oferim favoruri. Noi trebuie să-i vestim lumii lumina adevărului, așa cum este ea descoperită în Sfintele Scripturi, și să primim de la cei din lume lucrurile pe care, impresionați de Dumnezeu, le oferă pentru cauza Sa. — [The Southern Watchman, 15 martie, 1904.](#)

Deși acum aproape totul se află în proprietatea oamenilor nelegiuți, totuși întreaga lume cu bogățiile și comorile ei Îi aparține lui Dumnezeu. „Al Meu este pământul cu tot ce este pe el”. „«Al Meu este argintul și al Meu este aurul», zice Domnul oștirilor”. „Căci ale Mele sunt toate dobitoacele pădurilor, toate fiarele munților cu miile lor. Eu cunosc toate păsările de pe munți și tot ce se mișcă pe câmp este al Meu. Dacă Mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, căci a Mea este lumea și tot ce cuprinde ea”. Oh, dacă creștinii ar putea înțelege cât mai deplin că, deși cultivă principii corecte, este privilegiul și

datoria lor să beneficieze de fiecare ocazie trimisă de Cer pentru înaintarea Împărăției lui Dumnezeu în lumea aceasta. — [Ibidem](#).

Mustările adresate lucrătorilor

[169]

Tuturor celor care sunt pe punctul de a începe o lucrare misionară specială, având cererea pregătită spre a o înainta în campania colectelor pentru seceriș, aș dori să le spun: „Fiți sânguincioși în eforturile voastre. Trăiți sub călăuzirea Duhului Sfânt. Adăugați zi de zi la experiența voastră creștină. Cei ce au o aptitudine deosebită să lucreze pentru cei necredincioși, care se află atât în locurile înalte, cât și în cele umile ale vieții. Căutați cu stăruință sufletele care pier. Oh, gândiți-vă la dorința nespusă a lui Hristos de a-i readuce în staulul Său pe cei care s-au rătăcit! Vegheați asupra sufletelor, ca unii care trebuie să dea o socoteală. În lucrarea voastră misionară din biserică și din vecinătate, faceți ca lumina voastră să strălucească prin raze așa de limpezi și de puternice, încât nimeni să nu se poată ridica să vă judece și să zică: «De ce nu mi-ai vorbit despre adevărul acesta? De ce nu te-a interesat de sufletul meu?» Prin urmare, să fim sânguincioși în ce privește răspândirea literaturii care a fost pregătită cu atenție pentru a fi folosită în mijlocul celor ce nu împărtășesc credința noastră. Să folosim la maximum fiecare ocazie de a atrage atenția celor necredincioși. Să punem literatura în fiecare mână care dorește să o primească. Să ne consacram pentru vestirea soliei: «Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!»» — [Manuscript 2, „Consecrated Efforts to Reach Unbelievers,” June 5, 1914.](#)

Condițiile pentru succes

În aplicarea oricărui plan care poate fi adus la îndeplinire pentru a le prezenta altora o cunoaștere a adevărului prezent și a lucrărilor Providențiale, minunate, legate de înaintarea cauzei lui Dumnezeu, mai întâi trebuie să ne consacram pe noi înșine pe deplin Aceluia al cărui Nume dorim să-L înălțăm. De asemenea, să ne rugăm stăruitor pentru cei pe care ne gândim să-i vizităm, aducându-i înaintea lui Dumnezeu, unul câte unul, cu o credință vie. Domnul știe gândurile și planurile omului și cât de ușor ne poate modela! El știe cum

poate supune Duhului Său, asemenea unui foc, inima aspră! Cum poate El să umple sufletul cu iubire și duioșie! Cum poate El să ne dea darurile Duhului Său Sfânt și să ne pregătească să mergem să lucrăm pentru suflete! — [Manuscript 2, „Consecrated Efforts to Reach Unbelievers,” June 5, 1914.](#)

[170] Lucrarea Domnului ar putea să beneficieze de favoruri mult mai mari decât o face în prezent, dacă i-am aborda pe oameni cu înțelepciune, făcându-le cunoscută lucrarea și oferindu-le posibilitatea de a face acele lucruri pe care avem privilegiul de a-i convinge să le facă pentru înaintarea ei. Dacă noi, în calitate de slujitori ai lui Dumnezeu, am urma o cale înțeleaptă și prevăzătoare, mâna Sa binevoitoare ne-ar face să prosperăm în toate eforturile noastre. — [The Southern Watchman, 15 martie, 1904.](#)

Dacă toți cei care sunt angajați în lucrarea Domnului ar înțelege cât de multe lucruri depind de credincioșia lor și de spiritul lor înțelept de prevedere, eforturile lor ar fi însoțite de o prosperitate cu mult mai mare. Din cauza reținerii și a sfiei, adesea nu am reușit să obținem ce am fi avut dreptul să primim de la cei care dețin autoritatea. Când vom fi gata să facem tot ce putem și ne vom aduce la îndeplinire partea noastră, Dumnezeu va lucra pentru noi. — [Ibidem.](#)

Misiunea internă și misiunea din străinătate

Lucrarea misionară internă va fi mult mai dezvoltată în toate privințele, atunci când se dă pe față un spirit mai darnic, mai plin de lepădare de sine și mai plin de jertfire de sine pentru prosperitatea misiunilor externe, deoarece prosperitatea lucrării din patrie depinde în mare măsură, sub binecuvântarea lui Dumnezeu, de rezultatul influenței lucrării evanghelice săvârșite în țările îndepărtate. Numai când lucrăm activ la împlinirea nevoilor cauzei lui Dumnezeu aducem sufletele noastre în legătură cu Izvorul a toată puterea. — [Testimonies for the Church 6:27.](#)

Un om de afaceri american, care era un creștin zelos, într-o conversație avută cu un conlucrător, spunea că el lucrează pentru Hristos douăzeci și patru de ore pe zi. „În toate legăturile mele de afaceri, spunea el, mă străduiesc să-L reprezint pe Domnul meu. Când am prilejul, caut să-i câștig pe alții la El. Toată ziua lucrez

pentru Hristos. Iar noaptea, în timp ce dorm, am pe cineva care lucrează pentru El în China.”

Pentru a da lămuriri, a adăugat: „În tinerețe, mă hotărâsem să merg ca misionar printre păgâni. Dar, la moartea tatălui meu, a trebuit să preiau afacerile lui, pentru ca să întretin familia. Acum, în loc să merg eu însumi, întretin un misionar. În orașul cutare, în provincia cutare a Chinei, se găsește lucrătorul meu. Așa că, și atunci când dorm, prin reprezentantul meu, încă lucrez pentru Hristos”.

[171]

Oare nu există adventiști de ziua a șaptea care să facă la fel? În loc să țină predicatorii la lucru pentru comunitățile care cunosc deja adevărul, membrii bisericilor ar trebui să spună acestor lucrători: „Duceți-vă și lucrați pentru sufletele care pier în întuneric. Noi singuri ne vom îngriji de îndeplinirea slujbelor în comunitate. Noi vom ține adunările și, rămânând în Hristos, vom menține viața spirituală. Noi vom lucra pentru sufletele care sunt în jurul nostru, vom înălța rugăciuni și vom transmite darurile noastre pentru a-i susține pe lucrători în câmpurile mai nevoiașe și mai lipsite”. — [Idem, 6:29, 30.](#)

Un exemplu vrednic de urmat

Când a pus cele două parale în tezaurul Domnului, văduva săracă știa puțin cu privire la fapta sa. Însă exemplul ei de sacrificiu de sine a acționat asupra a mii de inimi în fiecare țară și în fiecare veac. El a adus în tezaurul lui Dumnezeu daruri de la cei de sus și de la cei de jos, de la bogați și de la săraci, a ajutat la susținerea de misiuni, la înființarea de spitale, la hrănirea celor flămânzi, la îmbrăcarea celor goi, la vindecarea celor bolnavi și la predicarea Evangheliei celor săraci. Mulți oameni au fost binecuvântați prin fapta ei neegoistă, și în ziua cea mare a lui Dumnezeu, i se va îngădui să vadă rezultatele multiple ale influenței gestului ei. — [Testimonies for the Church 6:310.](#)

Învățăături din viața lui Neemia — În anii trecuți, am vorbit în favoarea planului de a le prezenta prietenilor și vecinilor noștri lucrarea misionară pe care o îndeplinim și dezvoltarea ei și am făcut referire la exemplul lui Neemia. Iar acum, doresc să-i îndemn pe frații și surorile noastre să studieze din nou experiența acestui om al rugăciunii, al credinței și al unei gândiri sănătoase, care a

îndrăznit să-i ceară prietenului său, împăratul Artaxerxe, ajutorul pentru progresul intereselor cauzei lui Dumnezeu. — [Manuscript 2, „Consecrated Efforts to Reach Unbelievers,” June 5, 1914.](#)

Bani solicitați de la cei care sunt în stare să ofere — Oamenii rugăciunii trebuie să fie niște oameni de acțiune. Cei care sunt gata să acționeze vor găsi căile și mijloacele de lucru. Neemia nu s-a bazat pe incertitudini. El a cerut banii de care avea nevoie de la cei care erau în stare să-i ofere. — [The Southern Watchman, 15 martie, 1904.](#)

[172] **Curajul pentru misiune vine prin putere divină** — Neemia și Artaxerxe au stat față în față — primul era un slujitor dintr-un neam asuprit, celălalt era monarhul unui imperiu mondial. Dar, distanța morală care îi separa era infinit mai mare decât deosebirea de rang. Neemia se conformase invitației Împăratului împăraților: „Dacă vor căuta ocrotirea Mea, vor face pace cu Mine, da, vor face pace cu Mine”. Rugăciunea tăcută pe care o înălțase spre ceruri era aceeași pe care o adresase de multe săptămâni, ca Dumnezeu să facă în așa fel încât cererea lui să primească răspuns favorabil. Iar acum, încurajându-se cu gândul că avea un Prieten atotștiutor și atotputernic, care lucra pentru el, omul lui Dumnezeu i-a făcut cunoscută împăratului dorința de a fi eliberat pentru un timp din postul său de la curte, precum și de a primi autorizația să construiască dărâmăturile Ierusalimului și să-l facă din nou o cetate puternică și bine apărată. De această cerere depindeau rezultate cruciale pentru cetatea iudaică și pentru națiune. Și „Împăratul mi-a dat aceste scrisori, căci mâna cea bună a Dumnezeului meu era peste mine”. — [The Southern Watchman, 8 martie, 1904.](#)

Obținerea aprobărilor oficiale — Deoarece solicitarea [lui Neemia] fusese tratată așa de favorabil de împărat, el a fost încurajat să ceară ajutorul de care avea nevoie spre a-și aduce la îndeplinire planurile. Pentru a-i conferi misiunii sale demnitate și autoritate, precum și pentru a-și asigura protecția în timpul călătoriei, el a cerut o escortă militară. El a obținut scrisori împărătești, adresate guvernatorilor provinciilor de dincolo de Eufrat, teritoriul prin care trebuia să treacă în drum spre Iudeea, și, de asemenea, a obținut o scrisoare adresată supraveghetorului pădurilor regale din munții Libanului, în care i se porunca să asigure tot lemnul necesar pentru zidul Ierusalimului și pentru clădirile pe care Neemia și-a propus să

le construiască. Ca să nu poată fi nici un prilej de nemulțumire cu privire la faptul că și-ar fi depășit împuternicirea, Neemia a avut grijă ca autorizațiile și privilegiile care i-au fost acordate să fie definite cu claritate. — [Idem, 15 martie, 1904.](#)

Scrisorile împărătești, adresate guvernatorilor provinciilor aflate de-a lungul drumului său, i-au asigurat lui Neemia o primire onorabilă și un ajutor prompt. Nici un vrăjmaș nu a îndrăznit să-l supere pe omul de stat care era păzit de armata împăratului persan și tratat de conducătorii provinciilor cu o considerație deosebită. Călătoria lui Neemia a fost sigură și prielnică. — [Idem, 22 martie, 1904.](#)

[173]

Întâmpinarea piedicilor — Cu toate acestea, sosirea lui la Ierusalim, însoțit de o gardă militară, care arăta că venise cu o misiune importantă, a stârnit gelozia și ura vrăjmașilor lui Israel. Triburile păgâne stabilite lângă Ierusalim își îngăduiseră să-și manifeste vrăjmășia împotriva iudeilor, adresându-le toate insultele și ofensele pe care îndrăzneau să le îndrepte contra lor. Cei mai înverșunați în această acțiune rea erau anumiți conducători ai câtorva triburi, Sanbalat horonitul, Tobia amonitul și Gheșem arabul, și, din acel moment, acești conducători au urmărit cu gelozie acțiunile lui Neemia și s-au străduit să-i încurce planurile și să-l împiedice în lucrarea lui cu toate mijloacele de care dispuneau. — [The Southern Watchman, 22 martie, 1904.](#)

Ei au încercat să provoace dezbinare între lucrători, sugerându-le îndoieli și stârnind neîncrederea în succesul lor. De asemenea, au ridiculizat eforturile constructorilor, declarând că întreprinderea lor este imposibilă și prezicându-le o nereușită rușinoasă. În curând, constructorii de pe ziduri au fost deranjați de o împotrivire mai activă. Ei au fost nevoiți să vegheze fără încetare asupra comploturilor adversarilor lor neobosiți. Trimișii vrăjmașului s-au străduit să le distrugă curajul, răspândind zvonuri false. Prin diferite pretexte, au uneltit să-l atragă pe Neemia în capcanele lor, iar niște iudei cu inima prefăcută s-au găsit îndată pentru a-i ajuta în acțiunea lor trădătoare. Trimișii vrăjmașului, prefăcându-se a fi prietenoși, s-au amestecat printre constructori, sugerându-le schimbări în plan și căutând, pe diferite căi, să abată atenția lucrătorilor pentru a provoca încurcături și confuzie și pentru a stârni suspiciune și neîncredere. — [Idem, 12 aprilie, 1904.](#)

[174] **Unele piedici cu care se confruntă conducătorii din zilele noastre** — Experiența lui Neemia se repetă în istoria poporului lui Dumnezeu din timpul nostru. Cei care lucrează pentru cauza adevărului vor descoperi că nu-și pot îndeplini lucrarea fără a stârni furia vrăjmașilor lor. Deși au fost chemați de Dumnezeu în lucrarea în care sunt angajați, iar calea lor este aprobată de El, ei nu pot să evite reproșul și batjocura. Ei vor fi acuzați ca fiind niște visători, nestatornici, prefăcuți, ipocriți — pe scurt, tot ce se va potrivi cu scopul vrăjmașilor lor. Lucrurile cele mai sfinte vor fi reprezentate într-o lumină ridicolă pentru a-i amuza pe cei neevlavioși. Puțin sarcasm și o gândire redusă, unite cu invidia, gelozia, necuviința și ura sunt suficiente pentru a stârni râsul batjocoritorilor lumești. Iar acești măscărici înfumurați își dezvoltă ingeniozitatea unul altuia și se încurajează unul pe altul în lucrarea lor blasfematoare. Disprețul și batjocura sunt într-adevăr dureroase pentru firea omenească, dar trebuie să fie suportate de toți cei care Îi sunt loiali lui Dumnezeu. Strategia lui Satana este să abată sufletele de la împlinirea lucrării pe care Domnul le-a încredințat-o. — [The Southern Watchman, 12 aprilie, 1904.](#)

Regruparea lucrătorilor descurajați — În taină și în liniște, Neemia a făcut înconjurul zidurilor. El declară: „Dregătorii nu știau unde fusesem și ce făceam. Până în clipa aceea nu spuseseam nimic iudeilor, nici preoților, nici mai marilor, nici dregătorilor, nici vreunui dintre cei ce vedeau de treburi”. În această cercetare dureroasă, Neemia nu a dorit să le atragă atenția nici prietenilor, nici dușmanilor, ca să nu fie creată agitație, iar zvonurile răspândite să poată fi înfrânte, sau cel puțin să nu împiedice lucrarea sa. El și-a dedicat rugăciunii timpul rămas din noapte, iar dimineața trebuia să facă un efort serios pentru a-i sensibiliza și pentru a-i uni pe concetățenii lui descurajați și dezbinați. — [Idem, 22 martie, 1904.](#)

Deși avea o însărcinare împărătească, prin care locuitorilor țării li se cerea să coopereze cu el în reconstruirea zidurilor cetății, Neemia a ales să nu depindă de simpla exercitare a autorității. El a căutat în schimb să câștige încrederea și simpatia oamenilor, știind bine că unirea inimilor și a mâinilor era esențială pentru a avea succes în marea lucrare pe care o începuse.

A doua zi, când a convocat poporul, el le-a prezentat oamenilor argumente menite să readucă la viață energiile lor latente și să-i

unească. În timp ce le prezenta întreaga situație, arătându-le că este susținut atât de autoritatea împăratului persan, cât și de Dumnezeu lui Israel, Neemia i-a întrebat pe oameni direct dacă vor să beneficieze de această ocazie favorabilă și să i se alăture pentru a construi zidul. Apelul lui a mers direct la inima lor, iar manifestarea favorii Cerului față de ei i-a făcut să se rușineze de frica lor. Cu un curaj nou, au strigat cu un singur glas: „Să ne sculăm și să zidim!” — [The Southern Watchman, 29 martie, 1904.](#) [175]

Energia sfântă și speranța înaltă ale lui Neemia le-au fost transmise oamenilor. Când s-au lăsat cuprinși de spiritul lui, ei s-au ridicat pentru un timp la nivelul moral al conducătorului lor. Fiecare, în sfera lui, era un fel de Neemia și fiecare îl întărea și îl încuraja pe fratele lui în lucrare. — [Ibidem.](#)

Preoții lui Israel, printre primii dispuși să răspundă — Printre primii dispuși să împărtășească spiritul de zel și seriozitatea lui Neemia, au fost preoții lui Israel. Din poziția de influență în care se aflau, acești oameni puteau să facă mult fie pentru a împiedica, fie pentru a face să înainteze lucrarea. Cooperarea lor imediată, manifestată încă de la început, a contribuit mult la succesul lucrării. Tot așa trebuie să fie în fiecare întreprindere sfântă. Cei care se află în poziții de influență și responsabilitate în biserică trebuie să fie primii în lucrarea lui Dumnezeu. Dacă ei acționează cu reținere, alții nu vor acționa deloc. Dar „zelul lor îi va stârni pe mulți”. Când lumina lor arde strălucitor, o mie de torțe se vor aprinde din flacăra. — [Idem, 5 aprilie, 1904.](#)

Neemia ca organizator — Inimile tuturor erau unite și însuflețite de patriotism și de activitate voioasă. Oamenii capabili și cu influență au organizat diferite categorii de cetățeni în grupe, fiecare conducător considerându-se răspunzător pentru construirea unei anumite părți din zid. Grupele harnice, lucrând armonios pe zidurile dărmate ale Ierusalimului, erau o priveliște plăcută pentru Dumnezeu și pentru îngerii, iar zgomotul instrumentelor de lucru, care se auzeau de dimineața devreme și până se iveau stelele, era un sunet voios. — [Ibidem.](#)

Demonstrarea adevăratei conduceri — Acum, după ce lucrarea era începută cu adevărat, zelul și energia lui Neemia au rămas neabătute. El supraveghea lucrarea cu o vigilență neobosită, îndrumându-i pe lucrători, observând orice piedică și ocupându-se de [176]

fiecare situație urgentă. Influența lui era simțită continuu pe întreaga întindere a celor trei mile de zid. El îi încuraja pe cei temători, adresându-le cuvinte potrivite, îi aprecia pe cei harnici, sau îi îndemna pe cei leneși. De asemenea, veghea cu un ochi de vultur asupra mișcărilor vrăjmașilor lor, care, uneori, se adunau la o oarecare distanță și începeau conversații intense, ca și când ar fi complotat să le facă rău, apoi se apropiau de lucrători, încercând să le abată atenția și să-i împiedice să lucreze.

În timp ce ochii fiecărui lucrător erau îndreptați spre Neemia, gata să se supună celui mai mic semnal, ochii și inima sa erau îndreptați spre Dumnezeu, Marele Supraveghetor al întregii lucrări, Cel care a pus în inima slujitorului Său gândul de a construi. Pe măsură ce credința și curajul se întăreau în inima lui, Neemia exclama, iar cuvintele lui, repetate ca un ecou, făceau să tresalte inima lucrătorilor de-a lungul zidului: „Dumnezeul cerurilor ne va da izbânda!” — [The Southern Watchman, 5 aprilie, 1904.](#)

Neemia și tovarășii lui nu s-au dat înapoi de la greutate și nici nu s-au ferit de o slujire plină de încercări. Ei nu se dezbrăcau nici ziua, nici noaptea, nici măcar în timpul scurt dedicat somnului și nici măcar nu-și lăsau la o parte armele. „Și nu ne-am dezbrăcat de haine, nici eu, nici frații mei, nici slujitorii mei, nici oamenii de strajă, care erau sub porunca mea. Fiecare se ducea cu armele la apă.” — [Idem, 26 aprilie, 1904.](#)

Influențe potrivnice în orice mișcare religioasă — Majoritatea fruntașilor și a conducătorilor lui Israel și-au preluat îndatoririle cu noblete, dar au fost câțiva, fruntașii tecoți, care „nu s-au pus în slujba Domnului lor”. Constructorii credincioși sunt menționați cu onoare în cartea lui Dumnezeu, dar memoria acestor slujitori leneși este marcată de rușine și transmisă mai departe ca o avertizare pentru toate generațiile viitoare.

[177] În fiecare mișcare religioasă, există unii care, deși nu pot contrazice lucrarea lui Dumnezeu, se vor ține departe, refuzând să facă orice efort pentru înaintarea ei. Cu toate acestea, în acțiunile care promovează interesele lor egoiste, acești oameni sunt adesea lucrătorii cei mai activi și mai energici. Este bine să ne aducem aminte de raportul păstrat în ceruri, cartea lui Dumnezeu, în care sunt scrise toate motivele și cuvintele noastre — acea carte în care nu se află nici o omitere, nici o greșală și după care vom fi judecați. Fiecare

neglijare a unei ocazii de a-I sluji lui Dumnezeu va fi raportată cu credincioșie și fiecare faptă de credință și iubire, oricât de umilă ar fi, va fi păstrată pentru amintirea veșnică. — [The Southern Watchman](#), 5 aprilie, 1904.

Nevoia de Neemia moderni

În biserica din zilele noastre este nevoie de oameni ca Neemia, nu doar de oameni care pot să predice și să se roage, ci de oameni ale căror rugăciuni și predici sunt întărite de un scop ferm și arzător. Calea urmată de acest patriot evreu în realizarea planurilor lui trebuie să fie adoptată și azi de pastori și de conducători. După ce și-au alcătuit planurile, ei trebuie să se înfățișeze înaintea bisericii în așa fel încât să câștige interesul și cooperarea. Oamenii trebuie să înțeleagă planurile, să ia parte la lucrare și să aibă un interes personal pentru progresul ei. Succesul care a însoțit eforturile lui Neemia arată ce vor realiza rugăciunea, credința și acțiunea energică și înțeleaptă. Spiritul manifestat de conducător va fi reflectat de oameni într-o mare măsură. Dacă acei conducători, care pretind a crede adevărurile solemne și importante ce urmează să pună la încercare lumea în timpul acesta, nu manifestă nici un zel arzător pentru pregătirea unui popor care să reziste în ziua lui Dumnezeu, trebuie să ne așteptăm ca biserica să fie neglijentă, nepăsătoare și iubitoare de plăceri. — [Idem](#), 29 martie, 1904.

Planul divin

Nu e planul lui Dumnezeu ca poporul Său să întemeieze colonii, sau să se stabilească la un loc, în centre mari. Ucenicii lui Hristos sunt reprezentanții Lui pe pământ și Dumnezeu intenționează ca ei să fie răspândiți prin toată țara, prin târguri, orașe și sate, ca lumini în mijlocul întunericului lumii. — [Testimonies for the Church 8:244](#).

Planul de colonizare sau de mutare din diferite localități, unde există doar puțină putere sau influență, și concentrarea influenței multora într-o singură localitate înseamnă a îndepărta lumina din locurile în care Dumnezeu dorea ca ea să strălucească. — [Idem, 2:633](#).

Dacă biserica lui Hristos ar fi îndeplinit obiectivul avut în vedere de Domnul nostru, lumina ar fi strălucit peste toți cei care se află încă în întuneric, în ținutul morții și al umbrelor ei. În loc de a se grupa în comunități sociale închise, evitând astfel să-și îndeplinească responsabilitatea și să poarte crucea, membrii bisericii ar fi trebuit să se răspândească în toate țările, lăsând ca lumina lui Hristos să strălucească prin ei și lucrând asemenea Lui pentru mântuirea oamenilor. Dacă ar fi procedat în acest fel, „Evanghelia aceasta a împărăției” ar fi fost dusă cu rapiditate în toată lumea. — [Cugetări de pe Muntele Fericirilor, 42, 43](#).

Frați și surori, de ce stați nepăsători în preajma bisericilor? Cercetați parabola oii pierdute și mergeți ca niște păstori adevărați, în căutarea celor pierduți în pustia păcatului. Salvați-i pe cei care pier. — [The Review and Herald, 12 decembrie, 1893](#).

Membrii laici ai comunităților noastre pot săvârși o lucrare pe care până acum abia dacă au început-o. Nimeni nu ar trebui să se mute în alte locuri numai de dragul unor foloase lumești, dar, acolo unde se deschide posibilitatea de a-și câștiga existența, să meargă familii bine întemeiate în adevăr, una sau două familii la un loc, pentru a lucra ca misionari. Acești credincioși ar trebui să simtă

iubire pentru suflete și responsabilitatea de a lucra pentru ele și să studieze cum să le aducă la adevăr. Ei pot să distribuie publicațiile noastre, să țină adunări în casele lor, să se împrietenească cu vecinii și să-i invite să vină la adunările acestea. În felul acesta, ei pot face ca lumina lor să strălucească prin fapte bune. — [Testimonies for the Church 8:245](#).

[179]

Frații care doresc să-și schimbe reședința, care au în vedere slava lui Dumnezeu și simt că asupra lor zace răspunderea individuală de a le face altora bine, de a salva suflete pentru care Hristos nu și-a cruțat viața, ar trebui să se mute în orașe și sate unde există doar puțină lumină sau deloc și unde pot fi de un real folos și binecuvântare pentru alții cu lucrarea și experiența lor. Este de dorit ca misionarii să se ducă în orașe și sate și să înalțe steagul adevărului, pentru ca Dumnezeu să poată avea martori de-ai Lui, răspândiți peste tot în țară, pentru ca lumina adevărului să poată pătrunde acolo unde până acum n-a ajuns, iar stindardul adevărului să fie înălțat acolo unde încă nu este cunoscut. — [Idem, 2:115](#).

Nimic nu va trezi un zel plin de jertfire de sine, nu va lărgi și întări caracterul într-o așa măsură ca angajarea în lucrarea pentru alții. Mulți dintre cei ce mărturisesc că sunt creștini, căutând legături în cadrul bisericii, se gândesc numai la ei înșiși. Ei doresc să se bucure de tovarășie în sânul bisericii și de grijă pastorală. Devin membri ai unor biserici mari și prospere și se mulțumesc să facă puțin pentru alții. În acest fel, ei își răpesc cele mai prețioase binecuvântări. Mulți ar avea un mare câștig dacă și-ar sacrifica prietenii lor plăcute, care îi conduc la comoditate. Ei trebuie să meargă acolo unde este nevoie de descătușarea energiei lor în lucrarea creștină și unde pot învăța să poarte răspunderi. — [Divina vindecare, 151](#).

În America, există mii de locuri unde stindardul adevărului nu a fost ridicat niciodată și unde propovăduirea adevărului nu a fost auzită niciodată. Trebuie să mergem în aceste locuri. Mii de credincioși, care acum sunt niște inactivi religios, ar fi putut să meargă în câmpul gata pentru seceriș, iar ca rezultat, ei merg șchiopătând pe calea spre ceruri, nefiind siguri dacă sunt cu adevărat creștini. Ei au nevoie de o legătură vitală cu Isus Hristos. Dacă o vor avea, despre ei se va putea spune: „Voi sunteți niște împreună-lucrători cu Dumnezeu”. Multora vreau să le spun: Voi așteptați ca altcineva să vă ducă în vie și să vă pună la lucru, sau să aducă via la voi, ca să nu suportați

[180] nici o dificultate în muncă. Veți aștepta în zadar. Dacă vă veți ridica ochii, oriunde veți privi, veți vedea holdele coapte și gata pentru seceriș și veți găsi de lucru în apropiere și în depărtare. Dar, câți vor fi cei cărora Domnul Hristos le va spune la judecată: „Bine rob bun și credincios”? Mă gândesc cum trebuie să se simtă îngerii, când văd sfârșitul apropiindu-se, iar aceia care afirmă că au o cunoaștere a lui Dumnezeu și a lui Isus Hristos, pe care L-a trimis El, se adună în grupuri numeroase, întemeiază colonii, participă la adunări și sunt nemulțumiți că nu există suficiente predici care să le binecuvânteze sufletul și să întărească biserica, în timp ce ei nu fac realmente nimic. Deși perspectivele lor trecătoare, financiare, nu sunt așa de promițătoare prin mutarea în localități unde adevărul nu a fost propovăduit sau unde există doar o pâlpâire de lumină, totuși vor face aceeași lucrare pe care Domnul Isus a făcut-o prin prezentarea adevărului celor care nu-l cunosc? — [The General Conference Bulletin, 1893, 131.](#)

Vedem că marea nevoie de lucrare misionară în vederea vestirii adevărului nu este prezentă doar în țările străine, ci și în țările aflate în apropierea noastră. În jurul nostru, sunt orașe și sate în care nu se face nici un efort pentru mântuirea oamenilor. De ce familiile care cunosc adevărul prezent nu se stabilesc în aceste orașe și sate pentru a ridica acolo stindardul lui Hristos, lucrând cu umilință, nu după voia lor, ci după voia lui Dumnezeu, spre a le duce lumina celor care nu o cunosc deloc?

Când vor avea cu adevărat spiritul soliei, cei din biserică își vor investi toate energiile în lucrarea de salvare a sufletelor pentru care a murit Domnul Hristos. Ei vor merge în teritorii noi. Unii care nu sunt pastori hirotoniți vor fi conlucrători cu Dumnezeu, prin vizitarea bisericilor, încercând să întărească ce rămâne și este gata să moară. Vor exista membri laici care se vor muta în orașe și sate și în locuri aparent izolate, ca să poată face să strălucească pentru alții lumina pe care le-a dat-o Dumnezeu. Unii dintre cei pe care îi vor cunoaște nu vor părea a fi printre persoanele cele mai promițătoare, dar singura lor întrebare pe care ar trebui să și-o pună este: Doresc ei să ajungă în armonie cu Domnul Hristos? Doresc ei să ajungă părtași ai spiritului Său, așa încât influența lor, prin învățături și prin exemplul personal, să prezinte frumusețea Autorului adevărului și al neprihănirii?

[181] În locurile unde adevărul nu este cunoscut, frații care sunt

potrivii pentru această lucrare ar putea să închirieze o sală publică sau un alt loc corespunzător pentru adunare și să-i invite acolo pe toți cei ce doresc. Apoi, să-i învețe pe oameni adevărul. Ei nu trebuie să predice, ci să ia Biblia și să-L lase pe Dumnezeu să vorbească direct din Cuvântul Său. Dacă numărul ascultătorilor este mic, pot să citească un „Așa a zis Domnul”, fără mare paradă sau agitație, doar să citească și să explice adevărul simplu al Evangheliei, să cânte și să se roage cu ei. — [The Review and Herald, 29 septembrie, 1891.](#)

Exemplul lui Avraam

N-a fost deloc ușoară încercarea prin care a trecut Avraam, și sacrificiul ce se cerea din partea lui nu era nicidecum dintre cele mai mici. Erau legături puternice care îl legau de țara sa, de rudeniile și familia sa. Dar el n-a ezitat să asculte chemarea. El nu avea nici o întrebare de pus în legătură cu țara făgăduinței, dacă solul era fertil și clima sănătoasă, dacă țara avea locuri plăcute și dacă îi oferea posibilitatea să strângă avere. Dumnezeu a vorbit, și slujitorul Său trebuia să asculte; locul cel mai fericit de pe pământ pentru el era locul în care Dumnezeu voia ca el să fie.

Sunt mulți aceia care, asemenea lui Avraam, sunt puși la probă. Ei nu aud vocea lui Dumnezeu vorbindu-le în mod direct, din ceruri, ci El îi cheamă prin învățăturile Cuvântului Său și prin evenimentele providenței Sale. Acestora poate că li se cere să părăsească legăturile apropiate și aducătoare de folos, să se despartă de rude și să pornească pe o cale ce pare a fi numai o cale a lepădării de sine, a greutăților și sacrificiului. Dumnezeu le-a rânduit o lucrare pe care s-o facă; dar o viață lipsită de griji, cum și influența prietenilor și a rudelor, i-a împiedicat în dezvoltarea trăsăturilor de caracter esențiale pentru împlinirea ei. El i-a chemat undeva departe de influența și ajutorul omenesc și-i conduce să simtă nevoia după ajutorul Său și să depindă numai de El, pentru ca El să li se poată descoperi.

Cine este oare gata ca, la chemarea Providenței, să renunțe la planurile la care ținea cu drag și să se despartă de legăturile familiale? Cine este gata să accepte noi răspunderi și să pășească în câmpuri necunoscute de activitate, aducând la îndeplinire lucrarea lui Dumnezeu cu hotărâre și inimă binevoitoare, socotind — de dragul lui Hristos — pagubele ca un câștig? Cel care va face astfel are credința

[182] lui Avraam și va împărtăși cu el acea „greutate veșnică de slavă”, cu care „suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături”. — [Patriarhi și profeti, 126, 127.](#)

Ce faci tu aici?

Depinde mult de activitatea neîncetată a acelor care sunt credincioși și sinceri, și, pentru motivul acesta, Satana face toate eforturile posibile pentru a zădărnici planul divin pe care cel ascultător l-ar putea aduce la îndeplinire. El îi determină pe unii să piardă din vedere misiunea lor înaltă și sfântă și să se mulțumească cu plăcerile acestei vieți. El îi determină să se așeze comod sau, de dragul avantajelor lumesti mai mari, să se mute din locurile unde ar putea fi o putere spre bine. Pe alții îi face să fugă descurajați de la datorie, din cauza împotrivirii sau a persecuției. Dar toți aceștia sunt priviți de cer cu milă duioasă. Fiecărui copil al lui Dumnezeu al cărui glas a fost adus la tăcere de vrăjmașul sufletului, i se adresează întrebarea: „Ce faci tu aici?” Te-am împuternicit să mergi în toată lumea și să predici Evanghelia, să pregătești un popor pentru ziua Domnului. De ce ești aici? Cine te-a trimis? — [Profeti și regi, 171, 172.](#)

Întrebarea care li se pune atât familiilor, cât și indivizilor este: „Ce faci tu aici?” În multe comunități, sunt familii bine educate în adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu, care ar putea lărgi sfera lor mutându-se în locurile în care este nevoie de slujirea pe care o pot da. — [Idem, 172.](#)

Chemarea adresată familiilor creștine

Este nevoie de familii misionare care să se stabilească în zone mai puțin populate. Fermieri, oameni pricepuți în afaceri, constructori și toți cei care sunt calificați în diferite meserii și îndeletniciri să desțelenească pământul, să creeze locuri de muncă, să-și construiască și pentru ei case modeste și să-și ajute vecinii. — [Divina vindecare, 194.](#)

Dumnezeu cheamă familii creștine să meargă în localități care sunt în întuneric și rătăcire și să lucreze cu înțelepciune și stăruitor pentru Domnul. Se cere sacrificiu de sine pentru a răspunde la

această chemare. În timp ce mulți așteaptă ca orice obstacol să fie înlăturat, suflete pier fără nădejde și fără Dumnezeu, în lume. Mulți, foarte mulți, de dragul unor foloase lumești, de dragul acumulării de cunoștințe științifice, se aventurează în regiuni primejdioase și îndură greutate și lipsuri. Unde sunt aceia care sunt gata să facă aceasta din dorința de a vorbi altora despre Mântuitorul? Unde sunt bărbații și femeile care se vor muta în regiuni care au nevoie de Evanghelie, pentru ca să poată îndrepta atenția celor din întuneric la Mântuitorul? — [Testimonies for the Church 9:33](#).

[183]

Sunt familii întregi care ar putea fi misionari, angajându-se în lucrare personală, muncind pentru Domnul cu mâini harnice și creiere active, inventând noi metode pentru succesul lucrării Sale. — [Testimonies for the Church 9:40](#).

Dacă unele familii s-ar așeza în locurile întunecate ale pământului, unde oamenii sunt învăluți de confuzia spirituală, și ar lăsa să strălucească prin membrii lor lumina vieții lui Hristos, o mare lucrare s-ar putea face. Ei ar trebui să înceapă lucrarea într-un mod liniștit și fără a fi împiedicați cu ceva, fără a folosi bani din fondurile conferinței, până când lucrarea s-ar dezvolta atât de mult încât ei nu ar mai putea să continue fără ajutorul unui pastor. — [Idem, 6:442](#).

Nevoia de grădinari pricepuți

Pregătiți lucrători spre a merge la drumuri și la garduri! Avem nevoie de grădinari pricepuți, care să planteze pomi în diferite localități și să le dea posibilități avantajoase de a crește. Este datoria clară a poporului lui Dumnezeu să meargă în regiunile îndepărtate. Să fie puse la lucru forțe care să defrișeze terenuri noi, să înființeze centre noi de influență, oriunde se poate găsi ocazie favorabilă. Adunați lucrători care au adevărat zel misionar și trimiteți-i pentru a face cunoscut lumina și cunoștința în apropiere și în depărtare. — [Idem, 9:118](#).

Mulți dintre membrii comunităților noastre mari nu fac relativ nimic. Ei ar putea face o lucrare bună, dacă, în loc de a se aduna într-un singur loc, s-ar răspândi în locuri care încă nu au fost atinse de adevăr. Pomii sădiți prea des nu se dezvoltă bine. Ei sunt transplantați de grădinar, pentru ca să aibă spațiu să crească și să nu se pipernicească și să se îmbolnăvească. Aceași regulă se aplică la comunitățile

[184]

noastre mari. Mulți dintre membri mor spiritual din lipsa acestei lucrări. Ei ajung bolnăvicioși și incapabili să lucreze. Dacă ar fi răsați, ar avea spațiu să crească puternici și viguroși. — *Idem*, 8:244.

Asigurarea rezultatelor

Dacă membrii laici ai bisericii se vor ridica să facă lucrarea pe care pot să o facă, pornind la luptă pe propria cheltuială, fiecare urmărind să vadă cât poate face mai mult în câștigarea de suflete la Isus, îi vom vedea pe mulți care părăsesc rândurile lui Satana pentru a sta sub steagul lui Hristos. Dacă poporul nostru va proceda după lumina dată în aceste câteva cuvinte de învățătură, cu siguranță vom vedea mântuirea lui Dumnezeu. Vor urma redeșteptări minunate. Păcătoșii vor fi convertiți și multe suflete vor fi adăugate la biserică. Atunci când aducem inimile noastre în unire cu Hristos, Spiritul care S-a coborât peste ucenici în Ziua Cincizecimii Se va coborî și peste noi. — *Testimonies for the Church* 8:246.

Membrii bisericii noastre ar trebui să simtă un adânc interes pentru misiunea internă și externă. Mari binecuvântări vor veni asupra lor dacă fac eforturi pline de jertfire de sine pentru a sădi adevărul în câmpuri noi. Bani investitiți în lucrarea aceasta vor aduce dobânzi bogate. Noii convertiți, bucurându-se în lumina primită din Cuvânt, la rândul lor, vor da din mijloacele lor pentru ca lumina adevărului să fie dusă și la alții. — *Idem*, 9:49.

În câmpurile în care condițiile sunt atât de vădit rele și descurajatoare, încât mulți lucrători refuză să meargă acolo, se pot realiza multe schimbări remarcabile în bine prin străduințele membrilor laici jertfitori de sine. Acești lucrători umili vor realiza mult, deoarece ei depun eforturi răbdătoare și stăruitoare, întemeindu-se nu pe puterea omenească, ci pe Dumnezeu, care le acordă favoarea Sa. Mărimea binelui pe care-l realizează acești lucrători nu va fi niciodată cunoscută în lumea aceasta. — *Idem*, 7:22, 23.

O învățătură din greșala Israelului din vechime

Când au intrat în Canaan, israeliții n-au realizat planul lui Dumnezeu de a lua în stăpânire întreaga țară. După o cucerire parțială, ei

s-au așezat pentru a se bucura de rodul victoriilor lor. În necredința și iubirea lor de tihnă, s-au îngrămădit în părțile cucerite până atunci, în loc să înainteze și să ocupe teritorii noi. În felul acesta, au început să se îndepărteze de Dumnezeu. Prin faptul că nu au ajuns să realizeze scopul Lui, ei au făcut să fie cu neputință pentru Dumnezeu să îplinească față de ei făgăduința Lui de binecuvântare. [185]

Nu face biserica de astăzi același lucru? Având în față întreaga lume care duce lipsă de Evanghelie, așa-ziii creștini se îngrămădesc acolo unde pot să se bucure de privilegiile Evangheliei. Ei nu simt nevoia de a ocupa teritorii noi, ducând solia mântuirii în regiunile îndepărtate. Ei refuză să îplinească însărcinarea lui Hristos: „Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură”. Sunt ei mai puțin vinovați decât era biserica iudeilor? — [Testimonies for the Church 8:119](#).

A merge pe urmele lui Hristos

Mulți cred că ar fi un mare privilegiu să viziteze locurile unde a trăit Hristos pe pământ, să-și poarte pașii pe unde a mers El și să privească lacul pe malul căruia Îi plăcea să învețe, dealurile și văile asupra cărora adesea I se odihneau privirile. Dar nu este nevoie să mergem la Nazareth, Capernaum sau Betania ca să umblăm pe urmele lui Isus. Putem găsi urmele Lui lângă patul celui bolnav, în colibebe sărăciei, pe străzile prea aglomerate ale marilor orașe și în tot locul unde inima omului are nevoie de mângâiere. Făcând așa cum a făcut Isus când era pe pământ, vom merge pe urmele Lui. — [Hristos, Lumina lumii, 640.](#)

Isus căuta să-i ajute pe toți cei în suferință, pe care îi întâlnea. Nu avea mulți bani de dat. Dar, de multe ori, Se lăsa nemâncat ca să-i ajute pe aceia care erau în mai mare lipsă ca El. Frații Lui simțeau că influența Lui era cu totul deosebită de a lor. El avea tact, așa cum nici unul dintre ei nu avea și cum nici nu doreau să aibă. Când ei vorbeau aspru cu bietii oameni nenorociți, Isus îi căuta și le spunea cuvinte de încurajare. Celor care erau în nevoie, le dădea un pahar cu apă rece sau le dădea în mod discret chiar hrana Lui. Alinându-le suferințele, adevărurile pe care le învăța erau unite cu fapte bune și, în felul acesta, erau fixate în minte. — [Hristos, Lumina lumii, 87.](#)

Garanția primită

Urmașii lui Hristos trebuie să lucreze ca El. Noi trebuie să-i hrănim pe cei înfometati, să-i îmbrăcăm pe cei goi, să-i mângâiem pe cei suferinzi și întristați. Trebuie să-i ajutăm pe cei disperati, să le aducem nădejde celor deznădăjduiți. Și cu noi se va împlini aceeași făgăduință: „Neprihănirea ta îți va merge înainte și slava Domnului te va însoți” — [Hristos, Lumina lumii, 350.](#)

Aceia care au fost angajați în această lucrare creștină de ajutorare au făcut ce a dorit Dumnezeu să se facă, și El a primit ostenele lor.

Ce s-a făcut în privința aceasta este o lucrare cu care fiecare adventist de ziua a șaptea ar trebui să simpatizeze din toată inima, să o probeze și să se apuce de ea cu râvnă. Neglijând lucrarea aceasta, care se află în granițele propriului câmp de lucru, refuzând a purta poverile acestea, biserica suferă o mare pierdere. Dacă biserica ar fi pornit să facă lucrarea aceasta așa cum ar fi trebuit, ea ar fi fost mijlocul de salvare pentru multe suflete. — [Testimonies for the Church 6:295](#).

Toate darurile Sale trebuie să fie folosite pentru binecuvântarea omenirii, pentru alinarea celor suferinzi și ajutorarea celor nevoiași. Noi trebuie să-i hrănim pe cei flămânzi, să-i îmbrăcăm pe cei goi, să îngrijim de văduve și orfani, să-i încurajăm pe cei necăjiți și asupriți. Dumnezeu nu a intenționat niciodată ca în lume să se răspândească nenorocirea. El nu a intenționat niciodată ca vreun om să dețină bogății din abundență și să trăiască în lux, în timp ce copiii altora plâng de foame. Bunurile materiale care depășesc nevoile concrete ale vieții îi sunt încredințate omului pentru a face bine și pentru a binecuvânta omenirea. Domnul spune: „Vindeți ce aveți și dați milostenie”. „Fiți darnici, gata să simțiți împreună cu alții”. „Când dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi”. „Dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug. Împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost. Dacă vezi pe un om gol, acoperă-l”. „Satură sufletul lipsit”. „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură”. Acestea sunt poruncile Domnului. Oare marea majoritatea a celor ce se declară creștini face această lucrare? — [Parabolele Domnului Hristos, 370, 371](#).

Roadele pe care Hristos le cere să le aducem sunt faptele bune: cuvinte amabile, fapte de binefacere, grijă afectuoasă pentru cei săraci, cei nevoiași și cei îndurerăți. Când inimi simpatizează cu inimi împovărate de descurajare și necaz, când mâna dă celor în nevoie, când cei goi sunt îmbrăcați, când străinii sunt bineveniți să stea pe un scaun în casa ta și să ocupe un loc în inima ta, îngerii vin foarte aproape, și în cer vibrează o coardă. Fiecare faptă de dreptate, de milă și de binefacere produce în cer o melodie. Tatăl, de pe tronul Său, îi vede pe cei care fac aceste fapte de îndurare și-i socotește printre cele mai prețioase comori ale Lui. „Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită în ziua pe care o

pregătesc Eu”. Fiecare faptă de milă față de cei nevoiași, față de cei care suferă, este privită ca și cum e făcută pentru Isus. Când îi ajuți pe cei săraci, când simpatizezi cu cei îndurerăți și asupriți și te împrietenești cu cei orfani, te afli într-o mai strânsă legătură cu Isus. — [Testimonies for the Church 2:25](#).

Lucrarea de a-i aduce la adăpost pe cei lipsiți, pe cei apăsați, pe cei suferinzi, pe cei dezmoșteniți este lucrarea pe care, de multă vreme, ar fi trebuit să o facă fiecare comunitate care crede adevărul prezent. Noi trebuie să dăm pe față simpatia duioasă a samariteanului, împlinind nevoile fizice, hrănindu-i pe cei flămânzi, aducând în casele noastre pe săracul care a fost aruncat în stradă, aducând de la Dumnezeu în fiecare zi putere și har care ne vor face în stare să ajungem chiar până în adâncurile mizeriei omenești și să-i ajutăm pe aceia care nu se pot ajuta singuri. Făcând lucrarea aceasta, noi vom avea ocazia favorabilă de a-L prezenta pe Hristos cel răstignit. — [Idem, 6:276](#).

Mulți se întreabă de ce rugăciunile lor sunt atât de lipsite de viață, credința lor atât de slabă și de nestatornică, viața lor de creștin atât de întunecoasă și lipsită de siguranță. „N-am postit noi”, zic ei, „și nu am umblat triști înaintea Domnului oștirilor?” În capitolul 58 din Isaia, Hristos arată cum se poate schimba această stare de lucruri. El spune: „Iată postul plăcut Mie: Dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă-le drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug; împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost, dacă vezi pe un om gol, acoperă-l și nu-i întoarce spatele semenului tău”. (Versetele 6-7.) Aceasta este rețeta pe care a prescris-o Hristos pentru sufletul slab, îndoielnic și tremurând. Cei întristați, care umblă plângând înaintea Domnului, să se ridice și să ajute pe cineva care are nevoie de ajutor. — [Testimonies for the Church 6:266](#).

Slava cerului se manifestă prin ridicarea celui căzut și prin mângâierea celui întristat. Și oriunde locuiește Domnul Hristos în inima oamenilor, El va fi descoperit în același fel. Religia lui Hristos va aduce binecuvântare oriunde se va manifesta și, oriunde va lucra ea, va exista strălucire. — [Parabolele Domnului Hristos, 386](#).

Văduva din Sarepta și-a împărțit bucăți de hrană cu Ilie, și ca urmare viața ei și aceea a fiului ei au fost ocrotite. Și tuturor acelor care, în timp de încercare și de lipsă, dau pe față împreună-

simțire și ajutorare față de cei în nevoie, Dumnezeu le făgăduiește binecuvântări mari. El nu Se schimbă. Puterea Lui nu este mai mică acum decât în zilele lui Ilie. — [Profeți și regi, 131, 132.](#) [189]

Iubirea lui Hristos, manifestată în slujire dezinteresată, va fi mult mai eficientă în îndreptarea răufăcătorului decât sabia sau curtea justiției. Acestea sunt necesare pentru a băga groaza în călcătorul legii, însă misionarul iubitor poate face mai mult de-atât. Adesea, inima care se întărește sub influența reproșurilor se va topi sub aceea a iubirii lui Hristos. — [Divina vindecare, 106.](#)

Să ne amintim

În toate legăturile pe care le stabilim cu alții, trebuie să ne amintim că, în experiența altora, există capitole ascunse de privirea muritorilor. Pe paginile memoriei, există istorii triste, care sunt păzite cu sfințenie de ochi curioși. Acolo sunt înregistrate bătălii lungi, grele, cu împrejurările lor apăsătoare, poate necazuri în viața de familie, care slăbesc zi de zi curajul, încrederea și credința. Cei care duc bătălia vieții în condiții foarte nefavorabile pot fi întăriți și încurajați prin mici atenții, care nu costă decât efortul de a iubi. Pentru astfel de persoane, faptul de a-și simți mâna prinsă întru ajutor de către un prieten adevărat valorează mai mult decât aur sau argint. Cuvintele pline de bunătate sunt tot atât de binevenite ca și zâmbetul îngerilor.

Există mulțimi de oameni care se luptă cu sărăcia, fiind siliți să trudească din greu pentru o plată mică și incapabili să-și asigure mai mult decât strictul necesar al vieții. Munca grea și lipsurile, fără vreo speranță că i-ar aștepta și lucruri mai bune, fac ca povara să le fie foarte grea. Când durerea și boala se alătură acestora, povara este aproape insuportabilă. Epuizați de griji și apăsați, ei nu știu încotro să apuce pentru a fi ușurați. Compătimiți-i, fiindu-le aproape în încercări, necazuri și dezamăgiri. Acest lucru vă va deschide calea pentru a-i ajuta. Vorbiți-le despre făgăduințele lui Dumnezeu, rugați-vă cu și pentru ei, inspirați-le nădejde. — [Divina vindecare, 158.](#)

Viața multora este o luptă dureroasă; ei își cunosc defectele și lipsurile și se simt decăzuți și necredincioși; ei cred că nu au nici un motiv de mulțumire. Pentru mulți dintre acești oameni singuri, părăsiți și frământați, un cuvânt amabil, o privire care exprimă sim-

[190]

patie și înțelegere, o expresie de apreciere ar fi ca un pahar cu apă rece pentru un om însetat. Un cuvânt de simpatie, un gest de bunătate ar ușura povara care apasă greu pe umerii obosiți. Și fiecare cuvânt sau faptă de bunătate în care nu este egoism constituie o expresie a iubirii lui Hristos față de omenirea pierdută. — [Cugetări de pe Muntele Fericirilor, 23.](#)

A întinde o mână de ajutor

Păcatul este cel mai mare dintre toate relele, iar partea noastră este să avem milă de cel păcătos și să-l ajutăm. Totuși nu se poate ajunge la toți în același fel. Mulți își ascund foamea sufletului. Acești oameni ar fi mult ajutați printr-un cuvânt delicat sau printr-un gest de bunătate. Alții se află în cea mai mare nevoie, dar nu știu aceasta. Ei nu sunt conștienți de sărăcia lor sufletească teribilă. Nenumărați oameni sunt atât de cufundați în păcat, încât și-au pierdut sensibilitatea față de realitățile veșnice, și-au pierdut asemănarea cu Dumnezeu și cu greu își dau seama că au un suflet care poate fi mântuit sau pierdut. Ei nu au nici credință în Dumnezeu, nici încredere în oameni. La mulți dintre aceștia se poate ajunge doar prin fapte de bunătate dezinteresată. Mai întâi trebuie să ne îngrijim de nevoile lor fizice. Ei trebuie hrăniți, spălați și îmbrăcați decent. Când vor vedea dovada iubirii voastre neegoiste, va fi mai ușor pentru ei să creadă în dragostea lui Dumnezeu.

Există mulți care greșesc și își dau seama de rușinea și de nesăbuinta lor. Ei privesc la propriile greșeli, până când ajung aproape disperați. Nu trebuie să neglijăm aceste suflete. Când cineva trebuie să înnoate împotriva curentului, acesta îl trage înapoi cu toată puterea. Atunci, trebuie să i se întindă o mână de ajutor, așa cum Fratele nostru mai mare i-a întins mâna lui Petru care se scufunda. Adresați-i cuvinte pline de speranță, cuvinte care să-i întărească încrederea și să-i trezească iubirea. — [Parabolele Domnului Hristos, 387.](#)

Sufletului obosit de o viață de păcat, dar care nu știe unde poate afla ușurare, prezentați-i-L pe Mântuitorul cel plin de compasiune. Luați-l de mână, ridicați-l, spuneți-i cuvinte de încurajare și de speranță. Ajutați-l să prindă mâna Mântuitorului. — [Divina vindecare, 168.](#)

Ospitalitatea este o datorie creștină

[191]

Lucrarea noastră în această lume este să trăim pentru binele altora, să-i fericim pe alții, să fim ospitalieri; și adesea se poate ca numai cu un oarecare deranj să îi putem întreține pe cei care au într-adevăr nevoie de îngrijirea noastră și de binefacerea societății și a căminului nostru. Unii evită poverile necesare. Dar cineva trebuie să le poarte și, pentru că, în general, frații nu sunt amatori de ospitalitate și nu contribuie în mod egal la aceste îndatoriri creștine, câțiva, care au inimi binevoitoare și își însușesc ca fiind ale lor cazurile celor care au nevoie de ajutor, sunt împovărați. — [Testimonies for the Church 2:645](#).

„Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea, au găzduit, fără să știe, pe îngeri.” Aceste cuvinte n-au pierdut nimic din puterea lor o dată cu trecerea timpului. Tatăl nostru ceresc continuă să așeze pe cărarea copiilor Săi ocazii care sunt binecuvântări ascunse, iar aceia care folosesc aceste ocazii găsesc o mare bucurie. — [Profeti și regi, 132](#).

Punerea la probă

Dumnezeu ne încearcă și ne pune la probă prin obișnuitele întâmplări ale vieții. Lucrurile mici sunt cele care descoperă detaliile inimii. Atențiile mici, numeroasele mici incidente și micile amabilități sunt cele care formează totalul unei vieți fericite, iar neglijarea cuvintelor politicoase, încurajatoare, afectuoase și a micilor amabilități din viață constituie suma nenorocirilor vieții. În cele din urmă, se va descoperi că lepădarea de sine pentru binele și fericirea celor din jurul nostru constituie o mare parte a raportului vieții din ceruri. — [Testimonies for the Church 2:133](#).

Am văzut că, prin providența lui Dumnezeu, au fost aduși în strânsă legătură cu biserica Sa văduvele și orfanii, cei orbi, cei surzi, cei schilozi și cei necăjiți în diferite feluri, pentru a-i încerca pe cei din poporul Său și a-i face să-și dovedească adevăratul caracter. Îngerii lui Dumnezeu privesc pentru a vedea cum tratăm aceste persoane care au nevoie de compasiunea, iubirea și dărnicia noastră dezinteresată. Acesta este testul pe care-l are Dumnezeu pentru caracterele noastre. Dacă avem adevărata religie a Bibliei, vom simți

[192] că-I datorăm lui Hristos iubire, bunătate și interes, pe care să le manifestăm față de frații Săi; iar pentru a ne arăta recunoștința față de iubirea Sa de necuprins pe care o avea pentru noi pe când eram păcătoși, nevrednici de harul Său, nu putem face nimic mai prejos decât să ne manifestăm interesul profund și iubirea altruistă față de aceia care ne sunt frați și care sunt mai puțin norocoși decât noi. — [Idem, 3:511](#).

Aplicația unei parabole

Cele două mari principii ale Legii lui Dumnezeu sunt dragostea supremă față de Dumnezeu și dragoste altruistă față de aproapele nostru. Primele patru porunci, cât și ultimele șase depind de aceste două principii sau se dezvoltă din ele. Hristos i-a explicat învățătorului Legii cine era aproapele lui prin ilustrația omului care călătorea de la Ierusalim la Ierihon și care a nimerit între tâlhari, a fost jefuit, bătut și lăsat pe jumătate mort. Preotul și levitul l-au văzut pe acest om suferind, dar inimile lor nu au răspuns la nevoile lui. L-au evitat trecând pe partea cealaltă. A trecut și samariteanul pe acolo și, când a văzut nevoia de ajutor a străinului, nu a întrebat dacă-i era rudă, dacă era din țara lui sau de aceeași credință cu el, ci a trecut la treabă, să-l ajute pe cel suferind, întrucât era o lucrare ce trebuia făcută. L-a îngrijit cum a putut mai bine, l-a pus în spatele propriului animal, l-a dus la un han și a asigurat nevoile acestuia pe cheltuiala sa.

„Acest samaritean, a spus Hristos, era aproapele celor care căzuse între tâlhari.” Levitul și preotul reprezintă în biserică o categorie care manifestă indiferență tocmai față de aceia care au nevoie de compasiunea și ajutorul lor. Cei din această clasă, în ciuda poziției lor, sunt călcători ai poruncilor. Samariteanul reprezintă categoria acelor care sunt cu adevărat ajutoare ale lui Hristos și care imită exemplul Său în facerea de bine.

Pe aceia care au milă de cei nenorociți, de cei orbi, de ologi, de cei năpăstuiți, de văduve, de orfani și de cei nevoiași, Hristos îi reprezintă ca fiind păzitori ai poruncilor, care vor avea viața veșnică. Hristos privește toate faptele de milă, bunăvoință și considerație față de cei nenorociți, cei orbi, ologi, bolnavi, față de văduvă și orfan ca fiind făcute pentru Sine, iar aceste fapte sunt păstrate în cărțile de

[193]

aducere-aminte ale cerului și vor fi răsplătite. Pe de altă parte, se va păstra în cărți un raport împotriva acelor care manifestă indiferența preotului și a levitului față de cei nenorociți și împotriva acelor care profită în orice fel de nenorocirile altora și le sporesc suferințele spre avantajul lor egoist. Dumnezeu va răsplăti cu siguranță fiecare faptă de nedreptate și fiecare manifestare a unei indiferențe nepăsătoare față de cei năpăstuiți dintre noi și a neglijării acestora. Fiecare va fi răsplătit la final după cum au fost faptele sale. — [Testimonies for the Church 3:511-513](#).

Capitolul 18 — Adunările de tabără în sprijinul slujirii creștine

Importanța adunărilor de tabără

Adunările în tabără constituie unul dintre cele mai importante mijloace din lucrarea noastră. Aceasta este una dintre metodele cu cel mai mare efect pentru a atrage atenția oamenilor. — [Testimonies for the Church 6:31](#).

În lucrarea noastră eram puși în încurcătură, neștiind cum să ne deschidem calea prin barierele spiritului lumesc și ale prejudecății și să aducem înaintea oamenilor adevărurile prețioase care înseamnă atât de mult pentru ei. Domnul ne-a dat îndrumarea că adunările în tabără constituie unul dintre cele mai importante mijloace pentru împlinirea acestei lucrări. — [Testimonies for the Church 6:31, 32](#).

Scopul adunărilor de tabără

Care este scopul adunării noastre? Este acela de a-L informa pe Dumnezeu, sau de a-L instrui, spunându-I în rugăciune tot ce știm? Noi ne adunăm spre a ne întări sufletește unul pe altul, prin schimbul de idei și simțăminte, spre a aduna putere, lumină și curaj prin cunoașterea speranțelor și a aspirațiilor noastre, iar prin rugăciunile noastre zeloase și sincere, înălțate prin credință, primim reîmpropătare și vigoare de la Izvorul tăriei noastre. — [Testimonies for the Church 2:578](#).

Adunările noastre de tabără mai au un scop. Ele trebuie să promoveze o viață spirituală în mijlocul propriului nostru popor. Dumnezeu a încredințat mâinilor noastre o lucrare deosebit de sfântă și avem nevoie să ne întâlnim pentru a primi instrucțiuni, pentru a fi pregătiți să îndeplinim lucrarea Lui. Noi avem nevoie să înțelegem ce parte suntem chemați să îndeplinim fiecare pentru dezvoltarea lucrării lui Dumnezeu pe pământ, pentru apărarea sfintei Legi a lui Dumnezeu și pentru înălțarea Mântuitorului ca „Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii”. ([Ioan 1, 29](#).) Avem nevoie să ne

adunăm împreună și să primim atingerea divină pentru a înțelege lucrarea noastră în familie. — [Testimonies for the Church 6:32, 33](#).

Dacă este bine organizată, adunarea în tabără este o școală în care pastorii, prezbiterii și diaconii pot învăța să facă o lucrare mai bună pentru Domnul. Ea trebuie să fie o școală în care membrii comunității, bătrâni și tineri, au prilejul de a învăța mai bine calea Domnului, un loc în care credincioșii pot primi o educație care îi va ajuta și pe ei să fie de folos altora. — [Idem, 6:49](#).

[195]

În legătură cu adunările noastre de tabără din anii trecuți, slujitorii lui Dumnezeu au folosit multe ocazii prețioase pentru a-l instrui pe poporul nostru în metodele practice de prezentare a adevărilor salvatoare ale soliei îngerului al treilea prietenilor și cunoștințelor lor. Mulți au fost învățați cum să lucreze ca misionari pe cont propriu în localitățile lor de baștină. Mulți s-au întors acasă de la aceste adunări anuale, pentru a lucra cu mai mult zel și cu mai multă pricepere ca până atunci. Lui Dumnezeu I-ar fi plăcut dacă membrilor bisericii, care participă la adunările noastre de tabără, li s-ar fi prezentat cu mult mai multă învățătură practică, decât s-a dat în anii trecuți. Lucrătorii noștri, în general, și frații și surorile noastre din fiecare conferință ar trebui să-și aducă aminte că unul dintre obiectivele adunărilor noastre anuale este ca ei să obțină o cunoaștere a metodelor practice de lucrare misionară personală. — [Idem, 9:81](#).

În unele dintre conferințele noastre, conducătorii au ezitat să prezinte metode practice de instruire. Unii sunt în chip natural înclinați mai degrabă spre ținerea de predici, decât spre a da învățătură. Dar, la astfel de ocazii, cum sunt adunările noastre în tabără anuale, nu trebuie să pierdem niciodată din vedere prilejurile oferite de a-i învăța pe credincioși cum să facă lucrare misionară practică în locul unde trăiesc. — [Testimonies for the Church 9:82](#).

Demonstrarea practică a metodelor de lucrare misionară

Angajându-se în lucrarea ce se face la adunarea de tabără, toți pot învăța cum să lucreze cu succes în comunitățile lor de acasă. — [Idem, 6:49](#).

La unele dintre adunările noastre din tabără, au fost organizate grupe puternice de lucrători, care au mers în oraș și în suburbii, au distribuit literatură și au invitat oamenii la adunare. În felul acesta,

[196] în cursul ultimei părți a adunării, s-au asigurat sute de persoane, ca participanți regulați, care altminteri nu s-ar fi gândit la așa ceva. — [Idem, 6:36](#).

Atunci putem merge la adunarea în tabără nu numai ca să primim, ci și ca să dăm. Oricine s-a împărtășit de iubirea iertătoare a lui Hristos, oricine a fost luminat de Spiritul lui Dumnezeu și convertit la adevăr va înțelege că, din cauza acestor scumpe binecuvântări, are o datorie de plătit față de orice suflet cu care vine în contact. Cei smeriți cu inima vor fi folosiți de Domnul pentru a câștiga suflete la care predicatorul hirotonit nu poate ajunge. Ei vor fi mișcați să spună cuvinte care dau pe față harul salvator al lui Hristos. — [Idem, 6:43](#).

Când respectăm planurile făcute de Domnul, suntem „împreună — lucrători cu Dumnezeu”. Oricare ne-ar fi poziția — președinți de conferințe, pastori, profesori, elevi sau membri laici — suntem socotiți răspunzători în fața Domnului ca să folosim cât mai bine ocaziile de a-i lumina pe cei care au nevoie de adevărul prezent. Unul dintre mijloacele principale, pe care El le-a rânduit, sunt lucrările tipărite. În școlile și sanatoriile noastre, în comunitățile noastre de unde venim și îndeosebi la adunările noastre de tabără anuale, trebuie să învățăm să folosim înțelept acest mijloc prețios. Cu sârguință răbdătoare, lucrătorii aleși trebuie să instruiască poporul nostru, învățându-l cum să se apropie de necredincioși într-un chip amabil, atrăgător, și cum să plaseze în mâinile lor literatura în care adevărul pentru timpul de față este prezentat cu claritate și putere. — [Testimonies for the Church 9:86, 87](#).

Lucrarea la adunările noastre în tabără n-ar trebui să fie făcută după planul omenesc, ci după felul de lucrare al lui Hristos. Membrii bisericii ar trebui să fie atrași să lucreze. — [Idem, 9:120](#).

Un aspect deosebit cu privire la adunările de tabără în apropierea sfârșitului

[197] Mi-a fost arătat că adunările noastre de tabără trebuie să sporească în interes și succes. Pe măsură ce ne apropiem de sfârșit, am văzut că, în adunările acestea, va fi mai puțină predicare și mai multă studiere a Bibliei. Vor fi grupe mici pretutindeni pe teren, cu Biblia

în mână, și diferite persoane îi vor conduce la o studiere deschisă, sub formă de conversație, a Scripturilor. — *Idem*, 6:87.

Pierderea serioasă prin absența de la adunările de tabără

Adunările noastre de tabără sunt organizate și ținute cu mare cheltuială. Slujitorii lui Dumnezeu care susțin un adevăr nepopular muncesc foarte mult la adunări mari, spre a le vesti sărmanilor păcătoși căzuți solia harului despre un Răscumpărător răstignit. A neglija sau a trata aceste solii cu indiferență înseamnă a disprețui harul lui Dumnezeu și glasul Lui de avertizare și implorare. Absența ta de la aceste adunări a fost foarte păgubitoare pentru bunăstarea ta spirituală. Tu ai pierdut puterea pe care o puteai câștiga acolo, dacă ascultai Cuvântul predicat al lui Dumnezeu și te asociai cu cei credincioși adevărului. — *Idem*, 4:115.

Nu este o treabă ușoară pentru o familie să-L reprezinte pe Isus, păzind poruncile Lui într-o localitate necredincioasă. Nouă ni se cere să fim niște epistole vii, cunoscute și citite de toți oamenii. Poziția aceasta implică o responsabilitate înfricoșătoare. Pentru a trăi în lumină, trebuie să vii acolo unde strălucește lumina. Fratele K., cu orice sacrificiu, ar trebui să se simtă sub obligația solemnă de a participa, cu familia sa, cel puțin la adunările anuale ale celor care iubesc adevărul. Aceasta i-ar întări și pe ei și i-ar pregăti pentru încercare și datorie. Nu este bine pentru ei să piardă privilegiul de a se asocia cu cei de aceeași credință, pentru că adevărul pierde din importanță în mintea lor și inimile încetează să mai fie luminate și însuflețite prin influența lui sfântitoare, iar ei pierd spiritualitatea. Ei nu sunt întăriți prin cuvintele predicatorului. Gândurile și ocupațiile lumești le ocupă continuu mintea, ducând la excluderea subiectelor spirituale. — *Testimonies for the Church* 4:106.

Toți cei cărora le stă în putință ar trebui să participe la aceste adunări anuale. Toți ar trebui să simtă că Dumnezeu le cere acest lucru. Dacă nu se folosesc de privilegiul pe care l-a prevăzut El, pentru ca să poată ajunge puternici în El și în puterea harului Său, vor deveni din ce în ce mai slabi, vor avea o dorință din ce în ce mai mică spre a-I consacra totul lui Dumnezeu.

Veniți, frați și surori, la aceste adunări sfinte, să-L găsiți pe Isus. El va veni la sărbătoare. El va fi prezent și va face pentru voi lucrarea

de care aveți cea mai mare nevoie. Gospodăriile voastre nu trebuie considerate de mai mare valoare decât interesele înalte ale sufletului. Toate comorile pe care le aveți, oricât de valoroase ar fi, nu vor fi destul de bogate, să vă cumpere pace și speranță, care reprezintă un câștig nemărginit, dacă acestea vă costă tot ce aveți, și munca, și suferința unei vieți întregi. Un simțământ clar și puternic despre lucrurile veșnice și o inimă dispusă să-I predea totul lui Hristos sunt binecuvântări de mai mare valoare decât bogățiile, plăcerile și slava acestei lumi. — [Idem, 2:575, 576.](#)

Capitolul 19 — Lucrarea de acasă și din străinătate [199]

O lucrare la fel de importantă ca aceea din străinătate

Treziți-vă, treziți-vă, frații mei și surorile mele, și pătrundeți în câmpurile din America în care încă nu s-a lucrat. După ce ați dat ceva pentru câmpurile străine, să nu socotiți că v-ați făcut datoria. Este o lucrare de făcut în câmpurile străine, dar și în America este de făcut o lucrare tot atât de importantă. În orașele din America, sunt oameni de mai toate limbile. Aceștia au nevoie de lumina pe care a dat-o Dumnezeu bisericii Sale. — [Testimonies for the Church 8:36](#).

Deși planurile de avertizare a locuitorilor diferitelor națiuni din țările îndepărtate trebuie să fie aduse la îndeplinire, totuși trebuie să se facă mult și pentru străinii care au venit pe meleagurile țării noastre. Sufletele din China nu sunt mai prețioase decât sufletele care se află chiar la ușile noastre. Poporul lui Dumnezeu trebuie să lucreze cu credincioșie în țările îndepărtate, după cum providența Sa le deschide calea, și de asemenea trebuie să-și îndeplinească datoria față de străinii de diferite naționalități, care se află în orașele și satele din apropiere. — [The Review and Herald, 25 iulie, 1918](#). ([The Review and Herald, October 29, 1914](#).)

În orașul New York, în Chicago și în alte mari centre populate, există foarte mulți veniți din străinătate — nenumărați oameni de diferite naționalități — și practic toți sunt neavertizați. Printre adventiștii de ziua a șaptea se manifestă un mare zel — și nu spun că este prea mult — pentru a lucra în țările străine, dar lui Dumnezeu I-ar plăcea, dacă același zel s-ar manifesta și pentru lucrarea în orașele din apropiere. Cei din poporul Său trebuie să acționeze cu înțelepciune. Ei trebuie să înceapă această lucrare cu seriozitate. Oamenii consacrați și talentați să fie trimiși în aceste orașe și să înceapă să lucreze. În aceste eforturi de a-i avertiza pe oameni, să fie asociate multe categorii de lucrători. — [The Review and Herald, July 25, 1918](#). ([The Review and Herald, October 29, 1914](#).)

[200]

Ocazia trimisă de Dumnezeu

În țara noastră [America] există mii de oameni din orice neam, limbă și popor, care sunt neștiutori, superstitioși și nu au nici o cunoaștere a Bibliei, sau a învățăturilor ei sfinte. Mâna lui Dumnezeu a condus venirea lor în America, pentru ca ei să poată fi aduși sub influența iluminatoare a adevărului descoperit în Cuvântul Său și să devină părtași ai credinței Sale mântuitoare. — *Idem*, 1 martie, 1887.

În providența Sa, Dumnezeu a adus oameni chiar la ușile noastre și i-a pus pur și simplu în mâinile noastre, că să poată învăța adevărul și să fie calificați pentru a face o lucrare pe care noi nu o putem face spre a le vesti lumina oamenilor care vorbesc altă limbă. — *Idem*, 25 iulie, 1918. (*The Review and Herald*, October 29, 1914.)

Mulți dintre acești străini sunt aici prin providența lui Dumnezeu, ca să poată avea ocazia de a auzi adevărul pentru timpul acesta și să beneficieze de o educație care îi va pregăti să se întoarcă în țările lor ca niște purtători ai luminii prețioase care strălucește direct de la tronul lui Dumnezeu. — *Pacific Union Recorder*, April 21, 1910. (*North Pacific Union Gleaner*, April 13, 1910.)

Dacă pentru străinii aflați în orașele țării noastre s-ar fi făcut un efort credincios, cauza lui Dumnezeu din regiunile îndepărtate ar fi beneficiat de mari avantaje. Printre acești bărbați și femei sunt unii care, după ce primesc adevărul, pot fi pregătiți imediat spre a lucra pentru oamenii din propria țară și din alte țări. Mulți s-ar putea întoarce în locurile de unde au venit, cu speranța de a-i câștiga pentru adevăr pe prietenii lor. Ei pot să-și caute rudele și vecinii și le pot prezenta solia îngerului al treilea. — *The Review and Herald*, October 29, 1914.

Neglijența nepăsătoare

În poporul nostru au existat o neglijență și o necredință ucigătoare, care ne-au împiedicat să facem lucrarea pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o pentru a face ca lumina noastră să strălucească mai departe în mijlocul altor națiuni. — *Schițe din viața mea*, 213.

[201] Mi-a fost arătat că, în calitate de popor al lui Dumnezeu, noi nu am fost conștienți cu privire la datoria noastră de a duce lumina în

țări străine. — [Idem, 212.](#)

Noi nu ținem pasul cu ocaziile providențiale pe care ni le oferă Dumnezeu. Isus și îngerii sunt la lucru. Această lucrare înaintează, în timp ce noi stăm pe loc și suntem lăsați în urmă. Dacă dorim să ținem pasul cu ocaziile providenței lui Dumnezeu, trebuie să fim receptivi și să discernem fiecare deschidere și să folosim la maximum orice avantaj aflat la îndemâna noastră pentru a face ca lumina să se extindă și să se răspândească în alte națiuni. — [Idem, 212, 213.](#)

Întăriți mâinile lucrătorilor

Dumnezeu ar fi mulțumit, dacă ar vedea că poporul Său realizează cu mult mai mult decât a făcut-o în trecut, în ce privește lucrarea de a le prezenta străinilor din America adevărul pentru timpul acesta. Să întărim mâinile fratelui Olsen¹ și ale asociaților săi în activitate. Să nu-i lăsăm să lupte singuri, printr-o alocație săracă pentru îndeplinirea mării lor lucrări. — [The Review and Herald, October 29, 1914.](#)

De asemenea, Fratele Olsen ne-a vorbit despre începuturile lucrării printre italieni, sârbi, români, ruși și multe alte naționalități. Ne bucurăm împreună cu el pentru tot ce s-a făcut, și totuși inima noastră a fost întristată când am aflat că mult din ce s-ar fi putut face a rămas nefăcut din cauza lipsei de fonduri. Sperăm că această colectă specială în toate bisericile noastre din America îi va face în stare pe frații care răspund de acest departament să îndeplinească o lucrare mai serioasă în marile orașe din țară. Ca urmare, mulți pot fi câștigați spre a intra în rândurile noastre și dintre ei pot fi formați lucrători care să le vestească solia celor de aceeași naționalitate din țara noastră și din alte națiuni ale pământului. — [The Review and Herald, October 29, 1914.](#)

¹[Fratele O. A. Olsen era pe atunci secretarul general al Departamentului pentru străinii nord-americani al Conferinței Generale.]

Capitolul 20 — Lucrarea pentru cei bogați și influenți

Cei bogați să nu fie neglijați

Există o lucrare care trebuie făcută pentru cei bogați. Ei au nevoie să fie conștientizați cu privire la responsabilitatea lor, arătându-li-se că lor le-au fost încredințate darurile cerului. Oamenilor înstăriți trebuie să li se amintească faptul că vor trebui să dea socoteală în fața Aceluia care îi va judeca pe vii și morți. Ei au nevoie de lucrarea voastră, făcută cu iubire și temere de Dumnezeu. Prea adesea, acești oameni se încred în bogățiile lor și nu sunt conștienți de pericolul în care se află. Ochii minții lor trebuie atrași spre lucrurile care au o valoare nepieritoare. — [Parabolele Domnului Hristos, 230](#).

Cei care ocupă poziții înalte în lume, datorită educației, bogăției sau talentului lor, sunt rareori abordați în mod personal cu privire la interesele lor sufletești. Mulți lucrători creștini ezită să se apropie de această categorie de oameni. Dar nu ar trebui să fie așa. Dacă am fi văzut un om înecându-se, nu am fi stat nepăsători, uitându-ne cum moare, doar pentru că era un avocat, un comerciant sau un judecător. Dacă am fi văzut niște persoane îndreptându-se grăbite spre marginea unei prăpastii, nu am fi ezitat să le avertizăm să se întoarcă, oricare ar fi fost poziția sau răspunderea lor. De aceea, nu ar trebui să ezităm să-i avertizăm pe oameni de pericolul în care se află sufletul lor. Nici un om nu ar trebui să fie neglijat din cauza aparentei lui dedicări față de lucrurile lumești. — [Parabolele Domnului Hristos, 230, 231](#).

Sufletul nostru trebuie să fie frământat pentru cei care se află în poziții înalte, să le adresăm invitația plină de har de a veni la ospățul de nuntă. — [The Southern Watchman, 15 martie, 1904](#).

Domnul dorește ca oameni cu bani să fie convertiți și să lucreze ca ajutoare ale Lui pentru a se ajunge la alții. El dorește ca aceia care pot ajuta la lucrarea de reformă și de refacere să vadă lumina prețioasă a adevărului și să fie transformați în caracter și determinați

să folosească în serviciul Lui capitalul lor, care le-a fost încredințat. El ar vrea ca ei să investească în facerea de bine mijloacele ce le-au fost împrumutate de El în deschiderea căilor pentru ca Evanghelia să fie predicată la toate clasele din apropiere și din depărtare. — [Testimonies for the Church 9, 114.](#)

Cei care aparțin claselor înalte ale societății trebuie căutați cu o iubire duiosă, cu o atenție și o considerație frățească. Oamenii de afaceri, aflați în poziții înalte de răspundere, oamenii inventivi, cu aptitudini și capacități vaste și cu o profundă cunoaștere științifică, oamenii de geniu, învățătorii Evangheliei, a căror minte încă nu a fost atrasă spre adevărurile speciale pentru acest timp trebuie să fie primii care să audă chemarea. Invitația Evangheliei trebuie să le fie adresată tuturor acestora. — [Parabolele Domnului Hristos, 230.](#)

[203]

S-au făcut greșeli pentru că nu s-a căutat să se ajungă cu adevărul la slujitorii altarelor și la cei din înalta societate. Oamenii care nu au credea noastră au fost deja ocoliți prea mult. Chiar dacă nu trebuie să ne asociem cu ei pentru a nu fi modelați de ei, totuși, pretutindeni, sunt oameni sinceri pentru care trebuie să lucrăm cu multă atenție, în mod înțelept și inteligent, plini de iubire pentru sufletele lor. Trebuie să se constituie un fond pentru educarea bărbaților și a femeilor care să lucreze pentru cei din înalta societate, precum și în alte țări. — [Testimonies for the Church 5:580, 581.](#)

Calificări speciale ale lucrătorilor

Unii sunt în mod deosebit potriviți să lucreze pentru cei din clasele sociale superioare. Aceștia ar trebui să caute înțelepciune de la Dumnezeu, pentru a ști cum să ajungă la inima acestor persoane, nu doar să facă în mod întâmplător cunoștință cu ele, ci, printr-un efort personal și o credință vie, să trezească în aceștia nevoile sufletului, să-i călăuzească în cunoașterea adevărului, așa cum este el în Isus. — [Divina vindecare, 213.](#)

Cei care lucrează pentru clasele sociale superioare să se poarte cu demnitate, amintindu-și că tovarășii lor sunt îngerii. Vistieria minții și a inimii lor să fie plină de „stă scris”. — [Idem, 215.](#)

În orice strădanie de a ajunge la clasele cele mai înalte, lucrătorul pentru Dumnezeu are nevoie de o credință tare. Aparențele par să

fie potrivnice, dar, în ceasul cel mai întunecos, vine lumină de sus. — [Faptele Apostolilor, 242](#).

Dumnezeu cheamă lucrători umili și zeloși, care să ducă Evanghelia la clasele cele mai de sus. — [Faptele Apostolilor, 140](#).

[204]

Rezultatele sunt garantate

Minuni vor fi săvârșite în convertiri sincere — minuni care nu se zăresc acum. Oamenii cei mai mari ai acestui pământ nu sunt mai presus de puterea unui Dumnezeu ce lucrează prin minuni. Dacă aceia care lucrează împreună cu El vor fi oameni care să știu să folosească ocaziile, făcându-și datoria cu curaj și credincioșie. Dumnezeu va converti oameni care ocupă poziții de răspundere, oameni învățați și cu influență. Prin puterea Duhului Sfânt, mulți vor primi principiile divine. Convertiți la adevăr, ei vor deveni unelte în mâna lui Dumnezeu pentru a le transmite și altora lumina. Ei vor avea o povară deosebită pentru alte suflete din această clasă neglijată. Timpul și banii vor fi consacrați lucrării Domnului și o nouă eficiență și putere se vor adăuga bisericii. — [Ibidem, 140](#).

Mulți dintre cei aflați în poziții sociale înalte sunt profund îndurerăți și suferă din cauza vanității lor. Ei doresc nespun o pace pe care nu o au. Chiar în cele mai înalte nivele ale societății se află oameni care flămânzesc și însetează după mântuire. Mulți ar accepta ajutorul, dacă lucrătorii Domnului li s-ar adresa personal, cu amabilitate și cu o inimă înduioșată de iubirea Domnului Hristos. — [Parabolele Domnului Hristos, 231](#).

Mulți dintre oamenii cei mai de seamă și oamenii de stat, bărbații cei mai cu vază din lume, vor respinge lumina, din pricină că lumea, prin înțelepciunea ei, nu-L poate cunoaște pe Dumnezeu. Totuși slujitorii lui Dumnezeu trebuie să folosească fiecare ocazie pentru a le face cunoscut acestor oameni adevărul. Unii vor recunoaște neștiința lor în ce privește lucrurile lui Dumnezeu și-și vor lua locul ca umili ucenici la picioarele lui Isus, Marele Învățător. — [Faptele Apostolilor, 241, 242](#).

Oamenii bogați din timpurile biblice

Etiopianul acesta era un bărbat cu o bună poziție socială și cu o mare influență. Dumnezeu a văzut că, atunci când va fi convertit, el va da și altora lumina pe care a primit-o și va exercita o puternică influență în favoarea Evangheliei. Îngerii lui Dumnezeu îl însoțeau pe acest căutător al luminii și el a fost atras spre Mântuitorul. Prin lucrarea Duhului Sfânt, Domnul l-a pus în legătură cu cineva care putea să-l conducă la lumină. — [Idem, 107](#).

[205]

Când iudeii căutau să nimicească tânăra biserică, Nicodim s-a ridicat în apărarea ei. Fără a mai da pe față precauție și șovăială, el a încurajat credința ucenicilor și a folosit averea lui spre a sprijini biserica din Ierusalim și pentru înaintarea lucrării Evangheliei. Aceia care altădată i-au dat cinste, acum își băteau joc de el și-l prigoneau. El a devenit sărac în bunurile lumii acesteia, totuși nu a șovăit în apărarea credinței sale. — [Idem, 105](#).

[206]

Capitolul 21 — Căminul, un centru de pregătire misionară

O lucrare de primă importanță

Căminul este prima școală a copilului, și aici ar trebui pusă temelia pentru o viață de slujire. — [Divina vindecare, 400](#).

Cea dintâi mare ocupație a vieții tale este să fii misionară în cămin. — [Testimonies for the Church 4:138](#).

Refacerea și înălțarea oamenilor încep în cămin. Lucrarea părinților este temelia tuturor celorlalte. Bunăstarea societății, succesul bisericii, prosperitatea națiunii depind de influențele căminului. — [Divina vindecare, 349](#).

Cu cât spiritul de slujire adevărată este dat pe față mai mult în cămin, cu atât se va dezvolta mai mult în viețile copiilor. Ei vor învăța să găsească plăcere în slujirea și jertfirea pentru binele altora. — [Idem, 401](#).

Părinții să nu uite marele câmp misionar, care stă în fața lor în cămin. Pentru copiii încredințați, fiecare mamă are o sarcină sfântă de la Dumnezeu. „Ia acest fiu, această fiică”, zice Dumnezeu, „și crește-l pentru Mine. Dă-i un caracter lucrat după chipul unui palat, ca să strălucească pururea în curțile Domnului”. Lumina și slava care luminează de la tronul lui Dumnezeu odihnește asupra mamei credincioase când se străduiește să-și educe copiii spre a rezista la influența răului. — [Testimonies for the Church 9:37](#).

Lucrarea noastră pentru Hristos trebuie să înceapă în familie, în cămin. Nu există un câmp misionar mai important ca acesta. Prin cuvânt și pildă, părinții trebuie să-i învețe pe copiii lor să lucreze pentru cei neconvertiți. Copiii ar trebui să fie învățați să simpatizeze cu bătrânii și suferinzii și să caute să ușureze suferințele celor săraci și amărâți. Ei trebuie să fie învățați să fie sârguincioși în lucrarea misionară și, din anii cei mai timpurii, să fie învățați să practice tăgăduirea de sine și sacrificiul pentru binele altora și pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu, pentru ca să poată fi împreună-lucrători

[207]

cu Dumnezeu. Dar, dacă vor ajunge să învețe vreodată să facă o adevărată lucrare misionară pentru alții, atunci ei trebuie să învețe ca mai întâi să lucreze pentru cei din familie, care au un drept natural la serviciile lor din iubire. — [Testimonies for the Church 6:429](#).

Căminele noastre trebuie să fie puse în ordine și să fie făcute eforturi stăruitoare pentru ca fiecare membru al familiei să fie interesat de acțiunile misionare. Să câștigăm simpatia copiilor noștri față de lucrarea zeloasă pentru cei nemântuiți, așa încât ei să facă tot ce pot mai bine în permanență și în orice loc pentru a-L reprezenta pe Domnul Hristos. — [The Review and Herald, 4 iulie, 1893](#).

Raportul îngerului

Dacă bărbații căsătoriți intră în lucrare, lăsându-și soțiile acasă să aibă grijă de copii, acestea au de făcut o lucrare tot atât de importantă ca și soții lor. Deși unul este în câmpul misionar, iar celălalt este misionar în cămin, grijile, necazurile și poverile mamei le întrec în mod frecvent pe acelea ale tatălui. Lucrarea ei este o lucrare solemnă și importantă, aceea de a modela mintea și de a forma caracterele copiilor săi, de a-i instrui să fie de folos aici și de a-i pregăti pentru viitor, pentru viața veșnică. Soțul din câmpul misionar poate primi onoare de la oameni, în vreme ce munca cea grea și obositoare din cămin să nu primească nici o recunoaștere omenească. Dar, dacă soția lucrează în interesul cel mai bun al familiei sale, căutând să modeleze caracterele copiilor după Modelul divin, îngerul raportor scrie numele ei ca al unuia dintre cei mai mari misionari ai lumii. Dumnezeu nu vede lucrurile așa cum le vede, în viziunea lui, un om muritor. — [Testimonies for the Church 5:594](#).

Copiii să ia parte la răspunderile spirituale și fizice

Toți pot face câte ceva. Încercând să se scuze, unii zic: „Obligațiile mele familiale, copiii mei cer banii și timpul meu”. Părinților, copiii voștri ar trebui să fie ajutoarele voastre, sporind puterile și capacitatea voastră de a lucra pentru Domnul. Copiii sunt membri mai tineri ai familiei Domnului. Ei ar trebui să fie conduși să se consacre lui Dumnezeu, ai Căruia sunt prin creație și prin mântuire.

[208] Ei ar trebui să fie învățați că toate puterile lor — corporale, mintale și sufletești — sunt ale Lui. Ei ar trebui să fie formați pentru a da ajutor în diferite ramuri de slujire neegoistă. Nu lăsați ca acești copii să vă fie o piedică. Împreună cu voi, copiii ar trebui să poarte atât poverile spirituale, cât și pe cele fizice. Ajutându-i pe alții, ei își sporesc propria fericire și capacitatea de a fi folositori. — *Idem*, 7:63.

Influența vastă a căminului

Un cămin creștin bine ordonat este un puternic argument în favoarea adevărului religiei creștine — un argument pe care cel necredincios nu-l poate tăgădui. Toți pot vedea că este la lucru o influență în familie, care se manifestă asupra copiilor, și că Dumnezeu lui Avraam este cu ei. Dacă familiile celor ce mărturisesc a fi creștini ar avea un adevărat caracter creștin, atunci ar exercita o puternică influență pentru veșnicie. Ei vor fi într-adevăr „lumina lumii”. — *Patriarhi și profeti*, 144.

Misiunea căminului se întinde mai departe de membrii lui. Căminul creștin trebuie să constituie o pildă, care să ilustreze perfecțiunea strălucită a adevăratelor principii ale vieții. O asemenea ilustrație va fi o putere pentru bine în lume. Influența unui adevărat cămin asupra inimilor și vieților omenesti este mai puternică decât orice predică. Când tinerii pleacă dintr-un astfel de cămin, lecțiile pe care le-au învățat le sunt împărtășite și altora. Principii de viață cu mult mai nobile sunt introduse și în alte familii, iar în comunitate lucrează o influență înălțătoare. — *Divina vindecare*, 352.

Cea mai mare dovadă a puterii creștinismului care poate fi prezentată lumii este o familie bine ordonată și bine instruită. Aceasta va recomanda adevărul cum nimic altceva nu o poate face, pentru că este o mărturie vie despre puterea lui practică asupra inimii. — *Testimonies for the Church* 4:304.

[209] Dumnezeu intenționează ca familiile de pe pământ să fie un simbol al familiei din cer. Familiile creștine, alcătuite și conduse în armonie cu planul lui Dumnezeu, sunt uneltele cele mai cu succes pentru formarea caracterului creștin și pentru înaintarea lucrării Sale. — *Idem*, 6:430.

Sfera noastră de influență poate părea restrânsă, priceperea, mică, ocaziile, puține, realizările, limitate, dar, cu toate acestea, printr-o folosire credincioasă a ocaziilor oferite de propriile cămine, ne sunt asigurate posibilități minunate. Dacă vrem să ne deschidem inimile și căminele înaintea principiilor de viață divine, vom deveni niște mijloace prin care să se reverse puterea unor curenți dătători de viață. Din căminele noastre se vor revărsa râuri de vindecare, aducând viața, frumusețea și rodirea acolo unde acum nu este decât pustietate și dezolare. — [Divina vindecare, 355](#).

Alegerea stindardului familiei

L-am văzut pe Satana implantându-și steagul în familiile celor care mărturisesc a fi cei aleși de Dumnezeu, dar cei care umblă în lumină trebuie să fie în stare să vadă deosebirea dintre steagul negru al vrăjmașului și stindardul însângerat al lui Hristos. — [Testimonies for the Church 4:200](#).

Importanța altarului familial

Voi, care mărturișiți că Îl iubiți pe Dumnezeu, luați-L pe Isus cu voi oriunde mergeți și, asemenea patriarhilor din vechime, ridicați-I un altar Domnului oriunde vă ridicați cortul. Este necesară o reformă în această privință, o reformă profundă și cuprinzătoare. — [Idem, 5:320, 321](#).

Satana face orice efort pentru a-i duce pe oameni departe de Dumnezeu; și el are succes în planurile sale atunci când viața religioasă este înecată în grijile afacerilor, când poate să le absoarbă mințile în afaceri, încât să nu-și mai poată găsi timp să studieze din Biblie, să se roage în taină și să aducă totdeauna daruri de mulțumire și laudă arzând pe altarul de jertfă, dimineata și seara. — [Testimonies for the Church 5:426](#).

Altarul familial să fie făcut plăcut și interesant. — [Idem, 5:335](#).

Ei [copiii] trebuie să fie învățați să respecte ora de rugăciune; trebuie să li se ceară să se scoale în fiecare dimineată, astfel încât să fie prezenți la rugăciunea de dimineată a familiei. — [Idem, 5:424](#).

[210]

Copiii au nevoie ca religia să le fie prezentată în așa fel încât să fie atrăgătoare pentru ei, și nu ceva respingător. Ora de închinare a familiei să fie cea mai fericită oră a zilei. Pasajele din Scriptură să fie bine alese și simple, copiii să cânte împreună, rugăciunile să fie scurte și la subiect. — *The Southern Watchman*, 13 iunie, 1905.

La masa și altarul familiei, oaspeții sunt bineveniți. Timpul luat pentru rugăciune face impresie asupra celor găzduiți și chiar și o singură vizită poate să însemne salvarea unui suflet de la moarte. Domnul ține socoteală de lucrarea aceasta, zicând: „Eu voi răsplăti”. — *Testimonies for the Church* 6:347.

Copiii trebuie învățați să respecte și să trateze cu reverență ceasul rugăciunii. Înainte de a pleca de acasă la lucru, întreaga familie trebuie adunată împreună, iar tatăl sau mama, în absența tatălui, trebuie să se roage cu stăruință ca Dumnezeu să fie cu ei pe parcursul zilei. Veniți în umilință, cu o inimă plină de duioșie și cu acea conștiință a pericolelor și ispitelor care sunt în fața voastră și a copiilor voștri; prin credință legați-i de altar, implorând grija Domnului pentru ei. Îngerii păzitori îi vor ocroti pe copiii care sunt astfel consacrați lui Dumnezeu. Este datoria părinților creștini ca, dimineata și seara, prin rugăciune arzătoare și credință neclintită, să ridice un gard în jurul copiilor lor. Ei trebuie să-i educe cu răbdare, să-i învețe cu bunătate și în mod neobosit cum să trăiască pentru a-I fi pe plac lui Dumnezeu. — *Testimonies for the Church* 1:397, 398.

Avraam, „prietenul lui Dumnezeu”, ne dă un valoros exemplu. Viața lui a fost o viață de rugăciune. Oriunde își ridica el cortul, ridica alături și altarul său, strângându-i pe toți cei din tabăra sa la jertfele de dimineată și seară. Când își muta cortul, altarul rămânea acolo. În anii următori, unii dintre canaanii nomazi au primit învățături de la Avraam; și, ori de câte ori unul dintre aceștia ajungea la altarul acela, știa cine fusese acolo înaintea lui; când își așeza cortul, el repara altarul și se închina acolo viului Dumnezeu. — *Patriarhi și profeti*, 128.

Capitolul 22 — Rugăciunea în cadrul adunărilor misionare

[211]

Secretul rugăciunii eficiente

Zidirea Împărăției lui Dumnezeu este întârziată sau avansată, potrivit cu necredințioșia sau cu credințioșia slujitorilor omeniești. Lucrarea este împiedicată de faptul că oamenii dau greș în a conlucra cu Dumnezeu. S-ar putea ca oamenii să se roage: „Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ”, dar, dacă nu trăiesc în viață rugăciunea aceasta, cererile lor vor rămâne fără de răspuns. — [Testimonies for the Church 6:437, 438](#).

Practicile devoționale sunt cântărite

Întregul cer privește la locuitorii pământului. Îngerii și Dumnezeu cerurilor îi privesc pe cei care afirmă că sunt creștini și cântăresc practicile lor devoționale. — [Australasian Signs of the Times, 22 iunie, 1903](#). ([The Review and Herald, June 5, 1894](#).)

A face întrunirile să fie interesante

Adunările misionare să fie transformate în ocazii de a-i învăța pe oameni cum să facă lucrare misionară. — [An Appeal to Our Churches in Behalf of Home Missionary Work, 11](#).

Rugăciunile și adunările noastre sociale ar trebui să fie ocazii de ajutor special și încurajare. Fiecare are de făcut o lucrare, pentru ca aceste adunări să devină cât mai interesante și folositoare cu putință. O astfel de lucrare poate fi realizată cel mai bine printr-o experiență zilnică în lucrurile lui Dumnezeu și prin dispoziția de a vorbi fără ezitare despre iubirea Sa în adunările poporului Său. Dacă nu veți îngădui ca întunericul sau necredința să pătrundă în inima voastră, ele nu se vor manifesta nici în adunările voastre. — [The Southern Watchman, 7 martie, 1905](#).

[212] Întâlnirile noastre trebuie să fie făcute foarte interesante. Ele trebuie să fie cuprinse de atingerea cerului. Să nu fie vorbiri lungi și seci și rugăciuni formale numai de dragul de a ocupa timpul. Toți trebuie să fie gata să-și aducă partea lor de contribuție cu promptitudine, și, atunci când datoria lor s-a împlinit, pot să încheie întâlnirea. În acest fel, se va păstra interesul până la sfârșit. Aceasta înseamnă să-I aduci lui Dumnezeu o închinare care să fie primită. Serviciul divin trebuie să fie făcut interesant și atractiv și nu trebuie îngăduit să degenereze într-o formă seacă. Noi trebuie să trăim pentru Domnul Hristos clipă de clipă, oră de oră și zi de zi, atunci Domnul Hristos va locui în noi, iar când ne va strânge laolaltă, iubirea Lui va fi în inimile noastre, curgând asemenea unui izvor în deșert, reîmprospătând totul și făcându-i pe cei care sunt gata să piară doritori să bea din apa vieții. — [Testimonies for the Church 5:609](#).

Nu vă imaginați că puteți să stârniți interesul tinerilor doar prin faptul că participați la o adunare misionară și țineți o predică lungă. Plănuți modalități prin care puteți produce un interes viu. În fiecare săptămână, tinerii trebuie să-și prezinte rapoartele, spunând ce au încercat să facă pentru Mântuitorul și care a fost succesul lor. Dacă ar fi transformată într-o ocazie de prezentare a unor astfel de rapoarte, adunarea misionară nu ar fi plictisitoare, monotona și neinteresantă. Ea ar fi plină de interes și nu ar duce lipsă de participanți. — [Slujitorii evangheliei, 210, 211](#).

Atunci când credința se prinde de Hristos, adevărul va aduce încântare sufletului, iar serviciile divine nu vor fi monotone și neinteresante. Adunările voastre de laudă și mulțumire, care acum sunt plicticoase și fără viață, vor fi înviorate de Duhul Sfânt. În fiecare zi, veți avea o experiență bogată, în timp ce trăiți creștinismul pe care-l mărturisiți. — [Testimonies for the Church 6:437](#).

Mărturia experienței personale

În calitate de urmași ai Domnului Hristos, trebuie să vorbim în așa fel încât cuvintele noastre să fie un ajutor și o încurajare unii pentru alții în viața de credință. Ar trebui să vorbim mult mai mult despre capitolele valoroase ale experienței noastre. — [Parabolele Domnului Hristos, 338](#).

Biserica are nevoie de o experiență proaspătă, vie, a membrilor care au deprinderea de a fi în legătură cu Dumnezeu. Mărturiile și rugăciunile seci, fără viață, lipsite de manifestarea lui Hristos în ele, nu sunt un ajutor pentru oameni. Dacă toți aceia care pretind a fi copii ai lui Dumnezeu ar fi plini de credință, de lumină și de viață, ce mărturie minunată li s-ar da aceluia care vin să asculte adevărul! Și cât de multe suflete s-ar putea câștiga la Hristos! — [Testimonies for the Church 6:64](#).

[213]

Mărturisirea noastră despre credințioșia Sa este mijlocul ales de Cer pentru dezvăluirea lui Hristos lumii. Noi trebuie să recunoaștem harul Său așa cum este făcut cunoscut prin oamenii sfinți din vechime, însă lucrul care va fi cel mai eficient este mărturia venită din propria experiență. Suntem martori ai lui Dumnezeu în măsura în care descoperim în noi înșine lucrarea unei puteri de sorginte divină. Fiecare individ are o viață deosebită de a tuturor celorlalți și o experiență care diferă în mod radical de a lor. Dumnezeu dorește ca lauda noastră să se înalțe către El, purtând amprenta specifică a personalității noastre. Aceste prețioase recunoașteri spre lauda slavei harului Său, când sunt sprijinite de o viață asemănătoare cu a lui Hristos, au o putere irezistibilă, care lucrează pentru salvarea de suflete. — [Divina vindecare, 100](#).

Laudele și mulțumirile

A-L lauda pe Dumnezeu cu sinceritate și din toată inima este o datorie la fel de importantă ca și rugăciunea. Noi trebuie să arătăm lumii și tuturor ființelor cerești că prețuim iubirea minunată a lui Dumnezeu față de omenirea căzută și că ne așteptăm să primim binecuvântări din ce în ce mai mari din abundența Sa infinită. După ce am beneficiat de o revărsare deosebită a Duhului Sfânt, dacă vom comemora bunătatea și lucrările Sale minunate pentru copiii Săi, bucuria noastră în Domnul și eficiența noastră în slujire vor fi mult sporite. Aceste practici spirituale alungă puterea lui Satana. Ele înlătură spiritul de murmurare și lamentare, iar ispititorul pierde teren. Ele dezvoltă acele trăsături de caracter care îi pregătesc pe locuitorii pământului pentru locașurile cerești. O asemenea mărturie va avea o influență puternică asupra altora. Nu există nici un alt

mijloc mai eficient care să poată fi folosit în câștigare de suflete pentru Domnul Hristos. — [Parabolele Domnului Hristos, 299, 300.](#)

[214] Domnul dorește ca noi să vorbim despre bunătatea Sa și să mărturisim despre puterea Sa. El este onorat prin exprimarea laudei și a mulțumirii noastre. Dumnezeu spune: „Cine aduce mulțumiri ca jertfă, acela Mă proslăvește”. În timpul călătoriei prin pustie, poporul Israel Îl lăuda pe Dumnezeu prin cântări sfinte. Călătorii peregrini au transpus în cântece poruncile și făgăduințele Domnului și le-au cântat pe întregul parcurs al călătoriei lor. Iar în Canaan, când se adunau cu ocazia sărbătorilor sfinte, comemorau lucrările minunate ale lui Dumnezeu și înălțau imnuri mărețe de recunoștință la adresa Numelui Său. Dumnezeu a dorit ca întreaga viață a poporului său să fie o viață de laudă. — [Idem, 298, 299.](#)

O plănuire periculoasă

Unii, de frică să nu-și piardă comoara pământească, neglijează rugăciunea și adunarea dedicate închinării înaintea lui Dumnezeu, ca să aibă timp mai mult pentru gospodăriile sau afacerile lor. Prin faptele lor, ei arată pe ce anume pun prețul cel mai mare. Ei sacrifică privilegiile religioase, care sunt esențiale pentru înaintarea lor spirituală, pentru lucrurile acestei vieți și n-ajung să obțină o cunoaștere a voinței divine. Ei nu-și desăvârșesc caracterul creștin și nu ajung la măsura pusă de Dumnezeu. La ei, pe primul loc se află interesele vremelnice și-L jefuiesc pe Dumnezeu de timpul pe care ar trebui să îl consacre slujirii Lui. Pe astfel de persoane, Dumnezeu le observă bine și ele vor primi mai degrabă un blestem, decât o binecuvântare. — [Testimonies for the Church 2:654.](#)

O făgăduință plină de mângâiere

Dumnezeu Își va aduce aminte de cei care s-au adunat și au adunat în Numele Său și îi va cruța de măcelul cel mare. Ei vor fi pentru El ca niște mărgăritare prețioase. — [Idem, 4:107.](#)

Capitolul 23 — Diferite domenii ale lucrării misionare

[215]

Atenția față de cei orbi

Îngerii sunt trimiși să slujească acelor copii ai lui Dumnezeu care sunt orbi din punct de vedere fizic. Îngerii le păzesc pașii și îi scapă din mii de primejdii care, necunoscute lor, le sunt presărate în cale. — [Testimonies for the Church 3:516](#).

El nu va asculta rugăciunea poporului Său în timp ce orfanii, cei șchiopi, cei orbi și cei bolnavi sunt neglijați printre ei. — [Idem, 3:518](#).

Dacă în comunitate sunt unii care îi fac pe orbi să se poticnească, ar trebui să fie aduși înaintea judecății, pentru că Dumnezeu ne-a pus să veghem asupra celor orbi, năpăstuiți, asupra văduvelor și orfanilor. Piatra de poticnire, la care se face referință în Cuvântul lui Dumnezeu, nu înseamnă un butuc pus înaintea picioarelor celor orbi pentru a-i face să se poticnească, ci înseamnă mult mai mult. Înseamnă orice cale care ar putea fi urmată pentru a prejudicia influența fratelui lor orb, înseamnă a lucra împotriva interesului său, ori a-i împiedica prosperitatea. — [Idem, 3:519](#).

Cel orb are de întâmpinat dezavantaje din toate părțile din pricina pierderii vederii. Acea inimă în care mila și compasiunea nu sunt provocate la vederea unui om orb care bătâie pe calea sa, într-o lume înveșmântată în întuneric, acea inimă este cu adevărat împietrită și trebuie înmuiată prin harul lui Dumnezeu. — [Idem, 3:521](#).

Grija față de orfani

Până când moartea va fi înghițită de biruință, vor exista orfani de care trebuie să avem grijă și care vor suferi în multe feluri, dacă mila duioasă și bunătatea iubitoare ale membrilor bisericii noastre nu vor fi exercitate față de ei. Domnul ne îndeamnă: „Adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost”. Creștinismul trebuie să asigure tați și mame pentru cei fără cămin. Mila față de văduvă și față de orfan,

[216] manifestată în rugăciuni și în fapte, va fi ținută minte de Dumnezeu și va fi răsplătită din când în când. — [The Review and Herald, 27 iunie, 1893.](#)

Când îi ajuți pe cei săraci, când simpatizezi cu cei îndurerăți și asupriți, și te împrietenești cu cei orfani, te afli într-o mai strânsă legătură cu Isus. — [Testimonies for the Church 2:25.](#)

Există orfani care trebuie să fie îngrijiți, dar mulți nu vor îndrăzni să-și asume o asemenea lucrare, deoarece ea implică mai multă muncă decât sunt ei dispuși să facă, așa încât nu le mai lasă decât puțin timp pentru a-și face pe plac lor înșiși. Dar, când Împăratul va face judecata, aceste suflete egoiste, lipsite de generozitate, care nu fac nimic, vor vedea că locurile cerești sunt pentru cei care au fost lucrători adevărați și care au renunțat la ei înșiși pentru cauza lui Hristos. Pentru aceia care au avut mereu o deosebită grijă să se iubească pe ei înșiși și să-și împlinească dorințele, nu s-a făcut nici o pregătire. În cazul acestora, pedeapsa teribilă cu care Împăratul i-a amenințat pe cei de la stânga Sa nu este din cauza păcatelor lor mari. Ei nu sunt condamnați pentru lucrurile pe care le-au făcut, ci pentru cele pe care nu le-au făcut. Ei nu au îndeplinit acele lucruri pe care Cerul li le-a rânduit. Ei și-au plăcut lor înșiși și au avut grijă să-și aibă partea împreună cu iubitorii de plăceri. — [The Review and Herald, 16 august, 1881.](#)

Sunt orfani pe care urmașii Domnului au fost îndemnați să-i primească la ei ca pe o moștenire din partea lui Dumnezeu. Prea adesea aceștia sunt trecuți cu vederea și neglijați. Poate că sunt îmbrăcați în zdrențe, lipsiți de educație și par respingători din toate punctele de vedere, totuși ei sunt proprietatea lui Dumnezeu. Ei au fost cumpărați cu un preț și sunt la fel de prețioși în ochii Săi ca și noi. Ei sunt membri ai mării familii a lui Dumnezeu, iar creștinii, ca administratori ai Săi, sunt răspunzători pentru ei. „Sufletele lor”, spune El, „le voi cere din mâna voastră”. — [Parabolele Domnului Hristos, 386, 38.](#)

Dumnezeu cheamă fiecare membru al bisericii să-și îndeplinească datoria față de acești orfani. Totuși nu lucrați pentru ei doar din simțul datoriei, ci pentru că îi iubiți și pentru că Domnul Hristos a murit ca să-i mântuiască. Hristos a răscumpărat aceste suflete care au nevoie de grija voastră și așteaptă să le iubiți așa cum v-a iubit El

pe voi, când erați în păcatele și îndărătnicia voastră. — [The Review and Herald, 27 iunie, 1893.](#)

El nu va asculta rugăciunea poporului Său în timp ce orfanii, cei șchiopi, cei orbi și cei bolnavi sunt neglijați printre ei. — [Testimonies for the Church 3:518.](#) [217]

Toți cei care vor lucra pentru Domnul, îngrijindu-se de acești copii și tineri lipsiți de prieteni, așezându-i într-o poziție favorabilă pentru formarea unui caracter corect, așa încât să poată deveni copii ai lui Dumnezeu, au în față un vast câmp de lucru. Există copii lipsiți de perspective, care au nevoie de o îngrijire duioasă, mulți care, dacă nu li s-ar purta de grijă, ar crește în ignoranță și ar aluneca în tovărășii care duc la viciu și la crimă, dar care pot fi aduși în situații favorabile și, sub o îngrijire atentă și creștinească, ar putea să fie salvați pentru Hristos. Această lucrare pentru alții va necesita efort, renunțare la sine și sacrificiu, dar ce este micul sacrificiu pe care îl putem face noi, în comparație cu marele dar al lui Dumnezeu, prin faptul că L-a dat pe singurul Său Fiu? Dumnezeu ne-a acordat privilegiul de a deveni împreună-lucrători cu El. — [The Review and Herald, 27 iunie, 1893.](#)

Populația de culoare

În țara aceasta este un câmp mare, nelucrat. Rasa celor de culoare numără mii și mii de suflete și apelează la considerația și simpatia oricărui credincios sincer și practic în Hristos. Acești oameni nu trăiesc într-o țară străină și nu se închină la idoli de lemn și de piatră. Ei trăiesc printre noi și, de repetate ori, prin mărturiile Spiritului Său, Dumnezeu ne-a atras atenția asupra lor, spunându-ne că ei sunt ființe omenești neglijate. Acest câmp întins stă înaintea noastră nelucrat, cerând lumina pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu. — [Testimonies for the Church 8:205.](#)

Între albi și populația de culoare au fost ridicate ziduri de despărțire. Când creștinii ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu, care le poruncește iubirea supremă față de Creatorul lor și o iubire nepărtinitoare față de semenii lor, aceste ziduri ale prejudecății se vor prăbuși de la sine, așa cum s-au prăbușit zidurile Ierihonului. Fiecare biserică ai cărei membri pretind a crede adevărul pentru timpul acesta să privească la acest neam neglijat și călcat în picioare care, ca rezultat

[218] al sclaviei, a fost lipsit de privilegiul de a gândi și de a acționa pentru el însuși. — [The Review and Herald, 17 decembrie, 1895.](#)

Să începem să facem o lucrare pentru oamenii din sud. Să nu ne mulțumim doar să privim, doar să luăm hotărâri care nu vor fi puse niciodată în aplicare, ci să facem o lucrare din toată inima pentru Domnul spre a alina necazul fraților noștri de culoare. — [Idem, 4 februarie, 1896.](#)

Numele oamenilor de culoare este scris în cartea vieții, alături de numele celor albi. Toți sunt egali în Hristos. Nașterea, poziția socială, naționalitatea sau culoarea nu pot să înalțe, ori să înjosească un om. Caracterul este cel care o face. Dacă un om cu pielea roșie, un chinez sau un african îi dă inima lui Dumnezeu, în ascultare și credință, Isus nu-l iubește mai puțin pentru culoarea lui. El îl numește fratele Meu preaiubit. — [The Southern Work, 8, 20 martie, 1891.](#)

Vine ziua când regii și domnitorii pământului vor fi bucuroși să schimbe locul cu africanul cel mai umil care și-a pus speranța în Evanghelie. — [Ibidem.](#)

Lui Dumnezeu nu-I pasă cu nimic mai puțin de sufletele din rasa africană, care pot să fie câștigate pentru a-I sluji, decât I-a pasat pentru poporul Israel. El cere de la poporul Său cu mult mai mult decât I-a oferit El în lucrarea misionară printre oamenii din toate clasele sociale din sud, și îndeosebi printre cei de culoare. Oare nu avem noi o obligație mai mare de a lucra pentru oamenii de culoare, decât pentru cei care au fost cu mult mai favorizați? Cine i-a ținut pe acești oameni în sclavie? Cine i-a ținut în ignoranță?... Dacă rasa lor este înjosită, dacă au obiceiuri și maniere respingătoare, cine i-a făcut să fie așa? Oare, se datorează într-o mare măsură oamenilor albi? După ce li s-a făcut o nedreptate așa de mare, nu ar trebui să fie făcut un efort stăruitor pentru a fi ridicați? Adevărul trebuie să le fie vestit. Și ei trebuie să fie mântuiți ca și noi. — [The Southern Work, 11, 12, 20 martie, 1891.](#)

Reforma în ce privește cumpătarea

Advenștii de ziua a șaptea trebuie să fie în primele rânduri între toți cei care se declară prietenii temperanței. — [Slujitorii evangheliei, 384.](#)

În domeniul temperanței, pe lângă prezentările în public, noi mai avem de făcut și o altă lucrare. Trebuie să expunem aceste principii în articolele din publicațiile noastre. Să folosim orice mijloace posibile pentru a-i sensibiliza pe membrii noștri și pentru a-i face să-și înțeleagă datoria de a intra în legătură cu aceia care nu cunosc adevărul. Succesul pe care l-am avut în lucrarea misionară a fost întru totul proporțional cu renunțarea la sine și cu sacrificiul manifestat în eforturile pe care le-am făcut. Numai Domnul știe cât de mult am fi putut realiza, dacă ne-am fi umilit înaintea Sa, ca popor, și am fi proclamat adevărul despre temperanță într-o manieră clară și directă. — [Idem, 385](#).

[219]

Subiectul temperanței trebuie să beneficieze de o susținere hotărâtă din partea poporului lui Dumnezeu. Necumpătarea luptă pentru supremație, îngăduința de sine sporește, iar publicațiile care tratează reforma sănătății sunt foarte necesare. Literatura cu privire la acest subiect este un ajutor pentru Evanghelie, îndrumându-i pe oameni să cerceteze Biblia pentru o înțelegere mai bună a adevărului. Avertizarea împotriva marelui rău al necumpătării trebuie să răsune cu putere, și, pentru a îndeplini această lucrare, toți cei care respectă Sabatul trebuie să studieze și să aplice în practică învățătura conținută în publicațiile și cărțile noastre cu privire la sănătate. De asemenea, ei trebuie să facă mai mult de atât, să depună eforturi stăruitoare pentru a răspândi aceste publicații printre semenii lor. — [The Southern Watchman, 20 noiembrie, 1902](#). ([Pacific Union Recorder, November 20, 1902](#).)

Prezentați-le varianta stăpânirii desăvârșite, cerându-le ca banii pe care i-ar da pe băuturi alcoolice, tutun sau îngăduințe asemănătoare să fie folosiți pentru îngrijirea bolnavilor săraci sau pregătirea copiilor și a tineretului pentru ceva util în lume. — [Divina vindecare, 211](#).

Importanța culegerii rezultatelor

Ca rezultat al prezentării adevărului în adunări mari, s-a stârnit un spirit de cercetare și este deosebit de important ca acest interes să fie urmat de o lucrare personală. Cei care doresc să cerceteze adevărul au nevoie să fie învățați să studieze Cuvântul lui Dumnezeu cu sârguință. Cineva trebuie să-i ajute să zidească pe o temelie sigură.

[220] În acest timp critic din experiența lor religioasă, cât de însemnat lucru este acela ca lucrătorii biblici, înțelept îndrumați, să le vină în ajutor și să le deschidă înțelegerii lor tezaurul Cuvântului lui Dumnezeu? — [Testimonies for the Church 9:111](#).

Momentul de aur este pierdut. Nu s-a stăruit asupra impresiilor făcute. Ar fi fost mai bine să nu se fi stârnit nici un interes, pentru că, dacă convingerile au fost înăbușite, este foarte greu să impresionezi mintea din nou cu adevărul. — [Idem, 2:118](#).

Administrarea banilor

În toate cheltuielile noastre, trebuie să ne străduim să împlinim scopul Aceluia care este Alfa și Omega al oricărui efort creștin. — [Idem, 9:49](#).

Banii au o mare valoare, deoarece cu ajutorul lor se poate face mult bine. În mâinile copiilor lui Dumnezeu, banii sunt hrană pentru cei flămânzi, apă pentru cei însetați și îmbrăcăminte pentru săraci.

Ei sunt o apărare pentru cei oprimați și un mijloc de ajutorare a celor bolnavi. Dar, dacă nu sunt folosiți pentru împlinirea nevoilor vieții, pentru binecuvântarea altora și pentru progresul lucrării Domnului Hristos, banii nu sunt mai valoroși decât nisipul. — [Parabolele Domnului Hristos, 351](#).

Dumnezeu Însuși a trasat planuri pentru înaintarea lucrării Sale și El a înzestrat poporul Său cu un surplus de mijloace pentru ca, atunci când cere ajutor, să poată răspunde zicând: „Doamne, polul Tău a mai a dus alți poli”. — [Testimonies for the Church 9:58](#).

Banii nu pot fi duși în viața viitoare. Acolo nu sunt necesari, dar faptele bune, făcute prin câștigarea de suflete pentru Domnul Hristos, sunt purtate în curțile cerești. Cei care irosesc în mod egoist darurile Domnului, folosindu-le pentru ei înșiși, în timp ce îi lasă pe semenii lor fără ajutor și nu fac nimic pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu în lume, Îl dezonoarează pe Creatorul lor. În cărțile cerului, în dreptul numelui lor, este scris că L-au jefuit pe Dumnezeu. — [Parabolele Domnului Hristos, 266](#).

Care este valoarea banilor în acest timp, în comparație cu valoarea sufletelor? Fiecare dolar din rezervele noastre trebuie să fie considerat ca aparținându-I Domnului, nu nouă, și, fiind o înzestrare prețioasă încredințată de Dumnezeu, nu trebuie risipit pentru plăceri

inutile, ci folosit cu atenție pentru cauza lui Dumnezeu și în lucrarea de salvare a oamenilor de la pierzare. — [Schite din viața mea, 214.](#)

Oare nu este lucrarea misionară ce trebuie să fie făcută în lumea noastră suficient de importantă pentru a cere toată influența și susținerea noastră? Nu ar trebui să renunțăm la orice risipă și să punem darurile noastre în vistieria lui Dumnezeu, pentru ca adevărul să poată fi trimis în alte țări și pentru ca misiunile de acasă să poată fi susținute? Nu va primi această lucrare aprobarea Cerului? Lucrarea pentru aceste zile din urmă nu a fost susținută prin moșteniri bogate, și nici promovată prin influență lumească. Ea a fost susținută prin darurile care erau rezultatul renunțării la sine și al spiritului de sacrificiu. Dumnezeu ne-a dat privilegiul de a deveni părtași cu Hristos în suferințele Sale aici și a prevăzut ca noi să avem o moștenire pe noul pământ. — [The Review and Herald, 2 decembrie, 1890.](#)

Mi-a fost arătat că îngerul raportor înregistrează cu fidelitate fiecare dar dedicat lui Dumnezeu și pus în trezorerie, precum și rezultatul final al mijloacelor astfel dăruite. Dumnezeu ia cunoștință de fiecare bănuț consacrat cauzei Sale și de bunăvoința sau repulsia dăătorului. Motivul dăruirii este de asemenea înregistrat. Cei jertfitori de sine și consacrați, care Îi redau lui Dumnezeu lucrurile care sunt ale Lui, când El le cere de la ei, vor fi răsplătiți după faptele lor. Chiar dacă mijloacele consacrate astfel vor fi greșit folosite, astfel încât ele nu îndeplinesc scopul avut în vedere de dăruitor — spre slava lui Dumnezeu și salvarea de suflete — cei care au făcut sacrificiile cu sinceritate de suflet, vizând numai slava lui Dumnezeu, nu-și vor pierde răsplata. — [Testimonies for the Church 2:518, 519.](#)

Fiecare ocazie de a ajuta un frate aflat în nevoie sau de a sprijini lucrarea lui Dumnezeu de răspândire a adevărului reprezintă o perlă pe care o poți trimite dinainte și depozita în banca cerului, pentru a fi păstrată în siguranță. Dumnezeu te pune la probă și te verifică. El ți-a dat binecuvântările Sale cu mână largă, iar acum așteaptă să vadă cum le vei folosi, să vadă dacă îi vei ajuta pe aceia care au nevoie de ajutor, dacă vei simți valoarea sufletelor și vei face tot ce poți cu mijloacele pe care ți le-a încredințat. Folosirea fiecărei astfel de ocazii va însemna un plus la comoara cerească. — [Idem, 3:249,250.](#)

[221]

[222]

Sistemul de raportare al cerului

Îngerii țin un raport exact al fiecărei fapte a omului — [Idem, 1:198](#).

Fiecare act de iubire, fiecare cuvânt de bunătate, fiecare rugăciune în favoarea celor suferinzi și oprimați sunt raportate înaintea tronului veșnic și păstrate în raportul nepieritor al cerului. — [Idem, 5:133](#).

În ceruri, se duce un raport despre fiecare străduință încununată cu succes, depusă de noi spre a risipi întunericul și spre a răspândi cunoștința despre Hristos. Când fapta este raportată înaintea Tatălui, bucuria se răspândește prin toată oștirea cerului. — [Faptele Apostolilor, 154](#).

Îngerii sunt însărcinați să fie ajutoarele noastre. Ei călătoresc între cer și pământ, ducând raportul faptelor oamenilor. — [The Southern Watchman, 2 aprilie, 1903](#).

Ar fi bine pentru unii ca aceștia să-și aducă aminte de raportul păstrat sus în cartea aceea, în care nu sunt omisiuni, nici greșeli, și după care vom fi judecați. Acolo este raportată orice ocazie neglijată de a face un serviciu lui Dumnezeu; și tot acolo este ținută spre veșnică amintire orice faptă de credință și de iubire. — [Profeți și regi, 639](#).

Capitolul 24 — Calificări pentru o slujire creștină plină de succes

[223]

Eficiența

Apatia și ineficiența nu înseamnă evlavie. Când ne vom da seama că lucrăm pentru Dumnezeu, vom avea un simțământ mai înalt decât am avut vreodată în fața sfințeniei serviciului spiritual. Această înțelegere pune viață, atenție și energie stăruitoare în împlinirea fiecărei datorii. — [Testimonies for the Church 9:150](#).

TimpuL cere o mai mare eficiență și o mai profundă consacrare. O, sunt atât de preocupată de subiectul acesta, încât strig către Dumnezeu: „Ridică-Te și trimite soli plini de simțul răspunderii, în ale căror inimi idolatria de sine, care stă la temelia oricărui păcat, a fost crucificată”. — [Idem, 9:27](#).

Lucrarea încredințată ucenicilor cerea multă destoinicie, căci curentul adânc al răutății urma să vină cu putere asupra lor. — [Faptele Apostolilor, 31](#).

Vorbirea cultivată

Cultivarea și folosirea corespunzătoare a talentului vorbirii sunt importante în fiecare domeniu al activității creștine. Trebuie să ne obișnuim să vorbim pe un ton plăcut, să folosim un limbaj corect și curat și să rostim cuvinte amabile și binevoitoare. — [Parabolele Domnului Hristos, 336](#).

Fiecare pastor și fiecare învățător trebuie să-și aducă aminte în permanență că ei le prezintă oamenilor o solie care implică interese veșnice. Adevărul rostit va fi o mărturie împotriva lor la judecata marii zile a răsplătirii finale. Iar în privința unora, modul în care le este vestită solia va decide dacă o vor accepta sau o vor respinge. Prin urmare, roștiți cuvintele în așa fel încât să facă apel la inteligență și să impresioneze inima. Trebuie să vorbiți rar, solemn și cu claritate și în același timp cu zelul și ardoarea pe care o impune importanța soliei. — [Parabolele Domnului Hristos, 336](#).

[224] În timp ce căutați să-i atrageți pe alții în cercul iubirii Sale, faceți în așa fel încât puritatea exprimării voastre, altruismul slujirii voastre, bucuria ce strălucește pe înfățișarea voastră să dea mărturie despre puterea harului Său. — [Divina vindecare, 156](#).

Fiecare creștin este chemat să le descopere altora bogățiile ineputabile ale Domnului Hristos, prin urmare trebuie să se străduiască să-și dezvolte o vorbire desăvârșită. Fiecare creștin trebuie să prezinte Cuvântul lui Dumnezeu, așa încât să fie considerat de ascultători ca demn de apreciere și vrednic de dorit. Dumnezeu nu a prevăzut ca slujitorii Săi omenești să fie niște persoane stângace și lipsite de educație. Nu este voia Sa ca omul să micșoreze valoarea binecuvântării cerești, care este revărsată în lume prin intermediul lui. — [Parabolele Domnului Hristos, 336](#).

Ei vor fi educați să fie răbdători, buni, plini de bunăvoință și dispuși să ofere ajutor. Ei vor manifesta adevărata amabilitate creștină, amintindu-și fără încetare că Domnul Hristos, tovarășul lor, nu poate aproba cuvinte sau simțăminte aspre și nepoliticoase. Cuvintele lor vor fi curate. Puterea vorbirii va fi considerată un talant prețios, care le-a fost încredințat pentru a îndeplini o lucrare sfântă și nobilă. — [Slujitorii evangheliei, 97](#).

Cultura intelectuală

Avem nevoie, ca popor, de cultura intelectuală pe care trebuie s-o dobândim, ca să venim în întâmpinarea cerințelor timpului. — [Testimonies for the Church 4:414](#).

În serviciul lui Hristos este nevoie de aceeași tactică cum este necesară și pentru batalioanele unei oștiri care ocrotește viața și libertatea poporului. Nu oricine poate să lucreze în mod judicios pentru salvarea de suflete. — [Testimonies for the Church 4:67](#).

Unele femei au nevoie să-și instruiască mintea prin exercițiu. Ele trebuie să se forțeze să cugete. Cât timp depind de cineva care să cugete pentru ele, să le rezolve dificultățile, refuzând să-și determine mintea să cugete, incapacitatea de aducere-aminte, de a privi înainte și de a face deosebire, va continua. Fiecare ins trebuie să facă eforturi spre a-și educa mintea. — [Testimonies for the Church 2:188](#).

Dumnezeu nu vrea să ne mulțumim cu o minte leneșă, nedisciplinată, cu gânduri ușoare și cu memorie slabă. — [Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi, 506.](#)

Oamenii lui Dumnezeu trebuie să fie harnici la studiu, serioși în dobândirea de cunoștințe, să nu piardă nici măcar o oră. Prin efort stăruitor, ei se pot ridica aproape la orice grad de distincție ca creștini, ca bărbați cu putere și influență. — [Testimonies for the Church 4:411.](#) [225]

Prețuiește fiecare clipă ca pe o comoară. Câteva clipe aici, câteva clipe acolo, care pot fi risipite în conversații lipsite de sens, orele de dimineață care sunt irosite atât de adesea rămânând în pat, timpul petrecut în călătorie cu tramvaiul sau cu trenul sau așteptând în stații, momentele de așteptare înainte de servirea mesei, timpul petrecut în așteptarea celor care întârzie la o întâlnire — dacă toate aceste fragmente de timp ar fi folosite studiind, citind o carte păstrată la îndemână sau meditănd asupra unui subiect, cât de mult s-ar putea realiza. — [Parabolele Domnului Hristos, 343, 344.](#)

Un scop bine determinat, o perseverență stăruitoare și o economisire atentă a timpului îi vor face pe oameni în stare să acumuleze cunoștințe și să dobândească o disciplină intelectuală, care îi vor califica pentru a ocupa aproape orice poziție influentă și folositoare. — [Idem, 344.](#)

Bărbații din poziții de răspundere trebuie să se dezvolte continuu. Ei nu trebuie să ancoreze pe o experiență veche și să presupună că nu este necesar să devină lucrători savanți. Omul, deși cea mai neajutorată dintre făpturile create de Dumnezeu când vine pe lume și cel mai stricat în natura lui, este cu toate acestea capabil de înaintare constantă. El poate fi educat prin conștiință, înnobilit prin virtute și poate progresa prin demnitate mintală și morală, până când atinge o perfecțiune a înțelepciunii și a curăției de caracter numai cu puțin mai jos decât desăvârșirea și curăția îngerilor. — [Testimonies for the Church 4:93.](#)

Cei care doresc să fie împreună-lucrători cu Dumnezeu trebuie să lupte pentru desăvârșirea fiecărui organ al trupului și a fiecărei însușiri a minții. Adevărata educație constă în pregătirea capacităților fizice, intelectuale și morale pentru îndeplinirea oricărei îndatoriri. Ea înseamnă cultivarea trupului, a minții și a sufletului

pentru o lucrare divină. Aceasta este educația care va dăinui pentru viața veșnică. — [Parabolele Domnului Hristos, 330](#).

[226]

Mecanici, avocați, negustori, oameni de toate ocupațiile și profesiunile se instruiesc să poată deveni stăpâni pe afacerea lor. Să fie, oare, urmașii lui Hristos mai puțin cunoscători și, în timp ce sunt angajați în serviciul Lui, să fie necunoscători ai căilor și mijloacelor care să fie folosite? Câștigarea vieții veșnice este mai presus de orice considerație pământească. Spre a conduce sufletele la Hristos, este nevoie de cunoașterea naturii umane și de studiul minții omenești. Se cere multă cugetare atentă și rugăciune fierbinte spre a ști cum să te apropii de bărbați și femei cu marele subiect al adevărului. — [Testimonies for the Church 4:67](#).

Demnitatea și politețea creștină

Lipsa adevăratei demnități și a curăției creștine în rândurile păzitorilor Sabatului este împotriva noastră ca popor și face ca adevărul pe care-l mărturisim să fie dezgustător. Lucrarea de educare a minții și a manierelor poate fi continuată spre desăvârșire. Dacă cei care mărturisesc adevărul nu folosesc acum privilegiile și ocaziile lor spre a crește până la statura plinătății de bărbați și femei în Hristos Isus, ei nu vor fi o cinste pentru cauza adevărului și nici pentru Hristos. — [Idem, 4:358, 359](#).

Nu uitați să păstrați demnitatea lucrării, printr-o viață ordonată și o conversație evlavioasă. Să nu vă fie teamă niciodată să ridicați standardul prea sus. Să ne ferim de orice asprime. Trebuie să cultivăm amabilitatea, noblețea și politețea creștină. Vegheați pentru a nu fi brutali și tăioși. Nu priviți astfel de trăsături ca fiind niște virtuți, deoarece Dumnezeu nu le privește așa. Străduiți-vă să nu ofensați pe nimeni fără a fi necesar. — [The Review and Herald, 25 noiembrie, 1890](#).

Este foarte mare nevoie ca aceia care cunosc voia lui Dumnezeu să învețe să devină lucrători cu succes în cauza Lui. Ei trebuie să fie persoane cu maniere alese, înțeleghătoare, nu având o strălucire exterioară înșelătoare, dar cochetând cu cele lumesti, ci acea amabilitate și acea curăție care au savoarea cerului și pe care le va avea fiecare creștin, dacă este părtaș al naturii divine. — [Testimonies for the Church 4:358](#).

Noi avem cel mai mare adevăr și cea mai mare speranță care i-au fost vestite lumii noastre vreodată și cea mai mare credință. De aceea, dorim să-i prezentăm lumii acest caracter înalt. Nu vrem să adoptăm o atitudine, ca și când am trece printre oameni cerându-le iertare că îndrăznim să credem acest adevăr prețios și sfânt, ci dorim să umblăm umiliți cu Dumnezeu și să ne comportăm ca și când am fi copiii Dumnezeului celui Preaînalt și ca și când am trata subiectele cele mai importante și mai interesante, mai înalte și mai nobile decât orice subiecte lumești. — [The Review and Herald](#), 26 iulie, 1887.

[227]

Cel care lucrează pentru suflete are nevoie de consacrare, integritate, inteligentă, hărnicie, energie și tact. Dacă deține aceste calități, nimeni nu poate fi inferior, dimpotrivă, o astfel de persoană va avea o influență impresionantă spre bine. — [Slujitorii evangheliei](#), 111.

În lucrare trebuie să fie oameni dispuși să învețe care sunt căile cele mai bune de a se apropia de persoane și familii. Îmbrăcămintea lor trebuie să fie plăcută, și nu spilcuită, iar manierele lor să nu îi dezguste pe oameni. Este o mare lipsă de politete adevărată în rândurile poporului nostru. Aceasta trebuie să fie cultivată de toți cei care fac lucrare misionară. — [Testimonies for the Church](#) 4:391, 392.

Onestitatea

Nu trebuie să fie prefăcătorie în viața celor care au de vestit o solie așa de sfântă și de solemnă cum avem noi. Lumea îi privește pe adventiștii de ziua a șaptea, deoarece cunoaște ceva despre mărturisirea lor de credință, despre înaltele lor idealuri și, când îi vede pe aceia care nu trăiesc potrivit cu mărturisirea lor, îi arată cu dispreț. — [Testimonies for the Church](#) 9:23.

Oamenii pot avea daruri excelente, capacități bune, aptitudini splendide; dar un defect, un păcat tainic îngăduit se va dovedi a fi pentru caracter ceea ce este scândura mâncată de viermi pentru corabie — dezastru și ruină totală. — [Idem](#), 4:90.

Apostolul Pavel ducea cu el pretutindeni atmosfera cerului. Toți cei care erau asociați cu el simțeau influența unității lui cu Domnul Hristos. Faptul că propria viață exemplifica adevărul pe care îl proclama conferea o putere convingătoare lucrării sale de predicare. În aceasta constă puterea adevărului. Influența naturală și

[228] neconștientizată a unei vieți sfinte constituie cea mai convingătoare predică în favoarea creștinismului. Argumentele, chiar și atunci când sunt incontestabile, pot provoca doar opoziție, dar un exemplu evlavios are o putere întru totul irezistibilă. — [Slujitorii evangheliei, 59.](#)

Adevăratul caracter nu este ceva ce se realizează în afara noastră și care ne acoperă, ci el radiază dinăuntru. Dacă dorim să-i conducem pe alții pe calea neprihănirii, principiile neprihănirii trebuie să se găsească mai întâi în inima noastră. Mărturisirea noastră de credință poate face cunoscută teoria religiei, dar religia noastră practică este aceea care proclamă cuvântul adevărului. O viață consecventă, o purtare sfântă, o integritate neclintită, un spirit activ și binevoitor, o pildă de evlavie, toate acestea sunt mijloacele prin care se dă lumii lumină. — [Hristos, Lumina lumii, 307.](#)

Rugăciunile, îndemnul și conversația sunt roade ieftine, care adesea sunt asociate; dar roadele care sunt arătate prin fapte bune, în purtarea de grijă pentru cei nevoiași, orfani și văduve, sunt adevăratele roade, care cresc în mod natural într-un pom bun. — [Testimonies for the Church 2:24.](#)

Entuziasmul

În general, Dumnezeu nu face minuni pentru înaintarea adevărului Său. Dacă gospodarul neglijează să cultive solul, Dumnezeu nu face nici o minune pentru a schimba rezultatele sigure. El lucrează în conformitate cu marile principii pe care ni le-a făcut cunoscute, iar partea noastră este să dezvoltăm planuri înțelepte și să investim mijloacele prin care Dumnezeu va aduce rezultate sigure. Cei care nu fac nici un efort hotărât, ci așteaptă pur și simplu ca Duhul Sfânt să-i constrângă să acționeze vor pieri în întuneric. Voi nu trebuie să stați pe loc și să nu faceți nimic în lucrarea lui Dumnezeu. — [The Southern Watchman, December 1, 1903.](#) ([The Review and Herald, RH September 28, 1897.](#))

Unii care se angajează în lucrarea misionară sunt slabi, fricoși, fără viață, ușor de descurajat. Lor le lipsește impulsul. Ei nu au acele trăsături pozitive de caracter, care le dau puterea de a face ceva — spiritul și energia care aprind entuziasmul. Cei care vor să aibă

succes trebuie să fie curajoși și plini de speranță. Ei trebuie să cultive virtuțile care îi fac să fie activi. — [Slujitorii evangheliei, 290](#).

Domnul are nevoie de lucrători care să ducă mai departe biruințele crucii lui Hristos. — [The Review and Herald, 6 mai, 1890](#).

Solia nu trebuie să fie prezentată în expuneri lipsite de foc și de viață, ci în expuneri clare, hotărâte, mișcătoare. — [Testimonies for the Church 8:16](#). [229]

Nu avem acum nevoie de oratori cu limbă de argint pentru a vesti această solie. Adevărul trebuie rostit în toată severitatea lui. Sunt necesari oameni de acțiune — oameni care să lucreze cu zel, cu o energie neîntreruptă pentru curățirea bisericii și pentru avertizarea lumii. — [Idem, 5:187](#).

Dumnezeu n-are nici un folos de oamenii leneși în cauza Lui. El dorește lucrători precauți, amabili, afectuoși și serioși. — [Idem, 4:411](#).

Hotărârea

Cei ce sunt în slujba lui Dumnezeu trebuie să dea pe față vi-oiciune și hotărâre în lucrarea de câștigare de suflete. Aduceți-vă aminte că sunt suflete care ar pieri, dacă noi, ca unelte ale lui Dumnezeu, nu lucrăm cu o hotărâre care să nu se lase și nici să nu se descurajeze. — [Testimonies for the Church 6:418](#).

El ne-a dat o mare lucrare de făcut. Să o facem în chip desăvârșit și cu hotărâre. Să arătăm prin viața noastră ce a făcut adevărul pentru noi. — [Testimonies for the Church 6:418](#).

Zelul

Ceea ce se dorește este zel creștin serios — un zel care va fi manifestat prin a face ceva. Acum, toți trebuie să lucreze pentru ei înșiși, și când Îl au pe Isus în inimile lor, Îl vor mărturisi și altora. Un suflet care Îl are pe Hristos nu mai poate fi oprit să-L mărturisească, precum nu pot fi oprite apele Niagarei să curgă în cascadă. — [Idem, 2:233](#).

Oricine Îl acceptă pe Hristos ca Mântuitor personal va dori ne-spus privilegiul de a-L sluji pe Dumnezeu. Prin contemplarea a ceea

ce a făcut Cerul pentru el, inima îi este mișcată de o iubire nemărginită și o recunoștință plină de adorare. El este dornic să-și manifeste recunoștința, consacrandu-și calitățile în slujba lui Dumnezeu. El este însuflețit de dorința fierbinte de a-și arăta dragostea pentru Hristos și pentru proprietatea Sa răscumpărată. El râvnește munca grea, greutățile, sacrificiul. — [Divina vindecare, 502](#).

[230] Cei asemenea Martei, cu zelul lor pentru lucrarea religioasă, au un câmp întins în fața lor. Dar ei trebuie să stea mai întâi ca Maria, la picioarele lui Isus. Sârguința, promptitudinea și energia trebuie să fie sfințite prin harul lui Hristos și atunci viața va fi o putere neînfrântă spre bine. — [Hristos, Lumina lumii, 525](#).

În Numele Domnului, cu stăruința și cu zelul neobosit pe care Hristos le-a avut în lucrările Sale, trebuie să ducem mai departe lucrarea Domnului. — [Testimonies for the Church 9:25](#).

Trebuie să punem capăt monotoniei activității noastre religioase. Noi facem o lucrare în această lume, dar nu dăm pe față destul zel și destulă activitate. Dacă vom fi mai zeloși, oamenii vor fi convingși de adevărul soliei noastre. Lipsa de viață și monotonia lucrării slujirii noastre pentru Dumnezeu resping multe suflete din înalta societate, care au nevoie să vadă un zel profund, călduros și sfințit. — [Testimonies for the Church 6:417](#).

Răbdarea

Dacă vrei să fii conlucrător cu Hristos, trebuie să ai toată răbdarea cu cei pentru care lucrezi, nu să disprețuiești simplitatea lucrării, ci să privești spre rezultatul cel binecuvântat. Când cei pentru care lucrezi nu corespund exact cu dorința ta, în inima ta spui adesea: „Lasă-i să plece; ei nu sunt vrednici de mântuire”. Ce-ar fi fost dacă Hristos i-ar fi tratat pe cei nenorociți într-un fel asemănător? El a murit spre a salva păcătoșii nenorociți, și dacă tu lucrezi în același spirit și în același fel arătat prin pilda Celui pe care tu Îl urmezi, lăsând rezultatul pe seama lui Dumnezeu, nu poți niciodată măsura în această viață cantitatea de bine pe care ai îndeplinit-o. — [Idem, 4:132](#).

Lucrați dezinteresat, iubitor, răbdător, pentru toți cei cu care veniți în contact. Nu dovediți nici o nerăbdare. Nu roștiți nici un

cuvânt lipsit de bunătate. Lăsați ca iubirea lui Hristos să fie în inima voastră și legea bunătății, pe buzele voastre. — [Idem, 9, 41](#).

Tactul

Cei care se dedică pe deplin lui Dumnezeu își vor desfășura activitatea cu înțelepciune, rugăciune, seriozitate și cu un tact consacrat. — [Signs of the Times, 29 mai 1893](#).

Dacă un om are tact, este harnic și plin de entuziasm, va avea succes în afacerile trecătoare și aceleași calități, consacrate lucrării lui Dumnezeu, se vor dovedi de o îndoită eficiență; căci puterea divină va fi combinată cu efortul omenească. — [Testimonies for the Church 5:276](#).

[231]

În lucrarea de salvare a sufletelor este nevoie de înțelepciune și de mult tact. Mântuitorul nu Se abținea niciodată să spună adevărul, dar îl rostea întotdeauna cu iubire. În relația Sa cu alții, El exercita cel mai mare tact și era întotdeauna bun și atent. El nu era niciodată nepolitic, nu adresa niciodată cuvinte aspre fără a fi necesar și nu i-a produs niciodată o durere inutilă unui suflet sensibil. Domnul nu muștra slăbiciunea omenească. El denunța fără teamă ipocrizia, necredința și nelegiuirea, dar, când rostea muștrările usturătoare, vocea Sa era plină de lacrimi. El nu a făcut niciodată ca adevărul să pară dur, ci a manifestat întotdeauna o duioșie profundă față de oameni. Fiecare suflet era prețios în ochii Săi. Domnul Isus se comporta cu o demnitate divină, și totuși Se cobora la fiecare membru al familiei lui Dumnezeu, arătându-i atenția și mila cea mai duioasă. El i-a considerat pe toți ca fiind sufletele pentru care avea misiunea de a le mântui. — [Slujitorii evangheliei, 117](#).

Unii, grăbiți, impulsivi, totuși suflete oneste, îi vor aborda pe cei care nu au adevărul printr-o discuție ascuțită, și-i vor acosta pe cei care nu sunt cu noi într-o manieră neașteptată ceea ce face ca adevărul pe care dorim ca ei să-l primească să li se pară respingător. „Căci fiii veacului acestuia, față de semenii lor, sunt mai înțelepți decât fiii luminii”. Oamenii de afaceri și politicienii studiază politețea. Tactica lor este să fie cât se poate mai atrăgători. Ei studiază să transmită mesajul și manierele lor în așa fel încât să poată avea cea mai mare influență asupra minții celor din jurul lor. Ei își folosesc cunoștința

și capacitățile cât mai iscusit posibil pentru a câștiga acest obiectiv. — [Testimonies for the Church 4:68](#).

Solia aceasta trebuie să fie vestită, dar în același timp trebuie să fim cu luare-aminte să nu atacăm, să nu facem presiuni și să nu-i osândim pe aceia care nu au lumina pe care o avem noi. Nu trebuie să ne abatem din calea noastră și să-i atacăm cu asprime pe catolici. Printre catolici, mulți sunt niște creștini cât se poate de conștiincioși, care umblă în toată lumina ce luminează asupra lor, și Dumnezeu va lucra în favoarea lor. — [Idem, 9:243](#).

[232]

Consecvența

Creștinul adevărat lucrează pentru Dumnezeu nu din impuls, ci din principiu, nu pentru o zi sau o lună, ci tot timpul vieții. — [Sfaturi pentru părinți, profesori și elevi, 518](#).

Mântuitorul era un lucrător neobosit. El nu-și măsoara munca cu orele. Timpul Lui, inima Lui, tăria Lui erau consacrate lucrării pentru binele omenirii. Zile întregi erau devotate lucrului și nopți întregi erau petrecute în rugăciune, ca să poată fi întărit spre a face față vrăjmașului viclean în toată lucrarea lui înșelătoare și fortificat pentru a face lucrarea Sa de a înălța și reface omenirea.

Omul care-L iubește pe Dumnezeu nu-și măsoară lucrarea după sistemul celor opt ore. El lucrează în toate orele și niciodată nu e liber. Când are prilejul, face binele. Pretutindeni, în toate timpurile și în toate locurile, el găsește prilej de a lucra pentru Dumnezeu. El duce mireasma cu sine oriunde merge. — [Testimonies for the Church 9:45](#).

Acela care, printr-o faptă de neatentie, expune cauza lui Dumnezeu la batjocură sau slăbește mâinile colaboratorilor lui aduce asupra caracterului său o pată care nu poate fi îndepărtată cu ușurință și așază o piedică serioasă în calea eficienței lui viitoare. — [Profeti și regi, 659](#).

„Luați jugul Meu asupra voastră”, zice Isus. Jugul este un instrument al servirii. Vitele sunt înjugate pentru muncă și jugul este absolut necesar pentru ca lucrul lor să fie eficient. Prin ilustrația aceasta, Hristos ne învață că noi suntem chemați să servim tot timpul vieții noastre. Trebuie să luăm jugul Lui asupra noastră, ca să putem fi împreună-lucrători cu El. — [Hristos, Lumina lumii, 329](#).

Simpatia și sociabilitatea

În fiecare departament al lucrării lui Dumnezeu, este nevoie de bărbați și femei cărora le este milă de nenorocirea omenirii, dar o asemenea simpatie este rară. — [The Review and Herald, 6 mai, 1890.](#)

Avem nevoie de mai multă simpatie creștinească, nu doar față de cei care ni se par a fi fără greșală, ci față de sufletele sărmene, suferinde, care luptă și cad adesea în greșeli, păcătând și pocăindu-se, ispitite și descurajate. Noi trebuie să mergem la semenii noștri, asemenea Marelui nostru Preot milos, cu duioșie, având milă de slăbiciunile lor. — [Slujitorii evangheliei, 141.](#)

[233]

Ca popor, noi pierdem mult prin lipsa de simpatie și sociabilitate unii față de alții. Cel care vorbește despre independență și se închide în sine nu ocupă poziția pe care Dumnezeu a intenționat să o adopte. Noi suntem copii ai lui Dumnezeu, dependenți unul de altul pentru fericire. Asupra noastră sunt cerințele lui Dumnezeu și ale umanității. Toți trebuie să ne facem partea în această viață. Educarea trăsăturilor sociabilității din natura noastră este cea care ne aduce în simpatie cu frații noștri și ne oferă fericire în eforturile de a-i binecuvânta pe alții. — [Testimonies for the Church 4:71, 72.](#)

Mântuitorul era oaspete la sărbătoarea unui fariseu. El accepta invitații, atât din partea celor bogați, cât și a celor săraci, și după cum Îi era obiceiul, lega învățăturile Sale cu privire la adevăr de scenele la care asista. — [Parabolele Domnului Hristos, 219.](#)

Simplitatea

Când Domnul Hristos le-a spus ucenicilor: „Mergeți în Numele Meu spre a-i aduna în biserică pe toți aceia care cred”, El le-a pus în față, în mod lămurit, nevoia de a rămâne la cele simple. Cu cât avea să fie mai puțină paradă și spectacol, cu atât influența lor spre bine avea să fie mai mare. Ucenicii trebuia să vorbească în același mod simplu în care a vorbit Hristos. — [Faptele Apostolilor, 28.](#)

Mii de persoane pot fi abordate în maniera cea mai simplă și mai umilă. Adesea, intelectualii cei mai educați, cei care sunt priviți de lume ca fiind oamenii cei mai talentați, sunt înviorați de cuvintele simple ale unei persoane care Îl iubește pe Dumnezeu și care poate

vorbi despre iubirea Sa, la fel de natural precum vorbesc oamenii lumesci despre lucrurile de care sunt cel mai profund interesați. Deseori, cuvintele pregătite și plănuite cu atenție au doar o mică influență. Dar vorbirea sinceră și onestă a unui fiu sau a unei fiice a lui Dumnezeu, rostită cu o simplitate naturală, are puterea de a debloca ușa acelor inimi care sunt închise de multă vreme față de Domnul Hristos și iubirea Sa. — [Parabolele Domnului Hristos, 232.](#)

Credința

[234] Lucrătorii lui Dumnezeu au nevoie de credință în El. Dumnezeu nu este nepăsător față de munca lor. El prețuiește lucrarea lor. Îngerii din cer sunt rânduiți să coopereze cu aceia care sunt împreună — lucrători cu Dumnezeu. Dacă credem că Dumnezeu nu va face așa cum a spus și că El nu are timp să-i observe pe lucrătorii Săi, noi Îl dezonorăm pe Creatorul nostru. — [The Southern Watchman, August 2, 1904.](#) ([The Review and Herald, July 30, 1901.](#))

Cel care lucrează pentru Dumnezeu are nevoie de o credință puternică. Aparentele pot părea neprielnice, dar, în ceasul cel mai întunecat, există o lumină de sus. Puterea celor care Îi slujesc lui Dumnezeu cu credință și iubire va fi înnoită zi de zi. — [Slujitorii evangheliei, 262.](#)

În credința adevărată există o voioșie, o statornicie în principii și o fermitate în atingerea scopului propus, pe care nici timpul, nici oboseala nu le pot slăbi. — [Parabolele Domnului Hristos, 262.](#)

Adesea, viața creștină este înconjurată de primejdii, iar împlinirea datoriei pare greu de adus la îndeplinire. Imaginația întrezărește o iminentă ruină în față și sclavie sau moarte în urmă. Totuși vocea lui Dumnezeu rostește clar: „Mergeți înainte”. Noi trebuie să ascultăm de porunca aceasta, chiar dacă ochii noștri nu pot pătrunde prin întuneric și chiar dacă simțim la picioarele noastre valurile reci ale mării. Obstacolele care stau în calea înaintării noastre nu vor dispărea niciodată înaintea unui spirit zăbavnic și îndoielnic. Cel care amână ascultarea, până când fiecare umbră de nesiguranță va dispărea și până când nu va mai fi nici un risc de a da greș sau de a fi înfrânt, nu va asculta niciodată. Necredința șoptește: „Să așteptăm până când sunt date la o parte toate piedicile și până când vom putea vedea în mod clar drumul nostru”; dar credința plină de curaj

îndeamnă la înaintare, nădăjduind și crezând totul. — [Patriarhi și profeti, 290](#).

Curajul

O mare lucrare trebuie să fie înfăptuită; trebuie să fie făcute planuri vaste; o voce trebuie să meargă să trezească națiunea. Oameni a căror credință este slabă și șovăitoare nu sunt potriviți să ducă mai departe lucrarea în această importantă criză. Avem nevoie de curajul eroilor și de credința martirilor. — [Testimonies for the Church 5:187](#).

Când ne prindem în credință de puterea Lui, El va schimba în mod minunat perspectivele cele mai lipsite de nădejde și mai descurajatoare. El va face aceasta pentru gloria Numelui Său. Dumnezeu îi cheamă pe credincioșii Săi, care cred în El, să exprime curaj față de cei care nu cred și sunt fără nădejde. Fie ca Domnul să ne ajute să ne sprijinim unii pe alții și să-L punem la încercare printr-o credință vie. — [Idem, 8:12](#).

[235]

Nădejdea și curajul sunt esențiale unei slujiri desăvârșite pentru Dumnezeu. — [Profeti și regi, 164](#).

Ei trebuie să aibă curaj, energie și perseverență. Deși în calea lor pot apărea obstacole aparent imposibil de trecut, ei trebuie să meargă înainte prin harul Său. În loc de a deplânge dificultățile, ei sunt chemați să le depășească. Ei nu trebuie să dispere pentru nimic, ci să spered totul în toate. Domnul i-a legat de tronul lui Dumnezeu cu lanțul de aur al iubirii Sale fără egal. Scopul Său este ca influența cea mai înaltă din univers, care se revarsă din Izvorul puterii, să fie a lor. Ei trebuie să aibă puterea de a se împotrivi răului, o putere pe care nici pământul, nici moartea, nici iadul nu o pot învinge, o putere care îi va face în stare să biruiască așa cum a biruit Hristos. — [Slujitorii evangheliei, 39](#).

Consacrarea

Adevărata sfințire este dedicarea totală în slujba lui Dumnezeu. Aceasta este condiția unei vieți creștine veritabile. Domnul Hristos pretinde o consacrare fără rezerve pentru o slujire neîmpărțită. El cere inima, mintea, sufletul și toată puterea ființei. Dorințele sinelui

nu trebuie satisfăcute. Cel care trăiește pentru sine nu este creștin. — [Parabolele Domnului Hristos, 48, 49.](#)

Cel dintâi lucru pe care trebuie să-l învețe toți aceia care vor să devină lucrători împreună cu Dumnezeu este lecția neîncrederii în sine; atunci sunt pregătiți să li se dea caracterul lui Hristos. Acesta nu se poate primi prin educație în școlile cele mai înalte. Este rodul înțelepciunii, care se poate primi numai de la Învățătorul ceresc. — [Hristos, Lumina lumii, 249, 250.](#)

Faptul că un om, în împrejurări deosebite, dă pe față extaz spiritual nu este o dovadă convingătoare că este creștin. Sfințenia nu este extaz, răpire sufletească, ea este o deplină predare a voinței lui Dumnezeu; ea înseamnă a trăi prin orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu; înseamnă a face voia Tatălui nostru ceresc; înseamnă încredere în Dumnezeu în vreme de încercare, în timp de întuneric, ca și în vreme luminoasă; înseamnă a umbla prin credință și prin vedere; înseamnă sprijinire pe Dumnezeu cu o încredere neclătinată și rămânere în iubirea Sa. — [Faptele Apostolilor, 51.](#)

[236]

Dedicarea totală

Poporul lui Dumnezeu trebuie să fie deosebit ca un popor care-I servește Lui pe deplin, din toată inima, neînsușindu-și vreo onoare și amintindu-și că, printr-un legământ cât se poate de solemn, s-a angajat să-I servească Domnului și numai Lui. — [Testimonies for the Church 9:17.](#)

Cei ce vor rezista acum sunt bărbații și femeile pe deplin hotărâți, care s-au dedicat cu toată inima. Domnul Hristos și-a cernut urmașii din nou, până când, la un moment dat, au rămas numai unsprezece și câteva femei credincioase care să pună temelia bisericii creștine. Vor fi și din aceia care se vor da înapoi atunci când trebuie să fie purtate poveri, dar când biserica este fierbinte, aceștia sunt plini de entuziasm, cântă, strigă și sunt bucuroși, dar priviți la ei. Când zelul acesta trece, numai puțini Calebi credincioși vor ieși înaintea și vor da pe față principii neabătute. Aceștia sunt sarea care dă gust. Atunci când lucrarea merge greu, comunitățile își dezvoltă adevărații susținători. — [Idem, 5:130.](#)

Nici un om nu poate să aibă succes în serviciul lui Dumnezeu, dacă nu e cu toată inima la lucru și dacă nu socotește toate lucrurile

o pierdere pentru a ajunge la înalta cunoaștere a lui Hristos. Nici un om care își face rezerve nu poate fi ucenic al lui Hristos, cu atât mai puțin colaborator al Lui. — [Hristos, Lumina lumii, 273](#).

Ei nu trebuie să se angajeze în speculații, nici nu trebuie să intre în legături de afaceri cu necredincioșii, deoarece aceasta i-ar împiedica în lucrarea încredințată lor de Dumnezeu. — [Testimonies for the Church 9:19](#).

Mântuitorul nu va accepta o slujire parțială. Cel care lucrează pentru Dumnezeu trebuie să învețe zi de zi ce înseamnă renunțarea la sine. — [Slujitorii evangheliei, 113](#).

Loialitatea

Domnul urăște indiferența și necredincioșia în timp de criză pentru lucrarea Sa. Universul întreg așteaptă cu un interes de nedescris scenele de încheiere ale marii lupte dintre bine și rău. Poporul lui Dumnezeu se apropie de hotarele lumii veșnice; ce poate fi de mai mare importanță pentru ei decât să fie loiali Dumnezeului cerului? De-a lungul tuturor veacurilor, Dumnezeu a avut eroi și îi are și acum — aceia care, asemenea lui Iosif, Ilie și Daniel, nu se rușinează să se recunoască drept poporul Său pus deoparte. Bindecuvântările Lui deosebite însoțesc lucrările oamenilor de acțiune; persoane care nu vor fi abătute de la calea cea dreaptă a datoriei și care cu energie divină vor întreba: „Cine este de partea Domnului?” persoane care nu se vor opri doar să întrebe, ci vor vrea ca aceia care aleg să se identifice cu poporul lui Dumnezeu să pășească înainte și să dea pe față în mod limpede atașamentul lor față de Împăratul împăraților și Domnul domnilor. Astfel de persoane fac ca voința și planurile lor să se subordoneze Legii lui Dumnezeu. Din dragoste pentru El, ei nu vor socoti viața lor ca fiindu-le scumpă. Lucrarea lor este să prindă lumină din Cuvânt și să o lase să strălucească înaintea lumii în raze clare și strălucitoare. Credincioșia față de Dumnezeu, acesta este motoul lor. — [Profeti și regi, 148](#).

[237]

Abilitatea

Fiecare creștin are datoria de a deprinde obiceiul ordinii, al conștiinciozității și al promptitudinii. Nu există nici o scuză pentru

o lucrare superficială și insuficientă, indiferent de domeniul în care este făcută. Când o persoană este întotdeauna la lucru, dar lucrarea nu este niciodată realizată, aceasta se întâmplă din cauza faptului că nu-și pune mintea și inima la contribuție. Cel care este încet la lucru și muncește fără spor trebuie să înțeleagă faptul că acestea sunt niște greșeli care trebuie corectate. El trebuie să-și folosească mintea, plănuiind cum să-și administreze timpul în așa fel încât să obțină rezultatele cele mai bune. Cu tact și aplicând o metodă corespunzătoare, unii vor realiza în cinci ore la fel de mult cât alții în zece ore. Unii dintre cei care desfășoară munci gospodărești lucrează fără încetare, nu pentru că au așa de mult de făcut, ci pentru că nu își planifică activitatea în așa fel încât să fie eficienți. Prin maniera lor înceată de a lucra, ei muncesc mult pentru lucrări care ar trebui să le ia timp foarte puțin. Dar toți cei care își vor exercita voința în această privință vor putea birui obiceiul de a munci dezorganizat și ineficient. Ei trebuie să aibă o țintă precisă în lucrarea pe care o întreprind. Să decidă cât timp este necesar pentru o anumită sarcină și apoi să depună toate eforturile ca să o îndeplinească în timpul stabilit. Exercițierea puterii voinței va face ca mâinile să se miște cu abilitate. — [Parabolele Domnului Hristos, 344.](#)

Lucrarea în slujba lui Hristos cere o ascultare promptă. — [The Southern Watchman, August 9, 1904.](#) ([The Review and Herald, April 24, 1900.](#))

[238] Domnul cere ca în servii Săi să fie găsit un duh care să fie ager, să simtă valoarea sufletelor, să-și dea seama de datoriile care trebuie să fie îndeplinite, să răspundă la obligațiile pe care Domnul le pune asupra lor. — [Testimonies for the Church 9:123.](#)

Hărnicia în datoria încredințată de Dumnezeu este o parte importantă a religiei adevărate. Oamenii să folosească împrejurările, ca fiind uneltele lui Dumnezeu, cu care să împlinescă voia Sa. Acțiuni prompte și hotărâte, împlinite la timpul potrivit, vor câștiga biruințe glorioase, în timp ce amânarea și neglijența vor avea ca urmare nereușita și dezonoarea lui Dumnezeu. — [Profeti și regi, 676.](#)

Mentținerea înaltelor standarde

Mulți care sunt calificați pentru a face o lucrare excelentă realizează puțin, deoarece încearcă puțin. Mii de oameni trec prin viață,

ca și când nu ar avea nici un scop pentru care să trăiască, nici un standard înalt pe care să-l atingă. Un motiv al acestui fapt este nivelul scăzut de apreciere pe care îl au cu privire la ei înșiși. Domnul Hristos a plătit un preț infinit pentru noi și dorește să ne prețuim în conformitate cu prețul plătit. — [Slujitorii evangheliei, 291](#).

În tot timpul vieții Sale pe pământ, Isus a fost un lucrător zelos și statornic. El Se aștepta să realizeze mult, de aceea a lucrat mult. — [Hristos, Lumina lumii, 72](#).

Cei care sunt angajați în slujba Domnului au nevoie de o experiență mai înaltă, mai adâncă și mai vastă, la care mulți încă nici nu s-au gândit că ar putea să o aibă. Mulți care sunt deja membri ai marii familii a lui Dumnezeu știu doar puțin despre ce înseamnă a privi la slava Sa și a fi schimbați din slavă în slavă. Când ajung să înțeleagă puțin din excelența caracterului lui Hristos, mulți simt că inima le tresaltă de bucurie. Ei doresc nespus o înțelegere mai adâncă și vastă a iubirii Mântuitorului. Acești oameni trebuie ajutați să găsească împlinirea dorinței sufletului lor după Dumnezeu. — [Slujitorii evangheliei, 274](#).

Am de adus o solie pentru predicatori, medici, învățători și pentru toți ceilalți angajați în vreo ramură a lucrării pentru Domnul. Domnul vă îndeamnă să vă ridicați mai mult, să atingeți un standard mai înalt. Trebuie să aveți o experiență mai profundă chiar decât v-ați fi gândit să aveți. Mulți dintre cei care sunt deja membri ai marii familii a lui Dumnezeu știu puțin din ce înseamnă a privi slava Sa și a fi schimbat din slavă în slavă. Mulți dintre voi au o înțelegere vagă a măreției lui Hristos, dar sufletele voastre tresaltă de bucurie. Aveți dorul după un simțământ deplin și profund al iubirii Mântuitorului. Sunteți nemulțumiți. Însă nu disperați. Dați-I lui Isus cele mai frumoase și mai sfinte simțăminte de dragoste. Adunați orice rază de lumină. Nutriți fiecare dorință a sufletului după Dumnezeu. Înzestrați-vă cu o cultură a gândurilor spirituale și a legăturilor sfinte. Voi n-ați văzut decât primele licăriri ale slavei Sale. Continuând să-L cunoașteți pe Domnul, veți afla că „El Se ivește ca zorile”. „Cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei”. După ce ne-am căit de păcatele noastre, după ce le-am mărturisit și am găsit iertare, noi trebuie să învățăm despre Hristos, până ce ajungem în strălucirea luminii de

[239]

amiază a unei desăvârșite credințe a Evangheliei. — [Testimonies for the Church 8:318](#).

Prudența și spiritul de prevedere

Deși a implorat ajutorul lui Dumnezeu, Neemia nu și-a împreunat mâinile, crezând că nu mai are nici o grijă și nici o responsabilitate în ce privește aducerea la îndeplinire a planului său de a reface Ierusalimul. Cu o chibzuială și o prevedere admirabile, el a început să facă toate aranjamentele necesare pentru succesul întreprinderii sale. Fiecare acțiune a fost caracterizată de o mare prudență. — [The Southern Watchman, 15 martie, 1904](#).

Exemplul acestui om sfânt [Neemia] trebuie să fie o lecție pentru toți cei din poporul lui Dumnezeu, și anume că nu trebuie doar să se roage cu credință, ci și să lucreze cu sârguință și credincioșie. Cât de multe dificultăți întâlnim, cât de des împiedicăm lucrarea Providenței în favoarea noastră, pentru că prudența, spiritul de prevedere și efortul istovitor sunt privite ca neavând legătură cu religia! Aceasta este o greșeală gravă. Datoria noastră este să cultivăm și să exercităm toate puterile care ne vor face niște lucrători mai eficienți pentru Dumnezeu. Judecata atentă și planurile bine gândite sunt tot atât de esențiale pentru succesul întreprinderilor sfinte din zilele noastre, ca și în timpul lui Neemia. — [The Southern Watchman, 15 martie, 1904](#).

Cum să învingem descurajarea

[240] Slujitorii Domnului trebuie să se aștepte la tot felul de descurajări. Ei vor fi încercați nu numai prin furia, disprețul și cruzimea vrăjmașilor, dar și prin nepăsarea, inconsecvența, răceala și trădarea prietenilor și a ajutoarelor lor. Chiar și unii care par să aibă dorința ca lucrarea lui Dumnezeu să prospere, vor slăbi totuși mâinile slujitorilor Săi, ascultând, crezând pe jumătate și răspândind mai departe calomniile, pretențiile arogante și amenințările vrăjmașilor lor. În mijlocul marilor descurajări, Neemia s-a încrezut în Dumnezeu, și în aceasta constă apărarea noastră. Amintirea lucrurilor pe care Domnul le-a făcut pentru noi se vor dovedi un mijloc de susținere în orice pericol. „El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat

pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?” și „dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?” Oricât de iscusite ar fi uneltirile lui Satana și ale slujitorilor lui, Dumnezeu le poate descoperi și poate anula toate sfaturile lor. — [The Southern Watchman, 19 aprilie, 1904.](#)

Aceia care se găsesc în prima linie de luptă și care sunt îndemnați de Duhul Sfânt să facă o lucrare deosebită, adesea, vor simți o reacție atunci când apăsarea este îndepărtată. Descurajarea poate clătina credința cea mai eroică și poate slăbi voința cea mai statornică. Dar Dumnezeu înțelege și are încă milă și iubeste. El citește motivele și scopurile inimii. Lecția pe care conducătorii din lucrarea lui Dumnezeu trebuie să o învețe este să aștepte cu răbdare să se încreadă atunci când totul pare întunecat. Cerul nu-i va lăsa să cadă în ziua încercării. Nimic nu este în aparență mai fără ajutor și cu toate acestea mai de neînving ca sufletul care, simțindu-și nimicnicia, se sprijină întru totul pe Dumnezeu. — [Profeti și regi, 174, 175.](#)

Domnul cheamă soldați care nu vor cădea și nici nu vor fi descurajați, ci vor accepta lucrarea cu toate aspectele ei neplăcute. El dorește ca noi toți să-L avem ca model pe Domnul Hristos. — [The Review and Herald, 17 iulie, 1894.](#)

Cei care azi învață adevăruri nepopulare nu trebuie să se descurajeze dacă vreodată întâmpină, chiar din partea acelor care se pretind a fi creștini, o atitudine la fel de ostilă ca aceea de care Pavel și tovarășii lui au avut parte în mijlocul oamenilor printre care lucrau. Solii crucii trebuie să se înarmeze cu veghere și rugăciune și să înainteze cu credință și curaj, lucrând totdeauna în Numele lui Isus. — [Faptele Apostolilor, 230.](#)

Blândețea

[241]

Spiritul care rămâne blând sub provocare vorbește cu mai multă forță în favoarea adevărului decât oricare argument, oricât de puternic. — [Hristos, Lumina lumii, 353.](#)

Așa cum roua și ploile liniștite cad asupra plantelor care se ofilesc, tot așa de blânde să fie și cuvintele voastre, când căutați să-i scoateți pe oameni din întunericul în care se află. Planul lui Dumnezeu este ca mai întâi să atingă inima. Trebuie să rostim adevărul cu iubire, având încredere că El le va da putere pentru

transformarea vieții. Duhul Sfânt va lipi de suflet cuvântul care este rostit cu iubire. — [Divina vindecare, 157.](#)

Un spirit blând și amabil, un comportament curtenitor și plăcut îl pot salva pe cel ce greșește și poate acoperi nenumărate păcate. Manifestarea lui Hristos în caracterul tău va exercita o influență transformatoare puternică asupra tuturor celor cu care ajungi în legătură. Domnul Hristos trebuie să fie vizibil zi de zi în comportamentul și viața ta, iar El Își va descoperi prin tine puterea creatoare a Cuvântului Său, care exercită o influență duioasă și sensibilă, dar suficient de convingătoare și de puternică pentru a reface în sufletul omului caracterul frumos al Domnului Dumnezeuului nostru. — [Cugetări de pe Muntele Fericirilor, 129.](#)

Nepărtinirea

Tot timpul cât a trăit printre oameni, Mântuitorul nostru a împărtășit soarta celor săraci. Din propria viață cunoștea grijile și poverile lor și putea să-i mângâie și să-i încurajeze pe toți lucrătorii umili. Aceia care au o adevărată concepție despre învățătura pe care ne-o dă viața Sa nu vor considera niciodată că trebuie să se facă o deosebire între clase, că bogații trebuie să fie onorați mai mult decât săracii valoroși. — [Hristos, Lumina lumii, 73.](#)

Când le întorci spatele celor care nu îți par simpatici și promițători, îți dai tu seama că neglijezi tocmai sufletele pe care le caută Domnul Hristos? Poate că ei au cea mai mare nevoie de înțelegerea ta chiar în momentul când le întorci spatele. În fiecare adunare de rugăciune și închinare, există suflete care doresc cu disperare pace și odihnă. Poate că par să aibă o viață neglijentă, dar ele nu sunt insensibile față de influența Duhului Sfânt. Multe dintre ele ar putea fi câștigate pentru Hristos. — [Parabolele Domnului Hristos, 191.](#)

[242] Chemarea Evangheliei nu trebuie să fie restrânsă și prezentată numai câtorva aleși, despre care noi credem că ne-ar face onoare dacă ar primi-o. Solia trebuie să fie adresată tuturor. Oriunde se găsesc inimi deschise pentru a primi adevărul, Hristos este gata să le dea învățătura. — [Hristos, Lumina lumii, 194.](#)

Cinstea, credincioșia, hărnicia

Când sunt răspunderi de încredințat cuiva, întrebarea nu este dacă persoana respectivă este elocventă sau bogată, ci dacă este cinstită, credincioasă și harnică, pentru că, oricare ar fi aptitudinile ei, fără aceste calități nu este întru totul potrivită pentru vreo poziție de încredere. — [Testimonies for the Church 4:413](#).

Altruismul

Lucrarea lui Hristos trebuie să fie exemplul nostru. Fără încetare, El a mers înapoi și încolo, făcând bine. În templu și în sinagogi, pe străzile orașelor, în piețe și în ateliere, la marginea lacului și printre dealuri, El predica Evanghelia și-i vindeca pe bolnavi. Viața Lui era o viață de serviciu neegoist și trebuie să fie manualul nostru de lucru. Iubirea Lui duioasă și milostivă muștră egoismul și lipsa noastră de simpatie. — [Idem, 9:31](#).

Motivul care să ne îndemne la lucrare pentru Dumnezeu nu trebuie să conțină nimic care tinde către slujirea de sine. Consacrarea neegoistă și un spirit de jertfire de sine au fost și vor fi întotdeauna prima condiție a unei slujiri primite de Dumnezeu. Domnul și Învățătorul nostru dorește ca nici un fir de egoism să nu fie țesut în lucrarea Sa. În străduințele noastre trebuie să punem tactul și priceperea, precizia și înțelepciunea pe care Dumnezeu desăvârșirii le-a cerut de la clăditorii tabernaculului pământesc, însă, în toate lucrările noastre, trebuie să ne amintim că cele mai strălucite talente sau cele mai scumpe servicii sunt primite numai atunci când eul este mistuit pe altar, ca o jertfă vie. — [Profeti și regi, 65](#).

Dintre toți oamenii din lume, reformatorii ar trebui să fie cei mai dezinteresați, cei mai blânzi, cei mai politicoși. În viețile lor, ar trebui să se vadă adevărata bunătate a faptelor dezinteresate. — [Divina vindecare, 157](#).

A înceta să ne îngrijorăm

[243]

Din cauza lucrătorilor neconsacrați, lucrurile vor merge rău. Puteți să vărsați lacrimi pentru rezultatul acestui fapt, dar nu vă îngrijorați. Binecuvântatul Domn are sub controlul Său înțelept întreaga Sa lucrare, de la început și până la sfârșit. Tot ce ne cere El

este ca lucrătorii să vină la El, ca să-și primească poruncile și să asculte de îndrumările Sale. El are pe inima Sa divină totul — bisericile noastre, centrele noastre misionare, școlile noastre de Sabat și instituțiile noastre. De ce să ne îngrijorăm? Dorința arzătoare de a vedea că biserica este o lumină vie și strălucitoare, așa cum dorește Dumnezeu, trebuie să fie egalată de o încredere deplină în Dumnezeu. — [The Review and Herald, 14 noiembrie, 1893.](#)

Cultivați un duh de liniște și de odihnă și încredințați-I paza sufletelor voastre lui Dumnezeu, ca unui Creator credincios. El va păzi ce este dat în grija Lui. Lui nu-I face plăcere ca noi să acoperim altarul Lui cu lacrimile și cu plângerile noastre. Aveți deja destule lucruri pentru a-L proslăvi pe Dumnezeu, chiar dacă nu vedeți încă un suflet convertit. Dar lucrarea cea bună va merge înainte, numai dacă voi înșivă veți merge înainte și nu veți încerca să ajustați totul după propriile idei. Lăsați ca pacea lui Dumnezeu să stăpânească în inimile voastre și fiți recunoscători. Lăsați ca Domnul să aibă loc liber să lucreze. Nu-I blocați calea. El poate să lucreze și va lucra, dacă Îl veți lăsa. — [Testimonies for the Church 9:136.](#)

Acreditarea divină

Dumnezeu poate folosi orice persoană numai în măsura în care poate pune Duhul Său în templul sufletului. Lucrarea pe care El o va accepta este lucrarea care reflectă chipul Său. Urmașii Lui urmează să poarte, ca scrisoare a lor de acreditare în fața lumii, caracteristicile de neșters ale principiilor Lui nemuritoare. — [Idem, 7:144.](#)

Numele lui Hristos trebuia să constituie parola, cuvântul lor de ordine, semnul prin care să fie deosebiți, legătura unirii lor, autoritatea activității lor, cum și izvorul succesului lor. Nimic nu avea să fie recunoscut în Împărăția Sa, dacă nu purta Numele Său și semnătura Sa. — [Faptele Apostolilor, 28.](#)

Promptitudinea

Fiți niște oameni prompti și credincioși, gata în orice clipă să vestiți laudele Aceluia care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. — [The Review and Herald, 24 ianuarie, 1893.](#)

[244]

Servii lui Dumnezeu să fie pregătiți de acțiune, gata oricând să

meargă înainte, de îndată ce Providența deschide calea. Orice zăbavă din partea lor îi dă lui Satana timp să le pregătească înfrângerea. — [Patriarhi și profeti, 423](#).

Poporul Lui, care ține poruncile, trebuie să fie totdeauna gata de slujire. — [Testimonies for the Church 8:247](#).

Cei care sunt cu adevărat reprezentanții Domnului Hristos lucrează pentru binele altora. Ei se bucură de înaintarea cauzei lui Dumnezeu atât acasă, cât și în depărtare. La adunările de rugăciune, ei sunt văzuți și auziți, iar influența lor este simțită. Ei vor încerca să suplinească pastorul de a cărui lucrare nu pot beneficia. Acești credincioși nu caută să-și înalțe eul sau să primească merite pentru îndeplinirea unei mari lucrări, ci lucrează cu umilință, cu blândețe și credincioșie, indiferent dacă fac mici servicii sau o mare lucrare, când este necesar, pentru că Domnul Hristos a făcut așa de mult pentru ei. — [The Review and Herald, 6 septembrie, 1881](#).

Curajul și loialitatea

În aceste zile primejdioase, biserica are nevoie de o armată de lucrători care, asemenea lui Pavel, s-au educat pentru a fi de folos, care au o profundă experiență în lucrurile lui Dumnezeu și care sunt plini de sinceritate și zel. Este nevoie de oameni sfințiți și gata de sacrificiu de sine; oameni care nu vor ocoli încercările și responsabilitatea; oameni care sunt curajoși și devotați; oameni în a căror inimă Hristos este „Nădejdea slavei” și care, cu buzele atinse de focul sfânt, vor „propovădui Cuvântul”. Lucrarea lui Dumnezeu duce lipsă de astfel de lucrători, și greșeli fatale, asemenea unei otrăvi de moarte, întinează morala și întunecă speranțele unei mari părți a neamului omenesc. — [Faptele Apostolilor, 507](#).

Prin luptă ofensivă în mijlocul împotrivirii, al pericolului, al pierderii și suferinței omenești, lucrarea de salvare de suflete trebuie continuată. Într-o anumită bătălie, când unul dintre regimentele armatei care ataca era împins înapoi de oștile inamicului, steagul din frunte a rămas pe locul lui, în timp ce trupele se retrăgeau. Căpitanul a strigat la el să aducă steagul înapoi, dar răspunsul a fost: „Aduceți oamenii la steag!” Aceasta este lucrarea care îi revine fiecărui purtător credincios de steag — să aducă oamenii la steag. Domnul cere zel. Noi toți știm că păcatul multora care mărturisesc a fi creștini

este faptul că le lipsește curajul și energia de a se aduce pe ei și pe cei legați de ei la steag. — [Testimonies for the Church 9:45, 46](#).

Dumnezeu nu poate folosi pe oamenii care, în vreme de primejdie, când sunt necesare puterea, curajul și influența tuturor, se tem să ia o atitudine hotărâtă pentru dreptate. El cheamă bărbați care vor putea purta cu credincioșie bătaia împotriva celui rău, luptând împotriva domniilor și puterilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești. Unora ca aceștia, El le va spune: „Bine, rob bun și credincios, intră în bucuria stăpânului tău”. — [Profeti și regi, 142](#).

Dumnezeu cheamă bărbați ca Ilie, Natan și Ioan Botezătorul — oameni care vor duce solia Sa cu credincioșie, indiferent de urmări, oameni care vor rosti curajos adevărul, chiar dacă acesta cere să jertfească tot ce au. — [Profeti și regi, 142](#).

Grija unui păstor

Păstorul care descoperă că lipsește una dintre oile sale nu privește nepăsător la turma care este adăpostită în siguranță, spunând: „Am nouăzeci și nouă de oi și mă va costa prea mult necaz ca să merg în căutarea celei rătăcite. Să vină singură înapoi și eu îi voi deschide poarta și o voi lăsa să intre”. Nu, ci îndată ce oaia s-a rătăcit, păstorul devine plin de îngrijorare și durere. El numără oile din nou și din nou. Când este sigur că s-a pierdut o oaie, nu-și găsește somnul. Le lasă pe cele nouăzeci și nouă în staul și pleacă în căutarea oii rătăcite. Cu cât noaptea este mai întunecată și mai furtunoasă și cu cât calea este mai periculoasă, cu atât mai mare este îngrijorarea păstorului și cu atât mai stăruitoare este căutarea lui. El face orice efort posibil pentru a găsi oaia pierdută.

[246] Câtă ușurare sufletească simte păstorul când aude în depărtare primul strigăt slab al oii pierdute. Orientându-se după sunet, se cațără pe stâncile cele mai abrupte și merge chiar până la marginea prăpastiei, riscându-și propria viață. El își continuă căutarea, în timp ce strigătul, din ce în ce mai slab, îi spune că oaia lui este gata să moară. În cele din urmă, efortul său este răsplătit. Oaia pierdută este găsită. După aceea, păstorul nu o ceartă pentru că i-a pricinuit atâta necaz. El nu o mână cu biciul. Nici măcar nu încearcă să o îndemne spre staul. Ci, plin de bucurie, ia pe umerii săi creatura care tremură.

Dacă este rănită sau lovită, o ia în brațe, strângând-o la pieptul său, pentru ca, din căldura inimii lui, să-i poată da viață. Mulțumit că eforturile lui de a o căuta nu au fost zadarnice, păstorul poartă oaia rătăcită înapoi la staul. — [Parabolele Domnului Hristos, 187, 188.](#)

Umilința

Când alege bărbați și femei pentru slujba Sa, Dumnezeu nu întreabă dacă au învățătură, elocvență sau bogăție lumească. El întreabă: „Umblă ei într-o așa umilință ca Eu să-i pot învăța calea Mea? Pot pune cuvintele Mele pe buzele lor? Mă vor reprezenta ei pe Mine?” — [Testimonies for the Church 7:144.](#)

Când căutați să-i ajutați pe săraci, pe cei disprețuiți și pe cei părăsiți, nu lucrați pentru ei urcați pe picioaroangele demnității și superiorității voastre, pentru că în felul acesta nu veți realiza nimic. — [Idem, 6:277.](#)

Ceea ce va conferi comunităților noastre vigoare și succes în eforturile lor nu este o lucrare agitată, ci una liniștită, umilă, nu o lucrare de paradă, ceva bombastic, ci un efort plin de răbdare, cu rugăciune și perseverent. — [Idem, 5:130.](#)

Adesea, umilința înfrângerii se dovedește o biruință, prin aceea că ne arată cât de puțin capabili suntem să împlinim voia lui Dumnezeu fără ajutorul Lui. — [Patriarhi și profeti, 633.](#)

Talentele modestului țaran sunt necesare în lucrarea din casă în casă, și poate realiza mai mult în această lucrare decât darurile strălucite. — [Testimonies for the Church 9:38.](#)

Tot cerul este interesat de această lucrare pe care o îndeplinesc solii lui Dumnezeu în lume, în Numele lui Isus Hristos din Nazareth. Frați și surori, aceasta este o lucrare mare, iar noi trebuie să ne umilim înaintea lui Dumnezeu zi de zi și să nu credem că înțelepciunea noastră este desăvârșită. Să ne îndeplinim lucrarea cu seriozitate. Să nu ne rugăm ca Dumnezeu să ne umilească, deoarece, dacă Dumnezeu se va ocupa de lucrul acesta, El ne va umili într-o modalitate care nu ne va fi pe plac. Dar noi trebuie să ne umilim singuri zilnic sub brațul puternic al lui Dumnezeu. Deși Dumnezeu este cel care lucrează în noi și voința, și înfăptuirea după buna Sa plăcere, noi trebuie să cooperăm cu El, în timp ce El lucrează prin noi. — [The Review and Herald, 12 iulie, 1887.](#)

Noi trebuie să ne străduim să intrăm pe poarta cea strâmtă. Dar această poartă nu se balansează liberă în balamale. Ea nu va lăsa să intre niște caractere îndoielnice. Acum, trebuie să luptăm pentru viața veșnică, manifestând o stăruință proporțională cu valoarea premiului care se află în fața noastră. Nu banii, pământurile sau proprietățile, ci a avea un caracter asemenea Domnului Hristos este faptul care va deschide pentru noi porțile Paradisului. Nu demnitatea sau realizările intelectuale vor câștiga pentru noi o cunună a nemuririi. Numai cei blânzi și smeriți, care au făcut din Dumnezeu izvorul puterii lor, vor primi acest dar. — *The Southern Watchman*, 16 aprilie, 1903. (*The Central Advance*, April 8, 1903.)

Când te întorci de la lucrarea misionară, nu te lăuda, ci înalță-L pe Hristos; înalță crucea Golgotei. — *Testimonies for the Church* 5:595.

Înainte de onoare este umilința. Pentru a sta într-un loc înalt înaintea oamenilor, Dumnezeu îl alege pe lucrătorul care, asemenea lui Ioan Botezătorul, ia un loc umil în fața lui Dumnezeu. Ucenicul care seamănă mai mult cu un copil este lucrătorul care are mai mult succes în lucrarea lui Dumnezeu. Inteligențele cerești pot să conlucreze cu acela care nu caută să-și înalțe eul, ci să salveze suflete. — *Hristos, Lumina lumii*, 436.

Cumpătarea

Ar fi bine ca fiecare copil al lui Dumnezeu să poată fi impresionat de necesitatea de a fi cumpătat în ce privește mâncarea, îmbrăcăminte și munca, așa încât să poată îndeplini cea mai bună lucrare pentru Dumnezeu. Când s-a aflat un timp sub presiunea muncii și a grijii și este suprasolicitat fizic și intelectual, lucrătorul trebuie să se retragă și să se odihnească puțin, nu pentru satisfacția egoistă, ci pentru a fi mai bine pregătit în vederea îndatoririlor viitoare. Noi avem un dușman vigilent, care se află mereu pe urmele noastre pentru a profita de orice slăbiciune, ca să-și facă ispitele eficiente spre a produce răul. Când mintea este obosită și trupul este slăbit, el poate să profite și să asalteze sufletul cu ispitele cele mai înverșunate, așa încât să poată determina căderea copilului lui Dumnezeu. Cel care lucrează pentru Dumnezeu să-și administreze cu grijă puterea, iar când este obosit de munca pe care trebuie să o aducă la îndeplinire,

să se retragă pentru a se odihni și pentru a intra în comuniune cu Domnul Isus. — [The Review and Herald, 14 noiembrie, 1893.](#)

Folosirea greșită a puterilor fizice scurtează timpul în care viața noastră poate fi folosită pentru slava lui Dumnezeu și ne face incapabili să aducem la îndeplinire lucrarea pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu. Prin îngăduința de sine care duce la formarea unor obiceiuri dăunătoare, culcându-ne la ore târzii și satisfăcându-ne apetitul în dauna sănătății, noi punem bazele slăbiciunii. Neglijarea exercițiului fizic și suprasolicitarea minții sau a trupului dezechilibrează sistemul nostru nervos. Cei care își scurtează viața prin desconsiderarea legilor naturii și devin incapabili pentru slujire sunt vinovați de jaf față de Dumnezeu. De asemenea, ei îi jefuiesc și pe semenii lor. Prin comportamentul lor, posibilitatea de a-i binecuvânta pe alții și însăși lucrarea pentru care Dumnezeu i-a trimis în lume sunt micșorate. Acești oameni devin incapabili să îndeplinească până și lucrarea pe care ar fi putut să o realizeze într-un timp mai scurt. Dacă, prin obiceiurile noastre dăunătoare, lipsim lumea de binele de care ar fi putut să beneficieze, Domnul ne consideră vinovați. — [Parabolele Domnului Hristos, 346, 347.](#)

Dumnezeul nostru este întotdeauna plin de milă și înțelept în toate cerințele Sale. El nu ne cere să mergem pe o cale care va duce la pierderea sănătății noastre sau la slăbirea puterilor minții. El nu ar dori să lucrăm sub presiune până la epuizare totală și la cădere nervoasă. Domnul ne-a dat capacitatea de a gândi și se așteaptă să o folosim și să lucrăm în armonie cu legile vieții, pe care le-a pus în ființa noastră, respectându-le, ca să putem avea constituție echilibrată. Zilele se succed, și fiecare aduce cu ea responsabilitățile și datoriile ei, dar munca de mâine nu trebuie făcută astăzi. Cei ce lucrează pentru Dumnezeu trebuie să înțeleagă cât de sfânt este caracterul lucrării și să se pregătească pentru munca zilei de mâine, folosindu-și astăzi puterile cu înțelepciune. — [The Review and Herald, 7 noiembrie, 1893.](#)

Odihna și meditația

[249]

Ucenicii lui Isus trebuie să fie educați în așa fel încât să știe cum să lucreze și cum să se odihnească. În zilele noastre, este nevoie ca lucrătorii aleși ai lui Dumnezeu să asculte porunca lui Hristos

de a se retrage și a se odihni puțin. Multe vieți prețioase au fost sacrificate și nu ar fi trebuit să fie, prin ignorarea acestei porunci. Deși secerișul este mare și lucrătorii sunt puțini, prin sacrificarea sănătății și a vieții, nu se obține nimic. Există mulți lucrători obosiți și slăbiți, care sunt adânc tulburați când văd cât de mult trebuie să fie făcut și cât de puțin pot face ei. Ei doresc nespus o putere fizică mai mare pentru a realiza mai mult, dar celor din această categorie, Domnul Isus le spune: „Veniți singuri la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă puțin”. — [The Review and Herald, 7 noiembrie, 1893](#).

Viața creștinului nu este alcătuită dintr-o activitate neîncetată sau dintr-o meditație continuă. Creștinii trebuie să lucreze stăruitor pentru salvarea celor pierduți, dar de asemenea trebuie să-și ia timp pentru meditație, rugăciune și studiul Cuvântului lui Dumnezeu. Nu este de folos a fi în permanență sub presiunea muncii și a agitației, deoarece, în felul acesta, evlavia personală este neglijată și puterile minții și ale trupului sunt prejudiciate. — [The Review and Herald, 7 noiembrie, 1893](#).

Toți cei care sunt învățați de Dumnezeu au nevoie de ora liniștită de comuniune cu propria inimă, cu natura și cu Dumnezeu. În ei trebuie să fie descoperită o viață care nu este în armonie cu lumea, cu obiceiurile sau cu practicile ei; și ei au nevoie de o experiență personală în obținerea unei cunoașteri a voinței lui Dumnezeu. Trebuie să-L auzim în mod individual adresându-Se inimii. Când orice alt glas este redus la tăcere și când așteptăm în liniște înaintea Sa, tăcerea sufletului scoate și mai mult în evidență glasul lui Dumnezeu. El ne poruncește: „Stați liniștiți și să știți că Eu sunt Dumnezeu”. Aceasta este pregătirea eficientă în vederea oricărei lucrări pentru Dumnezeu. În mijlocul unei mulțimi grăbite și al încordării activităților presante ale vieții, cel care este împrăpat astfel va fi învăluit de o atmosferă de lumină și pace. El va primi o nouă provizie de tărie fizică și mentală. Viața Sa va răspândi un miros plăcut și va da pe față o putere divină care va ajunge la inimile oamenilor. — [Divina vindecare, 58](#).

Capitolul 25 — Duhul Sfânt

[250]

Făgăduința revărsării Duhului Sfânt

Nouă, celor de azi, ne aparține făgăduința Spiritului, tot atât de real ca și primilor ucenici. Dumnezeu va înzestra astăzi bărbați și femei cu putere de sus, așa cum i-a înzestrat pe aceia care, în Ziua Cincizecimii, au auzit Cuvântul mântuirii. Chiar în ceasul acesta, Duhul Său și harul Său sunt pentru toți aceia care au nevoie de ele și Îl cred pe Dumnezeu pe cuvânt. — [Testimonies for the Church 8:20](#).

Făgăduința Duhului Sfânt nu este mărginită la vreun anume veac sau la vreun neam de oameni. Hristos a declarat că influența divină a Duhului Său avea să fie cu urmașii Săi până la sfârșit. Din Ziua Cincizecimii și până acum, Mângâietorul a fost trimis la toți aceia care s-au predat pe ei înșiși întru totul lui Hristos și slujirii Lui. — [Faptele Apostolilor, 49](#).

Dumnezeu dorește să-și învioreze poporul prin darul Duhului Sfânt, botezându-l din nou cu dragostea Sa. Duhul Său cel Sfânt nu trebuie să lipsească din biserică. După înălțarea la cer a Domnului Hristos, asupra ucenicilor credincioși, care se rugau și așteptau, Duhul Sfânt a venit cu o deplinătate și o putere care a ajuns în fiecare inimă. În viitor, Pământul trebuie să fie luminat de slava lui Dumnezeu. O influență divină trebuie să străbată lumea, venind de la cei care sunt sfințiți prin adevăr. Pământul trebuie să fie înconjurat de o atmosferă de har. Duhul Sfânt va lucra asupra inimii oamenilor, descoperindu-le lucrurile lui Dumnezeu. — [The Southern Watchman, 5 septembrie, 1905](#).

Este adevărat că, în vremea sfârșitului, când lucrarea lui Dumnezeu de pe pământ va merge spre încheiere, eforturile sânguincioase depuse de credincioși consacrați, sub călăuzirea Duhului Sfânt, vor fi însoțite de deosebite semne ale aprobării divine. Sub simbolul ploii timpurii și al celei târzii, care cad în țările Orientului, la vremea semănatului și a secerișului, proorocii evrei au profetizat despre revărsarea darului Duhului Sfânt asupra bisericii lui Dumnezeu într-o

[251]

măsură extraordinară. Revărsarea Duhului Sfânt în zilele apostolilor a fost începutul ploii timpurii, și rezultatele ei au fost minunate. La sfârșitul timpului, Duhul Sfânt trebuie să fie prezent în adevărata biserică. — [Faptele Apostolilor, 54, 55.](#)

Revărsarea Duhului în zilele apostolilor a fost ploaia timpurie, și cât de glorioase au fost rezultatele! Dar ploaia târzie va fi și mai îmbelșugată. Care este făgăduința pentru cei ce trăiesc în aceste zile de pe urmă? „Întoarceți-vă în cetățuie, prinși de război plini de nădejde!” „Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Domnul scoate fulgerele și vă trimite o ploaie îmbelșugată, pentru toată verdeata de pe câmp”. — [Testimonies for the Church 8:21.](#)

Bunăvoința lui Dumnezeu de a revărsa Duhul Sfânt

Domnul este mult mai binevoitor să dea Duhul Sfânt celor care Îl slujesc decât sunt părinții să dea daruri bune copiilor lor. — [Faptele Apostolilor, 50.](#)

Oricând și în orice loc, în toate întristările și în toate necazurile, când împrejurările sunt întunecoase și viitorul plin de tulburări, iar noi ne simțim fără putere și singuri, Mângâietorul va fi trimis ca răspuns la rugăciunea credinței. Împrejurările ne pot despărți de orice prieten pământesc; dar nici împrejurarea, nici depărtarea nu ne pot despărți de Mângâietorul ceresc. Oriunde am fi, oriunde am merge, El Se află totdeauna la dreapta noastră ca să ne sprijine, să ne ajute, să ne ridice și să ne îmbărbăteze. — [Hristos, Lumina lumii, 669, 670.](#)

Dimineată după dimineată, când vestitorii Evangheliei îngenunchează înaintea Domnului și-și reînnoiesc legământul de consacrare, El le va da prezența Duhului Său, însoțită de puterea Lui înviorătoare și sfințitoare. Pornind la lucrările lor zilnice, ei au asigurarea că persoana nevăzută a Duhului Sfânt îi face în stare să fie „împreună-lucrători cu Dumnezeu”. — [Faptele Apostolilor, 56.](#)

Trăim într-un timp al puterii Duhului Sfânt. Ea caută să se răspândească prin intermediul oamenilor, sporind astfel influența ei în lume. — [The Southern Watchman, November 3, 1903.](#) ([The Review and Herald, August 25, 1896.](#))

Condițiile primirii

[252]

Duhul Sfânt va veni la toți aceia care cer cu rugămintele pâinea vieții pentru a o da și semenilor lor. — [Testimonies for the Church 6:90](#).

Atunci când aducem inimile noastre în unire cu Hristos, Spiritul care S-a coborât peste ucenici în ziua Cincizecimii Se va coborî și peste noi. — [Idem, 8, 246](#).

Faptul că bogățiile harului lui Dumnezeu nu se revarsă asupra oamenilor de pe pământ nu se datorează vreunei restricții din partea Sa. — [Parabolele Domnului Hristos, 419](#).

Duhul Sfânt așteaptă ca noi să-L cerem și să-L primim. — [Idem, 121](#).

Deoarece acesta este mijlocul prin care noi trebuie să primim putere, de ce nu flămânzim și nu însetăm după darul Duhului? De ce nu vorbim despre el, de ce nu ne rugăm pentru el și nu predicăm despre el? — [Faptele Apostolilor, 50](#).

Dacă împlinirea făgăduinței nu se vede așa cum ar putea fi văzută, aceasta este din cauza faptului că făgăduința nu este apreciată așa cum ar trebui să fie. Dacă ar voi, ar fi cu toții umpluți cu Duhul Sfânt. — [Ibidem](#).

Pentru botezul zilnic cu Duhul Sfânt, fiecare lucrător ar trebui să înalțe rugăciunile lui către Dumnezeu. Grupuri de lucrători creștini ar trebui să se adune pentru a cere un ajutor deosebit, înțelepciune cerească, pentru ca să știe cum să plănuiască și cum să aducă la îndeplinire, cu înțelepciune, aceste planuri. În mod deosebit, ei ar trebui să se roage ca Dumnezeu să-i boteze pe aleșii Săi, trimiși în câmpurile misionare, cu o bogată măsură a Duhului Său. [Faptele Apostolilor, 50, 51](#).

Creștinii să dea la o parte orice neînțelegere și să se consacre lui Dumnezeu pentru mântuirea celor pierduți. Să ceară în credință binecuvântarea făgăduită, și ea va veni. — [Testimonies for the Church 8:21](#).

Ucenicii nu au cerut o binecuvântare pentru ei înșiși. Ei erau împovărați de responsabilitatea pentru suflete. Evanghelia trebuia să fie dusă până la marginile pământului, iar ei cereau înzestrarea cu puterea pe care Domnul Hristos o făgăduise. Atunci, Duhul Sfânt a fost revărsat și mii de oameni au fost convertiți într-o singură zi.

— [The Southern Watchman, August 1, 1905](#). ([Testimonies for the Church 8:21](#).)

[253] Hristos a făgăduit bisericii Sale darul Duhului Sfânt, și făgăduința ne aparține în aceeași măsură ca și celor dintâi ucenici. Dar, ca oricare altă făgăduință, și aceasta este dată în mod condiționat. Sunt mulți care cred și mărturisesc că au încredere în făgăduința Domnului; ei vorbesc despre Hristos și despre Duhul Sfânt și, cu toate acestea, n-au nici un folos. Ei nu-și supun sufletul pentru a fi îndrumat și călăuzit de puterile cerești. Noi nu putem folosi Duhul Sfânt. Duhul trebuie să ne folosească pe noi. Dumnezeu lucrează prin Duhul în poporul Său „și voința, și înfăptuirea după buna Lui plăcere”. Dar mulți nu vor să se supună acestei acțiuni. Ei doresc să se conducă singuri. Din cauza aceasta nici nu primesc darul ceresc. Duhul Sfânt este dat numai acelor care-L caută cu umilință pe Dumnezeu, care urmează călăuzirea și harul Său. Puterea lui Dumnezeu așteaptă să fie cerută și primită. Această binecuvântare făgăduită, dacă este cerută prin credință, aduce cu sine toate celelalte binecuvântări. Ea se dă potrivit cu bogățiile harului lui Hristos, și El este gata să-i dea fiecărui suflet atât cât poate să primească. — [Hristos, Lumina lumii, 672](#).

Marea revărsare a Duhului lui Dumnezeu, care luminează întregul pământ cu slava Sa, nu va veni până când noi nu le-am adus oamenilor lumina, pentru ca ei să știe din experiență ce înseamnă a fi împreună-lucrător cu Dumnezeu. Când vom fi consacrați cu toată inima în slujba lui Hristos, Dumnezeu va recunoaște acest fapt, revărsându-și Duhul fără măsură, dar acest lucru nu va avea loc până când cea mai mare parte a membrilor bisericii nu vor fi împreună-lucrători cu Dumnezeu. — [The Review and Herald, 21 iulie, 1896](#).

Condiția esențială pentru succes

Prezența Duhului Sfânt cu lucrătorii lui Dumnezeu va da vestirii adevărului o putere pe care nici toată puterea sau slava lumii n-o poate da. — [Faptele Apostolilor, 51](#).

Dumnezeu nu ne cere să îndeplinim prin propria putere lucrarea care se află în fața noastră. El a prevăzut ajutor divin pentru toate situațiile de urgență în care resursele noastre omenești sunt insufi-

ciente. El dă Duhul Sfânt pentru a ajuta în fiecare dificultate, pentru a întări speranța și asigurarea noastră, pentru a ilumina mintea noastră și pentru a ne curăți inima. — *The Southern Watchman, August 1, 1905.* (*Testimonies for the Church 8:19.*)

După coborârea Duhului Sfânt, ucenicii au fost așa de plini de iubire față de El și față de aceia pentru care El a murit, încât inimile se înduioșau de cuvintele pe care ei le rosteau și de rugăciunile pe care le înălțau. Ei vorbeau în puterea Duhului Sfânt și, sub influența acestei puteri, mii au fost convertiți. — *Faptele Apostolilor 22.*

[254]

Nu există nici o limită pentru capacitatea de a fi folositor a aceluia care, lăsând eul la o parte, face loc în inima lui pentru lucrarea Duhului Sfânt și trăiește o viață pe deplin consacrată lui Dumnezeu. — *The Southern Watchman, August 1, 1905.* (*Testimonies for the Church 8:19.*)

Care a fost rezultatul revărsării Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii? Vestea bună a învierii Mântuitorului a fost dusă aproape până la cele mai îndepărtate granițe ale lumii cunoscute. Prin lucrarea lor, în biserică au intrat oameni aleși, care, acceptând Cuvântul vieții, și-au consacrat viața în lucrarea de a le vesti altora speranța care a umplut inima lor cu pace și bucurie. „Împărăția cerurilor este aproape”. Ei nu puteau fi nici reținuți, nici intimidați de amenințări. Domnul vorbea prin ei și, oriunde mergeau, cei bolnavi erau vindecați, iar săracilor li se propovăduia Evanghelia. Când oamenii se încredințează conducerii Duhului lui Dumnezeu, El poate să lucreze cu tot atâta putere. — *The Southern Watchman, August 1, 1905.* (*Testimonies for the Church 8:19.*)

Duhul Sfânt este adierea vieții spirituale în suflet. Împărtășirea Duhului este împărtășirea vieții lui Hristos. Pe cel care-L primește, îl umple cu însușirile lui Hristos. Numai aceia care sunt învățați în felul acesta de Dumnezeu, aceia care se bucură de lucrarea lăuntrică a Duhului și în a căror viață se descoperă viața lui Hristos urmează să stea ca reprezentanți între oameni, pentru a sluji în folosul bisericii. — *Hristos, Lumina lumii, 805.*

În curând vor avea loc schimbări deosebite și grabnice, iar poporul lui Dumnezeu trebuie să fie înzestrat cu Duhul Sfânt, așa încât, cu înțelepciune cerească, să poată face față grelelor încercări ale acestor vremuri și, pe cât este cu putință, să acționeze împotriva mișcărilor demoralizatoare ale lumii. Dacă biserica nu doarme, dacă

[255]

cei ce urmează lui Hristos veghează și se roagă, ei pot avea lumină pentru a înțelege și aprecia mișcările vrăjmașului. — [Testimonies for the Church 6:436](#).

O făgăduință neapreciată

Domnul Hristos a declarat că influența dumnezeiască a Duhului urma să fie cu urmașii Săi până la sfârșit. Dar făgăduința nu este apreciată așa cum ar trebui și, de aceea, împlinirea ei nu se vede așa cum ar fi cu putință. Făgăduința cu privire la Duhul Sfânt este ceva la care se cugetă prea puțin, iar rezultatul este numai ceea ce s-ar putea aștepta — secetă spirituală, întuneric spiritual, decădere și moarte spirituală. Lucruri mai mărunte ocupă atenția, iar puterea dumnezeiască necesară pentru creșterea și prosperitatea bisericii, care ar aduce după sine toate celelalte binecuvântări, lipsește, deși este oferită în plinătatea ei nemărginită. — [Idem, 8:21](#).

Unii așteaptă inactivi un timp de înviore

Sunt unii dintre cei care, în loc să desăvârșesc în mod înțelept ocaziile prezente, așteaptă în lenevie vreun timp special de înviore spirituală, în care capacitatea lor de a-i lumina pe alții să crească mult mai mult. Ei neglijează astfel datoriile și privilegiile prezente și îngăduie ca lumina lor să ardă slab, în timp ce privesc înainte spre un timp când, fără nici un efort din partea lor, vor ajunge să primească o binecuvântare deosebită, prin care vor fi transformați și făcuți destoinici pentru lucrare. — [Faptele Apostolilor, 54](#).

Succesorul lui Hristos

Duhul Sfânt este reprezentantul lui Hristos, dar fără trup omenesc și deci independent de acesta. Împiedicat de corpul omenesc, Hristos nu putea să fie prezent peste tot, în același timp. De aceea, era spre binele lor ca El să meargă la Tatăl și să trimită Duhul Sfânt ca înlocuitor pe pământ. Nimeni nu mai putea spune că avea un avantaj din cauză că se găsea într-un anumit loc sau pentru că avea legătură personală cu Hristos. Prin Duhul, Mântuitorul putea fi în legătură cu toți. În felul acesta, era mai aproape de ei decât dacă nu S-ar fi înălțat. — [Hristos, Lumina lumii, 669](#).

Duhul Sfânt la lucru încă de la început

[256]

Prin Duhul Său Cel Sfânt, Dumnezeu a lucrat de la început prin unelte omenești, în vederea împlinirii planului Său în favoarea neamului omenesc căzut. Lucrul acesta s-a manifestat în viața patriarhilor. De asemenea, în biserica din pustie, în vremea lui Moise, Dumnezeu le-a dat Duhul Său cel bun ca să-i învețe. În zilele apostolilor, El a lucrat de asemenea cu putere pentru biserica Sa, prin mijlocirea Duhului Sfânt. Aceeași putere care i-a susținut pe patriarhi, care a dat lui Caleb și lui Iosua credință și curaj și care a făcut rodnică lucrarea bisericii apostolice, i-a susținut pe copiii credincioși ai lui Dumnezeu din toate veacurile următoare. Prin puterea Duhului Sfânt, în evul mediu, creștinii valdenzi au fost ajutați să pregătească calea spre Reformă. Aceeași putere, care a făcut să aibă succes eforturile bărbaților și ale femeilor nobile care au făcut lucrare de pionierat pe calea înființării de misiuni moderne, cum și pentru traducerea Bibliei în limbile și dialectele tuturor neamurilor și popoarelor. — [Faptele Apostolilor, 53](#).

Capitolul 26 — Asigurarea succesului

Garanția divină

Dumnezeu va face lucrarea, dacă noi îi vom pune la dispoziție instrumentele. — [Testimonies for the Church 9:107](#).

Dumnezeu va accepta serviciul făcut din toată inima și va îndrepta El Însuși deficiențele. — [Divina vindecare, 150](#).

Orice faptă de dreptate va fi immortalizată, deși cel care a făcut-o poate să nu vadă că el a făcut ceva vrednic de luat în seamă. — [Testimonies for the Church 2:683](#).

Dacă voi sunteți cu adevărat consacrați, Dumnezeu îi va aduce și pe alții la adevăr prin voi, oameni pe care El îi poate folosi ca instrumente prin care să ducă lumina la mulți oameni care bâjbâie în întuneric. — [Idem, 7:63](#).

Adevărul trebuie să triumfe în curând în glorie, și toți cei care aleg acum să fie împreună-lucrători cu Dumnezeu vor birui împreună cu El. — [Idem, 9:135](#).

Fiecărui care se oferă Domnului pentru slujire, fără a reține ceva, i se dă putere pentru obținerea unor rezultate nemăsurat de mari. — [Idem, 7:30](#).

Când lucrăm sârguincios pentru salvarea semenilor noștri, Dumnezeu face să prospere fiecare efort al nostru. — [Idem, 9:86](#).

Domnul are un loc pentru fiecare în marele Său plan. Talente care nu sunt necesare nu sunt date. Să zicem că talentul e mic. Dumnezeu are un loc și pentru el, și acel talent unic, dacă e folosit cu credincioșie, va face exact lucrarea pe care Dumnezeu intenționează ca el să o facă. — [Testimonies for the Church 9:37](#).

Cei mai umili lucrători, cooperând cu Hristos, pot atinge corzi ale căror vibrații vor răsună până la marginile pământului și se vor aduna într-un cânt ce va străbate veacurile nesfârșite. — [Divina vindecare, 159](#).

Succesul adevărat în orice ramură de lucru nu este urmarea șansei, a întâmplării sau a destinului. Este lucrarea providențelor

lui Dumnezeu, răsplata credinței și a înțelepciunii, a virtuții și a stăruinței. Calitățile mintale curate și un nivel moral înalt nu sunt urmarea întâmplării. Dumnezeu oferă ocaziile, succesul depinde de felul cum le folosim. — [Profeti și regi, 486](#).

[258]

Cei care se simt îndemnați să intre în lucrare, fie în teritoriile de acasă, fie în regiunile îndepărtate, trebuie să înainteze în Numele Domnului. Dacă depind de Dumnezeu pentru a primi har și putere, vor avea succes. La început, lucrarea lor poate să fie mică, dar dacă respectă planurile Domnului, ea se va extinde. Dumnezeu trăiește. El va lucra pentru lucrătorul dezinteresat, care se sacrifică, oricine și oriunde s-ar afla el. — [The Southern Watchman, 9 aprilie, 1903](#).

Cooperarea îngerilor

Avem nevoie să înțelegem misiunea îngerilor mai bine decât o facem acum. Ar fi bine să ne amintim că fiecare copil credincios al lui Dumnezeu trebuie să conlucreze cu ființele cerești. Nevăzutele oștiri ale luminii și puterii îi însoțesc pe cei blânzi și umili care cred și se prind de făgăduințele lui Dumnezeu. Heruvimi, serafimi și îngeri neîntrecuți în putere stau la dreapta lui Dumnezeu, „toți, duhuri slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea” — [Faptele Apostolilor, 154](#).

Aduceți-vă aminte că Domnul Isus este Maestrul lucrător. El udă sămânța semănată. El pune în mintea voastră cuvinte care vor mișca inimi. — [Testimonies for the Church 9, 41](#).

Consacrați-vă cu totul lucrării lui Dumnezeu. El e tăria voastră și El va fi la dreapta voastră, ajutându-vă să împliniți planurile Lui pline de îndurare. — [Testimonies for the Church 9:41](#).

Ființele cerești vor conlucra cu oamenii care caută cu o credință hotărâtă să atingă acea desăvârșire a caracterului, care se va da pe față apoi prin fapte desăvârșite. Fiecărei persoane angajate în această lucrare, Domnul Hristos îi spune: Eu sunt la dreapta ta, ca să te ajut. — [Parabolele Domnului Hristos, 332](#).

Când cooperează cu voința lui Dumnezeu, voința omului devine atotputernică. Tot ce trebuie făcut ca urmare a poruncii Sale, poate fi adus la îndeplinire prin puterea Sa. Toate poruncile lui Dumnezeu transmit și puterea necesară pentru împlinirea lor. — [Parabolele Domnului Hristos, 333](#).

[259] Lucrând pentru sufletele care pier, voi aveți tovarășia îngerilor. Mii de mii și zeci de mii de îngeri așteaptă să conlucreze cu membrii comunităților noastre, comunicându-le lumina pe care Dumnezeu a dat-o în chip atât de generos, ca un popor să poată fi pregătit pentru venirea lui Hristos. — [Testimonies for the Church 9:129](#).

Îngerii cerului sunt gata să coopereze în această lucrare. Toate resursele cerului sunt la dispoziția celor care caută să-i salveze pe cei pierduți. Îngerii te vor ajuta să ajungi la cei mai nepăsători și mai împietriți păcătoși. Iar când unul dintre ei este adus înapoi la Dumnezeu, tot cerul este plin de fericire, serafimii și heruvimii își ating harfele de aur și cântă laude la adresa lui Dumnezeu și a Mielului pentru mila și bunătatea lor iubitoare față de copiii oamenilor. — [Parabolele Domnului Hristos, 197](#).

Acela care i-a chemat pe pescarii din Galileea îi cheamă încă pe oameni în serviciul Său. El este așa de binevoitor să dea pe față puterea Sa prin noi cum a făcut-o cu cei dintâi ucenici. Oricât am fi de nedesăvârșiți și de păcătoși, Domnul ne oferă părtășia cu El și ucenicia lui Hristos. El ne invită să luăm parte la învățăturile dumnezeiești, pentru ca, unindu-ne cu Hristos, să putem face lucrările lui Dumnezeu. — [Hristos, Lumina lumii, 297](#).

Nu vă gândiți că Hristos îi prețuiește pe aceia care trăiesc întru totul pentru El? Nu vă gândiți că El îi vizitează pe aceia care, ca și preaiubitul Ioan, sunt din cauza Lui în locuri grele și pline de încercări? El îi găsește pe cei credincioși ai Săi și stă în comuniune cu ei, încurajându-i și întărindu-i. Iar îngeri de la Dumnezeu, care excelează în putere, sunt trimiși de Dumnezeu să slujească lucrătorilor Săi, oameni care le propovăduiesc adevărul acelor care nu-l cunosc. — [Testimonies for the Church 8:17](#).

Tot cerul e în activitate, iar îngerii lui Dumnezeu așteaptă să conlucreze cu toți cei ce fac planuri ca sufletele pentru care Hristos a murit să poată auzi vestea cea bună a mântuirii. Îngerii care le servesc celor ce urmează să fie moștenitori ai mântuirii spun fiecărui sfânt adevărat: „Este de lucru pentru tine”. „Duceți-vă ... și vestiți norodului toate cuvintele vieții acesteia”. ([Faptele Apostolilor 5, 20](#).) Dacă aceia cărora li se vorbește ar asculta îndemnul, Domnul ar pregăti calea înaintea lor, dându-le în mâini mijloacele cu ajutorul cărora să poată merge. — [Idem, 6:433, 434](#).

Într-o vreme ca aceasta, fiecare copil al lui Dumnezeu trebuie să se angajeze activ în ajutorarea altora. Când cei ce au ajuns la înțelegerea adevărului Bibliei caută bărbați și femei care tânjesc după lumină, îngerii lui Dumnezeu îi însoțesc. Și acolo unde merg îngerii, nimeni nu trebuie să se teamă să înainteze. Ca urmare a eforturilor credincioase ale lucrătorilor consacrați, mulți vor fi întorși de la idolatrie la închinarea la Dumnezeu. Mulți vor înceta să mai cinstească întocmirile făcute de om și vor lua atitudine fără teamă de partea lui Dumnezeu și a Legii Sale. — [Profeti și regi, 171](#).

Stăpânirile și puterile cerului veghează asupra luptei pe care, în împrejurări ce par descurajatoare, o au de dus slujitorii lui Dumnezeu. Noi biruințe sunt dobândite, noi onoruri, câștigate atunci când creștinii, grupându-se în jurul steagului Mântuitorului lor, pornesc să dea lupta cea bună a credinței. Toți îngerii cerului sunt în slujba poporului lui Dumnezeu umil și credincios. În timp ce oștirea de lucrători a Domnului, de aici, de jos, înalță cântecele lor de laudă, corul de sus se unește cu ei, proslăvind pe Dumnezeu și pe Fiul Său. — [Faptele Apostolilor, 154](#).

Nu puterea care vine de la oameni conferă succes lucrării, ci puterea lui Dumnezeu, care lucrează cu slujitorii omenești este cea care duce lucrarea la desăvârșire. Un Pavel poate semăna și un Apolo poate uda, dar Dumnezeu este cel care face să crească. Omul nu poate să facă partea lui Dumnezeu în lucrare. Ca slujitor omenesc, el poate să coopereze cu Dumnezeu și să facă tot ce poate mai bine, cu simplitate și blândete, înțelegând că Dumnezeu este Marele Maestru Lucrător. Deși oamenii pot să treacă la odihnă, lucrarea nu va înceta, ci va merge mai departe până va fi încheiată. — [The Review and Herald, 14 noiembrie, 1893](#).

Întotdeauna, creștinul are un ajutor puternic în Domnul. Poate că nu cunoaștem modul în care ne ajută Dumnezeu, dar știm un lucru: niciodată, El nu-i va părăsi pe aceia care își pun încrederea în El. Dacă ar ști creștinii de câte ori Domnul le-a rânduit calea pentru ca planurile vrăjmașului cu privire la ei să nu se împlinescă, nu s-ar mai poticni, plângându-se. Credința lor s-ar întemeia pe Dumnezeu și nici o încercare n-ar avea putere să-i doboare. Ei L-ar recunoaște ca înțelepciunea și tăria lor, și El ar face să se împlinescă ceea ce dorește: să lucreze prin ei. — [Profeti și regi, 576](#).

Toți cei care se angajează în slujire sunt mâinile care Îl ajută pe Dumnezeu. Ei sunt împreună-lucrători cu îngerii sau, mai degrabă, ei sunt agenții umani prin care își îndeplinesc îngerii misiunea. Îngerii vorbesc prin glasurile lor și lucrează prin mâinile lor. Iar lucrătorii umani, cooperând cu agenții cerești, se bucură de avantajul educației și al experienței acestora. — [Educație, 271](#).

Domnul Hristos îi cheamă pe toți, bărbați și femei, să îmbrace armura neprihănirii Sale și să înceapă să lucreze. „Eu sunt la dreapta ta, ca să te ajut”, declară El. Spuneți-I lui Dumnezeu toate încercările și dificultățile voastre. El nu va trăda niciodată încrederea voastră. Nimic nu este așa de prețios pentru Domnul Hristos, cum este proprietatea Sa răscumpărată, biserica Sa, lucrătorii care merg să răspândească semințele adevărului. Gândiți-vă la Domnul Isus. El Se află în locul Său sfânt, nu în singurătate, ci înconjurat de zece mii de ori câte zece mii de îngeri cerești, care așteaptă să împlinească poruncile Sale. Iar El le poruncește să meargă și să lucreze pentru cel mai slab dintre sfinții care își pun încrederea în Dumnezeu. Cei din înalta societate și oamenii umili, bogații și săracii au la dispoziție același ajutor. — [The Southern Watchman, November 7, 1905](#). ([The Review and Herald, May 29, 1900](#).)

Nu ar trebui să ne gândim la nereușită

Cei care lucrează pentru Hristos nu trebuie să gândească niciodată și, cu atât mai puțin, să vorbească despre eșecul lucrării lor. Domnul Isus ne face eficienți în toate lucrurile. Duhul Său trebuie să fie sursa inspirației noastre și, dacă ne așezăm în mâinile Sale spre a fi niște mijloace de răspândire a luminii, resursele noastre pentru facerea binelui nu se vor epuiza niciodată. Putem lua din plinătatea Sa și putem primi din harul Său, care nu cunoaște nici o limită. — [Slujitorii evangheliei, 19](#).

[262] Când ne consacram pe deplin lui Dumnezeu și respectăm îndrumările Sale în lucrarea noastră, El Însuși Își asumă responsabilitatea pentru realizarea ei. Dumnezeu nu dorește să punem la îndoială succesul eforturilor noastre sincere. Nu ar trebui să ne gândim nici măcar o singură clipă la nereușită. Noi trebuie să cooperăm cu Acela care nu dă greș niciodată. — [Parabolele Domnului Hristos, 363](#).

Domnul este decepționat când poporul Său se subapreciază. El dorește ca moștenirea aleasă să se aprecieze după prețul pe care El l-a pus asupra lor. Dumnezeu i-a dorit, altfel nu ar fi trimis pe Fiul Său într-o misiune scump plătită pentru a-i răscumpăra. El are o lucrare pentru ei și este foarte mulțumit când ei Îi adresează cele mai mari cereri, preamărind astfel Numele Său. Ei pot să se aștepte la lucruri mari, dacă au credință în făgăduințele Sale. — [Hristos, Lumina lumii, 668](#).

Un succes pe măsură

Când Dumnezeu deschide o cale pentru îndeplinirea unei anumite lucrări și dă asigurarea reușitei, unealta aleasă trebuie să facă tot ce stă în puterea sa pentru a îndeplini rezultatul făgăduit. Pe măsura entuziasmului și a stăruinței cu care este dusă lucrarea înainte, va fi și reușita. — [Profeti și regi, 263](#).

Motivația unei slujiri pline de succes

Orice este făcut din iubire curată, fie cât de puțin sau de neînsemnat în fața oamenilor, este într-un tot roditor, pentru că Dumnezeu privește mai mult nu la cât a făcut cineva, ci cu câtă iubire a făcut. — [Testimonies for the Church 2:135](#).

Zece lucrători convertiți cu adevărat, cu o dispoziție sufletească binevoitoare, neegoisti, pot face în câmpul misionar mai mult decât o sută care își limitează eforturile la repetarea unor forme și la păstrarea regulilor în mod mecanic, lucrând fără o adâncă iubire pentru suflete. — [Idem, 4:602](#).

Nu capacitățile pe care le aveți acum sau pe care le veți avea vreodată sunt cele care vă vor da succesul, ci lucrurile pe care le poate face Domnul pentru voi. Trebuie să avem mult mai puțină încredere în ceea ce poate face omul și mult mai multă încredere în ceea ce poate face Dumnezeu pentru fiecare suflet care crede. El dorește cu ardoare ca voi să-L căutați prin credință. Dumnezeu vrea să așteptați lucruri mari de la El. El dorește cu nerăbdare să vă ofere atât înțelegerea lucrurilor pământești, trecătoare, cât și a lucrurilor spirituale. Domnul poate ascuți intelectul vostru. El vă poate da tact și îndemânare. Puneți la lucru talentele voastre, cereți-I

lui Dumnezeu înțelepciune, și vă va fi dată. — [Parabolele Domnului Hristos, 146.](#)

Untdelemnul harului le dă oamenilor curajul și le inspiră motivele pentru a face în fiecare zi lucrarea pe care le-o încredințează Dumnezeu. Cele cinci fecioare neînțelepte aveau lămpi (care înseamnă o cunoaștere a adevărului Scripturii), dar nu aveau harul lui Hristos. Zi de zi, ele îndeplineau o serie de ceremonii și îndatoriri exterioare, dar slujirea lor era lipsită de viață și de neprihănirea lui Hristos. Soarele Neprihănirii nu strălucise în inima și în mintea lor, iar ele nu aveau dragostea de adevăr care este în armonie cu modelul vieții și al caracterului Domnului Hristos. Untdelemnul harului nu era combinat cu străduințele lor. Religia lor era ca o coajă lipsită de adevăratul miez. Ele se atașaseră cu putere de formele doctrinei, dar erau amăgite în ce privește viața lor de credință, pline de îndreptățirea proprie, nereușind să învețe lecțiile din școala lui Hristos, care, dacă ar fi fost aplicate, le-ar fi făcut să fie înțelepte pentru mântuire. — [The Review and Herald, 27 martie, 1894.](#)

Lucrarea lui Dumnezeu trebuie să fie adusă la îndeplinire prin cooperarea dintre slujitorii cerești și cei omenești. Cei care sunt mulțumiți de ei înșiși pot să pară a fi activi în lucrarea lui Dumnezeu, dar, dacă nu se roagă, activitatea lor nu are nici o valoare. Dacă ar privi la cădelnița îngerului care stă lângă altarul de aur, înaintea tronului înconjurat de curcubeu, ei ar vedea că meritele lui Isus trebuie să fie amestecate cu rugăciunile și eforturile noastre, deoarece altfel sunt tot așa de lipsite de vrednicie ca jertfa lui Cain. Dacă am vedea toată activitatea slujitorilor omenești, așa cum o vede Dumnezeu, am înțelege că numai lucrarea îndeplinită cu multă rugăciune, care este sfințită prin meritele lui Hristos, va rezista la încercarea judecării. Când va avea loc marea cercetare, atunci veți revedea totul și veți face deosebire între acela care I-a slujit lui Dumnezeu și acela care nu I-a slujit. — [Idem, 4 iulie, 1893.](#)

[264]

Religia legalistă nu este un răspuns pentru veacul acesta. S-ar putea ca noi să îndeplinim toate actele exterioare ale slujirii, și, cu toate acestea, să fim tot pe atât de lipsiți de influența înviorătoare a Duhului Sfânt, după cum dealurile din Ghilboa erau lipsite de rouă și de ploaie. Toți avem nevoie de o înviorare spirituală; și avem, de asemenea, nevoie de razele strălucitoare ale Soarelui neprihănirii, care să îmblânzească și să supună inimile noastre. În ce privește

principiile, trebuie să fim totdeauna tari ca stânca. Principiile Bibliei trebuie să fie propovăduite și apoi să fie susținute de o sfântă trăire a lor. — [Testimonies for the Church 6:417, 418](#).

Succesul nu depinde atât de mult de talent, cât de energie și bunăvoință. Nu a avea talente strălucite este lucrul care ne face în stare să îndeplinim o slujire care să poată fi primită, ci împlinirea conștiințioasă a îndatoririlor zilnice, un spirit mulțumitor, un interes sincer, natural față de binele celorlalți. În lucrul cel mai umil, se poate câștiga adevărata superioritate. Datoriile cele mai obișnuite, îndeplinite cu credincioșie iubitoare, sunt plăcute în ochii lui Dumnezeu. — [Profeți și regi, 219](#).

Făptura bine cumpănită a unui caracter frumos și puternic se clădește prin îndeplinirea personală a datoriilor. Credincioșia să caracterizeze viața noastră atât în lucrurile cele mai mari, cât și în cele mici. Purtarea cinstită în cele mici, îndeplinirea micilor lucrări de credincioșie și amabilitate vor lumina cărarea vieții, iar atunci când lucrarea noastră pe pământ se va încheia, se va dovedi că fiecare datorie împlinită cu credincioșie a avut o influență spre bine, influență care nu va trece niciodată. — [Patriarhi și profeți, 574](#).

Lăsați rezultatele în grija lui Dumnezeu

Este posibil ca sămânța bună a Cuvântului să rămână nevăzută pentru o vreme, ascunsă într-o inimă rece, egoistă și lumească, fără a da nici un semn că a prins rădăcini, dar, după un timp, când inspirația Duhului lui Dumnezeu pătrunde în suflet, sămânța ascunsă încolțește și, în cele din urmă, aduce roade spre slava lui Dumnezeu. În lucrarea pe care o îndeplinim de-a lungul unei vieți întregi, nu știm care dintre faptele noastre vor avea rezultate. Nu ne-a fost dat nouă să stabilim lucrul aceasta. Noi trebuie să ne facem lucrarea și să lăsăm rezultatele în grija lui Dumnezeu. „Dimineța, seamănă-ți sămânța și până seara nu lăsa mâna să ți se odihnească, fiindcă nu știi ce va izbuti, aceasta sau aceea sau dacă amândouă sunt deopotrivă de bune”. Dumnezeu marelui Legământ declară că, atât „cât va fi pământul, nu va înceta semănatul și seceratul !” Agricultorul ară și seamănă, având încredere în această făgăduință. Cu aceeași credință trebuie să îndeplinim și lucrarea de semănare spirituală, având încredere în asigurarea lui Dumnezeu: „Tot așa și Cuvântul

Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele”. „Cel ce umblă plângând când aruncă sămânța se întoarce cu veselie, când își strânge snopii”. — [Parabolele Domnului Hristos, 65](#).

Capitolul 27 — Răsplata slujirii

[266]

O răsplată prețioasă

Slujirea lui Dumnezeu nu este degeaba. Există o răsplată neprețuită pentru cei care își consacră viața pentru serviciul Lui. — [Testimonies for the Church 4:107](#).

Orice sacrificiu făcut pentru lucrarea Lui va fi răsplătit după „nemărginita bogăție a harului Său”. — [Hristos, Lumina lumii, 249](#).

Răsplata noastră pentru că lucrăm împreună cu Domnul Hristos în lumea aceasta este o autoritate mai mare și un privilegiu mai înalt de a conlucra cu El în lumea viitoare. — [Parabolele Domnului Hristos, 361](#).

Temeiul evaluării

Valoarea slujirii lui Dumnezeu e măsurată după spiritul în care a fost făcută și nu după lungimea timpului petrecut în muncă. — [Testimonies for the Church 9:74](#).

Succesul lor în ce privește progresul vieții spirituale depinde de dezvoltarea talentelor care le-au fost încredințate. Răsplata lor viitoare va fi proporțională cu integritatea și seriozitatea cu care I-au slujit Stăpânului. — [The Review and Herald, 1 martie, 1887](#).

Domnul are o mare lucrare care trebuie îndeplinită, iar cei care Îi slujesc cu bunăvoință și credincioșie în viața aceasta vor primi de la El moștenirea cea mai mare în viața viitoare. — [Parabolele Domnului Hristos, 330](#).

Cei care au venit în vie în ceasul al unsprezecelea au fost mulțumiți că au avut ocazia să lucreze. Inima lor era plină de recunoștință față de acela care îi acceptase și, la încheierea zilei, când stăpânul i-a plătit pentru o întregă zi de lucru, au fost foarte surprinși. Ei știau că nu merită asemenea salarii. Iar bunătatea exprimată de înfățișarea celui care îi angajase i-a umplut de bucurie. Acești lucrători nu au uitat niciodată bunătatea stăpânului și nici răsplata generoasă pe care au primit-o.

[267]

Tot așa se întâmplă și cu păcătosul care, cunoscându-și nevrednicia, intră în via Stăpânului în ceasul al unsprezecelea. Timpul lui de slujire pare atât de scurt, iar el simte că nu merită răsplata, dar este plin de bucurie, pentru că Dumnezeu l-a acceptat. El lucrează cu un spirit umil și încrezător, plin de recunoștință pentru privilegiul de a fi conlucrător cu Domnul Hristos. Acesta este spiritul pe care Dumnezeu îl onorează cu plăcere. — [Parabolele Domnului Hristos, 397, 398.](#)

O răsplată sigură

Cel care i-a dat „fiecărui om lucrul său” după capacitatea sa nu-l va lăsa niciodată nerăsplătit pe cel care își îndeplinește cu credincioșie datoria. Fiecare act de loialitate și credință va fi încoronat cu dovezi deosebite ale aprobării și bunăvoinței lui Dumnezeu. Fiecărui lucrător îi este dată făgăduința: „Cel ce umblă plângând, când aruncă sămânța se întoarce cu veselie când își strânge snopii”. — [Testimonies for the Church 5:395.](#)

Oricât de scurt ar fi timpul nostru de slujire și oricât de umilă ar fi lucrarea noastră, dacă Îl urmăm pe Hristos cu o credință simplă, nu vom fi dezamăgiți în ce privește răsplata. Ceea ce nu pot câștiga nici chiar cei mai mari și mai înțelepți oameni, poate primi credinciosul cel mai slab și mai umil. Porțile de aur ale cerului nu se deschid pentru cel care se înalță pe sine. Ele nu se deschid pentru cel cu un spirit mândru. Dar porțile veșnice se vor deschide larg la atingerea plăpândă a unui copilăș. Cât de binecuvântată va fi răsplata harului pentru cei care au lucrat în slujba lui Dumnezeu, în simplitatea credinței și a iubirii. — [Parabolele Domnului Hristos, 404.](#)

Fruntea celor care au făcut lucrarea aceasta va purta coroana sacrificiului. Dar ei își vor primi răsplata. — [Testimonies for the Church 6:348.](#)

Gândul acesta ar trebui să servească drept stimulent și încurajare fiecărui lucrător pentru Dumnezeu. În viața aceasta, lucrarea noastră pentru Dumnezeu pare adesea să fie aproape fără rod. S-ar putea ca străduințele noastre de a face binele să fie sânghinoase și perseverente și, cu toate acestea, poate că nu ni se va îngădui să vedem rezultatele lor. Pentru noi s-ar părea că efortul este pierdut.

Dar Mântuitorul ne asigură că lucrarea noastră este scrisă în cer și că recompensa nu poate să lipsească. — [Idem, 6:305](#).

Fiecare faptă de dreptate, de milă și de bunăvoință face să tresalte cerul de bucurie. Tatăl, de pe tronul Său, îl privește pe acela care o îndeplinește și îl consideră printre comorile Sale cele mai prețioase. „Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită.” Fiecare faptă miloasă făcută pentru cel nevoiaș sau pentru cel suferind este privită ca și când ar fi fost făcută pentru Domnul Isus. Oricine îi ajută pe cei săraci sau simpatizează cu cei necăjiți și oprimați și îi ocrotește pe orfani se așază într-o relație mai apropiată cu Domnul Isus. — [The Review and Herald, 16 august, 1881](#). [268]

Hristos privește toate faptele de milă, de bunăvoință și considerație față de cei nenorociți, față de cei orbi, ologi, bolnavi, față de văduvă și orfan ca fiind făcute pentru Sine, iar aceste fapte sunt păstrate în cărțile de aducere-aminte ale cerului și vor fi răsplătite. — [Testimonies for the Church 3:512, 513](#).

O răsplată corectă

Domnul este bun. El este plin de duiosie și milă. El cunoaște îndeaproape fiecare copil al Său. El știe precis ce face fiecare dintre noi. El știe exact câte merite să-i atribuie fiecăruia. Nu vreți voi să puneți la o parte lista voastră cu merite și condamnări și să-L lăsați pe Dumnezeu să-și facă lucrarea? Dacă veți îndeplini lucrarea pe care v-a încredințat-o Dumnezeu, vi se va da o cunună de slavă. — [The Southern Watchman, May 14, 1903](#). ([The General Conference Bulletin, April 14, 1903](#).)

Domnul dorește să ne încredem în El, fără să punem nici o întrebare cu privire la măsura în care vom fi răsplătiți. Când în suflet locuiește Hristos, gândul răsplătirii nu este predominant. Nu acesta este motivul care determină slujirea noastră. — [Parabolele Domnului Hristos, 398](#).

Din mansarde, din bordeie, din închisori, de pe eșafoduri, din munți și pustiuri, din peșterile pământului și din adâncurile mărilor, Domnul Hristos îi va strânge la Sine pe toți copiii Săi. Pe pământ, ei au fost săraci, oprimați și chinuți. Milioane de credincioși au coborât în mormânt acoperiți de acuzații infame, pentru că au refuzat să cedeze amăgirilor lui Satana. Copiii lui Dumnezeu au fost declarați

[269] de tribunalele omenești ca fiind cei mai ticăloși răufăcători. Dar este aproape ziua când „Dumnezeu va fi Cel care va judeca”. Atunci vor fi răsturnate hotărârile omenești. „Domnul Dumnezeu îndepărtează de pe tot pământul ocara poporului Său.” Fiecărui i se vor da haine albe. „Ei vor fi numiți popor sfânt, răscumpărați ai Domnului”. — [Idem, 179, 180.](#)

Răsplata prezentă

Fericirea — Aceia care își predau viața unei serviri creștine cunosc ce înseamnă adevărata fericire. Interesele și rugăciunile lor se întind dincolo de eul personal. Ei înșiși cresc atunci când caută să-i ajute pe alții. Ei se familiarizează cu cele mai mari planuri, cu cele mai înflăcărate acțiuni cutezătoare, și ce pot face ei decât să crească atunci când se așază în canalul divin al luminii și al binecuvântării? Unii ca aceștia primesc înțelepciune din cer. Ei ajung să se identifice din ce în ce mai mult cu Hristos în toate planurile Lui. Nu este prilej pentru stagnare spirituală. — [Testimonies for the Church 9:42.](#)

Comunitatea care se angajează cu succes în această lucrare este o comunitate fericită. Acel bărbat sau acea femeie al cărei suflet este atras de împreună-simțire și iubire pentru cei greșiți și care lucrează să-i aducă în staulul Marelui Păstor este angajată într-o lucrare binecuvântată. Și, ah, ce mare încântare sufletească este aceea că, atunci când un păcătos este astfel recâștigat, în ceruri este mai mare bucurie decât pentru cele nouăzeci și nouă de persoane neprihănite! — [Testimonies for the Church 2:22.](#)

Nici o muncă nu e prea grea și plicticoasă pentru cel care-și supune voința lui Dumnezeu. „A lucra pentru Domnul” e un gând care așază un farmec peste orice lucru pe care i-l dă Dumnezeu să-l facă. — [Idem, 9:150.](#)

Lucrătorul creștin nu simte că munca sa este istovitoare și grea. Când vede sufletele eliberate din sclavia păcatului, el intră în bucuria Stăpânului Său, iar această bucurie îl răsplătește pentru fiecare renunțare la sine. — [The Southern Watchman, 2 aprilie, 1903.](#)

A deveni un muncitor, a continua cu răbdare în facerea de bine, care cere muncă cu dăruire de sine, este o lucrare măreață, de care Cerul se bucură. — [Testimonies for the Church 2:24.](#)

Domnului Hristos îi face plăcere să ia un material pentru care, după toate aparențele, nu mai e nici o nădejde, oameni pe care Satana i-a degradat și prin care a lucrat, și să facă din ei subiecte ale harului Său. El face din copiii Săi uneltele Sale pentru realizarea acestei lucrări, și în succesele ei, chiar în viața aceasta, ei găsesc o prețioasă răsplătire. — [Idem, 6:308, 309.](#)

[270]

Binecuvântarea — Fiecare efort făcut pentru Domnul Hristos va avea ca rezultat o binecuvântare care se va întoarce asupra noastră. — [Parabolele Domnului Hristos, 354.](#)

Fiecare datorie împlinită, fiecare sacrificiu făcut în Numele lui Isus aduce o extrem de mare răsplătire. Tocmai în actul datoriei, Dumnezeu vorbește și dă binecuvântarea Sa. — [Testimonies for the Church 4:145.](#)

Trebuie să trăim în această lume ca să câștigăm suflete pentru Mântuitorul. Dacă îi rănim pe alții, ne rănim și pe noi înșine. Dacă îi binecuvântăm pe alții, ne binecuvântăm și pe noi, pentru că influența fiecărei fapte bune este reflectată asupra inimii noastre. — [Testimonies for the Church 4:72.](#)

Fiecare rază de lumină revărsată asupra altora va fi reflectată asupra inimilor noastre. Fiecare cuvânt amabil și de simpatie spus celui întristat, fiecare faptă pentru ușurarea celui apăsător și fiecare dar spre a aproviziona nevoile semenilor noștri, dăruit cu gândul de a-L slăvi pe Dumnezeu, toate acestea vor avea ca rezultat binecuvântări pentru dătător. Cei care lucrează astfel ascultă de legea cerului și vor primi aprobarea lui Dumnezeu. — [Idem, 4:56.](#)

Și, în timp ce marea răsplătire finală este dată la a doua venire a lui Hristos, lucrarea sinceră pentru Dumnezeu aduce o răsplătire chiar în viața aceasta. Lucrătorul va avea de înfruntat obstacole, împotrivire și descurajări amare și sfâșietoare de inimă. S-ar putea ca el să nu vadă rodul ostenețelor lui. Dar, în fața tuturor lucrurilor acestora, el găsește în lucrarea lui o recompensă fericită. Toți aceia care se predau lui Dumnezeu într-o slujire neegoistă pentru omenire sunt conlucrători cu Domnul slavei. Gândul acesta îndulcește orice trudă, dă puteri voinței, dă forță spiritului, orice ar fi să se întâmple. — [Idem, 6:305, 306.](#)

A face binele este un remediu excelent pentru boală. Cei care se angajează în lucrare sunt invitați să-L cheme pe Dumnezeu, și El a făgăduit că le va răspunde. Sufletul lor va fi satisfăcut în timp de

secetă și vor fi ca o grădină udată, căreia nu-i lipsește apa. — *Idem*, 2:29.

[271] În comuniunea cu Dumnezeu, cu Hristos și cu îngerii sfinți, ei sunt înconjurați de o atmosferă cerească, o atmosferă care aduce sănătate corpului, vigoare intelectului și bucurie sufletului. — *Idem*, 6:306.

Plăcerea de a face bine altora împărtășește simțămintelor o înflăcărare care străbate nervii, înviorează circulația sângelui și produce sănătate mintală și fizică. — *Idem*, 4:56.

Puterea — Îndepărtați un bărbat puternic de la muncă, și el ajunge slab. Acea biserică sau acele persoane care nu poartă poveri pentru alții, care se închid în ei înșiși, în curând vor suferi de slăbiciune spirituală. Munca este cea care-l păstrează puternic pe bărbatul cel tare. Iar lucrarea spirituală, munca grea și purtarea de poveri sunt ceea ce va da putere bisericii lui Hristos. — *Testimonies for the Church* 2:22.

Pacea — Lucrând pentru alții, se va instala un simțământ de mulțumire, o pace lăuntrică, ceea ce va fi o răsplată suficientă. Mânați fiind de o înaltă și nobile dorință de a face bine altora, ei vor găsi fericirea adevărată într-o credincioasă îndeplinire a multiplelor sarcini ale vieții. Aceasta va aduce mai mult decât răsplată pământească, pentru că fiecare îndeplinire credincioasă și neegoistă a datoriei este notată de îngeri și strălucește în raportul vieții. — *Idem*, 2:132.

Răsplata viitoare

Viata veșnică — Prin eforturi zeloase, precaute, de a ajuta acolo unde este nevoie de ajutor, creștinul dovedește iubirea lui pentru Dumnezeu și pentru semenii săi. S-ar putea să-și piardă viața în serviciu, dar, când Hristos vine să-și adune pietrele prețioase și să le ia la Sine, el o va găsi iarăși. — *Idem*, 9:56.

Un bun venit călduros — Stai în pragul veșniciei și ascultă urarea de bun venit plină de har, adresată celor care au cooperat cu Hristos în această viață, privind ca o onoare și ca un privilegiu faptul de a suferi pentru El. Acolo, cei răscumparați îi întâlnesc pe cei care i-au îndrumat către Mântuitorul înălțat. Ei se unesc în laudă pentru Cel ce a murit ca ființele omenesti să poată avea viața care se măsoară cu viața lui Dumnezeu. Conflictul s-a sfârșit. Toate

strâmtorările și luptele s-au isprăvit. Cântările de biruință umplu tot cerul, în timp ce răscumpărații stau în jurul tronului lui Dumnezeu. Toți încep să cânte refrenul vesel: „Vrednic, vrednic este Mielul care a fost junghiat” și care ne-a răscumpărat pentru Dumnezeu.

[272]

Patria cerească — Acum biserica este angajată în luptă. Acum ne confruntăm cu o lume aflată în întuneric, aproape în întregime cucerită de idolatrie. Dar vine ziua când se va da bătălia și se va câștiga victoria. Voia lui Dumnezeu urmează să fie înfăptuită pe pământ, așa cum este înfăptuită în ceruri. Națiunile celor mântuiți nu vor ști altă lege decât Legea cerului. Toți vor fi o familie fericită, unită, înveșmântată în haina laudei și a recunoștinței — haina neprihănirii lui Hristos. Toată natura, în frumusețea ei de neegalat, Îi va aduce lui Dumnezeu un omagiu de laudă și adorare. Lumea va fi scăldată în lumina cerului. Lumina lumii va fi asemenea celei a soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare decât este acum. Anii se vor scurge în bucurie. La această privesc, stelele dimineții vor cânta împreună, iar fiii lui Dumnezeu vor scoate strigăte de bucurie, în timp ce Dumnezeu și Hristos Se vor uni spunând: „Nu va mai fi păcat și nici moarte nu va mai fi”. — [Divina vindecare, 504](#).

Bucuria — Răsplătirea lucrătorilor lui Hristos este aceea de a intra în bucuria Lui. Bucuria aceea, pe care Hristos o așteaptă cu mult dor, este prezentată în cererea Lui adresată Tatălui Său: „Vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu”. — [Testimonies for the Church 6:309](#).

În viața noastră de aici, așa cum este ea, pământească și limitată de păcat, descoperim cea mai mare bucurie și cea mai înaltă educație în slujire. Iar în condiția viitoare, neîncătușați de limitările impuse de firea omenească supusă păcatului, tot în slujire vom afla cea mai mare bucurie și cea mai înaltă educație — dând mărturie și învățând iarăși, în timp ce mărturisim că „bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri” este „Hristos în voi, nădejdea slavei”. — [Educație, 309](#).

[273]

Pentru că sunt părtași la suferințele lui Hristos, ei vor fi părtași și la slava Lui. Pentru că iau parte cu El în lucrarea Lui și beau împreună cu El cupa durerii, ei vor lua parte la bucuria Lui. — [Cugetări de pe Muntele Fericirilor, 13](#).

Roadele semințelor semănate — Fiecare impuls al Duhului Sfânt, care îi conduce pe oameni la bunătate și la Dumnezeu, este notat în cărțile din ceruri, și în ziua lui Dumnezeu, oricine s-a predat

ca instrument pentru lucrarea Duhului Sfânt va avea îngăduința să privească ce a realizat viața lui. — [Testimonies for the Church 6:310](#).

Atunci când cei răscumparați vor sta înaintea lui Dumnezeu, sufletele prețioase care sunt acolo datorită eforturilor credincioase și răbdătoare, depuse în folosul lor, datorită rugămintilor și străduințelor călduroase de a fugi în Cetățuia, vor răspunde când li se vor striga numele. În acest fel, cei care în această lume au fost împreună-lucrători cu Dumnezeu își vor primi răsplata. — [Testimonies for the Church 8:196, 197](#).

Ce bucurie va fi când acești oameni mântuiți îi vor întâlni și îi vor saluta pe cei care au purtat o răspundere pentru ei! Cum va tresălta de mulțumire inima celor care nu au trăit cu scopul de a-și plăcea lor înșiși, ci spre a fi o binecuvântare pentru nefericiții care au avut parte de binecuvântări așa de puține! Ei vor înțelege făgăduința: „și va fi ferice de tine, pentru că ei n-au cu ce să-ți răsplătească, dar ți se va răsplăti la învierea celor neprihăniți”. — [Slujitorii evangheliei, 519](#).

În cer vom vedea tineretul pe care l-am ajutat, pe aceia pe care i-am invitat în casa noastră, pe care i-am abătut de la ispită. Vom vedea fața lor cum reflectă strălucirea slavei lui Dumnezeu. „Ei vor vedea fața Lui și Numele Lui va fi pus pe frunțile lor.” — [Testimonies for the Church 6:348](#).

A fi un împreună-lucrător cu Hristos și cu îngerii cerești în marele Plan de Mântuire! Ce lucrare poate suporta vreo comparație cu aceasta? Prin fiecare suflet mântuit, vine de la Dumnezeu o parte din slavă, spre a fi reflectată asupra celui mântuit și, de asemenea, și asupra uneltei care a contribuit la mântuirea lui. — [Testimonies for the Church 2:232](#).

[274]

Cei răscumparați îi vor întâlni și îi vor recunoaște pe aceia a căror atenție au îndreptat-o spre Mântuitorul cel răstignit. Ce conversație binecuvântată vor avea acești oameni! Se va spune: „Eu am fost un păcătos, fără Dumnezeu și fără speranță în lume, iar tu ai venit la mine și mi-ai îndreptat atenția spre Mântuitorul cel prețios ca fiind singura mea nădejde. Eu am crezut în El. M-am pocăit de păcatele mele și am fost ajutat să stau împreună cu sfinții Săi în locurile cerești, prin Hristos Isus”. Alții vor spune: „Eu am fost un necredincios din țările păgâne. Tu ți-ai lăsat prietenii și căminul confortabil și ai venit să mă înveți cum să-L găsec pe Isus și să cred

în El ca fiind singurul Dumnezeu adevărat. Eu mi-am dăruit idolii și m-am închinat lui Dumnezeu, iar acum Îl văd față în față. Sunt mântuit, pentru totdeauna mântuit, ca să-L privesc mereu pe Acela pe care Îl iubesc. Atunci, L-am văzut doar cu ochii credinței, dar acum Îl văd așa cum este. Acum pot să-mi arăt recunoștința pentru mila Sa răscumpărătoare Aceluia care m-a iubit și m-a curățit de păcatele mele cu sângele Său”. — [Slujitorii evangheliei, 518](#).

Alții își vor exprima recunoștința față de cei care i-au hrănit pe cei flămânzi și i-au îmbrăcat pe cei goi. Ei vor spune: „Când disperarea îmi cuprindea sufletul lipsit de credință, Domnul te-a trimis la mine, ca să-mi adresezi cuvinte de încurajare și de mângâiere. Tu mi-ai adus hrană pentru nevoile mele trupesti și mi-ai explicat Cuvântul lui Dumnezeu, stârnindu-mi interesul față de nevoile mele spirituale. Tu m-ai tratat ca pe un frate. Ai simțit împreună cu mine în necazurile mele și ai tratat sufletul meu rănit, ca să mă pot prinde de brațul lui Hristos, care era întins spre mine pentru a mă salva. În neștiința mea, tu m-ai învățat cu răbdare, că aveam un Tată în ceruri, care Se îngrijea de mine. Tu mi-ai citit făgăduințele prețioase din Cuvântul lui Dumnezeu. Mi-ai inspirat credința că El mă va mântui. Când am contemplat sacrificiul pe care Domnul Hristos l-a făcut pentru mine, inima mea a fost sensibilizată, supusă și zdrobită. Eu am ajuns să flămânzesc după pâinea vieții, iar adevărul a fost prețios pentru sufletul meu. Sunt aici, mântuit, pentru totdeauna mântuit, ca să trăiesc mereu în prezența Sa și să-L laud pe Acela care și-a dat viața pentru mine”. — [Slujitorii evangheliei, 518, 519](#).

Așteptarea răbdătoare a răsplătirii

Dacă timpul de așteptare a venirii Eliberatorului nostru pare să fie lung, dacă, doborâți de necaz și istoviți de muncă, așteptăm cu nerăbdare ca misiunea noastră să se încheie și să fim eliberați în mod onorabil din război, să ne aducem aminte — iar această amintire să stăvilească orice murmurare — că Dumnezeu îngăduie să întâmpinăm furtuni și lupte pe pământ, ca să ne desăvârșim caracterul creștin, să-L cunoaștem mai bine pe Dumnezeu, Tatăl nostru, și pe Hristos, Fratele nostru mai mare, și să îndeplinim pentru Domnul lucrarea de câștigare a multor suflete pentru Hristos, așa încât să putem auzi cu inima plină de bucurie cuvintele: „Bine, rob bun și

[275]

credincios, intră în bucuria Stăpânului tău”. — [The Review and Herald, 25 octombrie, 1881](#).

Ai răbdare, soldat creștin. Încă puțin, și Acela care trebuie să vină va veni. Noaptea de așteptare obositoare, de veghere și plâns este pe sfârșite. Răsplata va fi dată în curând, ziua veșnică va veni. Acum, nu este timp de dormit — nu este timp pentru regrete inutile. Cel care îndrăznește să doarmă acum va pierde ocazii prețioase de a face bine. Nouă ne este acordat privilegiul binecuvântat de a aduna snopii în marele seceriș, și fiecare suflet salvat va fi încă o stea în coroana lui Isus, iubitul nostru Răscumpărător. Cine este dornic să lase armura, dacă va continua să lupte încă puțin, va câștiga noi biruințe și va obține noi trofee pentru veșnicie? — [Ibidem](#).